

ج. م. لوکلیزیو

ماسییه زیپینهکه

رۆمان

و. حەمە کەریم عارف

ئەي ماسی، ماسی چکۆلەي زیپین، ئاگاداری خۆت بە!

لەم دنیایەدا تۆر و داوی زۆرت بۆ نراوەتەو.

کچۆلهیهکی شەش حەوت سالان بووم کە رفینرام، دزیانم. ئەوێ راستی بێ زۆر شتانم بیر نایەت، چونکە زۆر بچووک بووم و تیپەپبوونی پۆژگاریش ئەو بیرەوهرییانەی کال کردوووەتەو، زیاتر لە خەو دەچن، لە پمووزن و کابووسی دوور و ترسناک دەچن، کە هەندێ شەو دووبارە بەرۆکم دەگرەنەو و بیزارم دەکەن و بە پۆژیشەو دەستبەردارم نابن. جادە سپیەکەم بیر دەکەوێتەو، کە نقومی هەتاو بوو، تۆزای و چۆل بوو، ئاسمانی شین، قیژەیی بالندەیهکی ڕەش، قیژەیهکی دلتەزینم بیر دیتەو، ئەوسا دوو دەستی پیاویک هەلمدەدەنە ناو توورەکەیهکی گەورەو، هەست بە تەنگە نەفەسی دەکەم، هەناسەم سوار دەبێ، خەریکە دەخنکێم. ئەوسا ئەو ژنەم بیر دەکەوێتەو کە دەمکڕیت، ناوی لالە ئەسما بوو.

بۆیە ناوی راستەقینەی خۆم، ئەو ناوێ کە لە کاتی لە دایکبوونا دایکم لێی ناوم نازانم، نە ناوی بابم دەزانم و نە ناوی ئەو شوینەیی کە لێی لە دایک بووم. ئەوێ دەیزانم ئەوێ کە لالە ئەسما بۆی گێڕاومەتەو کە گوایه شەویک گەییوومەتە لای ئەو، بۆیە ناوی ناوم لەیلا، واتە شەو. لە باشوورەو هاتووم، لە جێیهکی زۆر دوورەو، ڕەنگە هەر ئاسەواریشی نەمايێ. من هیچ ڕابردوویەکم نییه، ئەوێ هەمە و نیمە، تەنیا جادە تۆزواییەکەیه و بالندە ڕەشەکە و توورەکەکەیه.

پاشان گوێیەکم کەر بوو، لە بەر مالهەو، لە کۆلان یاریم دەکرد، پیکاییک لێی دام، ئیسقانیکی گوێی چەپم شکا.

لە تاریکی و شەو دەرترسام. بیرمە هەندێجار هەلدەستام، هەستم دەکرد ترس وەکو ماریکی سارد دەخزیتە گیانمەو. زاتم نەدەکرد هەناسە بەم. ئیدی خۆم بە ناو جیگاکی خانمدا دەکرد و بۆ ئەوێ نە هیچ شتیک بدینم و نە هەست بە هیچ بکەم، خۆم بە پشتە ئەستوور و گۆشتنەکەیهو دەنووساند. دلنایم کە لالە ئەسما خەبەری دەبوو، بەلام تاقە جاریکیش دەری نەکردم، بۆیە دەلێم بەراستی نەنکم بوو.

تا ماوێیهکی زۆر لە جادە و کۆلان دەرترسام، نەدەوێرام لە حەوشەیی مالهەو وەدەر بکەوم. نەمدەویست لە دەرگا شینە گەورەکە، کە بە سەر جادەکەدا دەکرایەو، پێ بنەمە ئەو دیوێه. ئەگەر بیان ویستبا بمبەنە دەرەو، هاوارم دەکرد، دەگریام، داد و بیدادی دنایم دەنایەو، خۆم بە دیوارانەو دەچەسپاند، یان هەلدەهاتم و خۆم وەبن موبیلەیک دەدا. ئیدی تووشی سەریەشەیهکی خراپ دەبووم، تیشکی هەتاو چاوی ئازار دەدام، دادەچۆرایە قولایی بەدەنمەو.

تەنانت لە هەرا و زەنای دەریی مالهەو دەرترسام، دەنگی هەنگاونان لە کۆلان، ژاوەژاوی گەرەکی میلا (جولهکان) یان پیاویک بە دەنگی بەرز دواوا، دەیتەساندم، زیڕەم دەکرد. بەلام حەزم لە زەمزمە و چەچەهەیی بەرەبەیانێ تەیر و تو دەکرد، حەزم لە سرتە سرت و خویندنی پەرەسیلکانی بەهارانی گوێی گوێسەبانی مالان دەکرد. لەم بەشەیی شاردا، قەلەرەشان نەبوو، بەلام پێ بوو لە کۆتر و قومری. هەندێجار لە بەهارا، سەر و کەللەیی لەقلەقێن کۆچەری پەیدا دەبوو، لە تروپکی دیواراندا هیلانەیان دەکرد و بە دەندووکان دەکەوتنە تەقەتەق.

تا سالانیکی زۆر جگە لە حەوشەیهکی چکۆلەیی مالهەو هیچ کوێیهکی دیکەم نەدەناسی. جگە لە دەنگی لالە ئەسما، کە بانگی دەکردم: " لەیلا! " هیچ دەنگیکی دیکەم بە گوێ ئاشنا نەبوو. وەکو پێشتر گوتم ناوی

راسته‌قینه‌ی خۆم نه‌ده‌زانی. ئیدی به‌م ناوه‌ی که خانمه‌که‌م لێی نابووم راهاتم؛ وه‌کو ئه‌وه‌بوو دایکم ئه‌و ناوه‌ی لێنايم. لێ وا هه‌ستده‌که‌م، پوژێ دێ یه‌کیک ناوه‌ راسته‌قینه‌که‌ی خۆم پێده‌لێت و رام ده‌چله‌کێنی.

ناوی راسته‌قینه‌ی ئه‌ویش لاله‌ ئه‌سما نه‌بوو. ناوی عه‌زیمه‌ بوو، جووله‌که‌یه‌کی ئه‌سپانیایی بوو. وه‌ختایه‌ک له‌وبه‌ری دنیا شه‌ر له‌ نیوان جووله‌که‌ و عه‌ره‌ب هه‌لگیرسا، ئه‌و تاقه‌ که‌س بوو که‌ (میلا) ی (که‌ره‌کی جووله‌کان له‌ مه‌راکش) به‌جینه‌هێشت. ئیدی له‌ پشت ئه‌و ده‌رگا شینه‌ گه‌وره‌یه‌وه‌ خۆی په‌نا دا و دوو پێی نه‌نایه‌ ده‌ره‌وه‌، تا ئه‌و شه‌وه‌ی من گه‌ییمه‌ ئه‌وینده‌ر، ئیدی له‌وه‌ به‌ دواوه‌ هه‌موو شتیکی ژیا‌نی گۆرا.

من به‌ خانمی گه‌وره‌ یان داپیره‌ گازم ده‌کرد. جاران هه‌زی ده‌کرد به‌ (مامۆستا) گازی بکه‌م، چونکه‌ ئه‌و فێری خوینده‌وه‌ و نووسینی فه‌ره‌نسی و ئه‌سپانی کردبووم. ژمی‌ره‌ و ئه‌ندازه‌ی فێرکردبووم، په‌ره‌نسییه‌کانی ئاینی فێر کردبووم – ئاینه‌که‌ی خۆی، خوا له‌ ئاینه‌که‌ی ئه‌ودا ناوی نه‌بوو، له‌ ئاینه‌که‌ی مندا ناوی (الله) بوو. هه‌ندێ په‌ره‌گراف و کۆپله‌ی کتێبه‌ پیرۆزه‌کانی خۆی بۆ ده‌خوینده‌وه‌، ئیدی هه‌موو هه‌رام و هه‌لالێک، هه‌موو شیاو و نه‌شیاویکی فێر ده‌کردم، بۆ نمونه‌ نانی له‌ کاتی خواردندا، فوو له‌ خواردنه‌که‌ بکه‌م، نان به‌ پشتا دانه‌م، یان ده‌سته‌سێ به‌ ده‌ستی راست بگرم. هه‌میشه‌ راستگو ب‌م و درۆ نه‌که‌م، هه‌موو پوژیک سه‌راپا خۆم بشۆم.

جا له‌ جیاتی ئه‌مه‌، منیش له‌ به‌یانیه‌وه‌ تا شه‌وی کارم بۆ ده‌کرد، له‌ هه‌وشه‌که‌دا ده‌سوڤامه‌وه‌، گسکم ده‌دا، چیلکه‌ و دارم بۆ ئاگرده‌نه‌که‌ ده‌شکاند، یان جلکم ده‌شۆرد... زۆر هه‌زم ده‌کرد به‌ بیانووی هه‌ل‌خستنی جله‌کانه‌وه‌ بچمه‌ سه‌ربان. له‌وینده‌ره‌وه‌ ته‌مه‌شای شه‌قامه‌کانم ده‌کرد، سه‌ربانی ماله‌ دراوسێکانم ده‌بینی، خه‌لکی پیاده‌، ئوتومبیل، ته‌نانه‌ت له‌ نیوان دوو دیواره‌وه‌، به‌شیک له‌ پووباره‌ شینه‌ گه‌وره‌که‌ی شارم ده‌بینی. له‌وه‌ی، له‌ سه‌ره‌وه‌ ده‌نگی هه‌را وه‌نا که‌متر ده‌یت‌ساندم، هه‌ستم به‌ جو‌ره‌ ئه‌مانیک ده‌کرد. هه‌ستم ده‌کرد له‌وه‌ی که‌س ده‌ستی نامگاتی.

که‌ له‌ سه‌ربان زۆرم پێده‌چوو، لاله‌ ئه‌سما بانگی ده‌کردم. به‌ درێژایی پوژ، له‌ ژووریکی گه‌وره‌ که‌ هه‌ر هه‌مووی به‌ پشتی چه‌رمین فه‌رش کرابوو، نه‌ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌. کتێبیکی ده‌دایه‌ ده‌ستمه‌وه‌ تا بۆی بخوینمه‌وه‌. یان ئه‌و کتێبیکی ده‌خوینده‌وه‌ و ئیملا‌ی پێده‌کردم. وانه‌کانی پێشوی لێ ده‌پرسیمه‌وه‌، تاقی ده‌کردمه‌وه‌. ئیدی وه‌کو پاداشت، ڕیگه‌ی ده‌دام له‌ هۆله‌که‌دا و له‌لای خۆیه‌وه‌ دانیشم، ئیدی به‌که‌ری سترانقانی د‌ل‌خوازی خۆی ده‌خسته‌ سه‌ر گرامافۆنه‌که‌: ئوم که‌لسوم، سه‌ید ده‌رویش، هه‌بیه‌ موزیکا، به‌تایبه‌تی فه‌یرون، که‌ به‌ ده‌نگه‌ سازگار و زولاله‌که‌یه‌وه‌ گۆرانی "ئه‌ی قودس" ی ده‌چڕی، لاله‌ ئه‌سما هه‌میشه‌ که‌ گوێی له‌ ناوی ئورشه‌لیم (القدس) ده‌بوو، ده‌گه‌ریا.

لاله‌ ئه‌سما، جاریک به‌ پوژه‌وه‌، ڕیگه‌ی به‌ ئافره‌تیکی سه‌وزه‌له‌ی لاواز دا‌بوو، که‌ ده‌رگا شینه‌ گه‌وره‌که‌ به‌ترازینێ و وه‌ژوور بکه‌وی. ئافره‌ته‌که‌ مندا‌لی نه‌بوو، ناوی زوهره‌ بوو، بووکی لاله‌ ئه‌سما بوو. ده‌هات که‌ تو‌ژی چیشته‌ بۆ خه‌سووی لێنێ و ده‌ستیک به‌ ماله‌که‌دا بینێ و چاویکی پێدا بگێڕێ. لاله‌ ئه‌سما ده‌یگوت بووکه‌که‌ی به‌ چاوی ک‌ریار چاو به‌ ماله‌که‌یدا ده‌گێڕێ و د‌ل‌نایه‌ که‌ پوژێ له‌ پوژان به‌ میرات بۆ ئه‌و ده‌مینێته‌وه‌.

کو‌ره‌که‌ی لاله‌ ئه‌سما، به‌ ده‌گه‌من سه‌ری ئه‌وینده‌ری ده‌دا. ناوی هابیل بوو. پیاویکی بالابه‌رز و تو‌کمه‌ بوو، قاتیکیجوانی که‌وه‌یی له‌به‌ر ده‌کرد، ده‌وله‌مه‌ند بوو، کو‌مپانیایه‌کی بیناسازی به‌‌پ‌یوه‌ ده‌برد، له‌ هه‌نده‌رانیش، له‌

ئەسپانیا و فەرەنساش کاریدەکرد. بەلام بە گوتەى لالە ئەسما، ژنەكەى ناچارى کردبوو، كە دەگەل خەسوو و خەزووریدا بژی، كە خەلکانیکى خۆهەلکیش و تاقەتەبر بوون، كە شارە تازەكەى ئەوبەرى پووبارەكەیان بۆ ژیان هەلبژاردبوو. من هەمیشە لە هابیل بە گومان بووم. سەلم لێی دەکردهوه. كە زۆر بچووک و مندال بووم، هەرکە دەهات بۆ ئێرە خۆم دەشاردەوه، خۆم وە پەنا پەردەیک دەدا، ئەو کارەم ئەوى دینایە پیکەنین: " كە کێژیکى پەقۆک و تۆرە! " كە گەورەتر بووم، ترسم لێی زیاتر بوو. بە شیوەیهکی سەیر تەمەشای دەکردم، لە تۆ وایە خاوەنى منە. لە زوهرەش دەترسام، بەلام بەو رادەیهى ئەو نا. پۆژیک لە سەر ئەوهى كە حەوشەكەم گسك نەدابوو، نووورچیکى تووندی لیگرتەم، ئیشی برده دلمەوه: " هەى نالەبارى، چەتیوهى ناکەس، بە كەلکى گسکدانیش نایەت! " هاوارم کرد: " هەتیوه نیم، لالە ئەسما داپیرمە."

زوهرە تەوسى پیکردم، بەلام زاتى نەکرد، پەلامارم بدات. لالە ئەسما، هەمیشە داکۆکى لیدەکردم، بەلام پیر و ماندوو بوو. لاقەکانى ئاوسابوون، یەكپارچە دەوالی بوون. كە ماندوو دەبوو و بەدەم نالە نالەوه گلەیی دەکرد، پیمدەگوت: " داپیرە نەخۆشیت؟ " ناچارى دەکردم لە بەردەمیا قیت رابووستەم. هەمیشە پەندیکى عەرەبى، كە زۆرى لە زار خۆش بوو و بە ئاو و تاوهوه دووبارەى دەکردهوه، دەدا بە گویم، وەكو ئەوهى بیەوى باشتەین پاچقەى فەرەنسى پەندەكە بدۆزیتەوه دەگوت: " سەلامەتى تاجە بەسەر سەرى سەلامەتانهوه، تەنیا نەخۆشان دەیین " (تەنیا نەخۆشان قەدرى سەلامەتى دەزانن).

نەها وەكو جارێ ناچارى خۆیندەوهى نەدەکردم، ئیملاى پى نەدەکردم. زۆربەى كاتى لە ژوورە چكۆلەكەدا بە تەمەشای تەلەفزیونهوه بەسەر دەبرد. یان داواى لە من دەکرد سەندووقى خەشڵ و جەواهیەراتەكانى بۆ بینم. یان تاقمى ئامان و مراک و چنگالە زیوہەكانى بۆ بینم. جارێكیان جووتى گوارەى زێرى نیشانى من دا و گوتى: " تەمەشا لەیلا، ئەم گوارە زێرانه داوى مردنى من دەبن بە هى تۆ ". هەر دوو گوارەكەى كردنە گویم. كۆن و قەدىمى بوون و لە شیوەى هەیفۆكى (هیلال) ئاوه ژووى ئاسمان بوون. وەختایەك لالە ئەسما، وشەى هەیفۆكى (هلال) دركاند، وام هاتە خەيال كە گویم لە ناوى خۆم دەبێت. وام هاتە خەيال یەكەم شەو كە گەییەمە میلا، ئەم گوارانەم لە گویدا بوون.

-زۆر لیت دین. لە بەلقیسی مەلیكەى سەبەء دەچیت.

گوارەكانم خستەنەوه دەستى، قامكەكانیم نووشتاندەوه و دەستیم رامووسى.

-سوپاس داپیرە. تۆ زۆر میهرەبانى لە گەلما.

بە تووندی گوتى: لاچۆ لا، خۆ هیشتا نەمردووم.

شتیکى ئەوتۆم دەربارەى میژدەكەى لالە ئەسما نەدەزانى، جگە لەو وینەیهى كە لە ژوورەكەى خۆیدا، لە سەرووى كۆمەدییهكەوه و لە تەنیشت سەعاتە چالامە وەستاوهكەدا، هەلیواسى بوو. كابرایەكى جدی و رەشپۆش بوو. كە پارێزەرێكى زۆر دەولەمەند و میژدیكى بى وەفا بوو. كاتى كە مرد جگە لە خانووهكەى میلا و تۆزى پارە كە لە لای دادنووس داینابوو، هیچی دیکەى بۆ ژنەكەى بەجینەهیشت. كە من هاتەم ئەم ماله هیشتا مابوو، لە ژيانا بوو، بەلام لەوه بچووكتر بووم، هیچ شتیكم لە بارەیهوه لەبیر بمینى.

هەقى خۆم بوو لە هابیل بە گومان بم. تەمەنم یازدە یان دوازدە سال بوو، زوهرە بە رێكەوت، خەسووى (واتە لالە ئەسما) ی بردبووه دەرى بۆ لای دكتۆر یان بۆ بازار كردن بوو. هابیل بەبیتهوهى من پى بزەنم

خۆی به ماله‌که‌دا کردبوو. پیده‌چوو، هه‌موو ماله‌که له دووی من گه‌رابی، تا له ژووره چکوله‌که‌ی بنبانی هه‌وشه‌که‌دا، که ژووری پینشاو و جل شۆردن بوو، دۆزیمیه‌وه.

کابرایه‌کی درێژی زه‌لام بوو، پراوپری ده‌رگا‌که بوو، نه‌مده‌توانی هه‌لیم. زۆر ده‌ترسام، نه‌مده‌توانی له جیگه‌ی خۆم بجو‌لیم. لیم نزیک بووه‌وه، ره‌فتاری توورپه و هۆقیانه بوو، پیده‌چوو قسه بکات، به‌لام من سه‌رم به لای گو‌یی چه‌پما گرتبوو تا گو‌یم لێ نه‌بیت. کابرایه‌کی درێژی چوارشانه بوو، هه‌نیه به‌رزه‌که‌ی له‌به‌ر رووناکیه‌که‌دا ده‌بریسکایه‌وه. له به‌رده‌مدا چۆکی دادا. ده‌ستی گه‌یاند هه‌ر ژێر ته‌نووره‌که‌م، ده‌ستی به‌پانه‌کانما، به ژێر سکما دینا، چیمه‌نتۆ هه‌ردوو ده‌ستی زبرکردوو. هه‌ستم ده‌کرد دوو هه‌یوانی سارد و وشک، قیزه‌وه‌ر، له ژێر جله‌کانمه‌وه، به له‌شما هه‌لده‌گه‌رین. هه‌نده ترسابووم که هه‌ستم ده‌کرد خه‌ریکه دلم بپته ده‌ری. له ناکاوا هه‌موو شتی‌کم له‌لا زندوو بووه‌وه، شه‌قامه‌ رووناکه‌که، تووره‌که ره‌شه‌که و ئه‌و جه‌زه‌بانه‌ی له سه‌رم ده‌دران، نه‌اش ئه‌و ده‌ستانه‌ی به له‌شما ده‌هینران، سکیان ده‌گوشیم، ئازاریان ده‌دام. خۆیشم نه‌مزانی چۆن ئه‌و کاره‌م کرد، ره‌نگه له ترسا بووبی، وه‌کو دێله سه‌گ به خۆما می‌زتم. دوور که‌وته‌وه، ده‌ستبه‌ردار بوو، توانیم له پشتمیه‌وه ده‌رفرتیم، وه‌کو هه‌یوانیک به‌ده‌م هاو‌اره‌وه، به نیو هه‌وشه‌که‌دا غارم دا و خۆم له هه‌مامه‌که‌دا هه‌پس کرد، چونکه تاقه شو‌ین بوو که به کلیل داده‌خرا. چاوه‌روانم کرد، دلم زۆر به تووندی لێ ده‌دا، گو‌یچکه ساغه‌که‌م به ده‌رگا‌که‌وه نابوو. هه‌بیل هات. هه‌وه‌لجار به ئه‌سپایی و به سه‌ری قامکان له ده‌رگا‌که‌ی دا، پاشان تووندتر و به مست که‌وته لێدانی ده‌رگا‌که: - له‌یلا، ده‌رگا بکه‌وه! چ ده‌که‌ی؟ ده‌رگا بکه‌وه، هه‌قم نییه به سه‌رته‌وه، هه‌چت لێناکه‌م!

ئه‌وسا وام هاته خه‌یال که رۆ‌یی. له سه‌ر ئه‌رزه‌که دانیشتم، پشتم نابوو به‌و بان‌یویه‌وه که بۆ دایکی دروستی کردبوو.

دوای ماوه‌یه‌کی زۆر، که‌سی‌ک هاته‌به‌ر ده‌گا‌که، گو‌یم له ده‌نگه‌کان ده‌بوو، به‌لام حا‌لی نه‌ده‌بووم چ ده‌لین. دیسان له ده‌رگا درایه‌وه. ئه‌مجاره ده‌نگی ده‌ستی لاله ئه‌سمام ناسییه‌وه. که ده‌رگام کرده‌وه، دیاربوو که زۆر ترسابووم، له باوه‌شی گرتم: " چییان لێ‌کردوویت؟ چیت به‌سه‌ر هاتووه؟ " به‌به‌رده‌م زوهره‌دا ره‌ت بووم، زیاتر خۆم به لاله ئه‌سماوه چه‌سپاند. به‌لام هه‌چم نه‌گوت، زوهره هاواری‌کرد: " هه‌چی نییه، شیت بووه و ته‌واو. " لاله ئه‌سما هه‌چ پرسیارێکی دی لێ‌نه‌کردم. به‌لام له‌و رۆژه به‌دواوه هه‌ر کاتی هه‌بیل به‌هاتبایه، به‌ته‌نیا به‌جێ نه‌ده‌هیشتم.

رۆژیک، که له مووبه‌قه‌که‌دا خه‌ریکی سه‌وزه شۆردنه‌وه بووم تا سوپ و شۆربا بۆ لاله ئه‌سما ئاماده بکه‌م، له ناکاوا ته‌په‌یه‌کی گه‌وره هات، وه‌کو ئه‌وه‌بوو شتی‌کی قورس که‌وتبپته سه‌ر کاشیه‌که و کورسیه‌کانی سه‌روخوار کردبپته‌وه. به په‌له رامکرد، سه‌یرم کرد پیره‌ژن درێژاو‌دریژ له سه‌ر ئه‌رزه‌که که‌وتووه. وامزانی مردووه، ویستم هه‌لیم و له سووچی‌کدا خۆم وه‌شیرم، به‌لام که گو‌یم له هانکه هانک و قرخه قرخی بوو. زانیم نه‌مردووه و ته‌نیا بوراو‌ه‌ته‌وه، به‌ده‌م که‌وتنه‌وه سه‌ری به گو‌شه‌ی کورسییه‌کدا که‌وتبوو و خو‌ینیکی په‌ش له لا جانگی ده‌رۆ‌یی.

دهلهرزی و چاوه‌کانی ئه‌بله‌ق بووبوون. نه‌مده‌زانی چيیکه‌م. دواي که‌میک لیي نزيک بوومه‌وه، ده‌ستم له پوخساري دا، گوناکانی داهيزرابوون، ساردی سارد بوون! به‌زحمه‌ت هه‌ناسه‌ی ده‌دا، به‌زحمه‌ت سينيگی به‌رز و نه‌زم ده‌بووه‌وه، که هه‌ناسه‌که له سينيگيه‌وه ده‌رده‌چوو، لیوه‌کانی ده‌له‌رينه‌وه، ده‌نگيکی کومیدی لیوه ده‌هات که له پرخ وه‌وړ ده‌چوو.

ده‌م له په‌نا گوئی نا: " لاله ئه‌سما، لاله ئه‌سما! " دلنیا‌بووم که له‌و حاله‌دا گوئی له ده‌نگی منه، به‌لام توانای وه‌لامدانه‌وه‌ی نه‌بوو. ته‌کانی پیلوه‌کانیم به‌سه‌ر چاوه نیمچه کراوه‌کانیه‌وه ده‌بینی. ده‌مزانی گوئی له ده‌نگم ده‌بیت: " لاله ئه‌سما! مه‌مه‌ه. "

له‌م ماوه‌یه‌دا زوهره په‌یدا بووبوو، من به‌ راده‌یه‌ک هۆش و گوشم به‌لای لاله ئه‌سما و هه‌ناسه خاوه‌که‌یه‌وه بوو، که ئاگام له هاتنی ئه‌و نه‌بووبوو.

- هه‌ی که‌وده‌ن، هه‌ی سیحربازی چکۆله، چ ده‌که‌ی لیږه؟

زوهره هینده به‌تووندی ئاسینی کراسه‌که‌ی راکیشام که قۆله‌که‌ی درا. " هه‌ره دکتور بینه! نابینی که ره‌وشی دایکم خراپه! " ئه‌مه یه‌که‌مجار بوو که زوهره به‌ لاله ئه‌سمای گوت دایکم. من له به‌ر ده‌رگا که حه‌په‌سابووم، له جیی خۆم چه‌قی بووم، پیلاره کۆنه‌که‌ی له پیی داکه‌ند و تیی سره‌واندم :- ده‌برۆ! چاوه‌روانی چیت؟

ئیدی له حه‌وشه وه‌ده‌رکه‌وتم، ده‌رگا شینه قورسه‌که‌م ده‌لک دا و ده‌ستم به‌ غاردانی کرد، به‌ناو شه‌قامه‌که که‌وتم به‌بیئه‌وه‌ی بزنام کیه‌وه ده‌چم. ئه‌مه یه‌که‌مجارم بوو که له مال وه‌ده‌ربه‌که‌وم. نه‌مده‌زانی دکتور له کوئی په‌یدا ده‌بن. ته‌نیا یه‌ک شتم ده‌زانی: لاله ئه‌سما له حالێ مردنا بوو، ئه‌گه‌ر که‌سینکم بۆ معایه‌نه کردنی په‌یدا نه‌کردبا، من خه‌تابار ده‌بووم. یه‌ک نه‌فه‌س به‌ کوچه و کۆلانه خه‌والوه‌کانی ژیر هه‌تاودا، غارم ده‌دا. دنیا زۆر گه‌رم بوو، ئاسمان سایه‌قه و سامال، دیواری ماله‌کان زۆر سپی بوون.

له‌م شه‌قامه‌وه بۆ ئه‌و شه‌قام ده‌چووم، گه‌ییمه شوینیک که له‌وینده‌روه ره‌بارکه‌ دیار بوو، له دوورتر ده‌ریا و بایه‌وانی که‌شتیان دیاربوون. دیمه‌نه‌که هینده جوان بوو که هه‌موو ترسیکی له‌لا ره‌واندمه‌وه؛ له هه‌یچ نه‌ده‌ترسام. له سیبه‌ری دیواریکدا وه‌ستم، تا توانیم ته‌مه‌شام کرد. ئه‌مه ریک هه‌مان ئه‌و دیمه‌نه بوو که له سه‌ربانی ماله‌که‌ی لاله ئه‌سماوه ده‌مبینی، به‌لام به‌رینتر و کراوه‌تر بوو. له خواره‌وه، جاده‌که پرپوو له ئوتومبیل، باره‌لگران و ئوتوبوسی نیوان شاران. دیاربوو کاتی ده‌وامی دوانیوه‌روانی قوتابیان بوو، ئه‌مانه به‌ شه‌قامه‌کاندا ده‌رویشتن، کچۆلان ته‌نوره‌ی شین و قه‌مییسی سپیان له‌به‌ر بوو، کورپه‌کان سه‌ریان تاشی بوو، جله‌کانیان به‌ ئه‌ندازه‌ی جلکی کیژه‌کان شیک نه‌بوون، هه‌ندیکیان جانتایان پنبوو و هه‌ندیکیان کتیه‌کانیان سه‌فته کردبوو و به‌ لاستیک به‌ستبوویان.

که به‌لاما ره‌ت ده‌بوون، له که‌سیک ده‌چووم له خه‌ویکی دوور و دریژ بیدار بووبیته‌وه، وام وینا ده‌کرد که گویم له پیکه‌نین و ته‌وسه‌کانیان ده‌بی، ده‌تگوت له هه‌ساره‌یه‌کی دیکه‌وه هاتبوومه سه‌ر زه‌وی. به‌و کراسه فه‌ره‌نسیه قۆل دراوه و به‌و قژه‌گف و لول و زۆر دريژه‌مه‌وه، بیگومان غه‌ریب و نامۆ هاتوومه‌ته به‌رچاویان، وادیاره له سیبه‌ری دیواره‌که‌دا وه‌کو جادوگر هاتوومه‌ته به‌رچاو.

خوابه‌خته‌کی ئه‌و شه‌قامه‌م ته‌ی کرد که مندا له مه‌کته‌بلیه‌کان پیندا ده‌رویشتن، ئه‌وسا به‌ناو شه‌قامیکی قه‌ره‌بالغی دی که‌وتم، بازاریکی لیوو، له‌به‌ر هه‌تاو به‌ چادر سه‌ریان گرتبوو. له به‌ر مایکا، له ناو

دووکانچه یه کی داریندا، به چوارمشقی له سهر ته پله کیکی نه وی دانیشتبوو، چوار دهوری یه کپارچه سؤل و نه علان بوو، چه کوشیکی مسی چکوله ی به دهسته وه بوو، خهریک بوو، ورده بزمار ی له بنی سؤلک ددها. به دهم ته مه شاکردنه وه به دیارییه وه وه ستام، لیی پرسیم:

- نه علت ده وی؟

چونکه بینی که من هیچم له پیدا نییه.

- چیت ده وی؟ لالی؟

ئه نجام هاتمه قسه:

- له دکتوریک ده گه ریم بۆ نه نکم.

ئه وه به فهره نس ی گوت، ئه وسا به عهره بی دوو باره م کرده وه؛ چونکه سه یرم کرد لییم حالی نه بووه و حایرو چه په ساو ته مه شام ده کات.

- نه نکت چییه تی؟

- که وت، خهریکه ده مریت.

- لیتره دکتور نییه، به لام خات جه میله له و میوانخانه ییه. مامانه، رهنگه بتوانی یارمه تیه کت بدات.

به هه شتاو به ره و ئه و شوینه چووم که ئه و ئاماژه ی بۆ کردبوو. کابرای پینه دۆز به هه مان دهقی خویه وه، چه کوشه مسینه که ی هه لبری بوو، له دواوه و به دهنگی به رز شتیکی گوت که لیی حالی نه بووم، لی خه لکه که ی دی ده ستیان به پیکه نین کرد.

خات جه میله له مالنیکا ده ژیا که هه رگیز ویتام نه ده کرد، له که لاهه ده چوو، دیواره کانی به رز و گل بوون، هه ر دوو تاکی ده رگا که ی که وتبوونه سهر گازی پشت، هینده یان گل له به رده ما که له که بووبوو، هیز نه بوو بتوانی دایان بخت. هه ندی بویه ی زبر و کاله وه بوو به پروکاری ماله که وه مابوو وه، ئه وه ی ده سه لماند که کاتی خوی په مبی بووه. په نه ره کانی دار بوون، هه موو ئاوسا بوون، ته یمانی بانیزه کان مۆرانه تی دابوون. ویرای هه موو ترسیک خۆم وه ماله که دا کرد.

ماله که ی لاله ئه سما، زۆر ریک و پیک و به ته رتیب بوو، له راده به در پاک و خاوین بوو، وام ویتا ده کرد هه موو مالانی دنیا به وجۆره ن، به لام بی سه روبه ری ئه م ئوتیله له ئه قلا نه بوو. خه لکانیکی زۆر له ژیر که پران یان له سیته ری چه ند دار ئاقاییه کی کزه له ی مرده له دا، به دهم وه نه وزدانه وه، چاو یان گهرم ده کرد. بز، سه گ و کسۆکان، مندال و مه قه لیان، هه موو، تیکه ل و پیکه ل له و گۆره که وتبوون. لیتره وله وی کۆمه له زبل هه لدرابوو وه، پیره مریشکان وه کو که رگه ز چینیه یان تیا ده کرد، له ده وانه دوری حه وشه که دا و له په نا که پره کاند، فروشیارانی ده ستگیر، که لوپه له کانیان، که له که کردبوو و بۆ وه ی نه دزین له سه ریان رازابوون. نه مده زانی ئه و هه موو خه لکه له وینده ر چ ده کن، ته نانه ت نه مده زانی وشه ی ئوتیل و میوانخانه چ ده گه یه نیت، له کاتیکا به ناو حه وشه که که وتبووم و تیا مابووم به کام لادا برۆم، له ناکاوا یه کیک له بانیزه یه کی ناوخۆ وه

بانگی کردم، به ئاشکرا ئاماژەى بۆ کردم، هەتاوکه چاوى خستبوومه پيشکه و پيشکه، چاوم برييه تاريكى دالانهکه. گويم له دهنگيکى زه لال بوو: - له کى دهگهري؟

ئه نجام خانميکى دان عه مرم بينى، فوستانيکى دريژى وه نه وشه يى له بهر بوو. پشتى دابوو، به محه جهره که دا. به ده م سيغارکيشانه وه ته مه شاي ده کردم. گوتم: خات جه ميله.

ئاماژەى بۆ کردم: به پليکانه که دا سهر بکه وه، دوا ژوور له بهرده مندا.

چونکه له وه ده چووم هيچ حالى نه بووم، هاوارىکرد: - چاوه پروانم بکه، واهاتم.

به ژووريکى گه وره ي تاريکدا بردمى، پر بوو له کهل و پهل و خه لکانى که خه ريکى پشوو دان بوون. چه ند پيره ميترىک له سهر ميترىکى نزما خه ريکى دو مینه بوون و، نيترگه له يه کى گه وره شيان له لاوه بوو. له وه نه ده چوو شتاقيان هه ستیان به من کرد بيت.

به شيک له دالان و بانيژه که له سه رووى پليکانه که وه، که په رده ي پيوه نه بوو، به تيشکى هه تاوکه که پروناک بوو بووه وه. ژنانى سه ير نه وى سه ره وه يان ئاوهدان کردبووه وه. هه نديکيان گه نج دياربوون و ئه وانى دى له ته مه نى زوهره وه که مى گه وره تر بوون. هه موويان قه له و و سپيکه له بوون، قژيان له خه نه گرتبوو و چاويان رشتبوو. ليويان سوور کردبوو. هه موو له بهر ژووره کاندا چوار مشقى دانيشتبوون و سيغاريان ده کيشا. دووکه لى جگه ره کانيان له تاريکى دالانه که وه ده رده چوو، له بهر تيشکى هه تاوکه که دا لولى ده خوارد.

-ليژه راوهسته ده چم له خات جه ميله ده گهريم.

ئيدى له سه رووى پليکانه که دا وه ستام، ته نيا يه ک پيم نابوو قاتى سه ره وه. پيموايه ته نيا ترسى ئه وه ي به يى دکتور بۆ مالى لاله ئه سما بگه ريمه وه، له وينده رى راگرتم، دهنه دوو پيم هه بوو و دووانى دیکه م قهرز ده کرد و پيم وه غاره وه دهنه و هه ر ئاو پریشم نه ده دا يه وه. ژنان ده وريان دام. به ده م حيلکه حيلکه وه به ده نگی به رز قسه يان ده کرد. دووکه لى جگه ره کانيان دنياى پر کردبوو، بۆنيکى فينکى کرد به ده م و که پرومدا، سه رمه ستى کردم.

ده ستیان به قژمدا دينا، به جوړى ده ستیان پيدا دينا، له تو وايه تا ئيستاشتى وایان نه ديتوو. يه کيکيان که ژنيکى گه نج بوو، خشل و زيړيکى زورى به خۆدا کردبوو، ده سته کاني نه رم و ناسک و قژه که مى جوان جوان هونيه وه و به قرديله يه کى سوور بۆى به ستم.

نه ويрам له جيى خو بجوليم: - ته مه شا که ن چه ند جوان و قشته، دوتميريکى راستى راستيه!

له نياز و مه به ستى ژنه کان حالى نه ده بووم، له دلى خۆدا ده مپرسى ئه م ژنانه، به و هه موو جوانيه ي خويانه وه، به م هه موو خشل و زيړ و ئارايسته يانه وه، گالته م پينا که ن، نو قورچم لينا گرن، قژم رانا کيشن. به په له و به ده نگی نه وى قسان ده که ن، من به سه ده مى گوئيه سه قه ته که مه وه له هه موو قسه کانيان حالى نه ده بووم.

دواى ماوه يه کى که م خات جه ميله هات، وام وينا ده کرد ياروى مامان که سيکى دريژى زه لامى رهزا قورس بى، که چى که هات ژنيکى ئه ندام ورديله ي نه رم و ناسک بوو، قژه که ي کورت، جلکى ئه وروپا يينه ي له بهر بوو.

تۆزىك لىم پاما. ژنهكانى دىكهى دور خستهوه، وهكو ئهوهى هستى به گرانى گويم كردبى، دهمى له پهنا گويم نا و به ئهسپايى گوتى:- چيت دهويت؟

-داپيرهم خهريكه دهمرى، دهبن بىي بو مالهكهى و فرىاي بكهوى.

ههلوستهيهكى كرد وئوسا گوتى:- دروسته من ليرهم هم بو مندالان و هم بو ئه و داپيرانهى له حالى مردندان.

بههنگاوى ههراوهوه، بهناو كوچه و كولانهكان كهوت، منيش به ههشتاو دواى دهكهوتم. خو ئهگهر ئه و نهبايه ريگاكه م نهدهدوژييهوه، بهلام خات جهميله باش باش مالهكهى لاله ئهسماي دهزاني. كه گهيشتيهوه مالهكه دلم گوشرا؛ زور نيگهران بووم، وام خيال دهكرد له و ماوهيهدا لاله ئهسما مردبىت و من ناچار بم هات و هاوار و بولهبولى بووكهكهى تهحهموول بكه. بهلام نه مردبوو، له سهر كورسيهكهى خوى، له جيگا هه ميشه بيهكهيدا روڤنشتبوو و لاقهكانى نابونه سهر تهپلهكهكهى بهردهمى. تهنيا توژى خوڤنى وشكهوهبوو به لا جانگيهوه مابووهوه، ريك به و شوينهوه كه به سهرىا كهوتبوو.

لاله ئهسما كه چاوى به من كهوت نيگاي گهشايهوه. هيشتا ههر دهلهرزى. تووند دهستى گوشيم. ههستمكرد، هز دهكات قسه بكات، بهلام ناتوانيت. نهدهزاني به و ئهنازهيه خوڤى دهويم و ئههه كرده كاريك له ناكوا دهست به گريان بكه.

-دايه گهوره مهجولئ، ههر ئىستا چايت بو ليدهنه. چايهك به دلئ خوت.

ئوسا خات جهميله له ئاستانهى دهركاكهدا بينى. لاله ئهسما له سهرمهركا نهبوو، ئيدى پيويستى به كهس نهبوو. لاله ئهسما هزى نهدهكرد، بيگانه بيته مالهكهى، به خات جهميله گوت:- حالئ باشه، ئيدى پيويستى به تو نيه.

تابهر دهركا بهريم كرد. ويستم له پاشهكهوتى ئه و پارانهى كه وهكو ههقهدهست وهرم دهگرت، كرىي ئه و زهحمهتهى بدهمى كه كيشابووى بهلام وهري نهگرت. بهلام چاوى له دور چاوام برى و گوتى:- واباشه دكتورى راستهقينهى بو بينى، بهبوچوونى من خهلهلى له سهرىا ههيه بوئه كهوتوو.

پرسيم:- باشه دووباره ديتوه قسان؟

خات جهميله سهرى لهقاند:- ههركيز وهكو جاراني لينايهتهوه، پوژى دى دهكهويت و ئيدى ههئناسيتهوه. حالهكهى واهيه. بهلام تو دهبن تا دوا نهفەس بهلايهوه بيت. رستهكهى به عهرييش دووباره كردهوه و هيشتاش ههر له بيرم نهچوو: " تا ئه و دهمى پوڤى دهدهچيت..."

دواى تۆزىك زوهره هات. باسى خات جهميله بو نهكرد، ئهگهر زانيباى له جياتى دكتور مامانيكم له ميوانخانهيهكى كونهوه بو هيتاوه، يهك زللهى مزرى له پهنا گويم دهسرهواند. ئيدى له ترسا دروم كرد:- دكتورهكه گوتى چاك دهبيت و ههفتهى داهاتوو سهرى دهدهتهوه.

-ئيدى دهرمان؟ دهمانى نهدايى؟

سهرم بۆ له قاند.

-گوتى هيچ نيه، بهو زوانه چاك دهبيتهوه، دهگهريتهوه دوخی جارانی.

زوهره به دهنگى بهرن، هاواری به گوئی لاله ئەسمادا دهکرد، وهكو ئەوهی كه پ بێت: - گویت لێه دایكه، دكتورهكه گوتوویهتی هيچ نيه، چاك دهبيتهوه.

بهلام چهند مانگیكه لاله ئەسما، زاری له زاری بوو كه كهی نهگهراوه و زوهردش هوی ئەمه نازانی. ئەو پۆژه كه ئەو پۆی، یارمهتی لاله ئەسمام دا كه خوی بگهیهنیه سهر تهخته خوهكهی، پیکردنهكهی کۆمیدی بوو، وهكو پيشۆله به ههلقوون ههلقوون پێی دهکرد. نیگا سهوزهكهی، پۆشن و خهنگین بوو، دهپروانیه دووری دوور.

له ناکاوا ئەو پيشهاتانه ترسیان خسته دلمهوه. تا ئەو کاته ههرگیز له خۆم نهپرسی بوو ئەگه پۆژی له پۆژان لاله ئەسما نهمیستی من چیم بهسهر دیت؟ بهلام ئەم ماله، ئەو شتانهی ئەو دیو ئەم دیواره بهرزانه، ئەو دیوی دهرگا شینه گهورهكه، دیتنی شار له سهربانهوه، کاتی كه جلهکانم له سهربان ههلهدخست، ههموو ئەو شتانه گهیا ندهبوو یانمه ئەو قهناعهتهی كه هيچ بویه و پيشهاتیکی خراپم نایهته پێ.

تهمهشای خانمهكهمم، مامۆستاكهمم کرد، پروانیمه روخساره پیر و ههلاوساوهكهی، چاوهکانی بووبوون به دوو درزی بێ رهنگ، قژه سپیهكهی كه له ژیر خهنه و وسمهوه سهرتاتیکی دهکرد، تهواو تهنگ بووبووهوه.

-دایه گهوره، دایگهوره، خو ههرگیز بهجیم ناهیلی، وانا؟

پوندك به گۆناکانما دههاتنه خوار و بهری فرمیسکانم پێ نهدهگیرا.

-وانیه داپیره؟ خو بهتهنیا بهجیم ناهیلی؟

قهناعهتم وابوو كه گوئی له قسهکانم بووه، چونكه دیتم كه پیلوهکانی جولان و لیوهکانی بزوان. ئیدی دهستهکانم خستنه نیو دهستهکانی بهو ئومیدهی بیانگوشت.

-داپیره، بهدل و بهگیان خزمهتت دهکهم، ئاگاداریت دهکهم. نایهلم كهس لیت نزیک ببیتهوه، بهتایبهتی زوهره. بهخۆم چایتان بۆ دهم ددهم. خواردنت ددهمی، بهخۆم دهچم سهوزه و نانت بۆ دهکرم. ئیدی ترسم شکاوه، له چوونه دهرهوه ناترسم. ئیدی پێویستمان به زوهره نهماوه.

بهدهم قسه کردنهوه، فرمیسمم بهند نهدهبوو، دهتوانم بلیم ئەمه یهكهه جارم بوو، دهنه پيشتر بۆ هيچ شتيك نهدهگریام، تهنانهت ئەو کاتانهش كه زوهره به نوقرچ گیانی شین دهکردمهوه، ههر نهدهگریام.

بهلام لاله ئەسما، وهكو جارانی لی نههاتهوه، بهپێچهوانهوه پۆژه پۆژ خراتر دهبوو. خواردنی نهدهخوارد. كه ههولم دهنه چای به دهمهوه بکهم، چایه ساردهكه به دهم و لیویا دهرژا و کراسهكهی تهپ دهکرد. لیوهکانی زبر بوون، قلیشان، پیستی وشك بوو، زهره ههلهگهرا بوو. دهبی ئەوهش بلیم ئەو كهسه بهو ههموو پاک و خاوینیه خویهوه، خوی پیس دهکرد. جله پیسهکانیم دهگۆری. نهدهویست زوهره و هابیل، بهو رهوشهوه بیدین. دلنیا بووم كه شهرمی دهکرد، ههموو شتیکی دهزانی. زوهره كه دههاته ژوورهكهوه، لووتی خوی کرژ دهکرد و دهیگوت: " ئەم بۆنه ناخۆشه چییه؟ "

پیمگوت، هی ماله دراوسیکه مانه، خه ریکه بیرى ئاودهسته که یان پاک ده که نه وه. زوهره حایر وحه په ساو ته مه شای لاله ئه سمای ده کرد و سه رکونه ی منی ده کرد:- له بهر ئه وه یه تو وه کو پیویست ماله که خاوین ناکه یته وه، ته مه شا چۆن دراوه به یه کدا، چهند بى سه روبه ره.

هه ولیده دا بزانی مه سه له چیه. بۆ ئه وه ی په ی به و حال و ره وشه ی لاله ئه سما نه بات، هه موو به یانییه ک قژه که یم شانه ده کرد، گو په کانیم سووراو ده کرد، کریمی کاکاوم له لیوه کانی ده دا. ئه وسا سینییه مه سه که م به قوریه چای و په رداخه کانه وه، له سه ر ته پله که که ی ته نیشتیه وه داده نا و توزی چای شیرینم ده کرده بنی یه کیک له په رداخه کانه وه وه کو ئه وه ی لاله ئه سما خوار دبیتیه وه.

قته به جیم نه ده هیشت. شه وان له سه ر ئه رزه که و له لایه وه، چه رچه فیکم به خۆدا ده دا و ده رازام. له بیرمه میشووله یه کی زوری هه بوو، شه و تا به یانی گیزه گیزی میشووله م له گوی نه ده برا. که رۆژ ده بووه وه، ئه وسا که میک خه وم لیده که وت. هه ناسه ی پر ئازاری لاله ئه سمم له بیر ده چووه وه، خه وم ده بینی که به هه مان ئه و که شتییه هه میشه لاله ئه سما باسی ده کرد، سه فه رمان ده کرد له ملیله وه بۆ مالاگا و ته نانته بۆ دوور تریش، تا فه ره نسا.

شه ویک، ره وشه که زور خراپ بوو. هه وه لجا په یم به حاله که نه برد. لاله ئه سما خه ریک بوو ده خنکا. هانکه هانک و هه ناسه دانی ده تگوت موشه ده مه ی ئاسنگه رانه. له گه ل هه ر هه ناسه یه کدا قرخه قرخیکی ده کرد. له ترسا له پیستی خۆم نه ده هیوریم، به هه مان ده قی خۆمه وه له ئه رزه که دا راکشابووم. ژووره که تاریک بوو، تریفه ی مانگ به ئاسته می هه وشه که ی روناک کرد بووه وه. به لام نه ده ویرام له ژووره که وه ده ربکه وم. چاوه پروانم کرد تا رۆژ ببیتیه وه. له دلی خۆدا ده مگوت: هه رکه رۆژ ببیتیه وه، هه تاو هه لبیت، لاله ئه سما له خه و راده بی، ئه م پرخ و هۆر و قرخه قرخه ی له کۆل ده بیتیه وه.

به یانی زوو له ماندوویه تی خۆما خه وم لیکه وت. ره نگه له و ساته دا لاله ئه سما مردبووی، بۆیه خه وم پییاکه وتوه.

وه ختایه ک له چیشته نگاودا له خه و رابووم، زوهره به دیار ته خته خه وه که وه وه ستابوو و به ده نگى به رز ده گریا. که چاوی به من که وت، لیوی لی هه لقورتاندم و به توورپه یی که وته جنیودانم. هه رچییه کی هاته ده سته وه، له خاوی، گوژار و... تینی سره واند، ئه نجام تاکیکی پیلاوه کانی داکه ند و ویستی تیمی بسره ویتى، به لام هه لاتم و خۆم گه یانده ناو هه وشه که. هاواری ده کرد:- نه گبه ت، جادووگه ر، دایکم مردووه و توش له غورابی خه ودایت، هه ی بکوژ!

وه کو ده ورا نی مندالیم، خۆم وه بن میزی مووبه قه که دا، له ترسا وه کو بی ناو ئا و ده له رزیم. خۆشه ختانه له و ده مه دا، ژنیکی دراوسی به ده م هات و هاواره که وه هات. پاشان هابیلیش هات، زوهره یان هیورکرده وه که چه قۆیه کی به ده سته وه بوو، وه کو ئه وه بوو بیه وئى من بکوژیت، هیشتا هه ر شیته شیت و هاوار هاواری بوو: "هه ی جادووباز، بکوژ! " له هه وشه که دا دایان نیشانده، په رداخی ئاویان دایى.

له مووبه قه که وه ده رکه وتم، به چوار چنگۆله و به بهر سیبهری دیواره که دا خۆم گه یانده هه وشه، پیم په تی بوو، هه مان فوستانی چرچ و لۆچم له بهر بوو که پیوه ی خه وتبووم. قژه لووله که م گف بوو بووه وه، وادیار بوو، له بکوژان ده چووم.

ئیدی توانیم له دەرگا شینه گوره که وه، که به ئاسته کرابو وه، هه ئیم. هه وساء، وه کو ئه و پوژدهی چووبووم به دووی مامانه که دا، به غار به نیو شه قامه کان که وتم. زور دهرسام بمگرن و له سووچی زندانم تووند بکه، چونکه هیشتهبووم لاله ئه سما بمریت.

به و جوړه و به یه کجاره کی مالی میلام به جیهیشت و بپرای ببر جاریکی دی بو ئه ویندهر نه زفریمه وه. هیچم نه بو، ته نانه تاقه پولیکم نه بو، پیتم پتهی و کراسه کونه که له بهر بو، ته نانه تاقه جووته گواره زیړه شم، که له شینهی هیلال دا بوون و لاله ئه سما به لینی دابو، دواى مردنی بو من بی، پی نه بو. هه ستم کرد زور له و پوژه بینه واترم که دزه کان به لاله ئه سما یان فروشتم.

((۲))

میوانخانه که، له هه موو ئه شوینانهی که پیشتر دیتبووم، جیاوازتر بو. له مالیک دهچوو، دهرگا که ی له سهر گازی پشت بی و بههر چوار نکالدا پروانیت، که وتبووه سهر شه قامیکی قهره بالغی پر هاتوچوو، پر بو له پیکاب و ماتوړ سیکل. زور له بازاره که وه نزیک بو، ئه پارتمانیکی چیمه نتوی گوره بو، هه رچه کمان بو یستبایه تییدا هه بو، گوشت، سهوزه، سول و پیلاو، کومبار و سوراحی و سه تللی پلاستیکی.

که له مالی لاله ئه سما، هاتمه دهری، نه مدهزانی کیوه بچم. به لام له شتیک دلنیا بووم، ئه ویش ئه وه بو، خو له شوینی پنهان بکه که هابیل و زوهره، نه یدوزنه وه، ته نانه تاقه گهر پولیسیانش نارده تاقیم، نه مدوزنه وه. وه کو پشیله یه کی ویل و سهرگردان به سیبه و په نای دیواره کاندای غارم دها، هیشته دهنگی زوهره له میشکمه دهرینگایه وه که هاواری ده کرد: " هه ی جادووبازی، بکوژ، هه یدی گوم به له بهرچاوم بو دهره وه! " دلنیا بووم، ئه گهر به ردهستی که وتبام، له زندانی تووند ده کردم. به بی ویستی خوم، ههنگاو به ره و ئه شه قامه ی بردم، که چووبووم به دووی دکتورا بو لاله ئه سما. که چاوم به و بینا گهره یه که وت که هه ر دوو تاکی دهرگا گهره که ی له سهر گازی پشت بو، دللم له خوشیا داخوړپا، دلنیا بووم که زوهره ناتوانی لیږدها بمدوزیته وه.

خات جه میله له میوانخانه که نه بو، بو کاریکی زهرووری بانگ کرابو. ئیدی به کاوه خو، ئاقلانه له دالان و بانیزه که دا دانیستم و پشتم به دیواره که وه دا و له بهر دهرگای ژووره که یدا چاوه روانم کرد.

جاری یه که م که بو ئه و هاتبووم، هینده به په له بووم، دهره تی ئه وه م بو نه ره خسا، تا بدینم چی له میوانخانه که دا دهگوزهری. نها به وردی، ته مه شای هه موو شته کانم ده کرد، ئه و خه لکانه ی که به به رده وامی دههاتن و دهچوون، فروشیارانى دهستگیر، که به جلکه کونه کانیانه وه، وه کو کهر باری قورسیان به شانیه وه بو، ئه و کاسبکارانه ی که کهل و په له کانیان له ژیر تاقه کاندای داهنا. ههروه ها به قالان، خورما فروشان، ئه و گه نجانیه ی باری سهیر و سه مه رهیان به پاسکیله کانیان دهگواسته وه، پاکه تی ئه سپاپ وازی پلاستیکی، نه وار و کاسیتی موسیقا، سهعات، عهینه کی رهش. خو یان و کهل و په له کانیانم دهناسی، چونکه زورجار دههاتن و له دهرگای ماله که ی لاله ئه سما یان دها، جا چونکه نه یده توانی ههستی و پروات شتیان لیبرکیت، داواى ده کرد شته کانیان له ناو حه وشه که دا نمایش بکه و هه ندی شتی لیده کړین که به هیچ جوړی پیویستی پی نه بو، وه کو قه له م، جی سابوون و.. هتد. بوو که که ی به مه تووړه و په ست ده بو: - دایکه ئه مانه ت بو چییه؟

لاله ئەسما، سەریکی دەلقاند: - لەوێهە پوژی لە پوژان بە کەلکی بێ. هەرگیز باوەڕم نەدەکرد، ئەم دەستگیرانە ھاتوچۆی ئەم شوینانە بکەن.

ھەندێ ئافرەتی گەنج ئاکنجی قاتی دووھم بوون کە ئەمە جاری یەکەم بوو دەمدیتن. ئەوێندە شیک و جوان بوون، کە بە ئەقڵی خاوی خۆم بە دۆتیمیرم دەزانین. لەم کاتە پوژدا ئافرەتەکان ھیشتا لە ژوورەکانی خۆیاندا، کە دەرگاکیان بە ئاستەم درزیان تیکەوتبوو، خەوتبوون.

خەریک بوو لە درزی یەکیک لە دەرگاکیانەو تەمەشام دەکرد، چاوم بە یەکیک لە دۆتیمیرەکان کەوت کە لە سەر تەختە خەویکی گەورە خەوتبوو. دوا یەکەم جەستەم بەدی کرد، بە پووت و قووتی لە سەر لیفەکان ڕاکشابوو، قژەکە پوو و پوخساری داپۆشی بوو. سەرم لە سپیەتی ورگی، لە خەمشە (قوز) پاک تاشراوەکە سوپما، ھەرگیز شتی وام نەبینی بوو. لالە ئەسما ھەرگیز لە گەل خۆیدا بۆ گەرماوی نەدەبردم، تا دوا ھەناسە، پێی نەدام بە پووتی، بەبێ جل و بەرگ ببینم. جەستە لاواز و پەشەکە من، لەم جەستە زۆر سپیە و لەم شتە نووستوو نەدەچوو. پێموایە بە کەمیک ترسەو پاشەوپاش کشامەو، ھەر دوو ناو لەپم ئارەقەیان کردەو.

ماوەیەکی زۆر لە بانیزەو دالانەکەدا، بەدەم چاوەروانیەو مامەو، ھەموو ھۆش و گۆشم لە حەوشەکە و لەلای ھاتوچۆی دەستگیرەکان بوو. برسیم بوو، لە دوینیو ھیچ نەخواردبوو، زۆر دەترسام، خەریک بوو لە تینواندا دەخنکام.

لە خوارەو، لە حەوشیدا، بیریک ھەبوو، لە ژێر تاقەکاندا پریاسکە یەک میوہی وشکەو بووم بەدی کردبوو، کە سەرەکە بە ئاستەم کرابوو، چۆلەکان دەھاتن و بە دەندووکان تیی بەردەبوون. بە پلیکانەکاندا، بە ماتە مات خۆم گەیانە پریاسکە، تۆزیک شەرم دەکرد، چونکە لالە ئەسما ھەمیشە پێی دەگۆتم، لە دنیادا ھیچ ئابوو چوونی لەو گەورەتر نییە، دزی لە خەلکی بکەیت، لە بەر شتە دزراوەکە نا، بەلکو لەبەر ئەو خیائەتە لە پێناوی دزییەکەدا دەکری، بەلام من برسی بووم و نھا ئامۆژگارییەکانی لالە ئەسما زۆر دوور کەوتبوونەو.

لە لای پریاسکەکەو کە سەرەکە کرابوو، ھەلتروشکام، ئیدی خورما، ھەنجیری وشک و چنگی میوژم لە کیسە یەکی نایلۆندا دەرھینا و کەوتە خواردن، پێموایە ئەگەر خاوەنەکە بەکری و لە دواو نەھاتبە بە سەرا و نە یگرتبام، زۆربە شتەکانی ناو پریاسکەکەم دەخوارد. بە دەستی چەپ لە قژم نەوی و بە دەستی راست قایشەکە بەرز کردەو و بە ھەرەشەو گوتی: - ھە قوڵە پەشی چکۆلە، ھە دز، ئیستا ئەو دنیا بە تۆ و بەوانە وەکو تۆن، نیشان دەدەم!

لە بیرمە ئەوێ کە زۆر ئازاری دەدام ئەو نەبوو کە لە قافا بەگیر ھاتبووم، بەلکو زیاتر ئەو بوو کە کابرای فرۆشیار، بەو شیوہ دەستی نابوو قژەکەم و پەیتا پەیتا دەگوت: "ھە قوڵە پەش!" ھیچ کەسیک پێشتر ئەو جێوہی پێنەدابوو، تەنانت زوھرەش کە توورە دەبوو ئەو جێوہی پێ نەدەدام، چونکە دەیزانی لالە ئەسما ئەوێ لێ قەبوول نەدەکرد.

کەوتە لەقە فرتی تا خۆمی لە چنگ دەر باز بکەم، گازیکی ئەوتۆم لیگرت کە خوین لە دەستی ھات. ڕووبە ڕووی وەستامەو و ھاوارم کرد: - من دز نیم! چیم خواردوو پەرەکەیت دەدەم!

لهم دهمه دا جهميله خانم هاته وه، ژنه كان له دالانه كهى نهۆمى سهره وه، دانه وینه وه و كابرای دهستگیریان جنیوباران کرد، بۆله بۆلیان به سهردا دهکرد و جنیوی وه هیان ده داتی که به عه مراتم نه مبیستبوو. ئه نجام یه کیک له دۆتمیره کان کاریکی کرد، به راستی کارستان! له سهره وه چه ند دراویکی، ده، بیست قروشی تی سره واند و هاواری به سهردا کرد: - بگره، ئه وه پاره که ت، هه ی سه گبابی سهر سوال که ری دز!

کابرا حایر مابوو، له ژیر جنیوباران ژنه کان و که وتنه خواره وه ی دراوه کاند، پاشه وپاش کشایه وه، له م که ین و به ینه دا خات جهميله له قۆلم نه وی و له گه ل خۆیدا بر دمی ه سهره وه. پیموایه هیشتا تۆزیک له میوژده که م له دهستا مابوو، ته نانه ت ئه و کاتانه ش که یاروی دهستگیر، چنگی له قژم نابوو و به پشتینه که ی لی دهم، ههر دهستبهرداری میوژده که نه بوو بووم. به لام له ناکاوا ترس دایگرتم، ریک وهکو ئه و رۆژهی که لاله ئه سما که وته سهر ئه رزه که. وهکو ئه و رۆژهی زوهره، به بی ئه وه ی جووته گواره که ی خۆم بداتی، به خۆرتی له مال وهدهری نام. بۆ من پۆزانیکی تال و ناخۆش بوو. له ناکاوا، له سهر پلیکانه کان له هۆرژنی گریانیکی هینده به کۆلم دا، قه له می دهست و پیم شکا، هیزی پیم نه ما به پلیکانه کاند سهر بکه وم. خات جهميله ش که به که له ش زۆر له من به دار و بارتر نه بوو، هه لیگرتم و وهکو مندالیک به پلیکانه کاند سهری خستم. به رده وام به گوئی دا دهچپاندم: " کیژده که م، کیژی خۆم "، من زیاتر دهگریام، چونکه له و رۆژهدا که داپیره م له دهست دابوو، دایکیکم دۆزییه وه.

دۆتمیره کان (تا ئه و کاته ی زانیم شتاقیان دۆتمیری راسته قینه نین، له دلی خۆدا ههر به دۆتمیرم ده زانین).

له سهره وه، به و په ری میره بان ی و دلۆفانیه وه چاوه پروانم بوون. له ناویان پرسیم، له به ینی خۆیاند ناوه که میان دووباره دهکرده وه: له یلا، له یلا. چای غه لیز و شیرینی به ههنگوینیان بۆ هینام، تا سپر بووم خواردم. پاشان له ژووریکی گه وهره ی تاریک و فینکدا جیگه یه کی باشیان بۆ ئاماده کردم. که پر بوو له سهرین و بالیفان، و پیرای هه را و زه نای کاروانسه را و میوانخانه که، یه کسه ر خه و بر دمی ه وه، دهنگی مۆسیقای رادیویه ک که له نیو حه وشه که دا ئیشی دهکرد، بۆم بوو بوو به لای لایه. به و جۆره تیکه ل به ژیا نی خات جهميله ی خالقی فریشتان و ههر شه ش دۆتمیره که ی بووم.

((۳))

ژیانم له میوانخانه که دا، ئارامیه کی سهیری په یدا کرد، ده توانم بلیم ئه م ماوه یه خۆشترین ده ورانی ژیانم بوو، ئیدی بی خه م و خه یال ده ژیا م، ه یچ ئاریشه و کیشه یه کم نه بوو، ئیدی له خات جهميله و دۆتمیره کانیا، سۆز و میهریکی وام ده بی نی که تا ئه و رۆژه شتی وام به خۆوه نه بی نی بوو.

که برسیم ده بوو، خواردنم ده خوارد، که خه وم ده هات ده خه وتم، که ئاره زوی چوونه ده ره وم هه بوا یه (که زۆرجار ئه مه پیشده هات)، به بی پرس ی ه یچ که سیك ده چوومه ده ری، ئه و ئازادیه ته واده ی که هه مبوو، هه مان ئازادی ئه و ژنانه بوو که له گه لیاندا ده ژیا م. زه مان و کاتیان به لاوه گرینگ نه بوو، بۆیه شادمان بوون وهکو کیژ یان مندا ل، یان خوشکی بچووک ی خۆیان ره فتهاریان ده گه لدا ده کردم. به و ناوانه وه گازیان ده کردم. خات جهميله پپی ده گوتم: " که چه که م ". فاته مه، زوبه یده، ئایشه، سه لیمه، حوریه و ته غریده، پپیان ده گوتم: " خوشکی چکوله. " به لام ته غریده ش هه ندیجار به " کیژم " بانگی ده کردم، چونکه له راستیا، له پووی ته مه نه وه، به دایکم ده شیا. به تۆره له و دوو ژوورده دا ده نوو ستم که هی دوان له دۆتمیره کان بوو، ئه مه جگه له ژوورده که ی

ته‌غریده، که ژووریکی گهره‌ی بی پهنجهره، ته‌نیا له شه‌وی یه‌که‌مدا لهو ژووره نووستبووم. ماله‌که‌ی خات جه‌میله، له‌وبه‌ری دالانه‌که بوو، پهنجهره‌یه‌کی هه‌بوو ده‌یروانیه سهر شه‌قامه‌که. هه‌ندیچار له‌ویش دهنووستم، به‌لام زور به‌که‌می، چونکه خات جه‌میله، به‌هوی کلینیکه راویژکارییه‌که‌یه‌وه زور سه‌رقال بوو، هه‌میشه ژنانی دووگیانی له‌لا بوو. که ژنانی له‌لا بوايه دهمزانی که نه‌ده‌بوو بچم بۆ لای و له‌ده‌رگا بده‌م. ئەو شه‌وانه‌ی ژنانی له‌لا بوايه، ده‌رگا‌که‌ی له‌ ژووره‌وه به‌شیش داده‌خست، له‌ده‌لاقه‌یه‌که‌وه ته‌مه‌شام ده‌کرد، فانۆسیکی گه‌پۆکی له‌ ژووری عیاده‌که‌یدا داده‌گیرساند، ئیدی ئەوه ئاماژه‌یه‌ک بوو زوو په‌یم پیده‌برد.

دۆتمیر و فریشته‌کان زۆریان خوش‌ده‌ویستم. ئەگەر شتیکیان پیویست با، منیان دهنارد، بۆ نموونه له‌و ده‌ستگیرانه‌ی ناو حه‌وشه‌که چام بۆ ده‌کرین، یان ده‌چوومه بازار و شیرینی و جگه‌ره‌م بۆ ده‌کرین، یان نامه‌کانیانم بۆ پۆسته‌خانه ده‌برد. هه‌ندیچار که بۆ بازار کردن ده‌چوون بۆ شار، منیان له‌گه‌ل خۆدا ده‌برد تا له‌کرینی شتاندا یارمه‌تیا بده‌م نه‌ک شته‌کانیان بۆ هه‌لگرم، (چونکه هه‌میشه کورپان هه‌بوون بۆ ئەم جوړه حه‌مالیه.)، زیاتر بۆ ئەوه بوو له‌کرینی شتاندا معامه‌له‌یان بۆ بکه‌م، چونکه لاله ئەسما فیڤی کردبووم معامه‌له له‌گه‌ل ئەو فروشیاره گه‌پۆکانه بکه‌م که ده‌هاتنه به‌ر ده‌رگا و له‌ده‌رگایان دده‌ا، ئیدی به‌باشی فیڤی معامه‌له کردن بووبووم.

زوبه‌یده زۆری حه‌ز ده‌کرد ده‌گه‌ل مندا بۆ بازاری به‌زازه‌کان بپروات. بۆ کراس یان چه‌رچه‌فی سه‌رته‌ختان قوماشی خامی هه‌لده‌بژارد. ژنیکی باریکه‌له‌ی به‌ژن زراف و سپیکه‌له‌ی قژ ره‌ش بوو. قوماشه‌که‌ی له‌خۆیه‌وه ده‌وێچاو، به‌ده‌وری خۆیدا ده‌سورایه‌وه و ده‌هاته‌به‌ر پوناکیه‌که: - چۆنه، لیم دیت؟

که‌می‌ک ده‌وه‌ستم، ئەوسا زور به‌ج‌دی ده‌مگوت: - جوانه، به‌لام زیاتر شینی توخت لیدیت.

فروشیاره‌کان ده‌یانناسیم، ده‌یانزانی زور به‌ج‌دی معامه‌له‌ ده‌که‌م و له‌معامه‌له‌دا هه‌ندی گیرم و به‌جوړی معامه‌له‌م ده‌کرد، وه‌کو ئەوه‌ی من کرپاره راستیه‌که بم. ئیدی نه‌یانده‌توانی فریوم بده‌ن، ئەمه‌ش له‌لاله ئەسماوه فیڤر بووبووم، پۆژیک نه‌مه‌یشت فاته‌مه زنجیریکی زیڤر که پیروژه‌یه‌کی پیوه بوو بکریت.

-ته‌مه‌شاکه فاته‌مه، ئەمه به‌ردی راسته‌قینه نییه، ئەمه مه‌عه‌دنیکی بۆیه کراوه.

به‌داندما هیتا، دیاربوو بۆش و به‌تاله: - ده‌بینی که بۆشه.

کابرای فروشیار، زور توورپه‌بوو، به‌لام فاته‌مه داگژایه سهر و گوێلاکی و بی‌ده‌نگی کرد: - بی‌ده‌نگ به، هه‌ق به خوشکه چکۆله‌که‌ی منه. مه‌منوونی به‌ختی خۆت به، که ناتده‌مه دادگا.

له‌و پۆژه به‌دواوه، دۆتمیره‌کان زیاتر بایه‌خیا دامی، شاکاره‌کانیان بۆ هه‌موو که‌سی‌ک ده‌گیرامه‌وه، نه‌ها ته‌نانه‌ت فروشیاره گه‌پۆکه‌کانی میوانخانه‌که‌ش، به‌پیز و حورمه‌ته‌وه چاک و خوشیا له‌گه‌لما ده‌کرد. ده‌هاتن بۆ لام و داویان ده‌کرد له‌م کاره یان له‌و کاره‌دا، ناوبژی بکه‌م، دیاری و سه‌وقاتیان دده‌امی و ده‌یانویست بمکرن، به‌لام من فریوم نه‌ده‌خوارد. شیرینی و شه‌کرۆکه و نوقله‌کانم لیوه‌رده‌گرتن و به‌فاته‌مه و زوبه‌یده‌م ده‌گوت: - ئاگات له‌م پیاوه بی، زور ساخته‌چییه.

خات جه ميله، ئاگای له هه موو شتيك بوو. هيچ قسه يه كي نه ده كرد، به لام زور چاك ده مزانی كه پازی نيه. كاتی بو بازار كردن ده چووم يان يه كيك له دوتميره كان له گه ل خویدا ده ببردم، به نيگای تاقیبي ده كردم، نه وسا به جوړه گازنيكه وه به فاته می ده گوت:- بو كوی ده به ی؟

يان هه ولیده دا، هه ندی كارم پی بسپیریت تا نه یه لیت برۆم، بو نمونه چهند لاپه ریه كي ده دامی بو ی بنووسمه وه، يان ژماره و حيساب يان زانسته سروشتیه كان. ده یویست فیری نووسینی عه ره بیم بکات. هه ندی هیوا و ئومیدی به من هه بوو.

به لام زور له نیاز و مه به سته کانی حالی نه ده بووم، به ته واوه تی نه ده زانی چی ده ویت. چونکه زه مانیکي زورم له گوشه گیری و نیمچه زنداندا به سهر بردبوو، نها، سه رمه ستي ئازادی بووم. نه گهر كه سيك ويستبای ریم لیبري، ئاماده بووم هه لیم.

تا وهكو نه مپوش، باوه ر ناکه م دوتميره كان، دوتمیری راسته قینه نه بوون. له گه لیاندا ئاسوده بووم، یاریم ده گه ل ده كردن، به تايبه تی له گه ل زوبیده و سه لیمه دا كه مندا لكار و بی خه م و خه یال بوون و به رده وام پی ده كه نین. له گونديكي چیا ییه وه هه لاتبوون و لی ره گیرسابوونه وه. هاو نشینی پیاوانیكي زور بوون، ئوتومبیلی نه مریكایی جوان، ده هاتنه بهر میوانخانه كه و ده ببردن. له بیرمه شه ویک ئوتومبیلیكي ره شی دریزی جام رهش، كه له هه ردوو لاوه ئالای پیوه بوو، ئالای كه سك و سپی و سوور و رهش، هاتبووه ئیره.

ته غریده پیی گوتم:- نه مه كابرایه كي ده سترپی زور ده وله مه نده.

هه ولما، ناو ئوتومبيله كه بدینم، به لام جامه كه ی زور تاریك بوو، هیچی لیوه نه ده بینرا.

- نه مه پاشایه؟

ته غریده، بیته وه ی گالته م پیبكات گوتی:- كه سيكي گه وره یه، وهكو پاشایه.

روخساری ته غریده م زور خو شده ویست، زور گهنج نه بوو، چرچ و لوچ به گوشه ی چاوه كانییه وه دیار بوو. له تو وایه پی ده كه نی. نه سمه ریكي توخ بوو. ته قریبه ن وهكو من رهش بوو، كو مه لی ورده خال به سهر هه نیه یه وه بوو. هه فته ی دوو جار له گه لیدا ده چووم بو گه رماوی گشتی، گه رماوه كه له نزيكي ریژاوی روباره كه، له لای باراندازی به له مه كان بوو. ته غریده خا ولیه كي گه وره ی ده دایه من، به خویشی چانتای شت و جله خا وینه کانی هه لده گرت و به دوو قو لی ده ریشتین. كه له مالی لاله نه سما بووم، باوه رم نه ده كرد شوینی و هه ها هه بیته، باوه رم نه ده كرد كه بتوانم به رووت و قووتی، له هه نه بر ژنانی ديكه دا بوه ستم.

ته غریده، شهرم و حه یای له لا نه بوو. به بی جل و بهرگ و ده ریچ به به رده م مندا ده هات و ده چوو. له شی به به رده پی نه رم ده كرد ده وه، نه وسا لفكه ی لی ده خست. مه كه كانی گه وره و گوی مه كي وه نه وشه یی بوون، په نا رانه كانی و ناو گه ل و بهری به جوانی ده تاشی. من له ته نیشت نه وه وه له قوله ره شیكي وردیله ی مرده لوخ ده چووم، ویرای هه موو شتيك نه مه ده توانی به رم به خا ولیه ك نه شارمه وه.

ته غریده، ده یویست پشت و پشته ملی به زه یتی کوپرا چه ور بکه م و بشیلم. كه بونیکی ناخو شی لی ده هات، ئینسان دلی لی تیك هه لده هات. له و گه رماوه گه وره گشتیه دا، هه لمی ئاوه كه به سهر جه سته ی خه لكه كه دا داده خزی، یه كپارچه دهنگه دهنگ و هه را و زه نا بوو، كوری مندا ل رووت و قووت، به ده وری حه وزی ئاوه

گهرمه که دا غاریان ددا و هاواریان دهکرد، هه موو ئه م شتانه تووشی سهره گیتژکه یان دهکردم، دلم تیکه هله دهات.

- بهردهوام به لهیلا، دهسته به هیزه کانت ئاسوودهم دهکات.

نهمه زانی بهم کاره ئاسووده دهیم یان بیزار، هیندهم مهساج دهکرد، تا زهیته که دهچوه کونیه کانی بهدهنی تهغریدهوه، بۆنی زهیته که و بۆنی ئارهقه بهدهم و کهپووما دهچوو. پاشان بۆ ئهوهی وهخۆ بیمهوه ئاوی ساردی پێدا دهکردم، که دهیبینی مووی لهشم تهواو گرژ بوو و ههله دهاتم، له پیکه نینا دهخکا.

بووبووم، به مایه ی شادمانی میوانخانه که، پیدهچوو خات جهمیله بهمه خوشحال نهیت. دیاره بیرى لهوه دهکردهوه که ئه وه موو خوشه ویستیه ی دۆتیمهکان دهرهق به من هه یانبوو، زۆر به نازم دهکات و خووم شه پ دهبی.

ژنهکان، هه موو پۆژی، هیندهیان ستایش دهکردم: " که جوانه! " بهره بهره خهریک بوو قسهکانیانم لیدهبوو بهراست، به زهوقی خۆیان جلیان له بهر دهکردم؛ ئیدی منیش خۆم رادهستی زهوقی ئهوان دهکرد. فوستانی درێژیان له بهر دهکردم، نینۆکیان سوور دهکردم، لیویان سووراو دهکردم، کریمیان له دم و چاوم ددا، کلیان له چاوان دهکردم، سه لیمه، که به ئهسل سوودانی بوو، تهسریحه کردنی قژه که می له ئهستۆ گرتبوو، قژه که می به سه ر چوار گۆشاندا دابهش دهکرد، دهی هۆندهوه، به قردیله ی سوور دهیبهست و مرواری پهنگاوپهنگی پیوه دهکرد. یان به سابوونی کاکاو دهیشۆرد تا وهکو مووی شیر وشک و گف بوهستی. هه موو جار پێی دهگوتم که جوانترین شوینی من هه نیه و برژانگه درێژ و کهوانه یی و چاوه بادهمیهکانمه. لهوه دهچوو بۆیه ئه وه م پێ بلێ چونکه له وه دهچووم.

تهغریده، به خه نه، هه مان ئه وه نهخشانه ی خۆی، له سه ر ههردوو دهستم یان له سه ر هه نیه و هه ر دوو پروومهتم، به پووشه یهک که له ته نی چرای ههله دهکیشا، دهنهخشاند. فیتری تهپل لیدانی دهکردم و له ژووره که ی ئه ودا سهمام دهکرد. که ژنهکانی دی گوئیان له دهنکی دونه له که که دهبوو، دههاتن، ئیدی به پێی خواس و له سه ر کاشیه که بهدهم سهماوه به دهوری خۆما دهسورامه وه، تا تهواو گیتژ دهبووم.

ئیدی بهم پهفتاره مندالانانه وه، زۆربه ی کاتی دوانیوه پوانی خۆم به سه ر دهبرد. شهوان، دۆتیمهکان ئیزنیان دهدام، تا پیشوازی میوانهکانیان بکه ن. یان دهچووم بۆ ژووری ئهوانه یان که به ئوتومبیل دهپۆشیستن. خات جهمیله، به سووچی خاویه کی ته پ دم و چاوی دهشۆردم: " چییان لیکردوویت! ئه مانه شیتن. " به قژی بژو کلی داپژاوی چاوم و سووراوه بلاوه که ی لیومه وه، له بووکه له یه کی خراپ دروستکراو دهچووم، خات جهمیله که به وه حاله وه دهیدیتم نهیده توانی جله وی پیکه نینی خۆی بگری. که دهخه وم، گیتژه لۆکه ی بیرده وهرییانی ئه وه پۆژگاره دوور و درێژه، درێژ به رادهیه ک بیرم نایهت چۆن و که ی دهستی پیکرد، بۆم دهییت به لای لایه.

حوریه م له هه موو ئهوانی دی پێ پهسندتر بوو، له هه موویان بچووکتر بوو، دواکهس بوو که هاتبووه کاروانسه را و میوانخانه که. هه مووی چه ند پۆژیک بهرله من گه یی بووه ئه وی. ئه مه خه لکی گوندیکی ته ریک و دووره دهستی باشوور بوو. شووی به پیاویکی دهوله مهن دی خه لکی ته نهج کردبوو، هه موو پۆژی لێی ددا و به توپزی له گه لیا دهخه وت. ئه ویش، له تاوا پۆژیک جانتا چکوله که ی ههله دهگریت و ههله دیت. تهغریده، له جادهیه کی نزیکه ی ویستگه ی قیتارا دهیبینی و له گه ل خۆیدا بۆ ئیره ی دینیت، تا بتوانی خۆی بشاریته وه و له

وهزهنی پیاوانی میړدهکهی بهدوور و سهلامهت بی. خات جهمیله به نهبهدللی قهبوللی کردبوو، بهو مهرجه قهبوللی کردبوو هر که مهترسی له سهر نهما، ئیدی حوریه لهویندهر بروت. خات جهمیله، نهیدهویست له گهل پولیسدا کیشهی بو دروست بیت.

حوریه، ئافرهتیکی کورته بالای وردیلای لاواز بوو، روالهتی مندالانه بوو. زور زوو بووین به هاوړی، بو هر جینیک رویشتبنا له گهل خوی دهردم، تهنانهت شهوانیش بو خوارنگهی دهردم. منی وهکو خوشکی بچووی خوی به هاوړیکانی دهناساند: "ئهمه خوشکمه، له خوم ناچیت؟"

دهم و چاوی جوان و هاوسهنگ بوو، بروکانی جوان، چاوهکانی سهوز، له ژيانما چاوانی وا جوانم نهبینی بوو. قهت پرسپاری ئهوهه لینهدهکرد، بهچی و چون پاره پهیدا دهکات. پیموابوو چونکه سهما و گورانی دهزانی و چونکه جوان بوو، خهلیکی دیارییان دهدایی. هیچ تهسهوز و وینایهکم سهبارهت به کار و پیشه نهبوو، چاک و خراپم نهدهزانی، وهکو هیوانیکی مالی دهستهو دهژيام، هر شتیک زیانی بوم نهباهه یان ههرکهسیک خوشی ویستبام به چاکم دهزانی و هر کهسیک له گهلا خراپ بویه یان بیترساندبام به خراپم دهزانی، وهکو هابیل که به جورئ تهمهشای دهکردم له تو وایه دهیهوی بمخوات، یان زوهره که پولیسی خستبووه تاقییم، که گوايه دزیم له خهسووی کردوه.

ئهوهندهی له تهنیایی دهترسام، له هیچ شتیکی دیکه نهدهترسام. ههنیجار له کاتی خهوتندا، سهربهورد و بویهرهکانی رابردووم، بویهره کونهکانم لهلا زندوو دهبوونهوه، ئهوا کاتانهی که دزیانم، روناکی شهقامیکی زور سپیم دهبینی، هاواری بالنده رهشهکه له گویمدا دهزینگیاهوه. یان وهکو ئهوا کاتهی پیکابهکه لئی دام، دهنگی قرچه قرچی ئیسقانهکانم، له گویمدا دهنگی دهدایهوه.

ئهوا کاتانه، خوم دهخزانده ناو نوینهکهی حوریهوه و تووند خوم پیوهی دهنوساند، وهک ئهوهی بمهوی لهودا بتویمهوه.

حوریه، یهکهه کهس بوو، که پرسپاری ئهسل و فهسلای کردم. وهختایهک باسی ئهوا گواره زیړانهه بو کرد که زوهره لئی دزی بووم، گوتی دهزانی که سهر به چ خیلیم، خیلی هیلال، ئهوا خیلای که لهوبهری چیا و، له کهناری روبرایی گهورهدا دهژیان که وشکی کرد. منیش خهونم بهوهوه دهبینی که بو ئهویندهر دهروم، لهو گوندهدا، خوم به شهقامیکدا دهکهه، که دایکم لهوسهری شهقامهکهدا چاوهروانی منه.

بهلام حوریه ماوهیهکی زور له میوانخانهکه نهمایهوه. بهیانیهک ههستا و رویی، بهلام رویشتنهکهی به هو میړدهکهیهوه نهبوو، بهکو بههو منوه بوو.

شهویک له گهل حوریه و هاوړیکانیدا چووبووم بو خوارنگهیهکی کهناری دهریا. بهو شهوه، ماوهیهکی زور ریگهه مان کرد تا گهیشتنه کهناریکی بهرین و چول. من له کوشنهکهی دواوهی ئوتومبیله میرسیدسهکه و لهلای دهرگاهوه رویشتبووم، حوریه له ناوهراستا و لهلای پیاویکهوه دانیشتبوو. له پیشهوه دوو پیاو و ژنیکی قز زهره دانیشتبوون. بهدهنگی بهرز و به زمانیک دهدوان که من لیان تینهدهگیشتم. پیدهچوو زمانی رووسی بیت. زور چاک لهبیرمه ئهوا پیاوهی که ئوتومبیلهکهی داژوت، کابرایهکی دریژ وتوکمهی وهکو هابیل بوو، قزی پر و ردینی دریژ بوو. ئهوهشم چاک له بیره که چاویکی رهش و ئهوی دیکهی شین بوو. ماوهیهکی زور له خوارنگهکه ماینهوه، دهورو بهری نیوهشهو بوو. خوارنگهیهکی زور نایاب بوو، جوره مهشخلیکی

تياوو، له زيځ و چهوى كه نارهكې دېدا، گارسونه كان به دله سېپيان له بهر وو. سهرقالي ته مه شاي دهر ياي
رېش و پوناكي نهو به له مه پوايانه بووم كه دهگه پانه وه، تيشكي فانوسى دهر ياي له دوورى دووره وه،
كسكه كسكيان وو. ژنه زهره قز زهره كه به دهنكي بهر ز قسه دهر و پيده كنى و پياوه كان دهورى
هوريه يان دابوو. نهو بايهى كه په نجره كراوه كه وه دهاته ژوورې، دووكلې سيغاري له گهل خويدا دينا. به
دزيه وه شه رابى سپيم خوارده وه. شوفيرى ميرسيدسه كه له پيكه كهى خوى دامى، شه رايكي زور خوش و
به تام وو، دل و دهر وونى فينك دهرده وه. به فهرنسيه كي كوميدى قسه دهر گهل مندا دهرده. هه ندې وشه
به باشى بؤ نه دهگوترا. زور ماندوو بووم، له ماندويه تيدا له سهر ته ختيكي لاي په نجره كه وه خو
بردبووميه وه.

كه خه بهرم بووه وه، خوم له نيو ئوومبيله كه دا بينيه وه، به تاقي ته نيا له سهر كوشنه كهى دواوه بووم.
شوفيره كه به سهر ما دانه وى بووه وه، قزه لوله كه يم ده بينى كه پوناكي خوارنگه كه روشنى دهرده وه. له
هه وه له وه هيچ حالى نه بووم، به لام كه دهستى خسته ژير جله كانمه وه به ته واوه تى خه بهرم بووه وه.
سهر خوش بووم، حزم دهرده برشيتمه وه. دهستم به هاوار كرد. دهرسام، شوفيره كه دهيوست دهست بخاته
سهر دهم، به لام گازم ليگرت. هاوارم دهرده، به چنگ و به ددان به ره قانيم دهرده.

هوريه، به هه شتاو خوى گهياندى، له من زياتر هه لچووبوو، كابرې راكيتشايه دواوه و به مست كه و ته گيانى.
هاواري دهرده و جنيوى دېدا، كابرې دهيوست وه لامى بداته وه، پاشه وپاش به رهو كه ناره كه پاشه كشه
دهرده. هوريه دهستى دايه بهرديكي گهره، خو نه گهر خه لكى فريا نه كه وتبان دهيكوشت. هوريه هيشتا هر
جنيوى ده دايى و دهگريا، منيش دهگريام، شوفيره كه له و ديو ئوتومبيله كه وه خوى په نا دابوو، جگه ريه كي
داگيرساندوو، وهكو نه وهى نه باى ديبى و نه باران. دواى ماويهك هوريه هيوور بووه وه و توانيمان به
ئوتومبيله كه بگه ريته وه. شوفيره كه سيغاريكي به لا ليوه وه وو و بيته وهى ته مه شاي ئيمه بكات، ئوتومبيله كه
داژوت. كهس قسه نه دهرده، ته نانه ژنه قز زهره رووسه كهش، بيندهگ وو.

ئوتومبيله ميرسيدسه كه له سويخه دايه زاندين و ئيمهش تاميوانخانه كه، به پيان روشتين. هيشتا خه لكى
زور به دهره وه بوون؛ واديوار وو شه وى شه ممه وو. شه قام و بولقاري عاشقان جمه دهاهات، له ژير هر
دار ماگنوليايه كدا، جووتى ده بينران. هوريه له سهر جاده كه دوو په رداخ چا و هه ندې شيرينى كرى.
ههردوو كمان ماندوو بووين، وهكو نه وهى تازه له بويه ريك دهر باز بوو بين ئازامان دهله رزى. ئيدى هيچ باسى
نهو بويه ريه نه كرد، ته نيا يهك جار نه بى كه گوتى: " نهو سه گبايه پيى گوتم وازى ليبيته با بخه وى، خوم
وهكو باوك ئاكام ليى ده بيت."

خات جه ميله، بهو بويه ريه زانى كه له كه ناره كه دا پرووى دابوو. به لام نهو دواى له هوريه نه كرد كه له وى
پروات. بؤ به يانى جانتا كهى هه لگرت و پويى، هه مان جانتا وو كه وه ختايهك ته غريده، به سهر گهر داني، له
ويستگه قيتاره كه دا تووشى بوو بوو. جانتا كهى هه لگرت و به بى هيچ داخويانيك پويى. رهنگه بؤ ته نجره، بؤ
لاى ميرده كهى چووبووبيته وه. چه ندين مانگ هيچ سهر و سور اخيكم نه زانى، به لام روشتنه كه يم زور له لا
ناخوش وو، چونكه له راستيا و تا راده يه كي زور وهكو خوشكم وابوو.

لهوه به دواوه خات جه ميله زور هه وليده دا دهگل دؤتميره كاندا نه چمه دهري، به لام من له گهل حوريده دا، به نازادي راهاتبووم و به كه يفي دلي خومم ده كرد. له گهل نايشه و سه ليمه دا خوويه كي ديكه م گرتبوو: دزي.

ئهم كارهم دهگل سه ليمه دا دهست پيكرد. كه له ميوانخانه كه دا پيشوازي كه پله كه ي ده كرد، يان كاتي بو خوارنگه ده چوو، له گه لي ده چووم. له سووچيكدا هه لده تروشكام، وهكو حيوان له لاي ده رگا كه وه كزكوله م ده كرد و چاوهرواني ده رفه تم ده كرد. كه پله كه ي سه ليمه فهره نسي بوو، ماموستاي ئاماده يي بوو، ماموستاي جوگرافيا، شتيكي له و بابه ته بوو. پياويكي شيكپوش بوو، قاتيكي سووفي كه وه يي له بهر بوو، بهر كوشه يه كي به سه را له بهر كردبوو. جووتي پيلاوي ره شي له پيدا بوو، جوان بويخ كرابوو و ده بريسكانه وه.

هه ندي خووي تايبه تي له گهل سه ليمه دا هه بوو، هه وه لچار ده ببرد بو خوارنگه يه كي شاره كونه كه، له وينده ر فراقينيان ده خوارد، پاشان له گه ليا ده هاته وه بو ميوانخانه كه و ده چوونه ژووريكي بن په نجه ره وه. شه كروكه و نوقلي بو من دينا. هه نديچار، يهك دوو دراويكي ده دام. به لام من، وهكو سه كي پاسه وان له بهر ده رگا روده نيشتم. له راستيا ماوه يه كي زور چاوهروانم ده كرد تا ته واو مژوول ده بوون، ئيدي به چوار چنگوله خوم به ژووره كه دا ده كرد. به تاريخيه كه دا داده خزيم تا ده گه ييمه لاي ته خته خه وه كه. گويم له وه نه بوو سه ليمه له گهل كابراي فهره نسيدا چيده كات. من له جل و بهرگه كان ده گه رام. ماموستا پياويكي ريكي و پيك بوو. پانتوله كه ي قه ده كرد، چاكه ت و بهر كوشه كه ي ده دا به سه ر پشتي كورسيه كه دا. ئيدي قامكه كانم وهكو حيوانيكي چكوله ي چاپوك داده خزينه ناو گيرفانه كانه وه، هه رچيه كي بهر دهست كه وتبا، ده ري دينا: سه عاتيكي خراپ، ئه لقه يه كي زيږي هاوسه رگيري، جزدانيكي پر له ئه سكه ناس و دراو، يان پاندانيكي شيني جواني ته لاكفت، ئيدي ده سكه وته كانم ده برده دالانه كه و تا له بهر پوناكيه كه دا ته مه شاين بكه م، هه ندي ئه سكه ناس و دراوم بو خوم هه لده گرت، ناوبه ناو ئه گه ر شتيكم به دل بوايه، وهكو دوگمه ي سه ده في كراسان يان قه له م پاندانيكي شيني چكوله، بو خوم هه لده گرت.

پيموايه ماموستا جوړه گومانيكي له من پهيدا كردبوو، چونكه روثيك دياريه كي پيشكه ش كردم: بازنيكي زيو بوو له قوتوويه كي بچووكدا، وه ختايهك دايمي گوتي: - ئه مه به راستي بو تويه.

پياويكي ميرهبان بوو، كاره كه ي من خراپ بوو، هه ستم به شه رمه زاري ده كرد، كه چي به خوم نه ده وه ستم و دوو باره م ده كرده وه. ئه و كارهم له نيته پيسييه وه نه بوو، زياتر جوړه گه مه يهك بوو. پيوستم به پاره و پوول نه بوو. جگه له وه ي ديارى و سه وقاتي بو سه ليمه و نايشه و دؤتميره كانى دى بكرم، پاره به كه لكى هيچي ديكه ي من نه ده هات.

له گهل نايشه دا، فيري دزي له فروشگاكان بووم. دهگل ئه ودا بو ناوه ندي شار ده رويشتم، كه ئه و خوي به فروشگايه كه دا ده كرد، هه ر كه ئه و به كرپيني شيريني و نوقوله وه مژوول ده بوو، من هه رچيه كم به رده ست كه وتبا ده مپه سته گيرفانه كانمه وه. ئيدي چكليت، ماسى سارديني له قوتووكراو، پسكيت، ميوز بوايه، هه ركه له فروشگا وه ده ر ده كه وتم، چاوهرواني ده رفه تيكي ديم ده كرد. وام ليها ت ئيدي پيوستم به هاوړپيياتي ئه و نه بوو. ئه ندام ورديله يه كي ره ش بووم. ده مزاني خه لكى هيچ بايه خيكم پيناده ن. بهرچاوى و مايه ي سه رنج نه بووم.

به لām له بازاردا هېچ کارئ نه بوو که ئینسان بیکات، بۆیه فروشیارهکان سهرنجیان دهدام. ههستم دهکرد به نیگا په یگیری هه موو رهفتار و هه لسوکه و تیکم دهکهن.

ئیدی دهگه ل عایشه دا بۆ دووری دوور دهرویشتم. تا گه په کی لوسیان دهرویشتم. له ویندهر قیلاى جوان، ئەپارتمانی تازه و باخی زۆر هه بوو. ئایشه زۆری حه زده کرد، به ناوهنده بازرگانیهکاندا بسورپیته وه، له و ماوانه دا که ئەو به بهر فروشگا و ناوهنده بازرگانیهکاندا دهسورپایه وه، منیش دهچووم تا له ویندهره وه ته مه شای دهريا بکه م.

له وئ، له گورستانه که دا، ههستم به ئەمان دهکرد. شوینیکی ئارام، بیدهنگ و دوور له هه ر ژاوه ژاو و هه را و زه نایه ک بوو. ههستم دهکرد ئیره، ئەم شاره له ئەزه له وه شوین و ماواى منه. له سه ر گورپهکان داده نیشتم، بۆنى ههنگوینم له گیا و پوهه که بچووک و گول و گولیکه په مه ییه کان دهکرد، ناو له پم به سه ر خاک و خۆلى ده ور به رى گورپهکاندا دینا.

له و شوینده ده متوانی دهگه ل لاله ئەسمادا قسه بکه م. نه مه زانی له کویدا نیژراوه. ژنیکی جووله که بوو نه ده بوايه له گورستانی موسولماناندا بنیژری. به لām ئەمه گرینگ نه بوو، لیژدها، له ناو ئەم گورستانه دا ههستم دهکرد، زۆر له وه وه نزیکم و، ده توانی گوئی له قسه کانم ببیت. باسی سه ربه وردی خۆم بۆی دهکرد. هه لبه ته باسی هه موو شتیکم بۆی نه دهکرد، ته نیا هه ندی گرتی په راگه ندهم بۆ باس دهکرد، حه زم نه دهکرد زۆر به تانی قساندا بچم و شته کان زۆر ورد بکه مه وه: " داپیره، تۆ ناتوانی شانازی به منه وه بکه یت، تۆ هه میشه به منت دهگوت، ده بی ده ستپاک بی، ده ست بۆ مولک و مالی خه لکی نه به ی، مالی که س به که س حه لāl نییه، ده بی ده م پاک و راستگو بیت. که چی من نها گه وره ترین دز و درۆزنترین خه لکی سه ر پووی زه مینم ". که به و ئاوايه قسه م دهگه ل لاله ئەسمای ژیر خاکدا دهکرد، زۆر خه مبار ده بووم. پوندکانم ده پرشت. به لām بايه که زوو وشکی ده کرده وه. هه موو شته کانی ئیره زۆر جوان بوون، ئەو گردانه ی که یه کپارچه گول و گولیکى په مه یی بوون، کیلى سپی بی ناوی گورپهکان که ئایه ته قورئانیه کانی سهریان سه رابووه وه، ئاوی شینی ده ریا، له دووری دووره وه و ئەو نه وره سانه ی که به حه ویقی ئاسمانه وه دهسورپانه وه، له گه ل شه پۆلى بادا داده خزینه خواره وه و به چاوه قرمزیه بوغزنه کانیان ته مه شایان ده کردم. سمۆریه کی فره له گورستانه که دا هه بوون. له تۆ وایه له گورپه کانه وه دینه ده ره وه. دهگه ل مردووه کاند ده ژیان، پیده چوو، وه کو گوێز ددانی مردووه کان بخۆن.

پاش ئەوه ی لاله ئەسمام بینی که وته سه ر ئەزه که و هانکه هانک و خنکه خنکی پیکه وت، ئیدی باکم به مه رگ نه ما، ئەو بیروکه یه م له لا چیبوو که مردن وه کو خه ویکی قوول وایه. بۆیه پیویست ناکات له مردووانی گورستان بترسین.

پوژیک، کابرایه کی پیری خانه دان، به خو و ردینیکی سپیه وه، په یدا بوو. دیار بوو له میژ بوو تا قیبی ده کردم، قیت له لای گورپه که وه وه ستابوو، دهگوت تازه له گورپه که وه ده رها تبوو. من حایر و حه په ساو لیم ده روانی، دهستی بۆ ژیر کراسه که ی برد، هه لیکرد و کیری ده ره ینا، کیریکی دره خشانى وه نه وشه یی له باينجان ده چوو. قه ناعه تی وابوو که من ده ترسم و به ده م هاواره وه هه لیم. به لām من له میوانخانه که دا ته قریبه ن هه موو پوژى پیاوانی پروت و قووتم ده بینى، گویم له سو عبه ت و نوکته ی دۆتمیره کان ده بوو سه باره ت به کیری پیاوان ده بوو. به زۆری به ئەندامیکی نوستانیان ده زانی، لیى به گله یی بوون.

بهردیتم خیوانده کابرای پیره میتر و، خۆم بهنیو گۆرهکاندا کرد، کابرا له دواوهوه و به پیلاره چهکهکانیهوه، بهدهم ههڵنوتان و جنیودانهوه دهیویست بمگاتی.

- هه ی سیحربازی بچکۆله.

- پیره میتری سهگ.

لهو رۆژهوه گهیمه ئهوه قهناعهتهی که ئینسان نابێ فریوی روالهت بخوات، دوور نییه پیره میتریکێ سهراپا سپی پووشی ردین جوان، پیره میردیکێ سهگی فاسق بیت.

گه رهکی لوسیان، بۆ دزی یهکاو یهک بوو. به تایبهتی به موغازه جوانهکانیهوه، که پر بوون له کهل و پهلی گران بههای ئهوتۆ مهگه ره دهوله مهندان پێی ویرابان، ئهوه بابته شتانه له بازاره کۆنهکانی شاردا نهبوون. له سویخادا تهنیا یهک جۆره پسکیت و یهک جۆره بنیشت و یهک خۆشای و دهکو ئای پرتقال یا پیبسی هه بوو. بهلام له فرۆشگا و موغازهکانی لوسیاندان جۆره هاخۆشای میوه، بهتامی جیاواز و نه ناسراو هه بوو، که مارکهی ژاپۆنی و چینی و ئهلمانیان پتوه بوو، وهک: تهمر هندی، لالهنگی، میوهی عهشق و جوافه (جۆره میوهیه که له ههرمێ دهچێ). جگه ره ی هه موو ولاتیکیان له لا بوو. تهنانهت ئهوه جگه ره رهش و درێژه فیلتهر زهردانهشیان له لا بوو که من بۆ ئایشه م دهکری. ههروه ها چکلیتی سویسریشیان هه بوو، که له سه ر پهفهکان دهمدزین.

له دوا ی ئایشه وه خۆم به موغازهکاندا دهکرد، فه رهیه کم دهکرد، به گیرفانی پره وه وه دهرده که وتم. لهو ی خه لکه که نه دهیانناسیم و نه گومانیان لیده کردم. به فوستانه شینه یاخه سپیه که مه وه و، بهو قردیله سپیه وه که قژه لوله که می پێ به سترابوو، به چاوه بیگه رده که نمه وه له کچۆله یهکی هیدی و ئارام دهچووم. خه لکی وایانده زانی له گه ره که که دا تازهم و له گه ل دایکما، که له قیلاکاندا کاره که ری دهکات، هاتووم. بۆم به دیار که وتبوو که زۆربه ی خه لکه که، خه لکانی ساده و ساکارن، وهک من به خیرایی شت له ژیا نه وه فیر نه بوو بوون، هه رچه ی که ده بینن با وه ری پیده که ن. من ته مه نم چوارده سالان بوو، به لام له دوا زده سالان دهچووم و که چی بهو ته مه نه وه دهرسم به شه یتان ده دا. ته غریده وای پیده گوتم. رهنگه نه هه قی نه بووبی. ده گه ل سه لیمه و ئایشه دا به شه ر ده هات، به قه حیه و قه ویده ناوی ده بردن.

وا وینا ده که م لهو سه ره وه بنده دا هیه هه سستیکی میانه ره ویم نه بووبی، خۆم پێ کۆنترۆل نه ده کرا، گویم به هیه کیشه و ئاریشه یه ک نه ده دا، ملم به ژیا نه وه ده نا. لهو سه ره وه بنده دا که سایه تیم چیده بوو، نه مده توانی هیه یاسا و ریسایه ک قه بوول بکه م، ته نیا دوا ی ئاره زو وه کانی خۆم ده که وتم، به دلی خۆم ده کرد، کچیکی سه ره سه خت و لاسار بووم.

خات جه میله، ده یزانی که ره وشه که باش نییه. هه رچه بنده دۆتمیره کان تا راده یه ک وه کو مندالی خوی وابوون، به لام له راستیا، هۆگر و پمووده ی مندال نه بوو، نه یده زانی چۆن ره فتار له گه ل مندالاندا بکات. ئیدی که وته خه می ئه وه ی من چاک بکات و بمخاته وه سه ر رینگه ی راست و لهو نشیویه م دهر باز بکات که تیی که وتبووم. لیبرا بمخاته قوتابخانه. ئه وه بنده م عه ره بی نه ده زانی که بچه قوتابخانه یه کی لۆکالی و بۆ قوتابخانه ی بیانی ش ته مه نم گه وه ره بوو. سه رباری ئه مانه ش هیه نا سنامه یه کم نه بوو. ئیدی خات جه میله شوینیکی بۆ دۆزیمه وه، که جۆره قوتابخانه یه کی شه وانه رۆژی بوو. ژنیکی لاوازی گرژ ومۆن، ئهوه قوتابخانه یه ی به رپوه ده برد،

مه‌سئولیه‌تی دوازه کیژی ناسازگاری له ئەستۆ بوو. له راستیدا ئەو شوینە زیاتر خانەیی چاکسازی بوو، خاتوو پۆز پەبەنیتەیه‌کی فەرەنسی بوو، جلکی مەزەبی فەیدابوو و له گەڵ پیاویکی له خۆی بچووکترا که به‌پررسی دارایی بوو، ئەوی به‌پێوه دەبرد.

زۆربەیی ئەو کێژانەیی ئەو، رابردوویەکی زۆر دژوارتر له رابردووی منیان هەبوو. له مالی خۆیان هەلاتبوون، یان کەپلیان هەبوو و بەلێنیان پێدابوون شوویان پێیکەن و ئیدی کەس و کارەکانیان له ماله‌وه دەستبەسەریان کردبوو، تا خەیاڵیان ئاسووده ببیت که شتەکه کۆتایی هاتوو و براووته‌وه. من له چاو ئەواندا کیژیکی ئازاد و بێ خەم و خەیاڵ بووم، له هیچ شتیکی نەدەترسام. تەنیا چەند هەیفێکی له‌لای خاتوو روز مامه‌وه.

بنەمای فێرکردن و پەرەدرده له‌م قوتابخانە شەوانە پۆژانەیه، بریتی بوو، له خەیااتی، تەقەل و دروومان، ئوتوکردن، خویندنه‌وه‌ی کتیبێن ئەخلاق. خاتوو روز، به‌خیری خۆی ناوبەناو هەندێ وانەیی زمانیی فەرەنسی پێ دەگوتینه‌وه و به‌پێوه‌به‌ره ئیداری و داراییه‌کەشی به‌وپه‌ری پۆژیه‌وه، هەندێ وانەیی زۆر ساده و سەرەتایی حیساب و ئەندازەیی پێ دەگوتینه‌وه.

وه‌ختایه‌ک بۆ دوتمیره‌کانم ده‌گیرایه‌وه که چۆن کێژەکان وه‌کو کۆیله ناچار ده‌کەن قوتابخانەکه گسک بدەن و ئەرزەکه‌ی بشۆن و چۆن هەمیشه به‌ ئوتو یان تاوه دەستیان داغ ده‌کەن، زۆر توورە ده‌بوون. هەلبەته سه‌بارەت به‌ من مه‌حال بوو کاری گۆلدۆزی، یان کاری گسکان و خاوین کردنه‌وه بکەم، که جارێ ئەو کارەم ده‌کرد، له‌به‌ر خاتری لاله ئەسما ده‌مکرد، چونکه داپیره‌م بوو و به‌ پۆح قەرزارباری بووم. بۆیه مه‌حال بوو نها و سه‌ر له‌ نوێ له‌به‌ر په‌زامه‌ندی پیره کیژیکی ئەو کارانه بکەم و له‌ بری جێکردنه‌وه و دالده‌دانیشم پاره وهر‌بگریت. ئیدی هەر ئەوه‌نده‌م ده‌کرد له‌ سه‌ر کورسییه‌ک پۆنیشم و گوێ له‌ وانا نه‌بگریم که خاتوو روز به‌ ده‌نگی گری بۆی ده‌خویندینه‌وه: " زیکیکه و میرووله " و خەونین پلینگ " شتیکی ئەوتۆ له‌ خاتوو روزه‌وه فێر نه‌بووم، به‌لام گرینگی و بایه‌خی ئازادی فێر بووم، ئیدی به‌لێنم به‌ خۆم دا، به‌ هەر نرخێ بووه، ده‌ستبه‌رداری ئەم ئازادیه نه‌بم.

له‌ کۆتایی ئەو وهر‌زه‌ی خویندنی قوتابخانە شەوانە پۆژیه‌که‌دا خاتوو روز به‌ خۆی هات بۆ میوانخانه و کاروانسه‌راکه، هەلبەته بۆ ئەوه هاتبوو، تا به‌چاوی خۆی ببینی که جانه‌وهر و هۆقیه‌کی وه‌کو من له‌ چ ژینگه‌یه‌ک په‌رورده بووه. خات جهميله له‌ سه‌ردان بوو، سه‌لیمه و ئایشه و زوبه‌یده له‌ دالانه‌که‌دا پیشوازیان کرد، عەزیزی و ماکسی درێژی مۆزلینی په‌نگاو په‌نگیان له‌به‌ر بوو، چاویان به‌ سورمه‌ پرشتیوو. گوتیان: " ئیمه‌ پوورین " له‌به‌رچاوی خاتوو پۆز، که باوه‌ری به‌ چاو و گوێی خۆی نه‌ده‌کرد، تا توانیان گله‌بیان لێکردم: که درۆزنم، دزم، ده‌مه‌وهرم، ته‌مه‌لم و ئەگەر له‌ لای ئەو بمینیتە‌وه، ده‌بمه‌ مایه‌ی ئەوه‌ی کێژەکانی قوتابخانەکه‌ی هەلێن، یان به‌ ئوتو ئاگر له‌ قوتابخانەکه‌ به‌رده‌دم. به‌وجۆره‌ ده‌رکرام، ئەو کارەم برێک له‌به‌ر گران بوو، زیاتر له‌ به‌ر ئەو پاره‌یه‌ بوو که خات جهميله له‌به‌ر خاتری فێربوونی من خه‌رجی کردبوو. به‌لام من نه‌مه‌توانی له‌ به‌ر خاتری په‌زامه‌ندی و دلخۆشی ئەو، وه‌کو زندانی مه‌حکوم به‌ بیگار بژیم.

به و ئاوايه پاش دابراڼيكي چهند مانگه، دووباره دهستم به ژياني ئازادانهى خوم كرده وه، دهچومه سويخا و گهړهكي دهوله مه ند نشيني لوسيان و گوړستانه كهي سهرووي دهرياكه. به لام هم كهيف و شادي هم ماوه يه كي كه مي خياند.

نيوه پړويه ك، كه له كاريك دهگه پامه وه و گيرفانه كانم پر بوون له شتي توردهات بو دوتميره كان، له بهر درگاي ميوانخانه كه دوو پياو كه چاكه ت و پانتولي كه وه ييان له بهر بو، گرتي انم. فرياي هاوار كردن و كومك خواستن نه كه وتم، پياوه كان هر يه كه يان قولكيان گرتبووم، بهرزيان كرده وه و هه ليا ندانه ناو پيكابنيكي شيني قه پاته وه، كه په نجه رهي بچوك بچوكي تيا بوو. وه كو ئه وه ي هه موو شتيك له نوي دست پييكاته وه، له ترسا قه له مي دست و پيم شكابوو، شه قاميكي سپيم به دي ده كرد داده خزي، ئاسمان له بهر چاوم ديار نه ده ما. ئيدي له كوتايي پيكابه كه دا گرموله بوو بووم و ئه ژنوكانم له بهر وركمدا كو كردبوونه وه، هر دوو دهستم تووند به گوښه كانمه وه گرتبوو، چاوم نوقانديبوو، دووباره كه وتمه وه ناو كيسه و تووره كه ره شه ي كه قوتي دده ام.

((٤))

له هه وه له وه كه م ترين بيړوك هم سه باره ت به روودان و چونه تي ئه و بويه ره نه بوو. پاشان زانيم مه سه له چپيه. تومز نه وانه ئه و پوليسانه بوون كه زوهره، خستبوونيه تاقيم و داويان بو نابوممه وه. هه موو ئه و فروشكا و مغازانه م بو گه رابوون كه دزيم لتيان كردبوو. برامه به رده م قازيه كي تاييه ت به نه وجه وانان، قازي پياويكي زور هيور و ئارام بوو، به زمانكي نهرم و به دهنگيكي زور نرم قسه ي ده كرد تا باش گويم لتيي. چونكه به به لي وه لامي هه موو پرسياره كانيم دايه وه، واي ويئا كرد، منداليكي گوږپرايه لم. به لام وه ختايه ك دربارهي ميوانخانه كه، دربارهي خات جه ميله و دوتميره كان و كاروباري وان پرسيارى ده كرد و من هيچ وه لاميكم نه دايه وه، خوي نه ما، به لام ئارامي خوي له دست نه دا. ته نيا ئه وه بوو، وه ختايه ك ته مه شاي ده كردم و ئه و قه له م ره ساسه ي شكاند كه به دهستيه وه بوو، وه كو ئه وه ي بيه وي به من بلئ نه گه ر بيه وي ده تواني به هه مان ئاساني منيش بشكيني. بو ماوه ي چهند روژيك سين و جيم له گه لدا كرا، نه نجام نارديانم بو ژووريك كه په نجه ره كاني كه تيبه يان هه بوو. له قوتابخانه و پاشكوي خسته خانه دهچوو.

پاشان نارديانم بو لاي زوهره. نه گه ر بريار به دهستي خوم بوايه، له نيوان زوهره و زيندانا، زيندانم هه لده بژارد نه ك زوهره، به لام بريار به دهستي من نه بوو.

نها زوهره و هابيل، له خانوويه كي تازه دا، له دروي شاردا و له ناو باخ و باختيكي گه ورده دا ده ژيان. خانووه كه ي "ميلا" يان فروشتبوو، هه لبه ته زوهره ش رازي بوو بوو دايك و بابي به جي بيليت و بيت له م گه ره كه نوي و فاخيره دا بزي.

له هه وه له وه زوهره و هابيل له گه لما ميرهبان بوون، پيدهچوو هه موو گله يي و گازنيكي رابردوويان وه لا نابي و بيانه وي لاپه ريه كي تازه بكه نه وه. ره نغي شه ترسيان له خات جه ميله هه بووي و هه ستيان به وه كردي كه ره نكه چاو ديريان بكات.

به لام ته بيعه ت درماني نيه، دووباره گه رانه وه سهر خووه كه ي جارنيان، زوهره گه رپايه وه سهر به دخوييه كه ي جاراني، لي دده ام، هاواري به سهر ما ده كرد، به پروما هه لده شاخي و پي ده گوتم تو

کاره‌کەری، کاره‌کەریکی هیچ و پوچ و بێ خێر و بێر. لە سەر بیانوو بوو، لە سەر بچووکترین شت بیانووی دەگرت و توورە دەبوو: چونکە کاسەیه‌کی شینم شکاندوو، نێسکم نەشۆردوووەتەوه، یان جی پێم بەسەر کاشیه‌کانی مووبه‌قه‌که‌وه ماوه‌ته‌وه.

پێگهی نەدەدام لە مال وەدەر بکه‌وم. ده‌یگوت ئەمری قازیه‌ که نابێ تیکه‌لاوی خه‌لکانی به‌دخوو بکه‌م. که به‌ خۆی له‌ مال وەدەر ده‌که‌وت، ده‌رگاکی به‌ کلێل له‌ سەر داده‌خستم و کۆمایه‌ک جلکی شۆراوی به‌ سه‌را به‌جێده‌هێشتم تا ئوتویان بکه‌م. پۆژیک سووچیکی بچووک یه‌خه‌ی کراسه‌که‌ی هایل به‌ده‌ستمه‌وه سووتا، زوهره به‌ مه‌به‌ستی ته‌مبێ کردنم، به‌ ئوتووکه‌ ده‌ستی داغ کردم. چاوم ته‌ژی پوندک بوون. بۆ ئەوه‌ی له‌ هۆرژنی گریان نەده‌م تا توانیم لێوی خۆم گه‌ست. هه‌ناسه‌م ته‌نگ بووبوو، وه‌کو ئەوه‌ی یه‌کێک ده‌ستی نابێته‌ بینم، له‌زگ بوو ببوریمه‌وه. تاكو ئیستاش شوینه‌واری سیگۆشه‌یه‌کی سپی به‌سەر ده‌ستمه‌وه دیاره و هه‌رگیز ناسپێته‌وه.

وامده‌زانی ته‌واو ده‌مرم. هیچم نه‌بوو بیخۆم. زوهره سه‌گیکی چکوله‌ی، له‌ نه‌ژادی (شیت - زو) ی هه‌بوو، که تووکیکی سپی ئامال زه‌ردی هه‌بوو، برنجی بۆ ئەو سه‌گه‌ لێده‌نا، تۆزێ فرۆجاوی به‌و برنجه‌دا ده‌کرد و ئەوه‌ی ده‌رخواردی من ده‌دا. به‌شه‌ خۆراکی من له‌ هی سه‌گه‌ بچووکه‌که‌شی که‌متر بوو. ناوبه‌ناو میوه‌یه‌کم له‌ مووبه‌قه‌که‌ ده‌دزی. زۆر ده‌ترسام زوهره بمدینێ. هه‌موو لاق و له‌ته‌ر و باسک و بازووم شین بووبوووه‌، به‌ قایشی پشت تیم به‌ر ده‌بوو. به‌لام برسیته‌ی به‌را‌ده‌یه‌ک زۆری بۆ دینام ناچار ده‌بووم، له‌ دۆلابی مووبه‌قه‌که‌، خواردن بدزم، وه‌ک: شه‌کر، پسکیت و میوه‌.

پۆژیک زوهره بۆ نیوه‌پۆ میوانی فه‌ره‌نسی هه‌بوون، ژن و می‌ردێک بوون به‌ نیوی دولا‌هی. له‌ مارکیته‌یکی لوسی‌ان هێشوو‌یه‌ک ترێ په‌شکه‌ی جوانی بۆ ک‌ری بوون. له‌و کاته‌دا که ئەوان مژوولی خواردنی به‌رکۆلان بوون، من له‌ مووبه‌قه‌که‌دا بووم و ده‌ستم به‌ ترێ خواردن کرد. کاتی وه‌خۆ هاته‌وه‌، ته‌مه‌شام کرد هه‌موو بۆله‌کانی ژێر هێشوو‌یه‌که‌م خواردوو. جا بۆ ئەوه‌ی هه‌ندێ دره‌نگتر که‌شف بێم و ده‌سته‌که‌م بکه‌ویته‌پ‌روو، هه‌ستم بۆشایی ژێر هێشوو‌یه‌که‌م به‌ چه‌ند تۆپه‌له‌ کاغه‌زیک پ‌ر کرده‌وه. به‌ جۆری پ‌رم کرده‌وه، که قاپه‌که‌ پ‌ر دیار بێت.

خۆ ده‌مزانی که ئەم شته‌ دره‌نگ یان زوو هه‌ر که‌شف ده‌بێت، به‌لام ئەمه‌م به‌لاوه‌ گرینگ نه‌بوو. ترییه‌که‌ زۆر به‌تام و بۆنخۆش و شیرین بوو، ده‌تگوت هه‌نگوینه‌.

دوای فرا‌قین، تریکه‌م بۆ بردن، میوانه‌کان داوایان لیکردم له‌ گه‌لیاندا بمی‌نمه‌وه، ئەوان له‌ به‌رچاوی زوهره‌دا پێیان ده‌گوتم: " کی‌ژه چکوله‌که‌ت ".

زوهره به‌ خۆی ده‌فشی، جله‌ کۆنه‌کانی پ‌ی داکه‌ندم و ئەو فوستانه‌ شینه‌ یاخه‌ سپیه‌ی پ‌ی له‌به‌ر کردم که له‌ مالی لاله‌ ئەسما هه‌مبوو و هه‌ندی‌جار له‌به‌رم ده‌کرد. ئەو کراسه‌ی که تۆزیک بۆم کورت بووبوووه‌ و زۆر به‌ به‌رم ته‌نگ بووبوو. به‌لام زوهره زنجیری فوستانه‌که‌ی دانه‌خستم و به‌ر کۆشه‌یه‌کی به‌ سه‌را له‌ به‌رم کرد، هه‌له‌به‌ته‌ ده‌بێ ئەوه‌ش بێژم که زۆر لاواز بووبووم.

" که کی‌ژیکی جوانه، چه‌ند قشتیله‌یه‌! " فه‌ره‌نسیه‌کان میره‌بان دیاربوون. ئا‌غای دولا‌هی دوو چاوی شینی زۆر گه‌شی هه‌بوون که به‌ پ‌وخساره‌ پ‌رونزییه‌که‌یه‌وه پ‌رشنگیان ده‌دا. خانم دولا‌هی ق‌ژ زه‌ردیکی که‌میک سووره‌،

به لām هیتشتا ناسک بوو. پر به دل حهزم دهکرد پییان بلیم که له گهل خویاندا بمبهن و بمکهن به کچی خویان، به لām نه مدهزانی چوَن ئه وهیان پی بلیم. حهزم دهکرد ئه وه ئارهزوو و ئاواته له چاوه کانما بخویننه وه و خو به خو له هه موو شتیك حالی بین.

هه لبه ته زوهره، له کاتی خواردنی میوه دا ههستی به وه کرد که ژیره وهی هیشوو ترینه که خوراوه و بوړی بزری توپه له کاغه زی خراوته شوین. دارکی بۆله خوراوه کان وهکو موو رهق راوه ستابوون. ته نانه ت ئه وه به شهی که له هیشوو هه کهش مابوو وه، زور حه یابه ره دهاته بهرچاو. به دهنگی بهرز و تووره بانگی کردم. خانم دولاهی گوتی: - سه رکونهی مه که. مندا له. کی له ئیمه به مندالی له و جو ره کارانه مان نه کردوه؟

میرده کهی به ئاشکرا پیده که نی، بزیه کی کالیش نیشته سه ر پوو و روخساری هابیل. زوهره ته نانه ت به دروو ههش پیته که نی. مو ره یه کی کینه ئامیزی منی کرد، که میوانه کان پویشتن، قایشیکی چه رمی هیتا که به ره زوانه یه کی مسی قورسی پیوه بوو. بگره کویت دیشیت، هه ر بۆله ترینه کم خواردبوو، له لووتی هیتامه وه. - هه ی هیچ و پووچی، بی شهرم و حه یا!

هیتدهی لیدام، خه لسانی خوینی کردم، ئازام شین و مو ر بووه وه. به سایه ی سه ری خانه واده ی دولاهی یه وه، توانیم له ماله که وه در بکه وم. خانم دولاهی ته له فونی بو زوهره کرد و گوتی:

- گوئیگره گیانه که م، ده توانی ئه و کیژه چکوله یه ی خوتم بو ماوه یه کی که م بو بنیری، ده زانی بو کاروباری ماله وه چه ند پیویستم به که سیکی و هه ها هه یه، هه م بو منیش باشه و هه م بو ئه وش که ده توانی پاره یه ک بو خه رچی گیرفان، به ده ست بین.

زوهره، له هه وه له وه، به بیانوی جیاواز داواکه ی ره ت کرده وه. به لām خانم دولاهی، به راویژیکی سه رزه نشت ئامیزه وه گوتی: - هیوادارم ئه و کیژوله یه حه پس نه که یه ت!

زوهره ترسا، چونکه جو ره هه ره شه یه کی له م شوخیه روا له تیا ده خوینده وه، ئیدی مو له تی دام که بچم، هه وه لجار هه فته ی جاریک و پاشان کردی به هه فته ی دوو جار.

مالباتی دولاهی، له گه ره کی لوسیان، شوقه یه کی جوانیان به کری گرتبوو. له هه مان پرۆزه به کریان گرتبوو، که ئه و کو مپانیایه ی هابیل کاری تیا ده کرد، کاری بو یاخ کردن و جوانکاری و نوژهن کردنه وه ی بو کردبوو. شوینیکی کر و کپ و هیدی بوو، پر بوو له باخی پرته قال و لیمو، به په رژینی، پر گولی په مه یی. بالنده یه کی زوری لیبوو. له مالی ئاغا و خانمی دولاهی دا هه ستم به خوشی ده کرد، هه ستم ده کرد هه مان ئه و ئارامی و ئاسووده یی که به مندالی له ماله که ی میلادا هه مبوو، به ده ست دینمه وه. ئاسووده یی و ئارامی ئه و زه مانه ی که دنیا بو من و له لای من له حه وشه سپیه که ی ماله که ی لاله ئه سما کو تای ده هات.

جولیت دولاهی، له گه لما مهیره بان بوو. وهختایه ک ده ور به ری سه عات دووی پاش نیوه رو ده گه ی شتمه مالی وان، به چا و کولیچه ی بچووک، که له قوتوویه کی جوانی سوورا بوو، پیشوازی ده کردم. که ده بیینی به چ تامه زرویییه که وه په لاماری پسکی تی وشک دده م، بیگومان ههستی ده کرد که له مالی زوهره دا، تیر به سکی خو م خواردن ناخو م، ئاهی دل م له خواردن ناشکی ت. پیموایه له رابردووی من بی خه بهر نه بوو، به لām خو ی له گیلی ددها و باسی نه ده کرد. کاتی که ژووره کهیم پاک ده کرده وه، هه رچی خشل و جه واهیری هه بوون، له

سەر کۆمه‌دیه‌که‌ی دادەنان. هەروەها ئەو پەرداخە زیوانەشی که پر بوون له دراوان، بەبەرچاوی منه‌وه، له سەر کۆمه‌دییەکه‌ دادەنا. وام هەست دەکرد دەیه‌وێ من تاقی بکاته‌وه، بۆیه منیش هەرچۆنی بوو خۆم گرت و دەستم بۆ نه‌برد، دوا‌ی ئەوه‌ی له‌وێ دەرپۆشتم پارەکانی دەرژمارد. به‌ راویژی دەنگیا دیار بوو که خوشحاله‌ به‌وه‌ی پارەکه‌ ته‌واوه و هیچی که‌م نییه‌. به‌لام کاتی ئەو به‌ کاره‌وه‌ مژوول بوو، من دەمتوانی دەست بۆ گیرفانی می‌رده‌که‌ی به‌رم که‌له‌ را‌ه‌وێکی لای دەرگا‌که‌وه به‌ عه‌لا‌گه‌یه‌که‌وه هه‌لواسرابوو.

ئاغای دولاهی که‌میک به‌ته‌مه‌ن بوو، لووتیکی گه‌وره‌ی هه‌بوو، عه‌ینه‌کیکی زه‌ره‌بینی له‌چاو بوو، که‌ چاوه‌ شینه‌کانی درشتر دەنواند. هه‌میشه‌ ته‌پۆش بوو، قاتیکی په‌ساسی توخی له‌به‌ر ده‌کرد، که‌ له‌ جیاتی دوگمه‌ ته‌ره‌قه‌ی سووری پیوه‌بوو، پینا‌لوی چه‌رمی په‌شی، خاوین و بۆیاخ کراوی له‌ پی ده‌کرد. پینده‌چوو جاران پیاو‌یکی گه‌وره و ده‌ست‌رۆ بووبی، سه‌فیر یان وه‌زیر و شتیکی له‌و باب‌ه‌ته‌ بووبی.

که‌ به‌ (چکۆله‌که‌م) یان (مادموزیل) بانگی ده‌کردم زۆرم له‌لا خوش بوو. هیچ که‌سیک تا ئەو پۆژه به‌و جۆره‌ نه‌وازشتی نه‌کردبووم. به‌لام قه‌ت نو‌قل یان پارە‌ی نه‌ده‌دام. دل‌به‌ندی وینه و دیمه‌نان بوو، هه‌موو شونینکی مال‌ه‌که‌ پر بوو له‌ په‌سم و وینه، را‌ه‌وه‌کان، هۆله‌که‌، ژووره‌کان، ته‌نانه‌ت ته‌والیته‌که‌ش وینه‌ی لی هه‌لواسرابوو.

رۆژیک بانگی کردم بۆ ستودیۆ تاییه‌تی‌هه‌ی خۆی، که‌ بینایه‌کی چکۆله‌ی بی په‌نجه‌ره و ده‌لا‌قه‌ بوو، که‌وتبووه‌ سوو‌چیکی ئەو سه‌ری باخچه‌که‌وه، که‌ پینده‌چوو کاتی خۆی گه‌راج بووبی و پاشان ده‌سکاری کردبی و کردبی به‌ ستودیۆ. له‌وێ فیلمه‌کانی ده‌شۆرده‌وه و وینه و په‌سمه‌کانی چاپ ده‌کرد.

ئەوه‌ی له‌ ناو ستودیۆکه‌دا سه‌رنجی را‌کیشام، ئەو وینه‌نه‌ی ژنه‌که‌ی بوو که‌به‌ کلیس به‌ دیواره‌کانیه‌وه هه‌لواسی بوو. وینه‌کان بریک کۆن بوون، له‌ وینه‌کاندا زۆر گه‌نجتر دیار بوو. جلی له‌به‌ردا نه‌بوو، گۆلی په‌نگاو‌په‌نگی له‌ قژه‌ زه‌رده‌که‌ی دابوو، له‌ وینه‌یه‌کی دیدا له‌ که‌ناری ده‌ریا بوو و جلی مه‌له‌وانی له‌به‌ر بوو. ئەم وینه‌نه‌ له‌ ولاتیکی دیکه‌دا، له‌ دو‌رگه‌ و گرافیکی دووره‌ده‌ست گیرابوون. له‌ وینه‌کاندا دار خورما و لمه‌لانی سپیواژ و ده‌ریای شین دیار بوو. یه‌ک یه‌ک ناوه‌کانی به‌من ده‌گوت. وابزانم ئەوێ دو‌رگه‌ی مانروفیا یان ناویکی له‌و جۆره‌ بوو. شتیکی سه‌یر به‌ دیواره‌که‌وه هه‌لواسرابوو، چه‌رمیکی په‌ش بوو، به‌ ته‌ره‌قه‌ی مسین را‌زینرا‌بووه‌وه، له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ وامزانی چه‌که‌ یان جۆره‌ قۆچه‌قانی یان ده‌مامکیکه‌. به‌لام که‌ دیقه‌تی وینه‌که‌م دا، زۆرم به‌لاوه‌ سه‌یر بوو، چونکه‌ دل‌نا‌بووم که‌ ئەمه‌ ده‌رپیی خاتوو دولاهی یه‌ و می‌رده‌که‌ی وه‌کو په‌مز و یادگاری سه‌رکه‌وتن به‌ دیواره‌که‌یه‌وه هه‌لواسیوه‌.

من به‌ دیتنی ژنانی رووت را‌ه‌اتبووم، به‌تاییه‌تی که‌ ده‌گه‌ل ته‌غریده‌دا بۆ گه‌رما‌وی ده‌ره‌وه‌ ده‌چووم، یان ئەو کاتانه‌ی ئایشه و فاته‌مه‌ له‌ ژووره‌که‌دا، به‌ که‌ش و فشه‌وه‌ به‌ رووتی ده‌هاتن و ده‌چوون.

ویرای ئەوه‌ش، که‌ ئەو وینه‌ رووتانه‌ی خاتوو دولاهی – م ده‌بینی زۆر ته‌ریق ده‌بوومه‌وه. له‌ وینه‌یه‌کی په‌ش و سپیدا، به‌ رووت و قووتی، له‌ بانیزه‌یه‌که‌دا، له‌به‌ر هه‌تاوه‌که‌دا، در‌یژاو‌در‌یژ را‌کشابوو، به‌ری له‌ خوار سکیه‌وه، وه‌کو په‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ی په‌شی سی‌گۆشه‌، ریک به‌ پی‌چه‌وانه‌ی قژه‌ زه‌رده‌که‌یه‌وه، خۆی ده‌نواند. خاتوو دولاهی، له‌ پشت چاویلکه‌ په‌شه‌که‌یه‌وه و به‌ده‌م بزه‌یه‌کی گۆنگه‌وه‌ چاو‌دی‌ری ده‌کردم. زانیم ئەمه‌ تاقیکردنه‌وه‌ی منه‌، بۆیه شه‌رم و خه‌جاله‌تی‌هه‌ی خۆم شارده‌وه. حه‌زم ده‌کرد ئەوان لیم پازی بن.

چەندىن جارى دى چوومەو ە بۇ ستودىيۆيەكە. ئاغاي دولايى تەكنىك و چاپكىردنى ويىنەى بۇ شىرۇقە دەكرىم، چۇنيەتى شۇردنەو ەى فىلم و دەرکەوتنى ويىنەى بۇ پوون دەكرىمەو ە و، چۇن بە ماشەيەك جامى ويىنەكە لە ئەسیدەكە دەرپىتىن و لە سەر تەنافى ەلېخەين تا وشك بېيتەو ە. كە دەمبىنى دەم و چاوەكان لە ناو قاپە دارىنەكەدا، بەرەبەرە ئاشكرا و لە ەمان كاتدا رەش و پەشتەر دەبن، زۇرم لە لا خۇش بوو. جۇرەها ويىنە و رۇخسار دەرکەوتن؛ ەى ژنان، مىدالان و دىمەنى شەقامەكان. ەروەها كىژان لە گرتەى سەير و غەربىا، بە جلكى يەخە والا و شان و مىلى پووت و قژى بژەو ە.

ئاغاي دولايى، دەيگوت كە مىن كىژىكى زىرەكم و بەرەى فۇتۇگرافەرىم تىايە. بە شەوق و زەوقىكى زۇرەو ە باسى مىنى بۇ ژنەكەى دەكرىم، دەيوت پىئويستە لە تاقىگەيەك ناوم بنووسىت تا بتوانم كارى فۇتۇگرافى بكەم. مىن زۇر بە رېزەو ە تەمەشاي ئەم خانمە سەنگىنەم دەكرىم، ەولم دەدا، ئەو پارچە چەرمە رەشەى بە تەرەقەى مىسىن رازىنرابو ەو ە و بە ديوارى ستودىيۆكەو ە ەلواسرابوو، لە مىشك و خەيالى خۇم بسىرمەو ە، بەخۇم دەگوت دەى گۇئ مەدەيە، گرىنگ نىيە، ديارە لە بىريان چو ەو، وەكو چۇن بە رەوتەنى شەپقەيەك بە بزمارىكەو ە ەلدواسىن.

لە دوانىو ەرۇيەكى رۇژىكى ەو ەلى ەاويندا كە ەو ەى دەرەو ە زۇر گەرم بوو، وەكو ەمىشە پاش ئەو ەى لە كارىن رۇژانەم بوومەو ە، چووم تا كەمىك لە ستودىيۆكەش كار بكەم. ئاغاي دولايى بە كراسەو ە بوو، چاكەتەكەى بە ەلاگەيەكەو ە ەلواسى بوو. لامپا سوورەكەى ەلنەكرىدبوو. پىئى گوتىم: " ئەمىرۇ دەمەوئى رەسمىكى تۇ بگرم. " بەشنىو ەيەكى سەير تەمەشاي دەكرىم. بەجۇرى ئەو قسەيەى دەكرىم وەكو ئەو ەى پىشتر لە سەر ئەو كارە رېكەوتىين و ەموو شتىك پرايىتەو ە. مىن حەزم نەدەكرىم ويىنە بگرم. لە بىرمە كە لالە ئەسما دەيگوت ويىنەگرتن باش نىيە، دەم و چا ەدەشنىوئىت.

بە ەرحال زۇر بەو ە دەفسىم كە كارىكى وەهام كرىدبوو كە پىاويكى وەكو دولايى دەيويست ويىنەى كچۇلەيەكى رەشى وەكو مىن بگرىت.

لامپاكانى داگىرساند، تەپلەكىكى لەبەردەم پەردەيەكى سىپى گەورەدا، كەبە بزمار بە ديوارەكەو ە ەلواسرابوو، دانا. پىشەو ەختە ەموو شتەكانى ئامادەكرىدبوو، پىدەچوو، لە مېژ بى، بىرى لەو ە كرىدبىتەو ە. پوو و رۇخسارى جدى بوو، زۇر مژوول بوو، ەنەيە لەبەر گەرمى لامپەكاندا ئارەقەى كرىدبو ەو ە و دەرەوشايەو ە. قىت لە سەر تەپلەكەكە دايىنام.

ئەوسا دەستى كرى بە ويىنەگرتن، كامىرايەكى لە سەر سى پاىيەك دامەزىراندبوو، كە پوناكيەكى سوورى بچووكى تىا دەرەوشايەو ە. گويم لە دەنگى ەلېوون و كوژانەو ەى زومى كامىراكە دەبوو. وام دەھاتە خەيال كە گويم لە دەنگى ەناسەى دولايى يە، كە لە ەناسەى كەسانى دەچوو كە تەنگە نەفەسىيان لە گەل بى. ئەو ەم بەلاو ە سەير بوو. بەھىچ جۇرى لىئى نەدەترسام، كەچى وىراى ئەو ەش ەستم دەكرىم دلم زۇر بە تووندى لىدەدات، وەكو ئەو ەى خەرىكى ئەنجامدانى كارىكى خراپ و ترسناك بىم.

ەلەو ەستەيەكى كرىم، ئايا تەسرىحەكەمى بەدل نەبوو، يان وەكو پىئويست پەرىشان و پەشىو نەبوو. ناچارى كرىم ئەو لەچكەى بە زۇرى زوھرە لە سەرم دەكرىم، داكەنم، ئەوسا قژمى بە ئاوى سارد ئاوپرژىن كرىم، ئەوسا بە وشككەرەو ەيەكى كارەبايى كەمىك گفى كرىدەو ە. ەستم بەو ەناسە گەرمە دەكرىم كە لە مىلى دەدام،

له هه مان کاتدا ههستم به و ئاوه ساردهش دهکرد که به گهردندا دادهچوړا و کراسهکهی تهړ دهکردم. ههستم دهکرد ئاغای دولاهی تهواو گوړاوه، ړیک له و کاتهی هایلل دهچوو، که له هه وشهکهی مالی لاله ئهسمادا، له نزیکي دهسشورهکهدا بهگیری هینابووم. ئارهقهی دهکردهوه، چاوی دهبریسکانهوه، چاوی دهگیرا، سپینهی چاوی کهمی سوور بوو بووهوه. ههستم دهکرد، له وهیه ژنهکهی له ئان و ساتدا بیت به سهر و ئه مه نیگهرانی کردبوو، چونکه له ناکاوا چووه بهر دهراکه و سهریکی کیشایه دهرهوه، ئهوسا دهرگاکی داخستهوه و کلیلی دا. ئه مه مه بهلاوه غهریب بوو، هه مووان له خات جه میله وه بیگره تا مادموزیل روز و زوهره، دهیانویست هه پسیم بکه و به کلیل دهرگام له سهر دابخه ن. ئیدی له و ساته وه، گومانیکی خراپم له لا چیبوو. دلم به تووندی لی ددها، نیگهران بووم، ئارهقه به لا تهنیشهکان و پشتما دادهچوړا.

ئاغای دولاهی دووباره کهوته وه وینه گرتن. سه بارهت به کراسهکه م گوتی، که لیم نایهت و تهواو تهړ بووه. شتیکی دهویست که له روخسارم بیت، شتیکی هوڤیتیر، زبرتر. یهک دوو دوگمه می ترازاند تا سینگم دهرکهوت. ههستم به دهستی له سهر شان و ملم دهکرد، ههستم به هه ناسه ی دهکرد، له کاتیکا هیشتا پشتی دهجولاندیم وهک ئه وهی بو جولیهک یان دوخیکی تاییه تی بگهړی، خو م له دهستی راپسکاند و دوور که و تمه وه. هه لبه ته ههستی به توورهبی چاوهکانم کرد، چونکه بله ز پاشه وپاش کشایه وه و چند وینه یهکی یهک له سهر یهکی گرتم. په یتا په یتا دهیگوت: - سهیری ئیره بکه، زور باشه، زور قشتی!

ناوبه ناو به پشتما دهرپویی، دوگمه یهکی دهرتازاند و که میک کراسهکه می له سهر شانه کانه وه بو خواره وه دادهخزاند، به لام به ئاسته م دهستی بهر جه سته م دهکهوت، تهنیا ههستم به هه ناسه ی دهکرد که به سهر ملم دا دادهرزا.

له ناکاوا سه برم سوا، دلم تیکه هله هات. ههستم، تهنانهت به بی ئه وهی کراسهکه شم ړیک بخه مه وه، به ره و دهرگا که غارم دا، چونکه دهرگا که کلیلی له سهر نه بوو، گه پامه وه. دولاهی له فکران پاچووبوو و له به رده م کامیراکیدا وه ستابوو، روخساری سهیر بوو، وهکو ئه وه بوو ئازاریکی زور بکیشیت. هینده توورپه بووم خویشم نه مده زانی چ ده لیم: - ئه گهر نه یه لی بجمه دهره وه، هاوار دهکه م.

دهرگا که ی بو کردمه وه، به جوړی دوور که و ته وه وهکو ئه وهی دوویشکی دیتیت. گوتی: - چیته؟ چیم کردووه؟ نه مدهویست بت ترسینم، تهنیا ده مویست چند وینه یهکت بگرم.

گویم له قسهکانی نه گرت، به راکه راک له ویندهر وه دهرکه وتم، به بی خواحافیزی له خانم دولاهی، له ماله که یان وه دهرکه وتم. دلم به تووندی لی ددها، سهر گوناکانم، مل و گهردند و هه موو ئه و شوینانه ی دهست و په نجه ی دولاهی - یان بهرکه و تبوو، دهسووتانه وه.

ئه نجام گه ی شتمه وه مالی زوهره. کهس له مال نه بوو، له سهر قالد رمه که چاوه پروانم کرد تا بگه رپته وه. سهیر ئه وه بوو، نه لی دام و نه هیچ پرسیاریکی کرد. چیدی بو مالی دولاهی نه چوومه وه. پیموایه هه مان رۆژ بوو که بریارم دا برۆم، بو دوورترین شوین برۆم، بو ئه وپه ری دنیا برۆم و ههرگیز نه گه رپیمه وه. له و سه روبه نده دا زوهره بریاری دابوو که به شووم بدات.

ئاگام له و نه خشه یه ی زوهره نه بوو، به لام له وساو وه که چوونم بو مالی دولاهی ته رک کردبوو، ههستم کرد زوهره له گه لما میهره بان بووه. هیشتا هه ر له ماله وه هه پس ی دهکردم، به لام لی نه ده دام. خواردنی زیاتری

دهدامن، له ئەندازەى ئاسايى زياتر، كه دهمتوانى له گەل سەگەكە، له گەل شیتزودا بەشى بكەم. جارجار مۆلەتى خواردنى ميوهيهك، مۆزى، سىوێك و خورمايهكم دەدرائى. تەنانەت رۆژىك زۆر بە خوشحالييهوه، ئەو قوتووه چكولهيهى كه گوارە زېرەكانى تېدابوو، دامەوه، هەمان ئەو هيلالانەى كه ناوى تايهفەكەمیان لەسەر نەخشابوو، وەختايەك دزەكان بە لاله ئەسمایان فرۆشتبووم، گوارەكانیان بۆ بەجیهیشتبووم. گوتى:

ئەمانە هى تۆن، بۆیه هەلەم گرتبوون تا گومیان نەكەیت. ئەمە خواستى داىكم بوو، نەمدەتوانى بە گوێى نەكەم. هەميشه له دلى خودا دەمپرسى عەجايەب بۆچى وا گۆراوه. هەرچى سەرم هینا و سەرم برد گەيمە ئەو قەناعەتەى كه بێگومان لاله ئەسما هاتوووتە خەونى زوهره و داواى ئەو كارەى لىكردوو. زوهره چەند بەد رەسەن بوو ئەوەندەش خورافاتى بوو.

خاتوو دولاهى چەند جارێك بە شوینما هاتبووهوه، بەلام زوهره رێگەى نەدابوو بېبینم، زۆر بەوه خوشحال بووم. له ناکاوا فيرى ئەوه بووم رەقم لەو خەلكانه بێت، لەو خەلكه جوان و ناسكانه، بەو وینە كۆمیدیانەیانەوه و بەو عەورەت پۆشانەیانەوه.

دواى ئەو بویهرا، نەها پیاویكى دیکە هاتوچۆى مالمانى دەکرد، پیاویكى گەنج بوو، كارمەندى بانك یا شتیكى لەو بابەتە بوو، زۆر كەسیكى رووبین و رووخۆش بوو. دیاربوو زوهره پێى گوتبوو كه عەرەبیهكەم باش نییه. بۆیه بە فەرەنسیهكى كۆن و فەرمى ئەوتۆ قسەى دەگەل دەكردم كه پێكەنین دەگرتم. زوهره، له هۆلەكەدا چای بۆ دادەنا و تەپلەكێكى جگەرەشى بۆ دینا تا سووتوى جگەرەكەى نەكەوێتە سەر فەرەشەكە. جگەرەكەى راست، وەكو قەلەم بەدەستەوه دەگرت، كابرایهكى سادە و خاكى و دەست و پێى سپى بوو.

كه وەختايەك ژوانى هاتنى بوايه، زوهره ناچارى دەكردم كه كراسه شینه یەخه دانتيلاكەم لەبەر بكەم، ئەو كراسەى كه ئاغای دولاهى رقی لێى بوو و ئەو رۆژەى وینەكانى دەگرت، دەیویست ناچارم بكات له بەرمى داكەنم. من سینیهكەم بە پەرداخین زێرین و شەكردانەوه دینا و، ئاغای جومعه (كه من ناوى جامەم لێنا) بە میهر و مەحەبەتەوه تەمەشای دەكردم. رۆخساره سپى و ناسكەكەى سۆزى لێدەبارى، گاقى له هەنبەریا و له سەر بالیفەكان دادەنیشتم، ژیرا و ژیر چاوى دەبرینه لاقم و بەمە غافلگیر دەبووم. ئەم حالە چەند مانگێك بەردەوام بوو، ئیدی وام لێهات كەیفەم بەو دیدارانه دەهات. ئیدی ناز فرۆشیم دەكرد و هەندى قسانی بە تویكلم دەكرد، بۆ ئەوهى ماتەلى بكەم و بڕێك زیاتر بمینیتەوه. ئیدی لەم ماوانەدا هابیل غیری لێدەكرد و حەسوودی پێدەبرد، ئەمەش بۆ من وەكو جۆره یارییهك وابوو، ئەوزاریك بوو، تا تۆلەى هەموو ئەو كارانەى لێكەمەوه كه له رابردووا لەگەڵیا دەكردم. دەمزانی چ بكەم، تا باوەر بكات كه من بەم خوازیبێنیه زۆر خوشحالم. له حوزوورى هابیل دا، زوهرەم بەگیر دینا و پەیتا پەیتا پرسى جومعه، سەرودە و سامانى، مالى باوكى، بارودۆخ و پەوشى براكانى و زۆر شتى ترم لێدەكرد.

رۆژێك هابیل بەلاما رەت بوو، خێسەیهكى كینه ئامیزی لێكردم و گوتى:

بەهەر حال، زۆرت لێرە نەماوه. رێ و رەسمى خوازگاریهكەمان خستوووتە مانگی تشرینی دووهمەوه.

پاشان له سەرى رۆبى: - جا چونكه تۆ حەزت له ئوتیل و میوانخانە رێ و رەسمى خوازگارییهكە له میوانخانەیهكى رەخى دەریا ئەنجام دەدرى و له ئیستاهه هۆلەكە گیراوه و ئامادهیه.

بۆ ئۇەى كەس پېنەزانى، چانتا و باروبنەم نەپچاىەو، هەرچىەكم هەبوو و نەبوو خستە ناو جەلەكانمەو. هەموو ئۇو شتەنەى كە دزى بوومن، هەموو ئۇەى بە كارکردن و رەنجى شان لە مالى دولاهى پەيدام كەردبوو، لە ژىر كاشى ئۇو ژوورەو، كە تىاي دەخەوتم، شارەبوو، دراوہكانم لە گىرفانەكانم نا و ئەسكەناسەكانم، لە ژىرەو و لەلاى سكمەو، بە كراسەكەمەو دورىن. گوارە زىرەكانم لە گوئ كەردن و لە ژىر لەچكەكەمدا شارەمنەو.

بۆ ئۇەى بچمە دەرەو، چاوہروانم كەرد تا زوهرە لە بازاري بىتەو. لە پەنجەرەى جلشوركى مالەكەو، چەرچەفېكم خستە ناو حەوشەو. بە زوهرەم گوت كە دەبى بچم بېھىنمەو. دلم لە سەر سەد و بىست لىي دەدا، حەزم نەدەكەرد لە ميانى دەنگمەو پەى بە هېچ بەرىت. زوهرە دوا نيوہروان دەخەوت. كەمىك دوو دل بوو، بەلام زور ماندوو بوو. كلىلەكەى دامى و گوتى: - زوو بگەرپوہا. نەخەلەتابى بەرەللایى بكەيت!

باوہرم بە چاوى خوم نەدەكەرد. كارەكە زور ئاسان بوو.

نا، پورى، زوو دەرەپىمەو.

زوهرە، باوئشكىكى دا: - دەرگاە باش دابخە، چەرچەفەكە دووبارە بشوو.

بە قالدەرمەكەدا داگەرەم، بۆ ئۇەى تۆلە بكەمەو سەگەكەم لە گەل خۇدا برد، ئەوسا دەرگاەم داخست و بە كلىل، كلىلم دا. كلىلەكەى دى بە هابىل بوو، دەمزانى تا شەوى ناگەرپىتەو. لە خوارەو بە نووكە شەقىك سەگەكەم ترو كەرد، كلىلەكەم خستە تەنەكەى خۆلەكەو. وەبن زى و زىلەكانم دا، تا دلنیا بىم كە هېچ كەسىك نایدوزىتەو. ئەوسا سالانە سالانە بەبەر هەتاوہكەدا بەناو شەقامە چۆلەكان كەوتم.

((۵))

خەمى گەرەى من، وەكو وىنا دەكەن، ئەوہ بوو بچم بۆ ميوانخانەكە و سەرى خات جەمىلە و دۆتمىرەكان بەدم، نەزىكەى سالىك دەبوو كە لەلاىەن پولىسەكانى زوهرە و هابىلەوہ هاتوچوى ميوانخانەكەم لى قەدەغە كرابوو. وەختايەك گەيمە بەردەم ميوانخانەكە، نەم ناسىەو، هېچ شتىك وەكو خوى نەمابووہو. لە تو وایە بوومە لەرزە و عەردەهژ لى داو. دیوارە بەرزەكە و دەرگا دوو دەرەكە نەمابوون، ئەو حەوشە و مەيدانەى كە دەستگىرەكان شتەكانيان تيا دادەنا، قىر كرابوو و كرابوو بە گەرەجى پىكاب و ئەو ئوتومبىلانەى كە بۆ بازار دەهاتن. ژوورەكانى نەوى ژىرەو بە تیغە دیوار يان چىنكو داخرايوون. تەنیا نەوى يەكەم وەكو خوى مابووہو، بەلام پىندەچوو چۆل بى. لەبخى رووكارى ميوانخانەكە بەرى دابوو و هەرەسى هىتابوو، پەنجەرەكان شكابوون، دەسكيان پىوہ نەمابوو، پەرە سىلكە، لە بن مىچى دالانەكەدا هیلانەيان كەردبوو. سەرم لەم حالە دەرەدەكەرد، حەپەسابووم. هەستم دەرەدەكەرد خیانەتلىك لە ئارادایە.

پاسەوانىك لە بەر دەرگای گەرەجەكە ئىشكى دەرگەرت. پىاوئىكى لاوازى درىژ بوو، روخسارى تاوہ گاز بوو و وەكو روخسارى سەرباز، كراسىكى درىژى كەوہى لەبەر بوو، شاشكىكى شل و ولى بە سەرەوہ بوو. كۆمەلىك مندالى لە پىشتەوہ بوون، لەناو گەرەجەكەدا، سەر وسەتل ئاويان بە دەستەوہ بوو، بە كەفاو و پارچە پەرۆ جامى ئوتومبىلەكانيان دەشورد و پاك دەرەدەو. پاسەوانەكە، بە گومانەوہ سەبرى دەرەدم. زاتم نەدەكەرد هېچ شتىكى لى بېرسەم. وا پرسىارېشم كەرد، چى دەزانى؟ ئۇەى خەمبارى دەرەدم، ئەوہ بوو وام دەزانى ئوتىلەكە، ميوانخانەكە بەهوى منەوہ نەمابوو. ياروى خاوەنى، هەرەشەكانى خوى جىبەجى كەردبوو،

ئەنجام خات جەمىلە و دۆتمىرەكانى بە بيانوى پەچاۋ نەكردنى كاروبارى ئەخلاقەۋە، دەركدوبو و خانوۋەكەى بە بانك فرۆشتبوو.

ئەم ھەۋالانەم لە رومانى پىر، واتە ئەو فرۆشيارەى كە بەردەوام دەچووم جگەرەى ئەمرىكىم بۇ تەغرىدە لىدەكرى، زانى. خات جەمىلە دەستگىر و زندانى كرابوو، ھەموو دۆتمىرەكان لەویندەر پۆى بوون. دەيزانى كە تەغرىدە چووبوو بۇ ئەۋبەرى پووبار، تا لە دەۋارى تەبرىكەدا بژى. بۆم بەدىار كەوت كە حورىەش لەگەل ئەۋدا دەژى، ئىدى بەيادى جارائەۋە چەند پاكەتە سىغارىكم بۆى كرى. بەلام نەمدەتوانى لەۋەى پتر لەویندەر ماتەل بم. چونكە لە لام پوون بوو، كە زوھرە، بەر لە ھەر شوئىكى دى ئەویندەرم، دەوروبەرى ميوانخانەكەم بۇ دەگەپى.

سواری بەلەمىك بووم، دەمەو ئىۋارە بوو، ئاۋەكە يەجگار زۆر بوو. بەلەمىن ماسىقنان، پىر لە ماسى تازە، بەناو پۆلى نەۋرەساندا دەزقېنەۋە. ئاسۆى شار لە نىۋ تەمتماندا ديار نەبوو، لە ئالىەكى دىكەۋە، كەنارەكە، بەرەبەرە نوقمى تارىكى دەبوو، پوناكى ئەویندەر، دەرەۋشايەۋە. بۇ يەكەمجار ھەستم دەكرد كە ئازادم و بەبى ھىچ وابەستەگىيەك بەرەو ئايندە دەپۆم. ئىدى لە شەقامە سىپەكە و فریادى مەلان نەدەترسام. ئىدى چ كەسىك نىيە، لە توورەكەم بنىت و لىم بدات. مندالىەتىم لەۋبەرى پوبارەكە بەجىما.

**

زۆر بەزەحمەت مالاكەى تەغرىدەم دۆزىيەۋە، ھۆبە و دەۋارى تەبرىكە زۆر لە پوبارەكەۋە دوور بوو، لە بەرزايەكدا بوو، جادەيەكى گەۋرەى پىدا دەپۆى كە تازە دەكرایەۋە و تاك و تەرا كاميون و بارەلگرانى پىدا دەپۆى. گەپرەكىكى ھەژار نشىن بوو، ھەندى كوختەى كولانە ئاساى تيا دروستكرابوو، كە سەرەكانيان بە تەختەدار و چىنكو گىرابوو و بەردىان لە سەر دانرابوو تا با نەيانبات. جادە و شەقامەكان ھەموو ۋەكو يەك بوون، كۆلانەكان گل بوون، يەكپارچە گەردەلوول و تەپ و تۆز بوون. جادە سەرەكەكە لەۋانى دى خراپ تر بوو، تەپ و تۆزىكى سوورباۋى بە ئاسمانى شارەكەدا دەكرد. كوئرانە، بە قژە لوول و جلە شەرەكانمەۋە بەناو كوچە و كۆلانەكان كەۋتم، سەگ و كسۆكان پىم دەۋەپىن. كۆمەلىك ژن و مندال بە دەبەى پلاستىكىيەۋە بەدىار بەلوۋەيەكەۋە ۋەستابوون و ئاۋيان پىر دەكرد. كورانى مېرمندال، بە پاسكىلەكانيان دەبە ئاۋيان گورزە ئىزىنگيان دەگواستەۋە. ژنىك كە دەبەكەى لەبەر بەلوۋەكە دانابوو، مالاكەى تەغرىدەى نىشاندام، دەبەكەى بەجىھىشت و تا سەرەتاي پىگاكە لە گەلما ھات و لەویندەرەۋە مالىكى چكۆلەى، سەۋزباۋى نىشاندام، ئەۋە مالاكەى بوو.

دلم زۆر تەنگ بوو، چونكە نەمدەزانى دۋاى ئەۋ بويەرى كە پووى دابوو، ئاخۇ تەغرىدە و حورىە پىشۋازىيان دەكردم يان نا. لە دلى خۇدا دەمگوت لەگىنە نەيانەۋى پىشۋازىم بكەن و لەۋەيە بەردبارانم بكەن.

پىۋىستم بەۋە نەبوو لە دەرگا بدەم، پىدەچوو يەككىك پىشتەر خەبەرى پى دابووبن، چونكە ھەركە گەيىمە ئەویندەر، حورىە ھاتە دەرەۋە، بە گەرمى ھەمبىزى كردم و ماچى كردم و لىكدا لىكدا و بەدەم گرىانەۋە دەيگوت: " لەيلا، لەيلا! " زۆر گۆرپابوو، پەنگى زەرد ھەلگەپابوو، ماندوو بوو، لە ماندوۋىيەتيدا، چرچ و لۆچ كەۋتبوۋە دەۋرى چاۋەكانى. كراسەكەى يەكپارچە پەلەى قور بوو، قاچە پوۋتەكانى لە نىۋ پاتەيەكى لاستىكا بوو و قەيتانەكانى نەبەستبوو.

دەنگى نەوى تەغرىدەم لەوسەرى ھەوشەكەو ھاتە گۆي. چاتۆلئىكى نايلىنى سەوزى لى بوو، ۋەكو ئەو چاتۆلەنى لە نىو باخاندە ھەلدەدرين و مەقەليان تيا دادەنەن بۆ ئەو ھى با نەيكوژىنئەو ھە. تەغرىدە ھات. ئەويش جل و بەرگى كەسكى لەبەر بوو. زۆر نەگۇرەبوو، ئەو وردە ھىل و چرچانەى دەورەبەرى چاۋ و دەم و زارى كە خۆشم دەويست، نەھا خۆياتر بووبوو. ھەستەمكرد كەمىك دەلەنگى، لاقىكى بە سارغى پىچابوو.

يەكديمان ھەمبىز كەرد، خۆشحال بووم بەو ھى دووبارە دۆزى بوومەو، بۆنم پىو ھە، ھىندە خۆشحال بووم، ۋەكو ئەو ھى بوو، دواى سالانىك دوورى، كەس و كار و مالباتى خۆم دۆزىنئەو ھە. تەغرىدە چايەكى " گن بورد " ى كە خۆى ھەزى لىدەكەرد، لىنا، لە گەل نەعاندا كە بە خۆى لە نىكى مووبەقەكەيدا و لە ئىنجانەدا رەواندەبوو، چاى بوو ئەمما چاى! ھىندەم پەرسىار پىو نەمدەزانى لە كۆيە دەست پىكەم. ھورىە باسى خات جەمىلەى بۆ كەردم و گوتى ماو ھەيكى كەم ھەپس بوو و پاشان لەو شارە رۆيى، چو بۆ ملىلە يان ھەرنەسا. دۆتمىرەكان رۆيشتن، ھەريەكەيان رۆوى كەردە شوينى. زوبەيدە و فاتىمە مىرديان كەرد. سەلىمە لە گەل مامۇستاكەى جوگرافىدا دەژيا و، ئايشە خەرىكى كار و كاسى بوو. مىوانخانەكە بۆ ماو ھەيكى زۆر داخرا. پاشان دىوارەكەى رەخا. ۋەختايەك گوتەم ھەموو ئەمە بە ھوى مەو ھى، چونكە منيان دەستگىر كەردبوو، تەغرىدەى پىر دلنەى كەردم: " كە ئەم بويەرە ھەر رۆوى دەدا، چونكە ماو ھەيكى زۆر بوو كە خات جەمىلە كرى نەدابوو، تەنەت دەستگىرەكانىش كرىيان نەدەدا. ئىدى بووبوو بە مالى خۆپايى و گشتى، بۆيە ھەر دەبووا وای لىھاتبايە. " كەمىك ئاسوودە بووم، لى وىراى ئەو ھىش باو ھەم نەدەكەرد كە ژىراوژىر دەستى زوھرى تيا نەبىت، ئەم ژنە بەلای ژيانى من بوو.

ئامازەم بۆ لاقى تەغرىدە كەرد و پەرسىم: - چىت لىھاتو ھە؟

- ھىچ، وابزانم جالجالۆكە پىو ھى داوم.

بەلام پاشان ھورىە، راستى مەسەلەكەى بۆ گىرەامەو ھە: - تەغرىدە تووشى شەكرە بوو ھە.

دكتور لە خەستەخانەدا مەيەنەى كەردبوو و بە دىزىيەو بە ھورىەى گوتبوو: زۆر نەخۆشە، لاقى تووشى گانگرىن بوو ھە، دەبى بېردىتەو ھە. بەلام ھورىە، ھەزى نەكەردبوو ئەو ھى پى بلىت.

- ھىشتا وادەزانى جالجالۆكە پىو ھى داو ھە، ھەتوانى گىيى لىدەنى، دەلىت باشتەم. لە راستىدا بۆيە ھەست بە ئازار ناكات، چونكە لاقى لە مردندايە.

ھەلبەتە ئەو ھە زۆر خراپ بوو، بەلام لە لايەكى دىكەو ھە باشتە بوو كە ئەم راستىە نەزانى، كە ھىچ ئومىدىكى چاك بوونەو ھى نەبوو.

ژيان لە ھۆبەى تەبرىكە زۆر ئاسان نەبوو، بەتايىبەتى بۆ كەسىكى ۋەكو من كە ھىچ كاتى ھەژارىم بەخۆو ھەبىنى بوو. تەنەت لە مالى زوھرەش ھەموو رۆژى تىر بە سكى خۆم نانم دەخوارد و ئاوم ھەبوو، كارەبام ھەبوو. لىرە، لە تەبرىكە ھەمىشە بە برسەيتى سەرمان دەنايەو ھە، لە سەرەتايى ترين شتى ۋەكو ئاوى رۆژانەى خۆشوردن، تۆزى چىلكە و چەوئل بۆ چا لىنان مەھروم بووین. ئەوانەى ئىزىنگيان دەفروشت، مندالى بچووك بوون، لە دوور، لەوبەرى جادەكەو ھە، لە سەر گەردەكانەو ھە دىانەيىنا و دىانفروشت. كچۆلانى شىرپوش، كۆلە ئىزىنگى قورس، قورستر لە خويان، بە كۆلدا دەدا.

یه که مجار بوو شتیکیان له مندا ده بیینی، جیاواز له کاره که ری، جیاواز له چیشت لیټان بو میږد. لیټانی ناشارمه وه، ئه وه لویسته به راده یه ک کاری تیکردم، که گریام. ئه م جووته دوتمیره به راستی دلسوزی من بوون. هه ردووکیانم رامووسی.

به لām نه مده توانی، له مال له به دیار دهرس و دهره وه بمینمه وه. نه وه م له توانا نه بوو. بویه کتیبه کانم به لاستیک ده به ست و وه کو منداله مه کته بلی، له مال و دهر دهره وه تم، له جینه کی په نا و هیمن ده گه پام تا سه عی تیا بکه م.

له سه ره تا وه، که که ش و هه وای مانگی ئو کتوبه ر زور خو ش بوو، ده چووم بو نه و گورستانه ی که ده پروانیه سه ر دهریا، له وپوه ئاسو به باشی دیار بوو، هه موو دانی به یانیم له نیو گورپه کاندایه سه عی کردنه وه به سه ر دهر دهر. هه ندی جار نه وره س و ته یرین دهریایی، به بی جووله و، به دهم مه له وه خو یان ده دایه دهم بایه که وه یان سموره ی جوان و ناسک، له سه ر گرده کانه وه سه ریان دهر دینا و به گوساخی ته مه شایان دهر کردم. به لām دوی نه و شته ی که ده گهل نه و کوری سه گه دا پروویدا، دلم له وینده ر هه لکه ندرا. دهر تر سام، تولم لی بکاته وه و خه به ری پولیس م لی بادت. بو جینه کی دی ده گه پام، له گه رپه کیکی نزیکي موزه خانه ی شوینه وار اندا، کتیبه خانه یه کم دوزیه وه، کتیبه خانه یه کی بچووک که ته نیا چه ند میزیکي گه وره ی خوینده وه و هه ندی کورسی کونی کورسی تیابوو. جگه له یه ک شه ممه و دوو شه ممه، ئیدی هه موو روزه کانی دی کراوه بوو، جگه له و کاتانه ی که خوینده کارانی ئاماده یی، له قوتا بخانه به رده بوون و ده هاتن له وئ و زیفه کانیان دهنووسیه وه، ئیدی هه می شه چول بوو. له وئ و له ماوه ی چه ند مانگی کدا توانیم هه موو نه و کتیبانه بخوینمه وه که حزم لی یان بوو، هه لبه ته به بی هیچ به رنامه و نه خشه یه ک، ته نیا به که یفی دلی خو م. کتیبی جوگرافیا و زینده وهر ناسیم ده خوینده وه، رومانی نانا و جیرمینالی زولا، مه دام بو قاری و سی حیکایه تی - فلوپیر، بیته وایانی فیکتور هوگو، ژیان - ی موپاسان، نامو و تاعونه که ی کامو، دوا داوهرانی شوارتز پارت، ئهرکی تووندوتیژی - یامبوئولوگیوم، مندالی لم - ی بن چه لون، پییر و هاوریکه ی من - ی کینو، خیلی مورامبیر - ی ئیکسبرایا، دورگه ی مالی شکارچیان - ی باشلری، لابییل بد - ی فانسنو، مارا فارجین - ی ساندرا، هه روه ها پاچفه ی هه ندی کتیبانی وهک: " کوخه که ی هاپو توم، له دایک بوونی جالنا، قه له ره ش پیی گوتم، وه لیانی بیگوناح، هه وه لین فیان - ی تورگینیف که زورم به دل بوو. هه ر هه موو نه وانه م خوینده وه. هه واکه ی دهره وه هیشتا زور گهرم بوو و کتیبه خانه که شوینیکي زور کر و فینک بوو. هه ستم دهر دهر، هیچ که سیک نه وینده رم بو ناگه ری. له کتیبه خانه که دا ئاشنایه تیم ده گهل ماموستا روشدی دا په یدا کرد، که ماموستای زمانی فره نسی بوو، له یه کیک له قوتا بخانه ناوه ندیه کاندایه که له خوینده وه ماندوو دهبووم له کتیبه خانه که ده هاتمه دهره وه و له باخچه ته پ و توزاویه که دا، له سه ر دیواریکي نه وی داده نیستم، ماموستا روشدی - ش ده هات، سیغاریکی پیده کرد و به دهم سیغار کیشانه وه ده که وه ته قسه کردن. هیچی لی نه ده پرسیم، به لām پیماو بوو، که منی ده بی نی نه و هه موو کتیبه م ده خوینده وه، جوړه فزولی و کونجکاو ییه کی له لا دروست بوو بوو. نه و رینوینی کردم، پیی گوتم که ده بی له هه وه له وه چه کتیبانیک بخوینمه وه، باسی گه وره نوو سه رانی بو دهر کردم، دهر باره ی فولتیر و دیدرو، هه روه ها باسی نوو سه رانی هاوچه رخ و مودیرنی بو دهر کردم وهک: کولیت، و دهر باره ی شیعر ی پامبو، که هیچی لی حالی نه ده بووم، به لām به لاهه وه جوان بوو. ماموستا روشدی هه ژار و نه دار بوو، به لām به قاته قاوه ییه که یه وه که هه می شه ئوتوکر او بوو، به کراسه سپی و بوینباخه شینه توخه که یه وه، شیکپوش دیار بوو. جگه ره ی زور ده کیشا، سمیله بوزه که ی له دوو که لی جگه ردا زهر د بوو بوو. چوینه تی جگه ره گرته که یم به لاهه جوان بوو، له نیوان هه ر دوو که له موس ت و قامکی شاده دا ده یگرت، وه کو نه وه بوو به پراسته ئاماژه بوو شتیک بکات.

که دنیا به ره و تاریکی ده چوو، بو ته بریکه ده گه پامه وه. که به له مه که به سه ر ئاوه که وه داده خزی و دهر پوی، می شکم پر دهبوو له ده نگدانه وه ی نه و وشانه ی که تازه له خوینده وه یان بوو بوو مه وه و پر دهبوو له و

کاراکتەر و پریسک و سەر بهوردانهی که توزی له وه پیش له گه‌لیاندا ژیا بووم. که به کوچه و کۆلانی ده‌واره‌کاندا پیم ده‌کرد و هه‌کو ئه‌وه بوو که له دنیا یه‌کی دیکه‌وه هاتیم. ته‌غریده شو‌ربای لیتا بوو و خورمای ره‌ق و وشکی و هه‌کو نه‌بات ره‌قی هه‌بوو. له ته‌نووره‌که‌ی خۆیدا، که سه‌ریکی ته‌نه‌که‌ی هه‌بوو، کولیره‌ی دروست کرد بوو، وام هه‌ست ده‌کرد که به عه‌راتم نه‌ خواردنی له‌وه خو‌شترم خواردوو و نه‌ به‌و ئاسووده‌یه‌ی ژیاوم. زوهره و هه‌موو بویه‌ر و پرووداوه‌کانی رابردووم به‌ ته‌واوه‌تی فه‌رامۆش کرد بوو.

حوریه، دره‌نگانی شه‌و ده‌گه‌یشته ماله‌وه، شه‌که‌ت و ماندوو، پروومه‌ته‌کانی به‌ هه‌لمی ئوتوان سوور بوو بوونه‌وه، به‌ درێژایی رۆژه‌که هینده به‌ سه‌ر ده‌رزی و ته‌قه‌لاندن نوشتا بووه‌وه، چاوه‌کانی سوور بوو بوونه‌وه. که‌میک ناله‌ نالی ده‌کرد، چه‌ند په‌رداخ‌ی چای ده‌خواردوو و راده‌کش، به‌لام نه‌ده‌خه‌وت. شه‌وان و هه‌کو جارانی میوانخانه‌که، قسانمان پیکه‌وه ده‌کرد. له‌ راستیا من به‌ ته‌نیا قسه‌م ده‌کرد، چونکه به‌باشی گویم له‌ قسه‌کانی ئه‌و نه‌ده‌بوو و نه‌مه‌توانی جووله‌ی لیوه‌کانی بخوینمه‌وه.

ناوبه‌ناو شه‌وانی شه‌مه‌مه‌ ده‌چوو گه‌ران، به‌ ئوتومیل به‌ شوینیدا ده‌هاتن. به‌لام هه‌زی نه‌کرد هاو‌پیکانی، به‌ شوینی دانیشته‌که‌ی بزائن. له‌ ژیر دار ئاقاقیا یه‌کی باریکدا، له‌ به‌ر ده‌روازه‌ی ئاوا یه‌که‌دا ده‌وه‌ستا. ئوتومیلێک به‌ ناو شه‌پۆلی ته‌پ و تۆزا ده‌یبرد و ده‌رۆیی، مندا لان به‌ به‌رده‌ف‌پ‌کی دووی ده‌که‌وتن.

شه‌ویک، که ته‌غریده له‌ ده‌ره‌وه‌ مژوولی کاریک بوو، حوریه به‌ گوینچه‌ ساغه‌که‌میا چپاند و باسی نیاز و به‌رنامه‌کانی خۆی بۆ کردم: هه‌رکه هه‌ندێ پاره‌ کۆ بکاته‌وه، سواری که‌شتی ده‌بی و بۆ ئیسپانیا ده‌پوات و له‌ویوه بۆ فه‌ره‌نسا. پاشه‌که‌وته‌کانی خۆی نیشاندان، سه‌فته‌یه‌ک دۆلاری قه‌دکراو، به‌ لاستیک به‌ستبووی و له‌ جانتای ئارایشته‌که‌ی نابوو و، له‌ ژیر بالیفه‌کاندا ده‌یشاردوو. به‌ منی گوت ته‌نیا کرێی سه‌فه‌ر و به‌له‌مه‌که‌ی که‌مه، به‌ راویژێکی هینده نه‌وی قسه‌ی ده‌کرد، له‌ تۆ وایه‌ مه‌سته. به‌لام من که‌ چاوم به‌م هه‌موو پارهیه‌ که‌وت، دلم‌ گوشرا، چونکه ئه‌مه‌ نیشانه‌ی ئه‌وه‌ بوو که حوریه به‌و زووانه‌ ده‌پوات. حوریه که‌ بینی چاره‌م دا به‌یه‌که‌دا، نا‌ره‌حه‌ت بوو، چیاوی نه‌ما بوو ده‌ست به‌ گریان بکه‌م.

– چیته‌؟

– ئه‌گه‌ر تۆ برۆیت من چی بکه‌م؟ نامه‌وی لێره، له‌ لای ته‌غریده بمینمه‌وه.

تووند له‌ هه‌میزی گرتم. هه‌ولیده‌دا به‌ قسه‌ی خو‌ش دلخۆشیم بداته‌وه. به‌لام دلنیا بووم که‌ بریاری رۆیشتنی داوه. ماوه‌یه‌ک بوو دلی لێره هه‌لکه‌ندرابوو.

به‌ رواله‌ت و هه‌کو بوو که‌ شووشه‌ وابوو، به‌لام زۆر متمانه‌ی به‌خۆی هه‌بوو. حوریه زۆر وردیله‌ بوو، ده‌سته‌کانی بچووک، هه‌نیه‌ی قۆقز، سیمای، مندا لیه‌کی سه‌رسه‌ختانه‌ی پێوه‌ دیار بوو. بریاری دا بوو، له‌ هه‌موو شتیک هه‌لیت، له‌ جاده‌ پ‌ر ته‌پ و تۆزه‌کان، له‌و جادانه‌ی که‌ پ‌ر بوون له‌ کامیۆن و بار هه‌لگران، له‌ سه‌ربه‌انه ته‌نه‌که و پلاستیکه‌کان، که‌ بارانی به‌سه‌ردا ده‌باری له‌ تۆ وایه‌ له‌هی و لافاو راده‌بی‌ت، که‌ هه‌تاو لێی ده‌دا، و هه‌کو ئاسن سوور ده‌بوو یته‌وه. له‌ هه‌موو شتیک هه‌لیت، له‌و دیوارانه‌ی بۆنی پاشماوه‌ی میزیان لیده‌هات، ئه‌و بیرانه‌ی که‌ ئاوه‌کانیان ره‌ش و تال بوو، له‌و مندا له‌ پرووتانه‌ی به‌سه‌ر زبڵخانه‌وه گه‌مه‌یان ده‌کرد، له‌و کچۆلانه‌ی که‌ روخساریان له‌ ته‌نی و سیاندا هه‌لکشابوو و و هه‌کو پیره‌ژنان له‌ ژیر کۆلدا چه‌می بوونه‌وه. که‌ بیرى مندا لی خۆی ده‌کرده‌وه، جگه‌ له‌ کویره‌وه‌ری ژیا نی گوندی هیچی تری تیا نه‌بوو، ته‌نانه‌ت ئاوی

خواردنه‌و‌ه‌ش تامی هه‌ژاری د‌ه‌دا. ئه‌وه‌ی لی‌ی بی‌زار بو‌و و ده‌یو‌یست لی‌ی هه‌لب‌یت، ئاهه‌نگ و که‌پ‌نه‌قالی کۆمه‌ل‌گه‌ی ئه‌رس‌توکرانان بو‌و، به‌خۆیان و ئوتومبیله‌ی لیموزینه‌ی ره‌شه‌جام ره‌شه‌کانیان‌ه‌وه‌، که‌مایه‌ی پیکه‌نین و شادی بو‌و، چونکه‌که‌س هه‌ز له‌کلۆلی و داماو‌ی ناکات. هه‌میشه‌له‌وانه‌هه‌ل‌ده‌هات که‌ئو‌ پیاوه‌تووند و تیژه‌ده‌یناردن. چونکه‌به‌خۆرتی دابوو‌یان به‌و، ئه‌ویش وای ده‌زانی که‌جه‌سته‌ی ئه‌م مولکی ئه‌وه‌و ته‌نانه‌ت مافی ئه‌شکه‌نجه‌دانیشی به‌سه‌ره‌وه‌هه‌یه‌.

حوریه‌، شه‌ویک به‌سه‌رخۆشی هاته‌وه‌. نیگای سه‌رگه‌ردان، له‌شیت ده‌چوو، لی‌ی ده‌ترسام. سه‌یرم کرد له‌به‌ر روناکی چرا نه‌وتیه‌که‌دا، سه‌فته‌دۆلاره‌کانی ده‌ژمی‌ریت. هه‌ستیکرد من نه‌خه‌وتووم و ژیراوژیر ته‌مه‌شای ده‌که‌م. لیم هاته‌پیشه‌وه‌و گوتی: - نه‌تو و نه‌که‌سی دی ناتوانن ریگه‌ی پۆیشتنم لیبگرن!

به‌بی ئه‌وه‌ی فزه‌بکه‌م، چاوم تی‌یری.

-ئه‌گه‌ر ناچارم بکه‌ی لی‌ره‌نه‌رۆم، ده‌تکوژم، خۆ ئه‌گه‌ر هه‌ر ناچارم لی‌ره‌وه‌مینم، خۆم ده‌کوژم.

دوای ئه‌و قسانه‌، ئه‌و چه‌قۆ چکۆله‌یه‌ی که‌هه‌میشه‌له‌گه‌ل خۆیدا هه‌لیده‌گرت، تا له‌هه‌نبه‌ر ده‌لال و قه‌ویده‌کاندا، به‌رگری پی له‌خۆ بکات، ئه‌و چه‌قۆیه‌ی ده‌ره‌ینا و نایه‌سه‌ر ملی خۆی.

دوای ئه‌وه‌باسی ئه‌و باب‌ه‌ته‌ی نه‌کرد، منیش هه‌یچ نه‌گوت. دل‌یا بو‌و که‌ده‌روات و، قه‌ول و قه‌راری له‌گه‌ل قاچاغ‌چیه‌که‌دا کردووه‌. هه‌نگی منیش که‌لکه‌له‌ی هه‌لاتن و رۆیشتنم که‌وته‌سه‌ر، رۆیشتن و په‌پینه‌وه‌بۆ ئه‌وبه‌ری ده‌ریا، بۆ ئیسپانیا، فه‌ره‌نسا، ئه‌لمانیا، یان ته‌نانه‌ت بۆ به‌لجیکا یان بۆ ئه‌مریکاش.

به‌لام من ئاماده‌ییم تیا نه‌بوو. خۆ ئه‌گه‌ر پۆیشتبام، ده‌بوایه‌رۆیشتنی یه‌کجاره‌کی بی، برۆیشتبام و جاریکی دی نه‌گه‌رابامه‌وه‌. شه‌و و رۆژ بیرم له‌و مه‌سه‌له‌یه‌ ده‌کرده‌وه‌. راسته‌به‌کوچه‌و کۆلانه‌کانی ته‌بریکه‌دا ریم ده‌کرد، به‌لام له‌وئ نه‌بووم، به‌سه‌ر جۆگه‌له‌و سیاناوه‌کاندا بازم د‌ه‌دا، به‌لای کۆری مندا‌ل‌اندا ره‌ت ده‌بووم، یان ده‌بم له‌ئوای به‌لوو‌عه‌که‌ی کۆتایی جاده‌سه‌ره‌کیه‌که‌پر ده‌کرد، به‌لام وه‌کو ئه‌وه‌بوو هه‌موو ئه‌و کارانه‌له‌خه‌وندا بکه‌م.

بۆ ناسینی ریگه‌وبانان و له‌به‌ر کردنی ناوی شاران و به‌نده‌ران که‌وته‌م خویندنه‌وه‌ی کتییی ئه‌تله‌سان. له‌په‌یمانگه‌یه‌کی فی‌ربوونی زمانی ئینگلیزی و له‌په‌یمانگه‌ی گۆتیه‌بۆ فی‌ربوونی زمانی ئه‌لمانی، خۆم ناو‌نووس کرد. هه‌لبه‌ته‌ده‌بوایه‌باج و کریی مانگانه‌بده‌م. به‌لام من فوستانه‌شینه‌، یاخه‌سپییه‌به‌ناو بانگه‌که‌م له‌به‌ر کرد، که‌میک درێژم کردووه‌و شوینی دوگمه‌کانیم چاک کردووه‌، سه‌رپۆشیکی سپی زۆر جوانم، به‌سه‌ر قژه‌بژ و لووله‌که‌مدا دا و که‌وته‌م گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی خۆم بۆیان که‌گوايه‌مندا‌لیکی هه‌تیوی بی پاره‌و پولم و گوئییه‌کم هه‌ندئ گرانه‌. ئاماده‌م به‌هه‌ر نرخ‌بووه‌فی‌ری خویند‌ه‌واری ب‌ب‌م، سه‌فه‌ر بکه‌م، که‌سایه‌تیه‌ک بۆ خۆ په‌یدا بکه‌م. ده‌متوانی به‌کاره‌که‌ری، یان نووسینی ئه‌دره‌سان له‌سه‌ر زه‌رفی نامه‌، یان پیک‌خستنی کتیبان له‌کتیب‌خاناندا یان هه‌ر کاریکی دی کریی مانگانه‌که‌م بده‌م. وادیاربوو، سه‌کرتیری نووسینگه‌ی خزمه‌تگوزاری ئه‌مریکی، که‌ژنیک‌ی ره‌ش پیستی قه‌له‌و بوو، منی چووبوووه‌دل‌ه‌وه‌. هه‌وه‌ل‌جار که‌خۆم به‌ئوفیسه‌که‌یدا کرد، هاواری کرد: -خودایا، له‌و قژه‌جوانه‌!

ده‌ستیکی به‌سه‌ر قژه‌بژه‌که‌ما، که‌له‌ژیر سه‌رپۆشه‌که‌وه‌هاتبووه‌ده‌ری، هینا و، بیئه‌وه‌ی داوای هه‌یچ شتیکی ترم لیبکات ناوی قه‌ید کردم.

له خوله ئه لمانيه كه دا، جورج شون ماموستا بوو، گهنجیكى باریكه له ی لاوازی قژ زهردی لوولی تهنك بوو، چاوه كانی كه وه بییه کی جدی و خه مین بوو، دیاربوو منی به دل بوو، بۆ تاقیکردنه وه بردمی بۆ پۆله كه ی خوی. ئیدی وشه كان و گهردانی فرمانه كانم به دروستی و له بهر بۆ گوته وه. ئه م کاره م به دهنك و پاویژیکی پروون و رهوان ئه نجام دا؛ وهكو ئه وه ی به باشی له مانای قسه كانی خۆم تیگه م، وهكو ئه وه ی شیعر بن و له بهر بیانلیمه وه. ماموستا شون پیی گوتم كه یادگه یه کی عه جیب و نائاساییم هه یه و، رهنگه ئه وه به هوی گوئییه سه قه ته كه مه وه بووبی.

شهوان، له لای ته غریده وانه كانم ئاماده ده كرد. له بهر مۆم سه عیم ده كرد و ئه ركه كانم دهنووسییه وه. پوژیک ماموستا شون، مه شقه كانمی به قوتابییه كانی پۆله كه نیشان دا. په له یه کی چه وری، به پاینی لاپه ره یه كه وه لکابوو.

–ئمه چیه؟ ئه رک و وه زیفه کانت به دهم شیو خواردنه وه ئه نجام ده دهیت؟

قوتابییه کان، به ته وسه وه پیکه نین.

–نه خیر ماموستا، ئه وه تکه ی مۆمه.

پینه ده چوو ماموستا شون، هیچ له قسه که م حالی بووبی.

–چونکه ئیمه کاره بامان نییه. له بهر مۆم دهرسه کانم دهنووسمه وه. یانی ده ته وی دووباره بیان نووسمه وه؟

حایر وحه په ساو ته مه شای کردم.

–نا، نا، زۆر باشه، عه بیی نییه.

به لام له وه به دواوه، رهفتاری که میک گۆرا. به جوړی ته مه شای ده کردم، وهكو هیشتا بیر له دلپاوه مۆمه که ی سهر دهفته ری مه شقه کانم بکاته وه. نه مده زانی بوچی به و راده یه گۆراوه و بیر له چی ده کاته وه. زۆرجار، له دوا ی ته و او بوونی دهرس و دهوام ده یه یشتمه وه، پرساری ئه شوینه ی لیده کردم که لینی ده ژیام، چ که سانیک له ویندهر ده ژین. ده ترسام خه به ری پولیسم لیبدات. نیگایه کی سه یر و هه میشه خه مینی هه بوو، که قسه ی له گه لدا ده کردم، دهستی ده گرتم و قامکی پیدا دینا. به م کاره یدا ئاغای دولاهی – م وه بیر ده هاته وه، هه لبه ته ئه م زۆر له و میره بانتر و نه رم و نیان تر بوو. هه مان نیگای ئه وی هه بوو، ژیراوژیر ته مه شای ده کرد و چاوی ده تروکاند. ماموستا شون پیی ده گوتم که بۆرسیکم بۆ وهرده گریت تا بۆ خویندن برۆم بۆ دوسلدورف – ی زیدی ئه و. حه زی ده کرد وهختایه ک بۆ ئه ویندهر رویشتم بچمه دیدنی ئه و. ده یگوت که من له وی کارین گه وره ئه نجام ده دهم. سه رکه وتنی گه وره به ده ست دینم. ده وله مند و به نیوبانگ ده بم و وینه و ناوم له پوژناماندا بلاو ده بیته وه.

ماموستا روشدی په یگیری هه موو شتیکی منی ده کرد. به هوی دهوامی خولی زمانی ئه لمانی و ئینگلیزییه وه وهكو جاران هاتوچوی کتیبخانه که م نه ده کرد، به لام هه رجاری که ریم ده که وته کتیبخانه که، ئه و له وی بوو، له و سه ری هۆله که کتیبی فه لسه فه ی ده خوینده وه. دوا ی توزیک، به مه به ستی جگه ره کیشان، له وی ده چوو ده ری، منیش ده رویشتم تا له باخچه که دا بیدینم. که باسی ماموستا شون – م بۆ کرد، شانەکانی هه لته کاند و گوتی:– دیاره حه زی لیکردوویت، بۆیه ئه وهنده بایه خت پنده دات.

نیگایه کی بریک جدی کردم و پرسى: - ئه دى تو خانم؟ تۆش هه زت لیکردوه؟

پرسیاره که ی خستیمه پیکه نین. " تو خاوه ن بریارى، تو گهنجیت و ژیانته به به ره وهیه. " مامۆستا روشدی کوتایى به قسه که ی هینا. پاشان داواى لیکردم کتیبى " و یژدانى زینو " ی ئیتالو سقیقوى نووسه رى ئیتالیا یی (۱۸۶۱ - ۱۹۲۸) بخوینمه وه. به راویژیکى بریک گونگ گوتى: - هه رکه سى ئهم کتیبه نه خوینیته وه، وه کو ئه وهیه هیچی نه خویندیته وه.

پاشان ئاراسته ی قسه کانی گۆرى. شيعره کانی جورج شحاده (۱۹۰۷ - ۱۹۸۹) و ئه دۆنيسى بۆ ده خویندمه وه. رۆژیک بۆ ئه وه ی سهر بکه مه سه رى پیمگوت: - پیموايه ئاخري ههر شوو به مامۆستا شون ده که م.

له ناکاوا، ته واو داهیزرا، پینی گوتم: - من به ش به حالى خۆم بۆ ئه و کاره ت هان ناده م.

ئهمه م له گیان خۆش بوو، چونکه دلنیا بووم، که مامۆستا روشدی بۆم لیدراوه و، که باسى شوو کردنى خۆم بۆ ده کرد، روخسارى ده گۆرا و زۆر که یفم به و حاله ده هات.

ژیانى قوتابیه تیم شه ش مانگیك، تا به هار به رده وام بوو. قه رارم دابوو، چیتر بۆ په یمانگه نه رۆم، کیشه و ئالنگارى زۆر له ماله وه چى بوو بوو. ته غریده به رده وام له گه ل حوریه دا له شه ر و قه رقه شه دا بوو، گله یی ئه وه ی لیده کرد که خۆپه رسته و هیچ پاره یه کی ناداتی، ته نانه ت به وه ش تۆمه تبارى ده کرد که گوايه دزی لیده کات. حوریه توو ره ده بوو، جنیوى سووک و بازارى ده دا، ده رگای به تووندی پیکدا ده دا و له مال وه ده رده که وت، جارى واهه بوو چه ندین شه و ی پیده چوو و هه ر نه ده هاته وه. منیش به ئومیدی ئه وه ی ده نگى پییه کانی له کۆلانه وه بژنه وم، نه ده خه وتم.

پاشان ئه وه ی روى دا روى دا. رۆژیک دواى نیوه رۆ، پاش ته واو بوونى ده رس، چونکه باران ده بارى له قوتابخانه که مامه وه، ئیدی به گهردان کردنى فرمانانه وه مژوول بووم.

مامۆستا شون له پشتمه وه وه ستابوو، له دواوه ته مه شای ده کردم. کراسیکی ره شم له به ردا بوو که حوریه به ئه مانه ت دابوومى، پشتى کراسه که تا راده یه ک کراوه بوو. ئه وه یه که مجارم بوو که ئه و کراسه م له به ر ده کرد. له به ر ئه وه ی به هار بوو و منیش جل و به رگی به هارم نه بوو. له ناکاوا مامۆستا شون به سه رما دانه و ییه وه و، زۆر به ز گه ردنى ماچ کردم، هینده به خیرایى ئه و کاره ی کرد که فریا نه که وتم بزانم چیه، له نیشته نه وه و فرینى میشتیک ده چوو. به لām مامۆستا شون له پشتمه وه وه ستابوو. ته واو سوور بوو بووه وه، هانکه هانکیکی هینده تووندی پیکه وتبوو، له تو وایه ماوه یه کی زۆر رایکردبوو. لى من خۆم له گیلی دا، به جۆرى ره فتارم کرد وه کو ئه وه ی هیچ شتیک روى نه دابى، ئه وه م به کاریکی بریک سه خیف و بگره کۆمیدی زانى، سه یر ئه وه بوو ئه و پیاوه خه مین و سارد و سه ر، له ناکاوا ئه و ره فتاره مندالانه یه بکات.

به لām یه که سه ر، پاشه و پاش کشایه وه. ره نگى به روه وه نه مابوو، له جاران غه مگین تر دیاربوو. له دووره وه به چاوه که وه ییه کانی ته مه شای منى ده کرد، به جۆرى سه یری ده کردم وه کو ئه وه ی من شه یتان بم. نازانم له بن لیوانه وه چى ده گوت، گویم له وشه کانی نه ده بوو، به لām ئه وه نده م هه لکړاند که ده بن به زووترین کات له وینده ر

برۆم. قەت نەدەچووە عەقلەو، پیاویکی سەنگین و بە ویقار و بە شەخسیەت، مامۆستای زمانی ئەلمانی لە زانکۆی دوسلدورف، پێگە بەخۆی بدات دابنەوێتەووە گەردنی کچۆلەیهکی زۆر ڕەشی ئاکنجی تەبریکە ماچ بکات.

هەنگی کتیب و دەفتەرەکانم کۆ کردووە و بە هەشتاو بەبەر نەرمە بارانەکەدا، کە لە درزی کراسەکەووە بە پشتما دادەخزی، و کاریکی زۆری لە مامۆستا شون کردبوو، بۆی دەرچووم.

دوای چەند ڕۆژیک، کە لە نزیکی دەروازەی بادا پیاسەم دەکرد، بەرێکەوت، تووشی ئالین بوسترو بووم، کە هاوپۆلی خولی زمانی ئەلمانی من بوو. ئالین پێی گوتم مامۆستا زۆری پیناخۆشە کە پەیمانگەم تەرك کردووە، زۆر حەز دەکا بۆ دەوام بگەرێمەووە، من لە لیستی ئەو قوتابیانەم کە ئەو سوورە لە سەر ئەوێ بۆرسی خۆیندیان لە ئەلمانیا بۆ وەرگیری. نەمدەزانی چما ئەو کیژە ڕژد بوو لە سەر ئەوێ هەموو ئەو شتانەم بۆ بگێڕێتەووە. ڕەنگە پەيوەندی نزیکی لە گەڵ مامۆستا شون دا هەبووبی و لە گەلیا پیاسە بکات و مامۆستا گریی دلی خۆی بۆ بکاتەووە. بەلام کچیکی سادە و میهرەبان دیار بوو، باوەرم نەدەکرد، مامۆستا بویهرەکە لە مەر منی بۆ گێڕاییتەووە.

بە ئالین - م گوت، باشە لە زووترین کاتدا دەگەرێمەووە، بەلام حاالی حازر زۆر گرفتارم. دەمویست لە کۆل خۆمی بکەمەووە، تەمەشای هەر چوار دەوری خۆم دەکرد، لە دلی خۆدا گوتم ئەگەر لەوێ پتر ماتەل بیم لەوێه پۆلیسە بەکریگیراو و بەرتیل خورەکانی زوهره لە ناکاوا پەیدا بین و بمگرن. ئالین، شتیکی وەکو گومان یان ترسی لە چاوەکانمدا خۆیندەووە. لیم نزیک بوووەووە و گوتی: - لەیلا، کیشەیهکت هەیه؟

ئالین کیژی بازەرگانیکی گەورە فەرەنسی بوو، بازەرگانی تایبەتی فرۆشی پاسکیلی چینی بوو لە سەرانسەری ئەفریقیا، بۆچی دەبویست ئاگای لە ژیانی تایبەتی من بی؟ زۆر دەترسام سەرنجی ئەو کیژە قژ زەرد و شیکپۆشە ڕاکیشم. گوتم، نا، نا، هیچ کیشەیهک لە ئارادا نییه. ئیدی بلەز کەوتە ڕی و بەناو ئاپۆرای خەلکەکە کەوتم، دوای ماوێهەکی زۆر خۆم گەیانده بەلەمەکە.

لەو ڕۆژە بەدواوە، ئیدی نەچوومەووە بۆ ئەوبەری ڕوبارەکە. لەمبەری ڕوبارەکەووە هەستم بە ئەمانی زیاتر دەکرد. وازم لە هەموو خۆیندن و خولیک هیئا، دەستبەرداری کتیبخانەیی شوینەوار و دیداری مامۆستا ڕووشدی بووم. چەند هەفتەیهک بوو نەدەوێرام لە گەرەکی تەبریکە وەدەر بکەوم. لە مالی تەغریده دەمامەووە، لە حەوشە بچکۆلەکیا، لە ژێر کەپەرە پلاستیکیەکەدا دادەنیشتم و گویم لە خرمە خرمی بارانی سەربان دەگرت و تەمەشام دەکرد کە چۆن جۆگاکانی پڕ دەکرد.

ڕۆژگاریکی درێژ و ناخۆش بوو. حوریه لە سەر منداڵ بوون بوو، شەرەکەشی لە گەڵ تەغریدهدا لەسەر ئەمە بوو. هیچم نەپرسی، بەلام پیموایبوو ئەو کەسەکی کە بە ئوتومبیل بە شوینیا دەهات، عاشقی بووبوو. لە ناکاوا ڕەوشی تەغریده زۆر خراپ بوو. شەو و ڕۆژ بە ئازاری شلکەیی رانیەووە دەینالاند، غودە و لوەکانی ڕەق و ڕەش، دەتگوت دەنکە زەیتوونە. لاقی شین بووبوووە، ئاوسا بوو، هەستی پینەدەکرد، وەکو ئەوێ دار بی. بە درێژایی ڕۆژ دادەنیشتم و نەفرەتی لەو جالجالۆکەیه دەکرد کە پێوێ دابوو، هەروەها نەفرەتی لە کیژەکانی دی؛ سەلیمە، فاتمە، ئایشەش دەکرد، بەهۆی شەرەکانی ڕابردوویانەووە دەگوت هەموویان سێحرباز بوون، سێحر و جادوویان لیکردووە. هەمان ئەو قەسەیهی دەکرد کە زوهره بە منی دەگوت: جادوباز. تەغریده

وړپښه دهکړد، دهیگوت درکیان بؤ له پیلارهکانی ناوه. له دلې خؤدا دهمگوت ئهم بایه له م کونهوه بې، درهنګ یان زوو ئهو تۆمهتانه ددهاته پال منیش.

بؤ یهکهمجار ئارهزووی رۆیشتنم کرد، حهزم دهکرد بؤ شویښکی دووری دوور برؤم. برؤم سورخی دایکم بکه، تاقیبي خیل و قهوم و قیلهکه م بکه، له بنه ماله و مالباتی هیلال بکه ریم، ئهو دیوی کتیوانیان بؤ بکه ریم. بهلام ئاماده گیم نه بوو. رهنګه هیچ یه کیک لهو شتانه بوونی نه بوو بې، من له میانی ته مه شاکردنی گواره کانه وه، له خومه وه دروستم کردین.

شهویک که له تهنیشت حوریه وه کزکوله م کردبوو، گویم نا به ورگیه وه، دهمویست گویم له لیدانی دلې منداله که ی بېت. پرسیم: - که ی دهرؤین؟

وهلامی نه دایه وه، بهلام دهستم به دم و چاویا هیئا، بؤم دهرکهوت که یان دهگریا یان به بیدهنگی پیده که نی. دوا ی که میک به گوئیدا چپاندم:

- بهو زووانه دهرؤین. ههرکاتی دوو جیگامان لهو که شتیه دا، که دهروات بؤ مالاگا، دست بکه وی دهرؤین.

ئیدی خومان دابووه یه کدی. دوانیوه پروان وهختایه که ته غریده له ژورره که ی خؤیدا ئیسراحتی دهکرد، ئیمه له جیاتی به کاروباری ماله که دا رابگهین، داده نیشتین و به چپه دوو باسی نه خشه و پلانه که ی خومان دهکرد. حوریه باسی ئهو شار و خه لکانه ی دهکرد که قهرار بوو بؤیان بچین و بیاندینین. من جگه له ناوی نووسهران و سترانفانان هیچی دیکه م نه دهزانی. ئیدی باسی جوزیه کابانیس (نووسه ری فره نسی ۱۹۲۲ - ۲۰۰۰) و کلودسیمون (نووسه ری فره نسی و براوه ی نوبلی ۱۹۸۵ ، ۱۹۱۳ - ۲۰۰۵) و سیرگی گینس بورک (سترانفان و ئاهه نګ ساز و فیلم سازی فره نسی ۱۹۲۸ - ۱۹۹۱) له بهر گورانی به ناوبانگه که ی ئه لیزام بؤ کرد. حوریه گوتی:

- ئه گهر حهزت کرد دهچینه دیده نی ئه وانیش.

وایده زانی ئه وانیش خه لکانیکن وهکو ئهو و من، خه لکانیک که به ئاسانی ببیرین.

ته غریده به شهله شهل له ژورره که ی دههاته دهره وه. جنیوی ده داینی. زانی بووی که به نیازی رۆیشتنن. هاواری دهکرد:

- بؤ کوئ دهرؤن برؤن، بؤ فره نسا، بؤ ئه مریکا، بؤ دوزخ! بهلام نه خه له تابن بؤ ئیره بکه رپښه وه!

که میک پاره م پاشه کهوت کردبوو، له بازاری قاچاغ و دزیاریه که ی نزیکي روبره که رادیویه کم کړی. رادیویه کی رهشی بچوک بوو، پیده چوو خاوه نه که ی، نیگارکیش بوو بې، چونکه رادیوکه به بویه ی رونی، سپی خال خال کرابوو. مارکه ی رادیوکه ریالیستیک بوو. شهوان له سهر شه پؤلی رادیوی ته نجه گویم له جیمی هندریکس (سترانفانی رۆک و گیتاریستی ئه مریکایی ۱۹۴۲ - ۱۹۷۰) دهگرت. عه سرانیش به رنامه ی جیما بلاو ده بووه وه، حهزم دهکرد گویم له دهنګی بې، دهنګی گهنجانه و خوش و بریک ته وسامیز بوو. به خه یال به دوست و هاوړپی خوم ده زانی و ههستم دهکرد به شیکه له ژیانم. له دلې خؤدا حهزم دهکرد "

وهكو ټو بم ". له دهفته ريكي بچووكدا ناوي هه موو ټو سترانقاناڼه له لاي خوځ تومار دهكرد كه ټو پيشكهشي دهكردن، هه ولمددها به ديقهت و به ټينگليزي ټيكستي گورانپه كانيان تومار بكهن. يه كيك له وانه فوكسي ليدى بوو. سهير بوو، ټو به هاره دوا به هاري من بوو له ټه فريقا. باران به خوږ، وهكو سولاف به سهر كه پره پلاستيكيه كه ي ناو هه وشه دا ددهرڅا و له جوگه كانه وه سهر پيژ ده بوو. دهنگي جيما له گوڼما ده زرينگايه وه. دهنگ و ټاوازي نينا سيمون، پول مه ككارتني، سايمون و كارنانكل و گوراني لانگريا و تزي كات ستيقنس، بلاو ده بوونه وه، هه موو ټه مانه له چاوهر وانيه كي دور و دريژ ده چوون. حوريه ش له چاوهر وانيدا بوو، له سهر دوشه كه له كان راده كشا، دهسته كاني ده خستنه سهر ورگي. هيشتا سكي يهك مانگانه بوو، كه چي وهكو مراوي به لاره لار پي دهكرد. له تو وايه ته بريكه، چاوهر واني شتيكه كه هه رگيز نايهت. مندلاني چلكن و پلكن و سهر گهردان به ناو زهلكاوه كاندا ده سورانه وه، ژنان هاواريان دهكرد. هه موو ټيواره يهك بانگ و سه لاي نوږ له سهر روبره كه وه دهنگي ده دايه وه و ټيكل به دهنگي ټو نه وره سانه ده بوو كه له راو ده گهرانه وه. له پشت ټيمه وه، ريگه يهك هه بوو، كه كاميون و باره لگران وهكو ميرووي موزير به سهريدا دهرويشتن و تهپ و توزي دنيايان به گز شه وه كه دا دهكرد.

شهويك ټازار زوري بو ته غريده هيتا. چونكه ټه لمانى به له د بووم، حوريه ناردمي تا ته له فون بو كوره كه ي بكه م، كه بو مال هاتمه وه تازه ته غريده يان گهيانده بووه خسته خانه، به ته مابوون لاقى بېر نه وه. هه موو شتيك به په له ده چووه پيشي. رورزي دوايي، دمه دمه خورواوا، ټيمه ش ټاماده ي رويشتن بووين. قهرار بوو كاميونيك بو مليه مان ببات و هه ټو شه وه كابر اي قاچاغچي سوازي كه شتي مالاگا- مان بكات.

به په له پرورزي پاره كه مان ژمارد، حوريه ټو بره پاره يه ي كه قهرار بوو بيده يان به كابر اي قاچاغچي، لاي خوي هه لگرت و باقيه كه ي كه دوو هه زار دولار بوو و به لاستيكيكي تووند به سترابوو، دا به من. له و دمه يدا كه دهمويست بيخه مه گيرفانم، حوريه پي گوتم:- مه يخه ټو وي، ليتي ده دزن. يه كيك له مه مك لغه كاني ده رهيتا، به ده رزي و ته قه لان، جي مه كه كاني بچووك كرده وه، ټه سكه ناسه كاني تي ټاخنين و ټه وسا له سينيكي مني به ست.

-نه! له ژني ته واو ده چيت، هه موو پياويك ده كه ويته داو ته وه!

هه ستم دهكرد، دوو تووره كه ي گه وره به سينگمه وه هه لواسراوه.

-پورئ من ته حه مولي ټه مه ناكه م، زورم ټازار ده دات، هه موو پاره كانت گوم ده كه م.

حوريه تووره بوو:- واز له گريان بينه، ده بي خوت رابيني، هيچ ريگه يه كي دي نيه، ده بي تو پاره كان هه لبريت.

گوتم:- نه چين بو خسته خانه، سهر يكي ته غريده بده يان؟

كه بيرم له ته غريده ده كرده وه، هه ستم به په شيماني دهكرد و حزم دهكرد، له رويشتنه كه م ژيوان بيمه وه. به لام حوريه زور به جدى بوو، رڅد بوو له سهر رويشتن. سيماي وهكو ټو رورده بوو كه چه قويه كه ي نايه سهر ملي.

-نا، ههركه جێیهكمان دهستكهوت، پێی دهلێن بێت بۆ لامان.

تا نیهوشه و له قهراخ جادهكه دا چاوه‌پوانی ئوتومبیله‌كه‌مان كرد، له ته‌پ و تو‌زا سپی بووبوین، سه‌رو رو‌خسارمان له هی گه‌دایان ده‌چوو.

له ناكوا ئوتومبیله‌كه به به‌رده‌مماندا ر‌ه‌تیوو، كه‌مێك هیواشی كرده‌وه و پاشان كه‌مێك دوور له ئێمه راوه‌ستا و لایته‌كانی كوژانده‌وه. من ده‌ترسام، به‌لام حوریه به تووندی و نیمچه توور‌هیی ر‌ایكێشام. شوفیره‌كه دابه‌زی. ته‌مه‌شایه‌کی منی كرد و به حوریه‌ی گوت: - ئه‌م كچه بال‌ق بووه، ته‌مه‌نی یاسایی ته‌واو كردووه؟

حوریه گوتی: - كویری؟ سینگ و به‌رو‌کی نابینی؟

پێموایه، سه‌ری له ر‌ه‌نگ و رووی من سو‌ر‌مابوو. دیاربوو وای ده‌زانی سوودانی یان به‌نگالیم. حوریه منی له دوا‌ی پیکابه‌كه‌وه سو‌ار كرد و ئه‌وسا خو‌یشی سه‌ركه‌وت. هیچ جانتا و بار و بنه‌یه‌كمان پێنه‌بوو، پێشو‌ه‌خته له‌سه‌ر ئه‌وه ر‌یكه‌كه‌وتبووین. سه‌رو یه‌ك جانتای ده‌ستیمان پێبوو، به تو‌زی جله‌وه و به ر‌ادیو بچووكه‌كه‌ی منه‌وه.

شوفیره‌كه، یه‌كسه‌ر نه‌كه‌وته‌ر‌ئ، حوریه پێی گوت: - چاوه‌پوانی چیت قه‌لیپاو؟

شوفیره‌كه به زمانێکی نیوه ئیسپانی و نیوه عه‌ره‌بی كه‌وته خوته و بۆله. حوریه به منی گوت: - ئیدی خه‌لكی ملیله واهین.

نزیكه‌ی چواری به‌یانی گه‌یشتی‌نه به‌نده‌ره‌كه. وه‌ختایه‌ك له گومرگه‌كه ر‌ه‌ت ده‌بووین، شوفیره‌كه به شووشه‌كه‌ی دواوه‌یدا كێشا، ئاماژه‌ی بۆ كردین كه پال‌بكه‌وین. ناو پیکابه‌كه پر بوو له كارتونه تایتی جلش‌وردن، ماركه‌ی بلانكو - ی، واته سپی، پێوه‌بوو. ئه‌مه به‌لای من و حوریه‌وه كو‌میدی بوو، چونكه هه‌ردوو‌كمان ر‌ه‌ش بووین.

پیکابه‌كه به ئه‌سپایی به‌به‌ر مه‌لبه‌ندی گومرگه‌كه‌دا تیپه‌ری، له په‌نجه‌ره‌كه‌ی دواوه، عامودی كاره‌باكانم ده‌بینی كه زه‌رد ده‌چوونه‌وه، به‌ره‌به‌ره له عاموده‌كان ر‌ه‌ت بووین، ئه‌وسا دووباره تاریکی بال‌ی به‌سه‌ر دنیا‌دا كێشایه‌وه. هه‌ستام تا به وردی ته‌مه‌شا بكه‌م. شارێکی مودی‌رنی دزیوم بینی، بینای گه‌وره گه‌وره به‌سه‌ر پایه‌وه، بارانیکی ورد ده‌باری.

له‌سه‌ر شو‌سته‌كه خه‌لكێکی زۆر، له پێش ئێمه‌وه، چاوه‌پوانی كه‌شتیه‌كه بوون، زۆربه‌یان پیاو بوون. هه‌روه‌ها هه‌ندی ئافره‌تیش خو‌یان له مانتو‌كانیا‌نه‌وه پێچابوو، پێده‌چوو سه‌رمایان بی، هیچ مندالێکی لێنه‌بوو.

من و حوریه بۆ ئه‌وه‌ی باران لی‌مان نه‌دا، دانیشتی‌ن و پشتمان دا به دیواری باره‌ننازه‌كه‌وه. حوریه سه‌ری نا به سه‌ر شانی منه‌وه و خه‌و بر‌دی‌ه‌وه، چاوه‌پوانی ئه‌م ساته‌ بوو، له پر توانای مقاوه‌مه‌تی ماندوویه‌تی نه‌ما. هه‌ول‌مدا ر‌ادیو‌كه‌م بخه‌مه ئیش، به‌لام له‌م ساته‌دا کاتی به‌رنامه‌كه‌ی جیما نه‌بوو. ر‌ادیو‌كه‌هیچی نه‌ده‌گوت، جگه له هه‌ندی خشه‌خش، كه وه‌كو گیزه‌گیزی می‌شولان له‌و سه‌ری دنیا‌وه ده‌هات و بی‌زاری ده‌كردم.

که می‌ک پیش کازیوه و سپیده که شتی‌که له به‌نده‌ره‌که‌دا له‌نگه‌ری گرت. به‌له‌می‌کی ماتۆپی سپی گه‌وره بوو، که چادریکی به‌سه‌ردا درابوو. خه‌لکه‌که ده‌ستیان به سواربوون کرد. په‌له‌یان ده‌کرد تا له ژووره‌وه شوینی باشیان ده‌ستبه‌کوئ، ئی‌مه له دوی هه‌مووانه‌وه سوار بووین، له قه‌راخ که شتی‌که و له‌لای کابینه‌ی پاسه‌وانه‌که‌وه دانیش‌تین.

کابرای قاچاغچی، به‌بیده‌نگی ده‌سورایه‌وه. ده‌ستی دریژ ده‌کرد و ری‌واره‌کان یه‌ک یه‌ک باقی پارهی کریکانیان ده‌دائی. به‌په‌له ئه‌سکه‌ناسه‌کانی ده‌ته‌پانده گیرفانی‌وه و ناوبه‌ناو به ده‌نگه منگنه‌که‌ی ده‌یگوت: باشه، ئۆکه‌ی. که‌س حه‌زی له قسه‌کردن نه‌بوو.

هه‌مووان، گوئیان له‌لای له‌رزین و ده‌نگی ماتۆره‌که بوو، چاوه‌روان بوون، ده‌نگی ماتۆره‌که زیاتر و زیاتر به‌رز ببیته‌وه و که شتی‌که به‌کوئته حه‌ره‌که.

له زه‌رفی چه‌ند خوله‌کی‌دا هه‌موو شتی‌ک ئاماده بوو. کابرای که شتی‌ه‌وان له‌نگه‌ره‌که‌ی هه‌لکیشا و که شتی‌که هیدی هیدی به‌ره‌و قولایی ده‌ریاکه داده‌خزی و خوی ده‌دایه دم شه‌پۆلانه‌وه.

به‌و ئاوايه رۆیش‌تین، بی‌ئه‌وه‌ی بزانی‌ن کی‌وه ده‌چین، یان که‌ی ده‌گه‌رینه‌وه. ته‌نیا ئه‌وه‌مان ده‌زانی ده‌رۆیش‌تین و دوور ده‌که‌وتینه‌وه، له هه‌موو ئه‌و که‌س و شتانه دوور ده‌که‌وتینه‌وه که ناسی‌بوومان. من بیرم له خانووه بچوکه‌که‌ی میلا ده‌کرده‌وه، که نها له نیو خانووه‌کانی ره‌خی ر‌ووباره‌که‌دا، خه‌ریک بوو له چاو و ن ده‌بوو، ته‌واو دوور که‌وتبووه‌وه، له ئان و ساتا بوو پیش‌وازی له گزنگی هه‌تاو بکات. بیرم له ته‌بریکه و ئه‌و ژنانه ده‌کرده‌وه، که به ریز له به‌ر به‌لو‌وعه‌که‌دا بۆ ئاوی سارد وه‌ستابوون. دوور نه‌بوو له‌وبه‌ری ده‌ریا، مه‌رگ چاوه‌روانمان بۆ و هیچ که‌سی‌ک پیمان نه‌زانی.

((٦))

ئهم سه‌فه‌ره چۆن تا پاریس به‌رده‌وام بوو، ئه‌مه شتی‌که نازانم چۆن بۆتانی بگێرمه‌وه. به‌تایبه‌تی بۆ منی‌ک که هه‌رگیز له مال و ده‌در نه‌که‌وتبووم؛ هه‌موو ته‌مه‌نی مندالیه‌تیم له حه‌وش و حه‌ساره‌که‌ی لاله ئه‌سما به‌سه‌ر بردبوو، پاشان دوورترین شوینی که چووبوومی گه‌ره‌کی لوسیان بوو یان به به‌له‌م تا سالیه و ده‌واری ته‌بریکه چووبووم. که چی نها سواری که شتی‌که‌ی گه‌وره و له‌زگین بووم و به ئوتوبوس ئیسپانیا ته‌ی ده‌که‌م و تا (فال دوران) ده‌رۆم (ناویکه هه‌رگیز له‌بیری ناکه‌م)، پاشان به پای پیاده، ده‌ست له نیو ده‌ستی حوریه که هانکه هانکی پی‌که‌وتبوو، کۆجاری به‌فران ته‌ی ده‌که‌م. به‌بی‌ئه‌وه‌ی بزانی‌ن کی‌وه ده‌چین، به‌لاره لار ده‌گه‌ل خه‌لکانیکا بی‌ئه‌وه‌ی ته‌نانه‌ت ناویان بزانی‌ن، کویره ری‌گایه‌کی ئه‌و کو‌یستانه‌مان گرتبووه به‌ر، ئیدی هه‌رکه‌سه و بۆ خوی. ده‌لیل و ری‌نۆینه‌که‌مان کورپیکی گه‌نج بوو، که پانتۆلیکی جینزی له‌به‌ر و جووتی پیلای و ه‌رزشی له پی‌دا‌بوو، کورپیکی ئه‌سمه‌ر بوو، وه‌کو ئه‌وانه وابوو که ری‌نۆینی ده‌کردن. وێرای ئه‌وه‌ی هه‌موو شتی‌ک قه‌ده‌غه بوو، هه‌ندی‌ک جانتا و که‌ره‌سته و پی‌داویستی سه‌فه‌ریان پی‌بوو.

که شه‌و داها‌ت ر‌اپه‌وه چیا‌یه‌که‌مان بری. مژ و دوومانیکی خه‌ست و شیریی قولایی دۆله‌که‌ی داپۆشی بوو، ده‌گوت دووکه‌لیکی بۆ ئاگره. به حوریه‌م گوت: ته‌مه‌شاکه، ئیره فه‌ره‌نسیایه، چه‌ند جوانه..

ره‌نگی زه‌رد زه‌رد بووبوو. سکی ده‌یه‌شا. کوره گه‌نجه‌که هات. ته‌مه‌شایه‌کی حوریه‌ی کرد و به ئیسپانی گوتی: دوو گیانه؟

گوتم: - نازانم، لی زور شه که ته.

کورده که شانه کانی هه لته کاند. حوریه رازی بوو که ئه وان برۆن. گروپیکم بینی، به پیچ و دهوهرانی دۆله که دا داده گه پان. قسه یان نه ده کرد، که مترین ورته یان لیوه نه ده هات، دیمه نه که زور جوان بوو، دۆلکی به رین و رووباریک له ته م و مژ. له دلی خودا ده مگوت، ئه گهر لیتره بشمرین گرینگ نییه، چونکه گه ییوینه ته تروپکی ئه م کوجاره، ده توانین ئه م دۆله به شکو و دلپینته، که له دهروازه ده چی، بدینین.

نازانم چما، بۆ یه که مجار، له کانگای دله وه بیرم له ولاته که ی خۆم کرده وه، وه کو ئه وه ی ئیره، ئه م دۆله ولاتی من بی و به ناچاری لی دوور بکه ومه وه، به یه کجاره کی به جی بیلم. له دواوه به جی ده مام، خاوه خام ده کرد. ته م و مژده که و ئه و شه وه ی به ریوه بوو، ئارامی به روحم ده به خشی، ئه فسوونی ده کردم. حوریه که ئارامی لیبرابوو، ده یگوت: - خیراکه، وهره، ده نا گوم ده بین.

له بناری کوجاره که دا، له قه راخ جه نگه لیکی بچووکدا، گروپه که چاوه پروانی ده کرد. هاژه هاژی سۆلافیک ده هاته گوئ که تاریکی شه وه که شار دبوویه وه. وهختایه ک ئیمه گه یشتینه لایان، کوربه ئیسپانیاییه که هات بۆ لای من، پیته چوو چاوه پروانی من بی تا بیم قسه کانی بۆ ئه وانی دی پاچقه بکه م.

- ئه مشه و لیتره ده خه وین، نابی ده نگ له که سه وه بی، نه خه له تابن ئاگر بکه نه وه، ته نانه ت جگه ره ش دانه گیر سینن، حالی بوون؟

قسه کانیم، به زمانی عه ره بی بۆ ئه وانی دی دووباره کرده وه و کورده که له سه ری رۆی: - سه بی کامیونیک بۆ تولوز - تان ده بات و له وینده ره وه سواری قیتار ده بن.

به بیته وه ی چاوه پروانی وه لام بی، رۆی. به ته نیا له لیتره که دا ماینه وه. ئه و شه وه م له بیره. پاش ئه وه ی به به ر گه رمای رۆژده که دا به زحمه ت به شاخه که دا سه رکه وتین، سه رما و شییه کی ئه وتو بالی به سه ردا کیشاین، ئیسقانی ده بری. من و حوریه هه ولمان دا له نیو کاژده کاند، له سه ر گه لا ده رزییه وه ریوه کاند بخه وین، به لام ئه و سه رمایه ی له ئه رزه که وه هه لده قولا، دانه چۆقه ی پیته خستین. هیچمان پی نه بوو، ته نانه ت چه رچه فیکیشمان پیته بوو. دوا ی ماوه یه کی که م هه ستاین و پشتمان نا به یه که وه، تا هه ست به سه رمای ئه رزه که نه که یین. بۆ ئه وه ی خه و نه مانبا ته وه، که وتینه حیکایه ت گیرانه وه بۆ یه کتری، ئیدی هه ر حیکایه تیک بوایه، ئه و بویه رانه ی له میوانخانه که دا پرویان دابوو، غه یبه تمان ده کرد، بوختانمان ده کرد، له خۆمانه وه حیکایه تیمان دروست ده کرد. بیرم نایه ته وه که چیمان بۆ یه کدی ده گیرایه وه، ئه وه نده م له بیره له په ستا و بی پسانه وه قسه مان ده کرد، به گو یی یه کدیماندا ده چپاند، پیته که نین و هه ندیجار له بیرمان ده چوو له کو یین و ئه وانی دی سهریان هه لده بری و ده یانگوت: " و س! پیته نگ! "

ئه وانی دیکه ش نه یانده توانی بخه ون. ده م دیتن هه لده ستان و پشتیان به دار کاژده کانه وه ده دا. ناوبه ناو له نیو گه لا ده رزی ئاساکانی دارکاژده کانه (سنۆبه ر) وه ده نگ ی پی ده هات، که سیکت ده بین ی به چیچکانه وه دانیشتووه و ده میزی.

ئه نجام توانیمان له نیو ئه و کامیونه دا که بۆ تولوزی ده بردین، بخه وین. ده مه وه بیانی کامیونه که له قه راخ جه نگه له که، له سه ر جاده که چاوه پروانمان بوو، کوربه ئیسپانییه که زور به په له سواری کردین، پاشان خۆی به ره و کوجاره که به ریکه وت بیته وه ی به نیگایه ک یان ئاماژه یه ک خودا حافیزیمان لیبتاک. له ناو کامیونه که دا،

سهرم نايه سهرشانی گهنجیکی جهزایری عهبدول ناو، خهوم لیکهوت. هیئنده شهکته بووم، دوور نهبوو، بهدم ریوه خهو بمباتهوه. جادهکه زور پچاوپچ بوو، له درزی چادری کامیونهکهوه، چاوم به دار سنوبه ره رهش و بهرزهکان کهوت؛ جادهی گوندهکان، پردیک..دوای ئهوهی ویستگهی تولوز بهدیارکهوت. پاشان هۆلیکی گهرهه بڵند، خهلکی له سهر سهکۆکان دانیشتبوون و چاوهروانی گهیشتنی قیتاری پاریس بوون. شوفیرهکه بلیت و رینمای پیویستی دابوو: " له یهک شوین خر مهبنهوه. ههر یهکه پروو بکهنه شوینی، با نهبنه مایهه سهرنج. " دهستی حوریه م گرت، تا کوتای سهکویهک رامکیشا. لهوئ ههتاو له جامخانهکانهوه دههاته ژوورهوه. که ئاسمانی شینم لی وهدیارکهوت، ههستم به ئاسوودهی کرد. دهگهل حوریهدا له سهر تهختیک رۆنیشتن و پاشماوهی ئهوان و خورمایه مان خوارد که تهغریده پیی دابووین. بیهوده ههولمان دهه سهرنجی خهلکی رانهکشین، خهلکی تهمهشایان دهکردین. ههلبهته دهبی ئهوه بلیم که سهر و روخسارمان ئاسایی نهبوو، حوریه به کراسه شینه درێژهکهی و سهروشه سپیهکهیهوه، من به روخساره رهش و قژه بژهکهمهوه، که چونکه تازه له خهو رابووووم، هیئندهی دی بژ بووووهوه، ریک وهکو دوو هۆقی دههاتینه بهرچاو.

تهنانهت کورپژگهیهکی بچووک، بۆ ئهوهی باشتەر لیمان رابمینی، بی هیچ شهرم و حهیایهک له ههنبهرماندا وهستا. حوریه سهری داخست، بهلام من ئهمه له بهر گران بوو، تووره بووم و پیمگوت: " چیت گهرهکه؟ " که دیتم له جیی خۆی ناجولیت، وام نواند که بۆی دهچم، ههنگی قووچانی. خهلاکانی دیکهه غهریبی وهکو ئیمه له سهر سهکویهکه ههبوون. پیاوان و ژنانی رهش ئهسمهری، قژ رهشی قیر ئاسا. جلهکانیان شر و شهپریو، به زمانیکی عهنتیکهه تیکهله به پهیفین ئیسپانیایی قسهیان دهکرد. حوریه، به راویژیکی چیه ئاسا گوتی: - ئهمانه قهرهجن، ههمیشه له سهفهردان، مالیان به کۆلیانهوهیه.

پیشتر ههرگیز خهلکی وهکو ئهمانه نهبینی بوو. ههژار بوون، بهلام جوهره غروریک به نیگیانهوه دیاربوو. یهکیکی گهنجیکی روخسار سیگۆشهیی بوو، بهجوړی چاوی تیبری بووم، له تو وایه ناتوانیت چاوم لی بگوازیتهوه. بۆ یهکهمجار ههستمکرد، دلم له ترسا، له نیگهرانیان له شتیکی لهو بابتهدا، دادهخوری. حوریه باسکی راکیشام: - تهمهشای مهکه، کیشهمان بۆ دروست دهکات.

کابرای قهرهجن لیمان نزیک بووهوه و گوتی: - ئیوه کویندهرین؟ بۆ پاریس دهروڤون؟

دانه سپیهکانی، له روخساره ئهسمهرهکهیا دهرهوشایهوه. که ریی دهکرد، وهکو لات و لهویران شانی خوار دهکردهوه. حوریه بهرهو دیوهکهی دیکهه سهکۆکهی راکیشام و گوتی: - تو شیتی لهیلا، بهراستی شیتی، ئهم پیاوه خهتهره.

ئهوسا قیتارهکه(شهمندههر) هات، ئاپورای خهلهکه له بهر دهرگاكان کهلهکه بوون، کهوتینه ناو قهرهبالغیهوه، ئهجام له فارگونیکدا جیگهه بهتالمان دوزیهوه، قیتارهکه جولای، هیدی هیدی له ویستگهکه وهدرکهوت، تهمهشای خانوو و مالهکانم دهکرد، که بهره بهره پاشهوپاش دهکشانهوه. بیرم له ههموو ئهوان شتانه دهکردهوه که بهجیم هیشتبوون و به جیم دههیشتن، له جاده و شهقامه جهنجالهکان، ماله داتهپیوهکانی تهبریکه، له ههوش و ههسارهکهی لاله ئهسما و له میوانخانهکهو لهو دهسگپانهه که کاتی خۆی ههوشه و قهنتهره میوانخانهکه یان به پریاسکه و کیسه میوه وشکهکانیان پر کردبوو. بیرم لهوه دهکردهوه لهگینه رۆژی له رۆژان بگهپیمهوه و نه شوینهواری بیرهوهرییهکانی من مابن و نه کهس لهویندهر مایی. دلم گوشرا،

ههستم کرد گریان ئه‌وکی گرتووم، حه‌زم ده‌کرد بگریم. که بیرم له ته‌غریده و خه‌سته‌خانه و لاقه بر‌اوه‌که‌ی ده‌کرده‌وه گریانم ده‌هات. هه‌ستم ده‌کرد به‌م سه‌فه‌رهم دوا که‌سی مال‌باته‌که‌م له ده‌ست داوه. حوریه، له سه‌ر ته‌خته‌که‌ی به‌رانبه‌مدا، پالی به‌جانتا که‌یه‌وه دابوو و خه‌و بر‌دبوویه‌وه. تیشکی هه‌تاوه‌که ناوبه‌ناو روخسار و چاوه نوقاو و برژانگه در‌یژه‌کانی روناک ده‌کرده‌وه، دهم و ددانه سپیه‌کانی روناک ده‌کرده‌وه.

چووم بۆ ر‌ا‌پ‌ه‌وه‌که تا جگه‌ره‌یه‌ک بکیشم، له سه‌ر که‌شتیه‌که ده‌ستم به‌جگه‌ره‌کیشان کرد. جگه‌ره له ملیلا به‌بی باج ده‌فر‌وشرا. حه‌زم ده‌کرد له چۆله‌وانیا جگه‌ره بکیشم، ته‌مه‌شای دووکه‌له‌که‌ی بکه‌م که چۆن له هه‌وادا لوول ده‌خوات. شه‌رمم له‌وه ده‌کرد که حوریه بم‌دینی، ده‌یگوت: - ئیستا وه‌ختی جگه‌ره‌کیشانه؟

قیتاره‌که زۆر در‌یژ بوو، فار‌گۆنه‌کان قه‌ره‌بال‌غ نه‌بوون، ئیدی بۆ خۆم له‌م فار‌گۆنه‌وه بۆ ئه‌و فار‌گۆن ده‌چووم. له‌ناکاوا کابرای قه‌ره‌جم بینی. پیده‌چوو تا‌قیبی کردبم، چونکه به‌تا‌قی ته‌نیا له‌وسه‌ری ر‌ا‌پ‌ه‌وه‌که‌دا وه‌ستا بوو. خۆم له‌گیلی دا، وام نواند که نه‌مدیتووه. ویستم بۆ فار‌گۆنه‌که‌ی خۆمان بگه‌ریمه‌وه. ر‌یی پی‌گرتم. کابرایه‌کی در‌یژ دا‌هۆلی ئه‌سمه‌ری بر‌و ره‌شی، په‌یوه‌ست بوو. بزه‌یه‌کی کرد و وابزانم گوتی: - ناوت چییه؟

به‌فه‌ره‌نسیه‌کی سه‌یری وه‌کو خه‌لکی ئه‌مریکای باشوور قسه‌ی ده‌کرد. له‌سه‌ری ر‌ویی: - چیه لیم ده‌ترسیت؟

له‌هه‌موو ژیانمدا، حه‌زم له‌خه‌لکی مه‌غرور و خۆپه‌سند نه‌بووه. پی‌مگوت: - بۆچی لیت بترسم، به‌یارمه‌تیت؟

له‌ناکاوا، وه‌کو مندالیک دانه‌ویمه‌وه و به‌ژیر بالیا ره‌تبووم. به‌دووما ده‌هات. حه‌زم نه‌ده‌کرد بزانی حوریه له‌کوئیه. له‌ر‌ا‌پ‌ه‌وه‌که‌دا، له‌نزیکی ته‌والیته‌که‌وه وه‌ستم و جگه‌ره‌یه‌کی دیکه‌م پی‌کرد. کابرای قه‌ره‌ج له‌نزیکه‌وه وه‌ستا، له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه ته‌مه‌شای ده‌ره‌وه‌ی ده‌کرد. خه‌ریک بوو له‌گه‌ل ته‌کانی قیتاره‌که‌دا بکه‌وین، ئه‌و هه‌را و زه‌نا و ژاوه ژاوه‌ی له‌ر‌ا‌پ‌ه‌وه‌که‌وه ده‌هات، گوتی که‌ر ده‌کرد. به‌ده‌نگیکی به‌رزی هاوار ئاسا گوتی: - من نیوم ئه‌لبونیکویه! ئه‌دی تو؟

بایه‌که قژه‌که‌ی شیواندبوو، چه‌پکه قژیک له‌هه‌نیه‌یه‌وه به‌سه‌ر روخساریدا ر‌ژابوو. له‌چاو تروکانیکا بۆم ده‌رکه‌وت که ددانیکی زی‌ره و ئه‌لقه‌یه‌کی زی‌ر له‌گوئی‌دایه. خه‌ته‌ر و ترسناک دیار نه‌بوو. ناویکی خه‌یالیم پی‌گوت، وابزانم دیزی بوو. سه‌ری قسانمان دامه‌زراند، هه‌ردوو‌کمان له‌هه‌مان قیتاردا بووین و هه‌ردوو‌کمان بۆ پاريس ده‌چووین، ئیدی ئه‌م کاره بۆ کات به‌سه‌ربردن، زۆر له‌وه باشت‌ر بوو له‌په‌نجه‌رانه‌وه ته‌مه‌شا بکه‌ی یان ر‌ۆژنامه بخوینیته‌وه. خه‌وم نه‌ده‌هات، به‌پی‌چه‌وانه‌وه هه‌ستم ده‌کرد بی‌قه‌رار و پر‌سۆز و گودازم. کابرای قه‌ره‌ج باسی موزیکی ده‌کرد چونکه ئه‌وه پیشه‌ی خۆی بوو، به‌ده‌م ساز ژهنده‌وه گۆرانی ده‌گوت. له‌ناکاوا گوتی: - بوه‌سته.

به‌ره‌و پیشه‌وه‌ی قیتاره‌که ر‌ویی، به‌گیتاریکه‌وه گه‌رایه‌وه. لاقیکی نایه سه‌ر قه‌راخی ده‌رگای قیتاره‌که و ده‌ستی به‌ژهنین کرد. مۆسیقایه‌کی غه‌ریبی ده‌ژهند، که نه‌وا‌ی مۆسیقا‌که تیکه‌ل به‌گرمه‌گرمی قیتاره‌که ده‌بوو، ئیدی نه‌وا‌ی مۆسیقا‌که له‌هه‌وادا ده‌نگی ده‌دایه‌وه. هه‌رگیز گویم له‌و جۆره مۆسیقایه نه‌بووبوو، ته‌نانه‌ت له‌ر‌ادیۆ کۆنه‌که‌شما گویم له‌مۆسیقای وا نه‌بووبوو. هاوکات هه‌م مۆسیقای ده‌ژهند و هه‌م قسه‌ی ده‌کرد، له‌به‌ر خۆیه‌وه سۆزه‌ی ده‌کرد، ئم، ئا، ئم و... ئه‌وسا ئاوازه‌که‌ی بر‌ی. پرسی: - به‌دلت بوو؟ حه‌ز له‌و ئاوازه ده‌که‌ی؟

وادیاربوو، چاوه کانم پرشنگیان دابوو، چونکه له سهر ژهښه کې بهردهوام بوو. خه لکانیک هاتبوون بۆ ته مه شا، کورالیک له و دیوی فارگونه که وه هاتبوون. نهک هر ټه وان به لکو کابرای تیتیش به چاکهت و پانتوله شین و شه پقه که یه وه هات، که میک له ویندهر وهستا و ټه وسا پوئی. ټه لبونیکو، هه لوه سته یه کی کرد و ټه وسا به په له گوتی: - ده بینی؟ که ساز ده ژهنم داوای بلیم لیتا که ن.

پیده چوو له بهر ټه وه گیتاره که ی هی نابی. حه زم ده کرد بره قسم، هه وه ل پوژده کانی میوانخانه که م بیرکه وته وه، ټه و کاتانه ی سه مام بۆ دوتمیره کان ده کرد که به پی پته ی له سهر کاشی ساردی ژووره کان ده ره قسم و دوتمیره کان گورانیاں ده گوت و چه پله یان لیده دا. به و ټاویه موسیقا که ی کابرای قهره ج کاری تیده کردم و جوش و خروش و گوړ و تینکی تازه پیده به خشیم.

حوریه هات به سهره، وهکو ده زانن، به دیتنی من له گه ل ټه م کابرا قهره جده دا خوشحال نه بوو، به دهم لیو کروشته وه، به عهره بی گوتی: - وهره، نابی له گه ل ټه م پیاوهدا بوه سته ی.

به رادیو که ی من و پریاسکه کانمانه وه له فارگونه که هاتبووه ده ری؛ له ترسی ټه وه ی نه با شته کانمان بدزین، به به رکوشه قاوه یی و کراسه دریژه شینه که یه وه، ریک له ژنانی دووگیان ده چوو، ټه و دیمه نه م پیناخوش بوو، خه مگینی کردم. له راستیدا تاقه که س و کاری من بوو. خوشکم بوو. ده سته ی راکیشام، کابرای قهره ج له دواوه ته مه شای ده کردین و پیده که نی. زور رقم لی بووه وه، چونکه گالته ی پیده کردین، به تایبه تی به حوریه. زور له خوبایی بوو! حوریه له وه نه ترسابوو که من ون بيم. وهختیه ک هه ستابوو و خوی له فارگونه که دا به ته نی بیی بووه وه، زور ترسابوو. له راستیا ترسابوو به بی من ون بییت. جا بۆ ټه وه ی دلنه وایی بکه م، ههر به سهر کورسیه که وه باوه شم پیندا کرد و ده ستم له ملی وهرینا.

- ده زانی، هه نوکه تو له فهره نسایت، هیچ خه مت نه بی، که س ناتوانی بتدوژیته وه.

من و ټه و هه ردوو کمان له یه ک هه لویتسدا بووین، ټه و میزده که ی تاقییی ده کرد و من له لایه ن بوو که که ی خانمه که مه وه تاقیب ده کرام. قیتاره که به سهر رپله کانددا داده خزی و له گه ل ههر ته کانیکدا له جه لاده کانمانی دوورتر ده کردینه وه، ټه و ده ریایه ی لیکدی داده برین به رینتر ده بوو.

وهختیه ک قیتاره که گه ییه پاریس له غورابی خه ودا بووم. حوریه بیدار بوو و به ئارامی ده یگوت: - رابه له یلا هه لو، گه یشتین.

شه و بوو، له په نجه ره که نه وه پرته وی ره قسانم ده بیی و قیتاره که به پیچه کانی رپگاکه دا، به نه ره نه ر هه لده که را. باران بوو، ده مروانیه ټه و دلپه بارانانه ی که به شووشه ی په نجه ره که دا داده خزی و هیچ شوین و واریکیان له دووی خو به جینه ده هیشت. پواله تم هینده شه که ت بوو، که حوریه ترسا و به تووړه یی گوتی: - ټه وه چیته؟ رابه ده ی، ده بی دابه زین.

باوه رم نه ده کرد، که سه فهره که مان ته و او بووه، هینده شه که ت بووم، به من بوایه هه رچی دار و نه دارم هه یه بیده م، تا قیتاره که له سهر رویشتنی خوی بهردهوام بی و من تاوکی دیکه بخه وم.

نها له پاریس بووین، به بهر باراندا ریمان ده کرد، خومان وه بن چه تره چرچ و لوچه که ی حوریه دابوو، جانتا ده سته کانمان و شه به یه ک پرته قال و رادیو مارکه ریالسیتیک - که ی منمان به ده سته وه بوو. ئیدی به دریژایی

سەكۆ و شۆستەكەى دەوروبەرى وئىستگەكەدا، بۆ جىگەيەك گەپاين كە شەوى تيا پوژ بگەينەو، ئەنجام لە شەقامى جان بوتون دا، لە ئەپارتمانە موبىلە دارەكەى خاتوو مايردا، جىگەيەكمان دەستكەوت كە باوەر ناكەم ئىستا مابى.

((۷))

پارىس لە ھەوئەلەو زۆر خۆش و جوان بوو. ئىدى بى وچان شەقامەكانم دەدايە ژىر پىو. حورىە لە مال نەدەھاتە دەرەو، چىشت و خواردنى لىدەنا، ھەمىشە گۆى قولاغ بوو. لە ھەموو شتىك دەترسا. رىك وەكو جارن، وەكو ئەو كاتانەى لە ميوانخانەكە بوو، من بەملا و بەولادا دەپوشتىم، بازارم دەكرد، پىوئىستىەكانى خۆمان دەكردى. ھەموو بەيانىەك، دەوروبەرى سەعات حەوت و ھەشت، بە كىسەين نايلۆنەو لە مال وەدەر دەكەوتم، پەتاتە (بە زۆرى پەتاتەى كوللومان دەخوارد)، نان، تەماتە و شىرم دەكردى، گوشت زۆر بوھا بوو، ئەمە جگە لەوئەى حورىە دەترسا گوشتى بەرازمان دەرخوارد بەدەن.

دەبوايە ئاگامان لە گىرفانمان بوايە، زىادە مەسرەفمان نەكردبايە. كرىي ھەفتانەى ئەو ژوورەى كە گرتبوومان پىنج سەد فرانك بوو، جگە لە كارەبا. ژوورەكەمان گەرم نەدەكرد. موبەقەكە ھى ھەموو كرىچىەكان بوو. ھەموو كرىچىەكان رەش پىست بوون، خاتوو ماير ھەر ھەموويانى گرتبوو، ھەر ژوورىكى دابوو بە چوار نەفەر. خۆى لە پاگەردى قالدەرمەكاندا دەژيا و ھەر سا نا ساتى دەھات تا بزائى چ باسە.

دواى چەند رۆژىك ئاشنايەتىم دەگەل مارى ئىلين دا پەيدا كەرد، ئەم خانمە گوادولوبى بوو، لە خەستەخانەى بوسىكو كارى دەكرد. ھەروەھا ئاشنايەتىم دەگەل جوزىەى دۆستىشيا پەيدا كەرد، جوزىە خەلكى ئانتيل بوو، ئىدى ھەموو ئەفريقايىەكانى دىكەشم ناسين، نىمباى، مادى، ئەنتوان و، نونو كە لە من كورتيەبالاىر و زۆر رەش بوو، ئەمە يارى بۆكسىنى دەكرد. زۆرم خۆش دەويستىن، خەلكى خۆش بوون، خويان بە ھەموو شتىكەو سەرگەرم دەكرد، لە پاشملەى خاوەن ئەپارتمانەكەيان، واتە خاتوو مايرىان دەگوت، بە پىرەژنى سەر سىي و بە پىرەژن ناويان دەبرد، فاتمە ناوىك كە لە پىش ئىمەدا لەم ژوورە بووبوو ناوى پىرەژنى لىتابوو. وەختايەك خاتوو ماير ئىمەى بىنى گوتى: " كرىچى عەرەب بە ھىچ جوړى راناگرم. " بەلام ئەمجارە ئەم كارەى كەرد، رەنگە بەھوى رەشىەكەمەو دلى نەرم بووبى.

لە ھەوئەلەو زۆر خۆشىم بەم شارەدا چوو. كەمىك دەترسام چونكە زۆر گەورە بوو، بەلام پىر بوو لە شتى جوان، لە خەلكى ئاسايى و غەرىب ئەتوار. بەھەر حال من شارەكەم بەوجۆرە دەبىنى.

ئەوئەى لە ھەوئەلەو سەرنجى راكىشام سەگەكان بوو. لە ھەموو شوينى ھەبوون، سەگى زەلام، بچووك، چوار پەل كورت، ھەندىكيان ھىندە تووكن بوون، سەر و كلكيان لىكى جيا نەدەكرايەو، تووكةكەيان ھىندە لول بوو لە تۆ وايە تازە لە ئاراشىگە ھاتوونەتە دەرى. ھەندىكيان، تووكةكانيان بەجوړى براپوونەو، لە شىر يان گا، يان مەپ و سەگلاو دەچوون. ھەندىكى دىكەيان ھىندە بچووك بوون، لە تۆ وايە جرجن، وەكو جرج دەلەرزىن و ناحەز و ناشىرىن بوون. ھى دىكەيان ھەبوو وەكو كەر و گوئىرەكە زەلام بوون. دەم و قەپۆزىان سوور و گۆنايان داچەكى بوو، كە سەريان دەجولاند و دەيانپىرماند، لىكاوكانيان بە ھەر چوار دەورا دەپىرژا. ھەندىك لەم سەگ و كسۆكانە لە ناو شوقە و گەپەكە جوانەكاندا دەژيان و بە ئوتومبىلن ئەمريكايى و ئىنگىلىزى و ئىتالىايى دەبرانە سەيران و گەپان. ھەندىكى دىكەيان بە قەردىلە و ھىلەكى خانەخانەو، بەباوئەشى

خاوهنه کانیانه وه له مال دهربانه دره وه. ته ناته جاری یه کیک له و سه گانه م به دهم پیاسه وه بینی، که خاوهنه که ی به رستیکی دریژ به ئوتومبیله که یه وه به سستبوو.

نامەوێ بَلێم لە لای ئێمە سەگ نییە، هەیه و زۆریش هەیه، لێ هەموویان هاوشتیوەن، هەموو قاوەیی و چاوە زەرد، سکیان بە پادەیهە کۆپابوو، زەردەوالە دەیتوانی هێلانی تیا بکات. لەوێندەر فێری ئەوە بووم چۆن خۆمیان لێ بپاریزم. کە سەگێکم دەبینی زۆر لێم نزیک دەبوو، هەیه یان زوو بە زووی پێگەی بەر نەدەدام، بەردیکی تیژم هەلدەگرت و دەستم بەرز دەکردەوه، ئیدی ئەوە بەس بوو کە سەگە کە دوور بکەوێتەوه. ئەو کارەم خۆبەخۆ، بێ هیچ بیرکردنەوهیهک دەکرد، ئیدی لێم بووبوو بە خوو. جارێک بۆ یەکەمجار چوومه باخی ڕووهکان، سەگێکی گەورە لێ، بە پستیکی درێژی سپرینگینەوه لێم هاتە پێشەوه تا بۆن بە پاژنەیی پێمەوه بکات، هەمان ڕەفتارم کرد، بەردم پێ نەبوو، لە پارێس دا، بە زەحمەت بەرد لە سەر شەقامەکان دەست دەکەوێ.

سەگەگە بە حیرەتەو تەمەشای کردم، وەکو ئەوە بوو تۆپانی بکەم. بەلام ژنەى خودان سەگ کە ئەوەى بىنى، توورە بوو، بەجۆرى کەوتە جنىودانم، وەکو ئەوەى ويستىم خۆى بەردباران بکەم.

هه‌لبه‌ته ئهم خووهم هه‌ر ته‌رك نه‌كرد، به‌لام كه‌متر بايه‌خم به‌ سه‌گ دهدا. ئهم سه‌گانه‌ خاوه‌نيان هه‌بوو، خاوه‌نه‌كانيان به‌ قريته‌ و رست ده‌يان به‌سته‌وه‌، بۆيه مه‌ترسي‌دار نه‌بوون. مه‌گه‌ر ئينسان پي‌ي به‌ پيساييه‌كانياندا بنايه‌ و بخزييا و بكه‌وتبايه‌ و شوئيكي بشكايه‌.

شەقامەکانی پاریس زۆر دوور و درێژ بوو، پێدەچوو کۆتاییان نەبێ. هەندێکیان بە راستی بیکۆتایی بوون. کوچه و شەقامەکان لە نیۆ شەپۆلی ئوتومبیلاندا ون دەبوو. بۆ کەسیکی وەک من کە جگە لە میلا و کوختەکانی تەبریکە و کۆلانی باریکەکانی گەرەکی لوسیان و دەوربەرە یاسەمین کارییەکە، هیچ شوێنێکی دیکەم نەبینی بوو، ئەم شارە زۆر گەورە بوو، نە سەری هەبوو نە بن. وام بیر دەکردەوە، ئەگەر بمەوێ، هەموو شەقامەکانی، یەک بە یەک تە یەک بکەم، هەموو تەمەنم بەشی ئەو ناکات. تەنیا دەمتوانی بەشیکی کەمی شار و ژمارەییکی زۆر کەمی خەڵک و خوا بدینم.

زۆر سەرنجى پوخسارانم دەدا. ئەوانىش وەكو سەگ جۇراوچۆر بوون: قوت و قەلەو، پير، گەنج، خەرلە، لاواز، پەنگ زەرد و زەعیف، قاوەیى، سېى، زۆر پەش، لە من پەشتەر، چاویان دەتگوت لە بنەبانی ئەشکەوتەو دەدرەوشننەو.

له هه وه له وه زوړ سهرنجی خه لکیم دده. هه نیدیچار وام هه سته دکرد، به جوړی ته مه شای خه لکه که ده که م، وه کو ئه وه ی نیگام به شیوه یه ک ئالکاوایان بیت که نه توانم چاوایان لیگوازمه وه. بویه په نام برده به ر عهینه کی رهش، وه کو دهمامک وابوو، به لام هه تاو زوړ نه بوو، منیش نه مده ویست به شیک له روخساریک یان پرشنگی نیگابه ک، یان گوزارشتک له کس بدهم.

ئەم کارە زۆر نەبرد كە كېشە و ئارېشەى بۇ چىكردم. ئەو پياوانەى لىم دەروانىن، سۇراخيان دەكردم. لام وایە بە قەحپەيان دەزانیم، كۆچەرییەكى بچووكى دىهاتى لە ناوەندى شارا بۇ زىر دەگەرئى. دەهاتە پېشەوہ و نەدەویران زۆر لىم نزیك ببەوہ؛ دەترسان تەلەیهك لە ئارادا بئى. رۆژىك كابرایەكى پیر، بە ئاستەمىك دەستى گرتم: "ئەگەر لە گەلما بىئى، بە ئوتومبىلەكەى مندەچىن كاتو دەكرىن، زۆر خوڤ و بەلەزەتە."

به تووندی باسکی رادهکیشام، هه مان نۆرپین و نیگای ئه و پیاوهی هه بوو، که کاتی خۆی له خوارنگهیه کدا، که له گهڵ حوریه دا بووم، ده ور و خولی دابووم. له فیکه ی خۆم حال ی بووم، زانیم به نیازی چیه، به عه ره بی، بهر ده مرپژی جنیوانم دا: " هه ی سه گ، گه واد، حیز دایک! " ئه و سا به ئیسپانی: " قه لپیاو، بیژوو، خویری! " ئیدی دهستی بهردام و توانیم هه لیم و خۆم ده رباز بکه م.

پاشان، هه رکه پیاویک دوام ده که وت، یه کسه ر هه ستم پیده کرد. له خۆ دزینه وه دا مه علان بووم. به لام ژنانیک هه بوون یه جگار فیل باز بوون، ئه مانه فیلان لیده کردم، له شوینیکا به گیریان دینام، نه مده توانی خۆ بدزمه وه و ده رباز بېم، بۆ نمونه له راپه ویکدا، له سه ر قالدیره یه کی بزۆزی فرۆشگا و مۆلیکدا، یان له فارگونیکی میترودا. لێیان ده ترسام. هه مووان درپژ و به ژن زراف، سپیکه له، کلاوقژی ره شیان له سه ر بوو، چاکه ت و پووتی چه رمیان له بهر و له پی بوو، ده نگیان گر و کۆمیدی و بریک بازاری و بیتام بوو. نه مده توانی جنیویان بده می. به ترس و نیگه رانییه وه ده رویشتم، به بهینی ئوتومبیله کاندایه و به هه شتاو له شه قامه کاندایه پیمه وه.

رۆژیک له ده ست شو ری کافه یه کدا، له زگ بوو له ترسا زاره ته ره ک بېم. ده ست شو ره که که، هۆلیکی گه وه و جوان بوو له ژیر زه مینیکدا، چوار ده وری ئاوینه بوو و وه کو خوی هه میشه ییم، ده ستیکی ته پریشم به قژه بژه که مده هینا، ژنیک هات و له ده سته چه پمه وه وه ستا. تا راده یه ک گه نج بوو، بریک قه له و بوو، که پووی گه وه بوو، چرچی بچووک و باریک به گوناکانه وه ده رکه وتبوو، قژه زه رده که ی له پشت سه ریه وه تپه ل کردبوو. ژنه ی تاین مژوولی ئارایشکردنی خۆی بوو، منیش له ئاوینه که وه یه ک دوو نیگای خیرام کرد، له م ماوه کورته دا، بۆم به دیارکه وت که چاوه کانی شینی ئامال سه وزن. خه ریک بوو به فلچه یه کی بچووک برژانگه کانی ره ش ده کرد.

له ناکاوا توو ره بوو، به راویژیکی غه ریب و بوغزن، ریک وه کو ده نگی زوهره که کاتی توو ره ده بوو، گوتی: - بۆچی ته مه شام ده که ی؟ به شه رت نه دیوه؟ چیمه؟

ئاوړم لیبی دایه وه، له مه به سستی حالی نه بووم.

- جواب بده وه هه ی هه رزه ی هیچ و پوچ، بۆچی به وجۆره ته مه شام ده که ی؟

چاوه کانی بریک زه ق بوون، هینده زه رد بوون، به ئاسانی بیلبله ی چاوه کانیم له ناوه ندی چاویا ده بین. وه کو بیلبله ی چاوی پشیله داده خران و ده کرانه وه، له بن لیوانه وه گوتم: - من ته مه شای تۆم نه ده کرد.

به لام به توو ره ییه کی ئه وتوو به ره و پووم هات که خه ریک بوو هه تره شم بچ.

- با، ته مه شات ده کردم، ئاگام لیبو و چۆن چاوت تیبری بووم، خه ریک بوو به نیگا قووت ده دام.

ئه و به ره و من ده هات، منیش به ره به ره، به ره و ئه و دیوی ده ست شو ره که ده چووم. به هه ردوو ده ستان، چنگی نایه قژم، سه ری بۆ سه ر مه غسه له که شو پر کردم وه. وامده زانی ده یه وئ لیم بدات و سه رم بکیشی به مه رمه ری ده ست شو ره که دا، هاوارم کرد. به ریدام. گوتی: " هه ی چه په ل، هه یدی گومبه له به رچاوم! " که ره سته کانی هه لگرت.

- ته مه شام نه که ی، چاوت دابخه، پیت ده لیم چاوت دابخه! ئه گه ر ته مه شام بکه ی ده تکوژم!

رۆی. هیڤده ترسابووم لاقهکانم دهلهرزین، دلم له سینه‌مدا نه‌ده‌حه‌وايه، دلم تیکه‌له‌ده‌هات. له‌وه به‌دواوه بېرای بېر نه‌چووم به لای ته‌والیتانی ژیر زه‌مینیدا.

به‌و ئاوايه، به‌ره‌به‌ره ده‌گه‌ل ژيانی تازه‌دا راده‌هاتم. حوریه نه‌یده‌توانی ده‌گه‌ل مندا بیهته ده‌ره‌وه. ئیدی دوو‌گیان بوو و به‌ته‌واوه‌تی قورس بووبوو، زۆر به‌که‌می له جیی خۆی ده‌جوولا. مه‌گه‌ر هه‌ر بۆ چیشته‌ لی‌نان له ژووره‌که وه‌ده‌ر بکه‌وتایه، ئه‌ویش ئه‌و کاتانه‌ی ماری ئالین له‌وینده‌ر نه‌بوايه. له‌ ئه‌نتیلیه‌کان ده‌ترسا. ده‌یگوت سی‌حربازن. به‌لام لام وابوو بۆیه ئه‌و قسه‌یه‌ی ده‌کرد چونکه ئه‌وانیش وه‌کو من ره‌ش بوون. حوریه هه‌موو شه‌ویک پاشه‌که‌وته‌کانی ده‌ژمارد. ته‌نیا سی‌ هه‌یقان بوو له‌ ملیله وه‌ده‌رکه‌وتبووین. پاشه‌که‌وته‌که‌مان نیوانیو که‌می کردبوو؛ هاتبووه سه‌ر نیوه. ئه‌گه‌ر به‌و نه‌فه‌سه برۆیشته‌باین، به‌رله پاییز لات ده‌بووین و ده‌ستمان له‌ بنی هه‌مبانه‌که‌وه ده‌رده‌چوو.

حوریه زۆر خه‌مین بوو، منیش به‌پیی توانای خۆم دلنه‌وايیم ده‌کرد، له‌ هه‌می‌زم ده‌گرت، پیمده‌گوت: - گوی مه‌ده‌یه، هه‌موو شتی به‌ دلی خۆمان ده‌بیته.

ئیدی هه‌زاران به‌لینم ده‌دایی: کار ده‌دۆزینه‌وه، شوقه‌یه‌کی جوان له‌ که‌ناری که‌نالی له‌ورک به‌کرێ ده‌گرین، بۆ خۆ بار سووک و سه‌ر سه‌لامه‌ت، دوور له‌ کوخته‌ پیسه‌که‌ی خاتوو مایر ده‌ژین.

له‌ راستیا ماری ئالین رزگاری کردین. ئاخ‌ر و ئۆخ‌ری هاوین بوو، یه‌ک پولمان پێ نه‌مابوو، تیا مابووین چۆن کرێ بده‌ین، لی‌برابووم باده‌مه‌وه سه‌ر پی‌شه‌ کۆنه‌که‌م، یانی سه‌ر له‌ نوێ ده‌ست به‌ دزی بکه‌مه‌وه. رۆژیک ئه‌م کیژه ئه‌نتیلیه له‌ مووبه‌قه‌که‌دا لی‌ی پرسیم: - هه‌ز ده‌که‌ی له‌ خه‌سته‌خانه‌دا کاربکه‌ی، ده‌توانی؟

زۆر ئاسایی و به‌بی‌ موبالاتی ئه‌و پرسیاره‌ی کرد، به‌لام به‌ چاویا تی‌گه‌یشتم که‌ هه‌ستی به‌ هه‌موو شتی‌ک کردووه و به‌زه‌یی به‌ حالماندا دیته‌وه.

یه‌کسه‌ر قه‌بوولم کرد و ده‌سته‌به‌کار بووم، کاره‌که‌م له‌وینده‌ر زۆر باش بوو، ژووره‌کانم خاوین ده‌کرده‌وه. چونکه ره‌ش پی‌سته‌ بووم، ماری ئالین وه‌کو خوشکه‌زای خۆی ناساندبوومی، گوتبووی که‌ گوايه من خه‌لکی گوادولوب و ناسنامه و به‌لگه‌نامه‌ی ته‌واوم هه‌یه. ئه‌وانی دی به‌لایانه‌وه سه‌یر بوو که‌ چۆن زمانی کریولی نازانم (کریول، زمانی‌کی لۆکالیه، تیکه‌له‌یه‌که‌ له‌ وشه‌ین فه‌ره‌نسی، ئیسپانی و ئینگلیزی باوی ناوچه‌ کۆلۆنیه‌کان). لی‌ ماری ئالین ده‌یگوت: " خوشکه‌زاکه‌م له‌وێ له‌ دایک بووه، به‌لام دایکی زوو هاتوو بۆ پایته‌خت، ئیدی ئه‌م ئه‌و زمانه‌ی بیر چووه‌ته‌وه. " ئیدی من ته‌نانه‌ت ناوی یه‌که‌می خۆیشم، له‌یلام نه‌گۆریوه که‌ ناویکی باوی ئه‌وینده‌ره. ئیدی ماری ئالین به‌ناوی فامیلی خۆیه‌وه، ناو‌نووسی کردم: مانجان.

ئیدی له‌ سه‌عات هه‌وتی به‌یانیه‌وه تا سه‌عات یه‌ک له‌ خه‌سته‌خانه‌ی بوسی‌کو، به‌ نیو مووچه‌ کارم ده‌کرد، به‌لام باش بوو، به‌شی کرێ خانوو و هه‌ندێ پێ‌ویسته‌یمانی ده‌کرد، و پاشه‌که‌وته‌که‌ی حوریه، بۆ ماوه‌یه‌کی زی‌اتر بری ده‌کرد. منیش ده‌متوانی له‌ خوارنگه‌ی خه‌سته‌خانه‌که‌دا فرا‌قین بخۆم. ماری له‌لای خۆیه‌وه دایده‌نام و له‌ به‌ر من قاپه‌که‌ی پری پر ده‌کرد. زۆر میره‌بان بوو، نی‌گایم که‌ هه‌میشه‌ بریک نمناک بوو، خۆشده‌ویست. که‌ توورپه‌ش بوايه زۆر خراپ توورپه‌ ده‌بوو، دۆ و دۆشاوی تیکه‌ل ده‌کرد.

پوڙيڪ خاتوو ماير نازانم له سهر چي له گهل حوريه دا به شهر هات و هره شه ي ليكره كه له خانووه كه دهري دهكات، ماري ئالين كيږديكي گه وره ي قهسابي له مووبه قه كه هه لگرت و يه كراست بو لاي خاوهن خانووه كه چوو:

-نه خه له تابي هيچ كه سيك دهر بكه ي، بهو هه موو پارديه وه كه دهنديني، هيشتا تو نارازيت پيره ځني سهر ئاسنين! هه ي پوله كي!

زور حه زم لهو ئاهه نكانه بوو كه ناوبه ناو به رپامان دهكرد، ئيدي به بونه ي له دايكبوون يان ههر شتيكي ديكه وه بوايه، رهش پيسته كان هه موو په رده كانيان داده دايه وه، شوقه كه له تاريكي دا نقوم ده بوو. نه فريقا ييه كان ته پليان ليده دا، ته پلي گه وره ي دارين كه چه رميكي ته نكيان پيدا دابوو، به نووكي قامكان و زور به نه رمي ته پليان ليده دا، گه نجه كان له بهر روښنايي مومان دهره قسين. نونو، بوكسيته ره كاميروني ه كه، له ناوهندي راره وه كه دا، ههنديجار به نيچه پرووتي و ههنديجار به پرووتي ته واوه وه سه ماي دهكرد. دهنكي پيكه نين له ژووره كانه وه ده هات، دهنكي ماري ئالين، له زاره وه نه وشه ييه كه يدا دهنكي ده دايه وه. جوزيه ي هاوريي ماري ئالين، ساكسي فونه كه ي دهر دينا و ئاوازيكي جازي هتواش و خاوي ليده دا، جارجار نه شازيكي شي دهكرد. خاتوو ماير لهو بونه و پوڙانه دا، كونجي ژووره كه ي خوي دهكرت، تا ئه و كاته ي ئاهه نكه كه به رده وام بوايه نه ده ويرا بيته دهره وه. حوريه ش له ژووره كه ي نه ده هاته دهري، به لام له ژووره وه گو يي له موسيqa دهكرت. من، لهو حاله دا وهختي خوم به هاتوچووه به سهر دهر د. بوني دووكه ل و مووبه قه م دهكرد، خوم به به يني سه مكاره كاندا دهكرد، يارمه تي ماري ئالين -م ده دا، په رداخه كانم له گه ليا كو دهكرد وه. به قاپ خواردنم بو حوريه دهر د، جوړه ها خواردن، برنج به گويز هيند، گوچكه ماسي، زمانه به رخي سووره وه كراو. له گه ل نه فريقا ييه كاندا سه مام دهكرد يان له گه ل نه تنيليه كي دريڙي چاو سه وزا كه ناوي دنيس بوو. كه زياد له پيوست بو لاي خوي راده يكي شام، ماري ئالين به تووره بوونه وه سه ركونه ي دهكرد و ليي دوور ده خسته وه:

-ئاگات له خو بي، نه مه كيڙيكي شه ريفه، خوشكه زامه!

كه ئاهه نكه كه ته واو ده بوو، له كوكر دهنه وه ي شته كان و خاوين كرده وه ي شويته كه دا يارمه تي ماري -م ده دا. دانه وانه وه وكوكر دهنه وه ي قاپه كارتوني و كليني كسه كان بو ئه و زه حمت بوو. به پيكه نينه وه گوتي: -باشه، چونكه چيتر به ته نيا نيم.

به بيته وه ي له مه به ستي تيگه م ته مه شام كرد.

-به لي، چونكه دوو گيانم، چييه، دته وي بلي هه ستت پينه كردووه؟

به ميرهباني و دلوقانيه وه ته مه شاي كردم: "به راستي كه سيكي ساويلكه ي، هيچ شتيك له څيان نازاني. دايكت چي فير كردو ویت؟" تيگه ي شتم كه مه به ستي حوريه يه. گوتم: -دهزاني حوريه دايكم نيه؟

ماري ئالين، له قاقاي پيكه نيني دا.

-به هه رحال، هه رچيه كت بي، ئه و له پيش مندا مندالي ده بيت.

ئەو يەكەمجار بوو كە باسى حورىيە بكەين، ھەستم كرد، دەبى ھەندى شت بۆ ماری باسبەم، دەبى متمانەى پى بكەم، بەلام نەمدەزانى چۆن ئەو بكەم، تەنيا دەمزانى ھەندى چىرۆكان بگىرمەو، چونكە لەو ھەتاي خانمەكەم مردبوو، تەنيا ئەو كارەم كردبوو. جاريك گوتم:

-بۆم نەگىراوئەو كە من دايك و باب و كەس و كارم نىيە؟

مارى ئالين، لەپر قسەكەى پىپریم:- گوى بگرە لەيلا، جارى نا، وەختى نىيە. پۆژى دى لەو بارەيەو قسە دەكەين، بەلام جارى نا، نە من حەزم لە گوى گرتنە، نە تۆ حەزت لە گىراڤەوئەيە.

ھەق بەو بوو. پىدەچوو ھەستى بەو كردبى كە نامەوى ھەقىقەت بلىم.

بە درىژايى ھاوین، من خەريكى گەران بووم بە پاريس دا. كەش و ھەوايەكى زور خۇشپىھەبوو، ئاسمانى شين و سامال، درەختين گەش و سەوز. بارانى بەخوڤ و لىزمەى ھەيقى ئاب، ئاوى رۆوبارى سين سى ھەستاندبوو. دوا نيوەرۋان كە لە دەوامى خەستەخانە و دەردەكەوتم، بە رەخى رۆبارەكەدا دەرويشتم، دەچووم بۆ ئەو پردانەى كە لە ئاستى كلىسا گەورەكەدا، ھەردوو رەخەكەى پىك دەگەياندا. دوور دەرويشتم. ھەندىجار سواری مېترۆ دەبووم و زۆر جاريش سواری پاس دەبووم. ھىشتا بە مېترۆ رانەھاتبووم. ماری ئالين گالئەى پىدەكردم و دەيگوت:- تۆ گەوجى، بە پىچەوانەو زۆر باشە، بە ھاوین فېنكە و بە زستان گەرمە. لە سوچىكەو بە كىيىكەو دانيشە كەس ئاورت لىناداتەو.

بەلام لەبەر خەلكى نەبوو، لەبەر ئەو بوو لە ژىر زەمىناندا دلم تىكەلەدەھات. لە تاريكىدا نىگەران دەبووم، خوا خوام بوو بگەمە روناكى، ھەناسەم تەنگ دەبوو. ئىدى لە نزىكى ويستگەى ئوسترليتز، يان نزىكى كامىرون، سواری پاس دەبووم و لە دوا ويستگەدا دادەبەزىم. ئاوى شەقامەكانم نە دەخويندەو. بەزۆرى تەمەشاي خەلك و خوام دەكرد، سەيرى بينايەكان، فرۆشگاكان و باخچە گشتىەكانم دەكرد.

ئىدى ھەموو شوين و گەرەكەكان دەگەرەم، لەوانە: باستيل، فېدېرب، شالىنى، شوسىيە دانقان، رۆشرو سان جاك، سان ئەنتوان، سان بول. ھەندى گەرەكى خۆش و جوانى بورژوانشين، سەعات سىنى پاش نيوەرۆ لە خەو رادەبوون، گەرەكى مىللى ھەبوو، گەرەكىن قەرەبالغ و جەنجال ھەبوو، دىوارين خشتى بەرز و دوور و درىژ ھەبوون لە شوورە و ھەسارى زىندانان دەچوو، قالدەرمە و پەيژە، مەيدانين چۆل، باخين تۆز گرتوى پر لە خەلكى ئەتوار غەريب، باخچەين بچووك بۆ عەسرە گەمەى زارۆكان، پردين سكهى قىتار، ئوتيلين گوماناوى پر لەو كىژانەى كە جلكى چەرمى رەشيان لەبەر دەكرد، دووكانى ناياب كە سەعات، جەواھير و عەتر و جاتناى دەستيان دەفرۆشت. من بە جووتى نەعلى لاستىكەو گەيى بوومە پاريس، لە پاييزدا پارچە پارچە بوو. جووتى پىلاوى وەرزشى لاستىكى سپىم لە دووكانىكى نزىكى دەروازەى ئىتاليا كرى، زۆر ناشيرين بوون، بەلام زۆر قايم بوون، دەكرا چەندىن كىلومەترىان پىوئە تەى بكەم.

بەبىئەوئەى قسە دەگەل كەسدا بكەم، بۆ خۆم رىم دەكرد. ناوبەناو خەلكانىك تەمەشايان دەكردم، پىدەچوو بىانەوى لىم نزىك بىنەو. لى پاش ئەو بويەرەى لە دەست شۆرەكانى كافەى رىجنسى بۆم ھاتە پىشى، ھەرگىز تەمەشاي چاوى كەسم نەدەكرد. بەبى موبالائى بەرپى خۆدا دەرويشتم، وەكو يەككەى بزاني كىو ھەچىت. وەختايەك ھەستم بگردبايە كەسىك تاقىيم دەكات، خۆم بە بينايەكدا دەكرد، لە تاريكەكەدا و لەو سەرى راپەرەكەدا چاوەروانم دەكرد، لە دلى خۆدا تا سەدم دەژمارد و ئەوسا دەكەوتەوئەى.

شوینانی سهر، به تابه تی له نزیک و یستگه کانداهیه. له شه قامی جان بوتن دا، له سهر شوسته ی و یستگه که دا، گه نجانی که هه بوون قه مسه له ی زور گه وره یان له بهر ده کرد، له گه ل کیژانی لاوازی جینز پوشا، که قژیان به کلور سپی کردبووه وه، دهم و چاویان درێژکۆله و نیگیان سهرگهردان و بی پرشنگ بوو. پوژیک که بۆ مال ده زقیمه وه، له پیگه دا، که و تمه ناو شه پیکه وه. شتیکی ترسناک و نامه فهم بوو. له هه وه له وه هه ندی ژن و پیووم بینی غاریان ده دا، خویان به یه کدیدا ده کیشا و به دهنگی بهر ز هاواریان ده کرد، نازانم تورک بوون یان رووس. پاشان دهسته یه که گه نجی قه مسه له چه رم و کوته ک و دار به ده ست، هه موو به لای مندا تیپه رین، من له سهر شوسته که حایر و چه په ساو وه ستابووم، یه کی که له و کورپه قه مسه له چه رمینانه، پالیکی پیوه نام. روخساره گرژ و چاوه مونه کانیم بینی، به جوړی چاوی بری بووه من، چاوی له چاوی مارمیلکه ده چوو. پاشان رویشتن. له ره خی جوگه که دا که وتبوومه سهر چۆکان، زاتم نه ده کرد له جیی خۆ بزووم. گویم له دهنگی شاورى پولیس بوو، ده رفه تم هینا و، پیم وه غاره وه نا و تا ده رگای ماله که ی خاتوو مایر نه وه ستامه وه.

حوریه، له ناو شوقه که دا، له ترسا ده له رزی. که خۆم به ژووره که دا کرد، زور تاریک بوو، گلۆپه که م پیکرد، نیگای ئه وم، که له نیگای حه یوانی ده چوو که وتبیته ته له وه، نه ناسیه وه. وام هه ست ده کرد ده بی پیشهاتیک قه ومایی، چونکه ده مزانی حوریه که سیکی بی موبالات و شاد بوو.

لیم پرسى: - چى بووه؟

وه لامی نه دایه وه. ته مه شای لاقى ده کردم، زانیم سه یری پانتۆله که م ده کات که سه ری ئه ژنۆکانی درابوو و خوینی پیوه بوو. گوتم: - که وتم، لاقم خزی.

به لام ده مزانی باوری به و قسه یه نه ده کرد، به راویژیکی گیراو گوئی: - ده مه وی برۆم، ته واو تاقه تم چوو.

به هه مان مکوورپییه وه، که ئه و بهرله سه فه ره که مان نیشانی دابوو، گوتم: - مه حاله، ناتوانی بگه ریته وه. هه ر دوو کمان ده زندانی داوون. ئه دی مندا له که ت! نابی به خاوه نی، ئه ویشته لی ده سه نن.

بۆیه ئه م قسه یه م ده کرد چونکه له قازانجی خۆم بوو. چونکه هیشتا ئه وم له بیر نه چوو بوو که به مندا لی چیان به سه ر هیتابووم. رفاندبوویانم، له تووره که یه کیان نابووم، لیان دابووم، فروشتبوویانم. ئه و ده ستانه ی له بهر بهرژه وهندی خویان ئه زیه تیان دابووم، ئاگریان له هه ناوم بهردابوو. هه موو ئه م بیره وه ریانه، له ناکاوا سه ریان هه لدا یه وه، له ئه و کم گیران.

"مردنم بی باشتره " ئه و رسته یه م گوت، وه کو چۆن حوریه له ته بریکه، چه قویه کی نایه سه ر گه رووی خۆی و هه مان ئه و رسته یه ی گوتبوو.

له ئاخو و ئۆخو ری هاویندا، ئاشنایه تیم له گه ل خات دکتۆر فرومیجا دا پهیدا کرد. وایزانم، ئه و کاته ی له راپه وه که دا چه رچه فه کانم به عه ره بانه بۆ شو ردن ده برد، منی بینی بوو. خا فرومیجا، دکتۆری می شک و ده مار بوو، له نهۆمی سییه می خهسته خانه که دا، نه خو شه کانی خۆی ده بینی. به لام بهرده وام سه ردانی به شه کانی دیکه شی ده کرد. ناوی من و کومه لیک زانیاری دیکه ی له ماری ئالین پرسى بوو.

پوژیک، ماری ئالین، له کاتی فراڤین دا، بردمی لایه کهوه و هه میسه به پوژیک نهرم و خوش قسه ی دهکرد، لی من دهمتوانی ههستهکانی له قولایی چاوه گهشهکانیا بخوینمهوه. بهجوره بیزاری و ناردههتی و گومانیکهوه گوتی:

-لهیلا، ههلبهته تو حوری نهفسی خوتی، به کهیفی دلی خوت دهکهیت، بهلام دهمهوی ئهوهت پی بلیم که پیاویکی پایه بهرز دلی به تووهیه.

سهرم له قسهکانی دهرنه دهکرد، حایر و چه په ساو ته مه شام دهکرد، له سهری پووی:

-خا دکتور فرومیجا، به پووه بهری بهشی میشک و دهمار، به نیازه یارمهتیت بدات. ئه گهر خوت بهتووی، ئامادهیه کارت بو پهیدا بکات، دهمتوانی بجیته دیدهنی.

دوو دل بووم، چونکه ههزم نه دهکرد ئاشنایهتی دهگه ل که سدا پهیدا بکه، نه مدهویست بچه دیداری هیچ که سیک تاز، ئیدی ئه و که سه هه رکینه ک ده بوو. دهمویست وهکو ماسیه ک چون به گز شه پوولی پو باریکی خرؤشاوا ده چیته وه و به پیچه وانه ی شه پو لانه وه مه له دهکات، به و ئاویه بخزیمه ناو خه لکی و شته کانه وه.

ماری ئالین به توو په یی گوتی: - به هه رحال ده بی له خه می ئاینده ی خوتا بیت. من ناتوانم به بی به لگه نامه و ناسنامه له وهی پتر په نات بدهم و لی ره رات بگرم. ئه مه قوماریکی گه ورهیه و له گینه له سونگه ی ئه مه وه، کاره که م له ده ست بدهم.

ئه مه یه کمجاری بوو، باسی ئه و چاکه یه بکات که له گه ل منی کرد بوو. ئه گهر چارم هه بویه، یه کسه ر و زور ئاسایی خسته خانه که م به جیده هیشته، به لام حوریه داماو وته نیا بال بوو، زور بی پاره بووین. گوتم: - باشه ده بی چ بکه م؟

ماری، تیوه ی ژهنده م و گوتی: - خوت به ته مای چیت؟ ئه م خانمه پشینازی ئه وه دهکات که تو له مالی ئه ودا کار بکه ی، کاروباری ناو مالی بو ئه نجام به دیت و نان و خواردنی نیوه رۆشت له سهر ئه و، دهمتوانی له ئیستاهه ده سته کار بیت. مردوو له وهی پاکتر ده شوردری، خوتیش هه ر ئه وهت ناوی؟

سهرم داخست. ههزم نه دهکرد، له قسه ی ماری ئالین دهر بجم. به راستی چاکه ی زوری به سه رمه وه هه بوو. ئه له هقی خوشی دهویستم، قز و پیسته ره شه که می زور به دل بوو، هه روه ها چاوه کانی شمی که له چاوی ئه و ده چوو خوش دهویست، چاوین مامزی، لاله ئه سما وای پی ده گوتم. باوه شی پیدا کردم و گوتی: - گوی بگه، ئه گهر هه زده که ی له گه لتا دیم و به ئه وت دهناسیتم. داوا له سیسیل ده که م سبه ی پاش نیوه رۆ له جیاتی من بیته سه رکار.

قسه که ی خوی برده سهر. باوه ر ناکه م هیچ به دنیا زییه کی هه بوو بی. دهویست یارمه تیم بدات، چاکه م له گه لدا بکات و، په نگه له دلی خویدا سووکه هه سوودییه کی پی بردم. ئه ویش هه زی ده کرد بیته مایه ی سه رنج و بایه خی که سایه تیه کی گه وره و پایه دار. ماری ئالین مرو فیک زور ساویله و خاکی بوو، خوی و کیژه که ی تالای خیا نه ته کانی ژیانان چه شت بوو، به تاییه تی له و سالانه دا که می زده که ی پیشووی هه موو شه وی دارکاری ده کرد. ته نانه ت جاریک، به ره و ئاوی نه ی میزی ته والیه که ی ده له ک دابوو و دوو ددانی پیشه وه ی شکاند بوو. هه زی ده کرد من له و ره وشه رزگار بیم.

-تهمهشای من بکه، ژیانم هیچ نییه.

دهیویست دهستبهرداری حوریه بېم و بۆ خۆم بېمه کهسایهتیهک.

مالهکهی خا فرومیجا دهکهوته پاسی-یهوه، گهړهکیکی چۆل و کړوکپ بوو، دهروازهکی ئاسنی گهورهی هه‌بوو، که ژماره هه‌شتی له‌سه‌ر نه‌خشینرابوو. پوکاریکی سپی و سه‌ربانیکی قووج و په‌نجه‌ریه‌کی بچوکی به به‌رزیه‌وه هه‌بوو، یه‌کسه‌ر چووه دلّمه‌وه.

ماری ئالین، به خا دکتۆر فرومیجای ناساندم. زۆر شتم له‌باریه‌وه بیستبوو، به‌لام دهرترسام پووبه‌پوو بیینم، هه‌ستم ده‌کرد پووبه‌پووی خانمیکي ئه‌رستۆکرات و ده‌وله‌مه‌ند ده‌بمه‌وه، وه‌کو خانم دولا‌هی له‌ریبات، ئیدی به‌خشل و جه‌واهیر و چاکه‌ت و ته‌نوره‌ی زۆر که‌شخه‌وه، به‌په‌نگ و پوخساری زه‌رد و چاوین سارده‌وه. خۆم ئاماده‌کردبوو، هه‌رکه یه‌که‌م قسه‌ی سارد و سپی له‌ده‌م هاته‌ده‌ر، یه‌کسه‌ر هه‌لیم و به‌جیی به‌یلم. خا فرومیجا ریک به‌پیچه‌وانه‌ی ته‌سه‌ور و ویناکانی منه‌وه بوو. زۆر کورته‌بالا، چالاک، ره‌ش ئه‌سمه‌ر، چاو مه‌کراوی بوو. جله‌کانی سه‌یر بوو، پانتۆلیکی ده‌لّبی خاکی و بلوزیکی دریزیی ئاسمانی له‌به‌ر بوو که له‌به‌ره‌لبینه‌ی دیهاتیان ده‌چوو. هه‌رکه منی بیني باوه‌شی پيدا کردم و گوتی: "که جوانه!" چاو و شیرینی بۆ هیتاین. له‌شویینی به‌ند نه‌ده‌بوو، وه‌کو چۆله‌که‌ی دووری له‌م به‌ری شوقه‌که‌وه بۆ ئه‌وبه‌ر ده‌فپي. ده‌یگوت:- له‌یلا، ده‌بی زۆر به‌باشی مشورم بخۆی، به‌خۆت ده‌بینی مندالم نییه، تۆ ده‌بی به‌کچم، ده‌بی هه‌موو شتیکی ئه‌م ماله‌ ریک به‌ی. ماری ئالین بۆی باسکردم که تۆ پیشت‌ر خزمه‌تی پیره‌ژنیکی نه‌خۆشت ده‌کرد، وایه؟ ده‌ی باشه، من نه‌ زۆر گه‌وره‌م و نه‌ ئیفلج و نه‌خۆشم، به‌لام پیویستم به‌وه‌یه به‌جۆری ره‌فتار بکه‌ی وه‌کو ئه‌وه‌ی هه‌م پیرم و هه‌م نه‌خۆش، تیده‌گه‌ی؟

به‌ده‌م چا خواردنه‌وه سه‌رم ده‌له‌قاند. زۆرم پیناخۆش بوو که به‌و ئاوايه‌ی باسی خانم لاله‌ ئه‌سمای ده‌کرد، له‌به‌رم گران بوو، وه‌کو ئه‌وه بوو، به‌راستی کاری من ئه‌وه بووبی خزمه‌ت و چاودیری پیره‌ژنیکی په‌که‌که‌وته بووبی. به‌لام هه‌ستیک له‌ناخه‌وه پیی ده‌گوتم ئه‌وه حه‌قیقه‌ته، کاری راسته‌قینه‌ی من، له‌ مندالییه‌وه ئه‌وه بووه.

کارکردنم له‌مالی خا فرومیجا، پینخۆش بوو. به‌دریزایی پۆژ له‌ماله‌وه ده‌مامه‌وه، ماله‌که‌یم خاوین ده‌کرده‌وه، دووباره‌گه‌رامه‌وه سه‌ر ئه‌و کارانه‌ی که جاران له‌میلا له‌ماله‌که‌ی لاله‌ ئه‌سما ده‌مکردن.

هه‌وه‌لجار حه‌وشه‌که‌م گسک ده‌دا، ئه‌وسا ده‌هاته‌مه سه‌ر ده‌روازه‌که، ئه‌و گه‌لایانه‌م کۆ ده‌کرده‌وه که له‌دره‌ختی شابه‌پووه‌که ده‌وه‌رین، ئیدی ئه‌و چیلکه و چه‌ویلا‌نه‌م خر ده‌کرده‌وه که با له‌خانوه‌کانی ده‌وروبه‌ره‌وه ده‌یه‌ینا. ئه‌وسا کاشیه‌کانم ده‌شت و فه‌رش و قالیچه‌کانم ده‌ته‌کاند. کومباره‌کانم، به‌گسکیکی ده‌ستی که‌له ژیرزه‌مینه‌که‌دا دۆزی بوومه‌وه، گسک ده‌دا. به‌یانیه‌ک خا فرومیجا هات، له‌قاقای پیکه‌نینی دا:- نا، له‌یلا، ده‌بی گسکی کاره‌بایی به‌کار بیني.

له‌هه‌وه‌له‌وه له‌و ئامیره‌، که ده‌ی نه‌پاند و هه‌موو شتیکی، ته‌نانه‌ت گۆره‌وی و په‌رده‌ی ته‌نکیشی هه‌لده‌لووشی ده‌ترسام. به‌لام پاشان پیی راهاتم.

بۆ بازار کردن و شت کرپن ده‌چوومه‌ ده‌ری. جا چونکه‌ دووکان و موغازه‌کانی ئه‌و ده‌وروبه‌ره‌ شتیان زۆر گران بوو، سواری پاس ده‌بووم و ده‌چووم بۆ بازاری ئالیگرا. ئیدی کیسه‌ پرته‌قالی دوو کیلویی، ته‌ماته، کوله‌که و گندۆره‌م ده‌کپی. مووبه‌قه‌که پر ده‌بوو له‌میوه. خا فرومیجا خۆشحال بوو. که ده‌پۆیی

ئەسكەناسىكى سەد فرانكى لە سەر تەپلەككى ناو دەروازەكە دادەنا و منیش باقىەكەم دەخستە ناو ژىر پيالەيەكەو. بەگوێرەى توانا هەولمەدا كەمترین مەسەرف بەكەم. زەلاتەم بۆ ئامادە دەكرد، هەر پۆژەى جۆرە زەلاتەيەكەم بۆ ئامادە دەكرد، بە زەيتونى تونسێهەو، بە كشميشەو، هەنجىر، كولهكە، كىقى، ئەقەكادۆ، ئوكرا، كەرەوز. بە گەلای گەرەى پىچاوپىچى كاهوو، بە كاهوى هاوینە، و كەلەرمى سوورەو. هەموو پۆژى زەلاتەيەكەى تازەم بۆ دروست دەكرد، دەمكردە قاپىكى گەرەى سپیەو و لە ناوەرەستى مێزەكەدا كە پەردەيەكى سپى جوانى پێدا درابوو، سوراخى ئاوى ساردى تازەشم بۆ دادەنا. ئەوسا دەرپۆشتم، دەگەرەمەو بۆ ئاپارتمانەكەى خاتوو ماير، هەموو شتىكى ئەویندەر رەش، خەمناك دیاربوو. حوریه لەسەر تەختىك پالکەوتبوو، نانه رەقى دەخوارد. زۆر بێزار و بە گلەيى بوو، دەيگوت: - من بەجیدىلى و دەرپۆيت، من لێرە هەموو پۆژەكەم بە گریان دەبەمە سەر. بۆ ئەم شتانه تۆم لەگەڵ خۆدا بۆ ئێرە هینا؟

غیرەى دەكرد، ئێرەيى دەبرد، لە سەرى رۆيى: - ئیستا كە پتووستت بەمن نەماو، كەسىكى لەمن باشترت دۆزیووە، دەتەوێ پۆيت و من لە بێر بەكەى، ئیدی بۆ خۆم لەم رەشچالە تاريكەدا، بەبێكەسى دەمرم!

دەموست دلنەوايى بەكەم، بەلێنم دەدايى هەرکە پارەى تەواو پاشەكەوت بەكەم، هەنگى بە دوو قۆلى بۆ باشوور، بۆ میرسیلیا، بۆینیس دەرپۆین. وەكو منداڵ قسەم بۆ دەكرد و ژیرم دەكردەو.

رەنگە نەهەقى نەبووبى. دەمەوێ برۆم. دەمەوێ لە جادەى جان بوتون، لە ئوتیلە پەرپووتەكان، لە قاچاخچيانى كۆكائینی سەر جادەكان، لەو باندانە دوور بەكەومەو كە بە خۆ و كوتەكەكانیانەو، بەردەبوونە ئەو عەرەب و رەشپێستانەى بە جادەكاندا تێدەپەرین.

تەنیا ئەو كاتانە هەستم بە ئاسوودەيى دەكرد، كە دەرگا ئاسنە گەرەكە، ژمارە هەشتم دەكردەو و خۆم بە ماله كۆن و كروكپەكەدا دەكرد، ئەو مالهى هەر هەموویم بەدەستى خۆم رێك خستبوو، دەتگوت لاله ئەسما هیشتا لەوێهە و هەر خۆى خاوەن و گەرەى ماله.

هەستم دەكرد، لە منداڵیمەو تا نەها، هەر جارەى بە شىوازىك خراومەتە داو، هەولجار لاله ئەسما، پاشان زوهرەى بووكى، خات جەمیلە، تەغریدە و ئیستاش نۆرەى حوریه بوو. هەستم بە بێزارى دەكرد. بە حوریهو، نەمدەتوانى هیچ گۆرانىك لە ژيانى خۆمدا بەكەم. دەبوايە بگەریمەو دووبارە لە تەبرىكە دەست بە ژيان بەكەمەو و لە ماله پەرپووتەكەى تەغریدەدا بژیم. لەو حالەدا هیچ ئاسۆيەكەم لە بەردەمدا نەبوو، جگە لە كوچە و كۆلانە پر زبڵ و چال و چۆلەكان و ئەو پردەى قەرار بوو لە سەر شارپىگا خێراكەدا دروستى بەكەن، جگە لە جرت و فرتى جرج و مشكى سەربان و بن میچەكان..

منیش لەگەڵ ئیوهدام، ئەو كارەى من دەمكرد كارىكى شایستە نەبوو، بەلام تاقەتم چووبوو. لەو كاتەدا كە دەبوايە بۆ مالى خۆمان، لە شەقامى جان بوتون بگەریمەو، لە مالهكەى خا فروميجا مامەو و خۆم بە كاروبارى مووبەقەكەو مژوول كرد، قاپلەمەكان، كاشییهكان و بەلووعەكانم، پاك پاك شۆرد، هیندە پاكم كردنەو دەبريقانەو. هەموو ئەو كارانەم بۆیە دەكرد، تا لە هەر بێركردنەو و خەيالاتىك بەدوور بم؛ بێر لە هیچ شتىك نەكەمەو.

خا فروميجا، كەمىك زووتر لە جاران بۆ مال هاتەو. كە منى بىنى هیچى نەگوت، بەلام لە هەموو شتى حالى بوو. پيش ئەوێ پالتۆيەكەى دابكەنى، یان دەستە كلیلهكەى لە شوینى دابنى، دەستى لە ملم وەرینا و گوتى:

-گیانهکه می، خوشحالت کردم. چاوه پوانی ئەو پۆژە بووم، دلنیا بووم که ئەم پۆژە هەر دی.

زۆر سەرم لە قسەکانی دەرئەدەکرد، بەباشی لە مەبەستی حالی نەدەبووم. پێشتر لە ژوورەووە لەلای مووبەقەکەو، ژووریکی بەمن نیشاندا بوو، دەرگایەکی هەبوو، بە سەر پاگەردی (صحن) قالدەرمەکەدا دەرکرایەو. من جانتاکەم و رادیۆ کۆنەکەمم، که هەموو مۆلک و داراییەکی دنیام بوو، لەوێ دانابوو. خا فرومیجا هیچ پرسیاریکی لێنەکردم. رەفتاری زۆر خۆمانە بوو، وەک ئەو بوو، چەند سالتیک بێ لەوێ بێ. دواى حوریه، لەوێندەر ئاسوودە بووم. تەنانتە ماری ئالین -ش ناخۆش بوو بوو، دەویست هەموو شتیک بزانی، خۆی لە هەموو شتیک هەلبقورتینی، وام لیھات بیرم لە نونو-ش نەدەکردەو. ئەویش دەویست بمخاتە داوی خۆیەو. دەویست پیکەو بەچینە دەرەو و بێم بە کەپل و دەزگیرانی. کەسیکی میرەبان، روخۆش و دەم بە پیکەنین بوو، پیکەنینیکی جوانی هەبوو، هاوڕیباتی ئەوم لا خۆشبوو، بەلام چونکە کامیرونی و بێ ناسنامە بوو، هەمیشە دەرنام پۆلیس دەسگیری بکەن. هەستم دەرکە درەنگ یان زوو نونو دەگیریت و نەمدەویست منیش، بە هۆی ئەووە بگرن.

مالی خا فرومیجا، ئەمین و ئەمان بوو. دەمزانی چ پێشھاتیک لێرە روونادات. گەرەکەکیان پێشکەوتوو بوو. بریتی بوو لە شەقامیکی بچوکی پێچاوپێچ، خانووی بچوکی بە باخچە، بینای بەرز و ئەرستوکراتیانە. مندالانی قژ زەرد بە جلکییەکەشنى قوتابخانەو، پۆلیس بۆ ئەو ناو نەدەھاتن. لە هەوڵەو کە بۆ ئەوێندەر چووبووم، بە زۆری دەخەوتم. وەک ئەو بوو سالانیک بێ نەخەوتم، چونکە هەمیشە بە ترس و لەرزو، خانە بە کۆلی ژیا بووم، هەمیشە لەو دەرنام پۆلیسەکانی زوھرە، لە هەر ئان و ساتیکا بدەن بە سەرما و بمگرن. لە شەقامی جان بوتون -شدا، یان رەش پێستەکان دەگەل خاتوو مايردا شەریان دەرکە، یان باندە کوتەک بەدەستەکان، بە هەلەداوان بەنیو کۆچە و کۆلانەکان دەکەوتن، تا عەرەب و رەش پێستەکان دارکاری بکەن. شەوانیش دەنگی شاوری پۆلیسان و ئاژیری شوومی ئەمبولانسان خەویان لە خەلک و خوا حەرام دەرکە.

لەبەر ئەو تا سەعات ئۆ یان دە دەخەوتم. هەندێجار خا فرومیجا خەبەری دەرکەمەو. پەردەکانی لادەدا و روناکی پۆژەکە دادەخزییە سەر پیلۆهەکانم. لە پەنجەرەکەو مێو سۆرەکەم دەبینی. جریو جریوی چۆلەکەکانم دەژنەوت. ئیدی بۆ ئەو ساتی دیرتر رابم، خۆم لە نیو جیگەکەدا گرمۆلە دەرکە، خانم لە قەراخ تەختە خەو کە دادەنیش و بە ناو لەپی گۆنای نەوازش دەرکەم، ریک وەک ئەو فەرخە پشیلە بێ. دەنگیکی خۆش و میهر ئامیزی هەبوو. بە زمانیکی هیندە شیرین دەیدواندم دەتگوت خەون دەبینم. دەتگوت: " گیانهکه می، مەجولێ، ئێرە مالی خۆتە، با دەست لە ملت بکەم، تۆ کیژی بچوکی منی، تۆ ئەو کەسە کە چاوه پوانم دەرکە، با سایە سەرت بێ، تا من هەبم لە هیچ مەترسە، بە روح دەتپاریزم، تۆ کیژی منیت، مندالی بچوکی منیت.. بەردەوام ئەو جۆرە وشانە؛ بە دەنگیکی خۆش بە گوێمدا دەدا، دەستە گەرم و زبەرەکانی بە روخسارمدا دینا، قژەکەمی لە پشەو نەوازش دەرکە، لە قامکی خۆی دەئالاند، نازانم ئەم حالەم پێخۆش بوو یان؟ شتیک سەیر بوو، لە خەون و خەیاڵیکی دوور و درێژ دەچوو، دەتگوت بە سەر هەوڕەو دەسورپیمەو. دەلەرزیم، هەستمەدەکرد تەزوویەک بە پشتمدا دیت و لە ناخما دەگیرسیتەو، لە بنی پیمەو دیت و بە هەموو دەمارەکانمدا دەسورپیتەو و ناتوانم لە جیی خۆم ببزووم. پاشان دووبارە دەخەوتمەو، و، کە سەر لەنوێ چاوم هەلەهینایەو، نزیک نیوەرۆ بوو و خانم رۆی بوو بۆ سەر کار، ئیدی رادەبووم و

دەچووم بۆ ھەمامەكە و ماوھەكە زۆر لە ژێر دووشەكەدا دەمامەو ھە تا بە تەواوھتی فیتك دەبوومەو ھە دەبوژامەو ھە.

ئێستا بۆ بازاركردن زۆر دوور نەدەكەوتەو ھە. دەترسام لەو گەرەكە دوور بكەومەو ھە، لەو شەقامە بێدەنگە دوور بكەومەو ھە و دەرگای ژمارە ھەشتەم لە بەرچاو نەبێت، دەچووم بۆ بازارى قەسەبەكانى سەرى جادەكە، نزىكى وێستگەى مېترۆ، لەوئى مېو ھە و سەوزە و پەنېرم دەكړى. لەو حالەدا پارەكە كورتى دیتا، بۆ ئەو ھى داواى پارە لە خانم نەكەم، لە پاشەكەوتەكەى خۆم دەخستە سەرى. وام ھەستەكرد خا فرومىجا بۆ ھە ئەم كارەى خستبوو ھە عۆيەى من، چونكە ھەم زرينگ و زیتەلە بووم و ھەم شارەزای بازاركردن بووم. ھەزم نەدەكرد ھەست بەو ھە بكات كە تەمەل بووم و چیتەر پاشەكەوتى بۆ ناكەم. چونكە پارەكەم كەم بوو، بەشى نەدەكرد، جارەھای جار پەنام بۆ دزى برد. دزىنى شتى وەكو كیسە ماسى سەلەموون، پسكیت، یان چەرچەف بۆ مالهەكە، ھێندە مەعلان و تەردەست بووم كە فروشیارە ساویلكەكانى گەرەكەكە پێیان نەدەزانیم و گومانیان لێنەدەكردم. یەك جار پێشھاتێكم بۆ ھاتە پێشنى، كە زۆر كارى تێكردم. لەو كاتەدا ھېچ حالى نەبووم، بەلام پاشان كاریكى سەیری تێكردم. دەتگوت سړىك لە ئارادا بوو، كە پەیم پێنەدەبرد. ئافرەتێكى گەنج لە سەر سوپەر ماركېتێك بوو، ئافرەتێكى رەقەلەى بەلە بارىكە، قژ زەردى قژ تەنك بوو، كە بە بەردەمیا رەت بووم، سەرىم كرد خراپ سەرىم دەكات، لە دلى خۆدا گوتم رەنگە لە كاتى دزىنى تەپلەكە جگەرەكەدا منى بېنى بى، بیهوئى غافلگیرم بكات. خەرىك بوو لە گیرفانىم دەربێنم تا پارەكەى بدەمى، بەلام زۆر بە ئەسپایی گوتى: - تۆ نەفەرە تازەكەى؟

لەبن لیوانەو ھە گوتم: نەفەرى تازە؟

بە نىگا سارد و سږەكانى داى بێژتم و گوتى: - بەلى، بەلى، كە كێژىكى جوانى.

ھەنگى ھەموو شتەكانى بۆ لە عەلاگەيەك نام و داى دەستم و پارەشى لیوھرنەگرتم. بەھەشتا و لەوئى وەدەر كەوتم، دەترسام دووبارە بانگم بكاتەو ھە.

ھەندىجار، پاش نیوھەرۆیان تەلەفونم بۆ حوریه دەكرد. جا بۆ ئەو ھى خاتوو ماىر تەلەفونەكەى بۆ ببات، دەمگوت لە جێیەكى دوورەو ھە تەلەفون دەكەم، بۆ نموونە لە ئینگلتەرراو ھە یان لە ئەمريكاو ھە. ئیدی ئەویش بە دەنگە نەرم و كزەكەيەو ھە دەيگوت: - ئاوها!

دواى تۆزىك، گویم بە دەنگە گر و نزمەكەى حوریه دەزرنگایەو ھە، ئەو بە عەرەبى قسەى دەگەل دەكردم و من بە فەرەنسى بەرسقم دەداىەو ھە.

- لە كوئى؟

- لە پارىسم نەك لە ئەمريكا.

- ئیدی كەى دەگەرپێتەو ھە؟

- نازانم، گوئى بگرە، من زۆر گیرۆدەى كارم.

- ئووو...

- ئەر، باوەر بکە نامپەرژى سەرى خۆم بخورینم. شوینەكەم دوورە، لەوسەرى شارم.

- ئووى..

- چما دەللى ئوى؟ باوەر پىناكەى؟

بێدەنگى.

- گوئى بگرە، ھەر كە دەرفەتیکم بۆ ھەلكەوى دیمە سەردانت. ھیچت پىویست نییە؟ پارەت پى ماوە؟

- ئا، ھیشتا كەمیکم پى ماوە.

- ئیستا دەبى برۆم، پاشان تەلەفونت بۆ دەكەمەو.

- بۆ درۆ دەكەى؟ مەگەر بۆ مردنەكەم بى.

- گوئى بگرە، من درۆت لە گەلدا ناكەم. حالى حازر ناتوانم بىم بەلام تەلەفونت بۆ دەكەم.

- زۆر چاكە.

- خوداحافىز.

- خودات لە گەل لەیلا.

- خواحافىز پوورى.

ھەستم بە شەرمەزارى دەكرد. بە میترو بە نىو سەعات دەگەيیمە لای ئەو. كە بىرم لە شەقامى جان بوتون دەكردەو دەلم تىكەلەدەهات، لە تو وایە دیوارىك لەویندەرم ھاویر دەكات.

بەیانىك نونو بۆ مالهەكەى خا فرومىجا ھات. نازانم چۆن ئەوى دۆزى بوووەو. رەنگە لە ماری ئالینى دەرهێنابى. ھەلبەتە ماری زۆر لى بەگومان بوو، بۆیە رەنگە لە خەستەخانەكە پرسىارى كردبى. رەنگە تاقىبى كردبم و كە بۆ بازار چووم، دیتبوومى. رەنگە لە سووچىكى دەرگاكدە زۆر چاوەروانى كردبیت. بەو باو سەرمایەى پاییزە تەنیا قەمسەلە چەرمیەكەى لەبەر بوو. ھەناسەى تەنگ بوو، چونكە سەرمای بووبوو. پیدەچوو بە دیتنم خۆشحال بى. نەتوانى پولى پیو بەنەم. نیگەرەن بوو. گوئى:- گۆراویت.

-بەراست؟ بەرەو باشتەر؟

پىكەنى:- بووى بە خانم.

بەلگەى ئەو جلكانە بوو كە خا فرومىجا بۆى كرى بووم. پانتۆلىكى رەشى بەدەن چەسپ، بلوزىكى یەخە ھەوتى و، دەسەسرىكى سوور كە لە ملم بەستبوو.

ھەمیشە بىرم لەو دەكردەو كە رەنگە دیتنى كەسىكى ژيانى رابردووم ناخۆش بى، بەلام بە كەمالى سەرسامیەو، بە دیتنى نونو زۆر خۆشحال بووم.

بەدریژایى ماوەى بازاركردنەكە ھەر لە گەلما بوو. شتەكانى بۆ ھەلگرتم. كەسىكى چوارشانە و مل ئەستوور بوو. رۆخسار و چارەى منداڵانە بوو. سەرم لە قەد و قەلاقاتى دەسوڤما. لە جاران كورتتر دەھاتە بەرچاوم،

فرۆشیارەکان، خۆشیان دەویست و سوو بە تیان لە گەڵدا دەکرد. یەکیک لە فرۆشیارەکان پرسى: " براتە؟ " دواى چەندین هەفتە ئەمە یە کەمجار بوو کە دڵم دەکرایەو و لە خەون و خەیاڵان دەرباز دەبووم.

نونو، خەبەر و باسى شەقامى جان بوتون- ى بۆ گێڕامەو. خاتوو ماير، گێرمە و کێشەى بۆ چێبوو. پۆلىسى پێى بۆ ئەویندەر کرابوو. چونکە خاتوو ماير، ناوى هەموو کرىچییەکانى نەدابوو بە پۆلىس، ئیدى تەنگەتاویان کردبوو کە دەبێ غەرامەى دارایی بدات. نونو دەیگوت، پیرەژن دەگرا! دەیگوت: " خەتای من نییە، ئەو زەنگیانە هەموویان لە یەکدى دەچن! بۆم جیا ناکرێنەو!"

-ئەدى پورم؟

بە حوریهەم دەگوت پورى.. هیچی نەگوتبوو، بە ئاستەم دەرگاکی ترازاندبوو و بلەز دای خستبوو. زۆر لە پۆلىس دەترسا. وای وینا دەکرد، دەیگرن و بۆ لای میژدەکی دەنیزنەو. لى پۆلىس بە پادەیهک سەرقالی ئانتکی و ئەفریقاییهکان بوون، ئەویان هەر لە بیر نەبوو. نونو بە زیڕا بەکاندا هەلاتبوو و بۆ ئێرە هاتبوو.

لیم پرسى:- ئیستا لە کوێ؟

ئاماژەى بۆ ئەوپەرى شار کرد، وەکو ئەوێ لێرەو بێنرى.

- برادەریک بە ئەمانەت گەراجیکى داومەتى، شەوان لەوى دەنوم.

- لە کوێیە؟

کەمیک لە فکران راچوو و گوتى:- ناویکی سەیری هەیه. شەقامى جافلو.

ئەوسا پارچە کاغەزیکى بچووکى دەرھینا، بە خەتیکى ناخۆش ئەدرەسەکی لەسەر نووسرابوو: پلاکى ٢٨، شەقامى جافلو. لە دلى خۆدا گوتم ناویکی جوانە بۆ بابایەکی بۆکسەرى کامیرونى.

نونو دەیگوت:

-شەوان باشە، بەلام بە پۆژەو زۆر تاریکە، من بۆ مەشق و راھینان دەچم بۆ یانەى وەرزش، مانگی ئاینده پیشبڕکیم هەیه، بەرپۆهەبرى یانەکە دەلێت دەتوانم بێم بە وەرزشوانیکى پیشەیی و لەم حالەدا شادەتنامە و ناسنامەى فەرمیم دەداتى.

وەختایەک گەیشتینە بەر دەرگای ژمارە هەشت، نونو خەریک بوو لە سەرما رەق دەبوو، بردمە ژوورەو تا قاوہیەک بخواتەو. سەرى لە خانووەکە سورما بوو. هیندە بە ئەسپایی رپى دەکرد، لە تۆ وایە دەترسیت ئەرزەکە لە ژێر پیندا درز ببات. بە هۆلەکەدا رەت بووین، تا گەیشتینە مووبەقە گەرە سپیەکە. سەرسامیەکەم لە گیان خۆشبوو. من کە ماله دەولەمەندانى زۆرم دیتبوو، هەر لە قیلاکەى خاتوو دولاهى - یەو بێگرە تاكو ئیستا، ئیدى ئەم جۆرە شوینانەم بەلاو نائاسایی نەبوو. بەلام حالى نونو وەکو مندالیک بوو لە هەنبەر ئەسپاپ بازى تازەدا تەمەشای جەزوو کارەباییەکە، فڕنە کارەباییەکەى دەکرد. چەکەمەجەى کەوتنەرە گەرەکەى ناو مووبەقەکەى را دەکیشا و دادەخستەو. گوتى:

- بەراستى شوینیکى ئەشراقیە.

- وایه، به دلته؟

به دهنگیکی زه لال پیکه نی: - گه راجه که ی له مهر خوم پی خوشتره.

دهستم له ملی وهرینا و گوتم: - نه گهر بی به بؤکسه ریکی ناودار، ده توانی خانوویه کی وده کو نه مه بکری.

که میک له فکران راچوو، نه وسا گوتی: - ههنگی زه ماوه ند له گهل تودا ده که م.

هینده جدی بوو، خوم پینه گیرا و له قاقای پیکه نینم دا. گوتم:

- که وچ مه به. که بی به بؤکسه ریکی ناودار، بیر له من ناکه یته وه، ههنگی ده گهل بوو که له یه کی قژ زه ردا زه ماوه ند ده که یت!

نونو، نیگایه کی گازن ئامیزی کردم و گوتی: - قسه ی وامه که، من ته نیا توم ده وی.

نونو، کردبووی به عاده ت، جگه له رۆژانی پشووی کوتایی هه فته، که خا فرومیجا له مال ده مایه وه، ئیدی هه موو به یانیه ک بۆ ئیره ده هات. هه رچه کم له بازار ده کپی بوی هه لده گرتم، منیش هیلکه و رۆنم به که ره و مره باوه بۆ ده کرد و به کوپی شیر ی گهرمه وه ده رخوا رديم ده دا.

خا فرومیجا هیچی نه ده گوت، به لام پیده چوو که سیک شتی بۆ گێراییته وه، چونکه ره فتاری گۆرابوو. رۆوی گرژ بوو بوو، له سه ر شتی هیچ شه ری پیده فروشتم. هه ندیجار له ناکاوا به توورپی بۆ مال ده گه رایه وه، وده کو نه وه ی شتیکی له بیر چووبی؛ جانتا، کلیل، فایل و نه و جوړه شتانه. به لام له راستیا نه م کاره بۆ نه وه بوو که من له گهل نونودا بدینیت، غافلگیرمان بکات. یه کسه ر له هه موو شتیکی حال ی بووم، به نونوم گوت که چیتر بۆ ئیره نه یات، له ده ره وه، له سه ر شه قامه که چاوه رپوانم بکات. به گالته و ته وسه وه ده یگوت: " خانمه که ت چه ند هه سووده!"

نه م گۆرانه ی خا فرومیجام زۆر له بهر گران بوو. هه ستم ده کرد پیشهاتیک به ریوه یه. نه مده زانی چییه. له م سه روبه نده دا خا فرومیجا نووسراویکی نهینی دامی، له سه ر زه رفه که نووسرابوو: " پۆلیسی نیشتمانی، مه خفه ری ناوچه ی شازده. " ده عوایه ک بوو سه باره ت به یه کلایی کردنه وه ی رهوشی من. خا فرومیجا، دهیزانی مه سه له که چییه. فرومیجا دۆست و ئاشنای مامور مه خفه ره که بوو، ئیدی خانم، به لگه نامه و، شاده تنامه ی خوش ره فتاری منی ئاماده کردبوو، که له مالی نه ودا کار ده که م. ده مویست بزانه م مه سه له چییه. پیی گوتم: - وابزانم یه کلایی کردنه وه ی رهوشی تۆ قه بوول ده که ن و ئیدی ره گه زنامه وهرده گریت.

شوک بوو بووم، له زگ بوو بلیم: - خو من داوای ره گه زنامه م نه کردوه! ئیدی یه کسه ر زوهره و میرده که ی و نه پارتمانه که یانم بیر که وته وه، که چه ندین مانگ له وینده ر هه پس یان کردبووم. ته بریکه م بیرکه وته وه که مشک و جرجان له سه ربان و بن بانه کانی ته راتینیان ده کرد و چنگیان له سه ر بانه ته نه که کان ده دا. گوتم: " مه منونم " و ، خانم دهستی له ملم وهرینا.

رهنگه نها خانم په شیمان بوو بیته وه. ودهختایه ک له پۆلیسخانه گه رامه وه، چونکه دنیا گهرم بوو، که میک سوور بوو بوومه وه. یاروی کارمه ندی نه وی زۆر به په له بوو، ده بوايه هه موو شتیکی بگيرمه وه، نه و کاغز و

ئەوراقانەى كە ئىمزام كىردن، پەنجەمۆر و ئەو ناوەى كە كارمەندەكە بۆى ھەلېژاردىم: " لىز ھانۇيت ". ئەو پىاۋە واى وئىنادەكرد كە ئەو ناوەم لىدئىت. خا فرومىجا پىكەنى، چەپلەيەكى لىدا، زۆر كەيفى خوشبۇو، وەكو ئەوۋەى ئەو ھەموو شتە بۆ خۆى كرابى. ھەلەتە ئەوۋەم بۆ خانم نەگىزايەوۋە كە چۆن يارۆى كارمەند بە سەرما دانەوى بووۋەو، دەستى خستىبووۋە سەر ملم و بە ئەسپايى لىى پرسىم: " بە ەرەبى، چۆن دەگوتىرئ خوشم دەوئى؟ "

وہلام دايەوۋە: : خوئىرى " ئەمە دزىوتىرئ جنئو بوو كە فئىرى بووۋووم، ئەمە جنئوك بوو، حورىە لە تەبرىكە بەو پىاۋانەى دەدا كە گىچەلىان پىدەكرد. خا فرومىجا لەوۋە تى نەدەگەيشت كە ئەم كارانە بەلاى منەوۋە چەند بى بايەخن، و ئەم ئەوراق و بەلگەنامانە بۆ من ناكەنە ھىچ، دەباوئە بدرئىن بە حورىە نەك بە من. بەلام تازە درەنگ بوو.

خانم كەمىك ھئور بووۋەو، پرسى: - خو بەتەماى رۆيشتن نىت؟ بەنئا نىت من بەجى بئلى و برۆيت؟
وہكو حورىە، وەكو تەغرىدە قسەى دەكرد. بەشەر ھەموۋان وەكو يەكن.

ماۋەيەكى زۆر بوو لەلاى ئەو بووم، ئەگەر پىشھاتەكەى ئەو شەوۋە رۆوى نەدابا، لەگىن بوو، زىاترىش مابامەوۋە. خوئىشم نەمدەزانى ئەوۋە چۆن رۆویدا. شەويك لە پاش شام، من و خانم پىكەوۋە قسانمان دەكرد، ماۋەيەك بوو، ناۋبەناۋ پىكەوۋە دادەنىشتىن و قسەمان دەكرد. ئەو شەوۋە، بەدەم جگەرە كىشانەوۋە، جگەرەى ئەمىرىكى دەكىشا. نىو نىگايەكى تەلەفزیونمان دەكرد، بەبى ئەوۋەى بە جدى پەيجۆرى بەرنامەكە بەكەين. دىنا گەرم بوو، ئاخىر و ئۆخرى مانگى ئەیلۋول بوو، پەنجەرەكان لەسەر گازى پشت بوون، باران نم نم بەسەر گەلاى درەختەكاندا دەبارى. ھەموو شتىك لە شەقامى دار بەرۋوۋەكاندا، ئارام بوو، ئىنسان ھەرگىز لەو باۋەرەدا نەبوو كە بزانى لەو شارە گەورەيەدا چ بويەرىكى ترسناك رۆودەدات.

خا فرومىجا، بەو گەلا و گولانەى كە تامى بىبەريان دەدا و دل كەمىك لىى تىك ھەلدەھات، چاى دلخۋازى خۆى دەم دابوو. لەسەر قەنەفەكە راکشابووم، خەوم لىنەكەوتبوو، بەلام ھەستم دەكرد، لەشم زۆر سووك بوو و ناتوانم دەست و لاقم بچولئىم. بە تەسەورى خۆم رۆخسارى خانم زۆر لە منەوۋە نزىك بوو، گەش دەتگوت ئەستىرەيە. بزەيەكى غەرىب نىشتىبووۋە سەر لىۋى، چاۋە رەش و درىژكۆلەكانى، لە چاۋى پشیلە دەچوون. بە راۋىژىكى نەرم و ھىندى دەپەيڤى، دەيگوت و دەيگوتەوۋە: " كۆرپەكەم، جەرگەكەم " لە تۆ وايە دەپرخىنى، ھەستم بە دەستە لاۋاز و گەرمەكانى دەكرد كە لە ژىر كراسەكەمەوۋە، كە دوگمەكانى كرابوۋەوۋە، بە لەشمىا دىنا، يارى بە گۆى مەمكەكانم دەكرد. دللم بە تۋوندى لىى دەدا، گويم لە دەنگى بوو كە لە بن لىۋانەوۋە، دەيگوت: " چكۆلەكەم. " خوا خوام بوو، بوەستى و بىدەنگ بىت، حەزم دەكرد لە بەرچاۋم نەمىنى. حەزم دەكرد بچم بۆ شوئىنى كەسى لىنەبىت، پىر بەدل حەزم دەكرد بچم بۆ ئەو گۆرستانەى كە جاران بۆى دەچووم، ئەو گۆرستانەى دەپروانىە دەرياكە، بۆ لای ئەو ھەتاۋەى دەيدا لە كىلى سىپى گۆرەكانى ناو چەمەنزارەكە و وەكو ئەستىرەى سىپى دەدرەوشانەوۋە، ستىرائىكى بىناۋ و تەيروتو، بەدەم بالە خوارەكانىانەوۋە، خوار وەكو داس، خوئان دەدايە دەم بايەكەوۋە.

بەيانى گاڤى لە خەو رابووم، دەمم وشك بوو، دەم و قەپۆزم زۆر دەيەشا. نەمدەتۋانى بويەرەكە بە دروستى ۋەبىر خۆم بىتمەوۋە. لە ھۆلەكەدا، لە سەر قەنەفەكە خەوتبووم، بەلام خۆم لە رۆبەكەى خانم دا كە لە

ئاوريشمى ژاپۇنى دروست كرابوو بينييه وه. به لام هه وهل شتى كه سهرسامى كردم، بۇنى چهرمى پووسى بوو، كه گيژ و كاسى كردبووم. ويژ و سهرگردان، به ناو ماله چۆله كه كه وتم، خۆم به موبيله كاندا دهكيشا و خويشم نه مده زانى له چى دهگه پيم، نه مده توانى بير له هيچ بكه مه وه. ئاوم كولاند، قاوهم دروست كرد، هه تاو له ناو مووبه كه كه ده دا، هه واى دهره وه خۆش بوو، ميوه نوبه ره كه له ناو چوارچيويه پهنجه ره كه دا خهريك بوو سوور ده بوو و پۆليك چۆله كه كه دوورى له وى ده يانخويئند.

به دم خوار دهنه وه قاوه كه مه وه، له ناكوا بويه ره كه م به ته واوى بير كه وته وه. ده بوايه ليژه برۆم. هه ستم كرد دلم به تووندى ليده دات، سهرم زور ده يه شا، به دهورى خۆما ده خولامه وه، كورسيه كانم قلىپ ده كرده وه و له بهر خۆمه وه په يتا په يتا ده مگوت: " هه ي پيره ژن! هه ي پيره ژنى سهر سپى! " پيك وه كو چۆن ماري ئالين، خاتوو مايىرى به پيره ژن ناو ده برد.

له م كاته دا ئه و حيكايه ته م بير كه وته وه كه كاتى خۆى لاله ئه سما بوى گيرابوومه وه. ده يگوت: " هه رگيز چاى ده ستى خه لكى نه ناس نه خويته وه، له وه يه شتيكى خراپت دهرخوارد بدن. " ئه وسا چيروكى پياويكى ده گيرايه وه كه كچانى ده عوه تى قاوه خانه ده كرد، شه ربه تيكي دهرخوارد ده دان و كه خه و ده بير دهنه وه، بۆ ماله كه كه خويى ده بردنه وه و دواى ئه وه ي زورگيى ده كردن، سهرى ده برين.

نها بيرم كه وته وه كه خانم په يتا په يتا چاى بۆ دينا م، به دريژايى ئه و ماوه يه كه سهرم گيژ بوو بوو، چاوه ره شه كانى پرشنگى ده دا. دياربوو دويشه و قالليومى بۆ كردبوومه چايه كه وه و ئيدى هۆشم به خۆوه نه مابوو. زور رقم لى بوو، خاپاندى. دۆست و دلسۆزى من نه بوو. ئه ويش كه سيك بوو وه كو ئه وانى دى، وه كو زوهره، ئاغاي دولاهى، وه كو مامور مه خفه ره كه، لى بيزار بووم. حه زم ده كرد بيكوژم. " هه رزه، هه رزه ي پير! "

جله كانم له بهر كرد. هه مان ئه و پانتۆلى جينز و كراسه ي كه پيوه ي بۆ ئيره هاتبووم. هه موو ئه و شتانه م كه خا فروميجا بوى كرى بووم، توور دا. ئه و زنجيره ئالتونه بچووكه و ئه و پارچه زيژه كه ناوى ئه وى له سهر نه خشينرابوو خسته ئاوده سته كه وه و سيفۆنه كه م راكيشا. به لام شه پۆلى ئاوه كه نه يتوانى راييماليت. له شتيك ده گه رام كه بتوانم بيكه م تا توّله ي خۆم بكه مه وه. نه مده ويست شتيك بدزم، نه مده ويست شتيك له ماله كه كه ئه و به رم، ده مويست ئه و له يادگه ي خۆم بسرپمه وه، ئه و و بيانووه كانى بسرپمه وه، خۆم به نووسينگه كه يدا كرد، هه موو كتيبه كانيم توور دايه سهر ئه رزه كه، له ناو كتيبخانه كه يه ك يه ك دهرم دينا م، ته مه شاي عينوانه كانيانم ده كرد، ده مخويندنه وه و ئه وسا توورم ده دانه ناوه ندى ژووره كه. ئيدى جوّره هه لچوونيك دايگرم.

خيّا خيّا كتيبه كانم توور ده دا، ده نكي درانى كتيبه كان ژووره كه ي پر كرد، ده مكيشان به ديواره كه دا و به رده بوونه وه سهر ئه رزه كه. هه مان كارم له گه ل ويّنه و نامه و ئه وراقه كانيشيا كرد، و ابزانم به دم ئه و كاره وه قسه شم ده كرد، هاوارم ده كرد، به عه ره بى، به فهره نسي جنيوم ده دايى، هه رچيم به دمدا ده هات نه م ده گيرايه وه. ئه و كاره ئاسووده ي ده كردم.

پاش ئه وه ي هه موو ئه و كارانه م كرد، نووسينگه و هۆله كه ي خانم له مه زرايه كي پاش توفان و زريان ده چوو. هه نكي جانتا كه م و راديؤ كو نه كه م هه لگرت و، رويشتم.

شه قامی جافلو سه یرترین شوینی پاریس بوو. له هه وه له وه باوه ږم نه ده کرد شوینی ودها هه بیت. کاتی نونو به ماتور سکلیته که یه وه (نهو ماتورسیکلته ی به نه مانته وهری گرتبوو) هات به شوینما، خومان به ژیر زهمیندا کرد، وامده زانی بو وهی ږیگا که قه دېر بکهین خومان بهو تونیلدا کردوه. به لام شه قامه که له ژیر نه رزه که دا به تونیلکی کونکریتیدا پیچی ده کرده وه، که دهرگای کومه لیک کواگی بازرگانی به سهردا ده کرایه وه، ئیدی دهنگی ماتورسیکل دنیای پر کردبوو، ده تگوت له دوزخدا. ئوتومبیلش به لایتی هه لکراوه وه و به دهم هوږن لیدانه وه تیده په ږین. دواى نهو هه موو بویه ره ی به سهرم هاتبوو، زور ماندوو بووم، توند چنگم له قه مسه له که ی نونو گیرکردبوو. هه ستم ده کرد گوم بووین، نه مده زانی بو کوئ ده چین وچ پیشهاتیک چاوه پروانمانه. لاموایه هیشتا کاریگه ری حبه هوشبه ره که به ری نه دابووم. پاشان، نه خوش که وتم. شوقه که ی نونو له ژیر نه رزدا بوو، زور بچووک بوو، به هیچ جوړی هه تاو لئی نه ددها، جارجار، روناکیه کی کزو که م له کلاو ږوژنه یه کی بچوکه وه ته نیا له موو به قه که ی ددها. له راستیا نه مه شوقه نه بوو، گه راج یان ژیر زهمین بوو. له بنه رده تا ته والیتی بوو، به وجوړه بو هه موو بینا که دروست کرابوو، باقیه که ی کرابوو به ژوورین کونکریتی، که دهرگای ئاسنی ږی ږییان تی خرابوو، سه قه کانیان مه یله و که وانه یی، نیمچه گومه زی بوو. به لام به هه رحال خراب نه بوو، چونکه دهنگی هه را و زه نا نه ده هات، ته نیا نه وه نه بی که جارجار دهنگی قولله قولی به لوعه ی ئاو یان دهنگی پانکه و هه واکیش ده هاته گوئ. خویشم نه مده زانی چیم به سهر هاتوه، زور به ی کات له سهر نهو جیگایه خه وتبووم که نونو له ژووره که ی خویدا به تاییه تی بو منی راخستبوو. نونو له هو له که دا دهنووست، یان با بلین له گه راجه که دا. نه رزه که ی چیمه نتویه کی که وه یی بوو، دهرگایه کی گه وره ی دوولایی هه بوو. ماتوره که شی هه ره له وئ دده نا، وه کو شیت، کومه لیک کارتونی له سهر یه ک دانابوو و له سهری ده خه وت. نونو ده گه ل مندا میره بان بوو، ژووره که ی خوی دابووم. زور نیگه ران بوو له وه ی بهو حاله وه و، به کری له سهر جیگا ده یدی می. ده کوکیم، تاقه تم له بهر ږابوو، به ئاسته م دهم توانی ده سته کانم بجولینم یان سهرم وهر بگيرم. هیچم پینه ده خورا، هه ستم به برسیتی نه ده کرد، ئیشتیام نه بوو. جاری واهه بوو، دهم پر ده بوو له به لغه م و لیکاو، ده بوايه بکه و تمایه سهر لا تا تفه که م ږوبکه م. له بی نوژی وه ستم. هه موو شتیک له ناخما وه ستم.

نونو، ده یگوت: نه مه جادووه، سیحرت لیکراوه، به چاوه وه بووم. دیاربوو لهو شتانه ی دهنانی، باسی نهو کارانه ی ده کرد که باوه ری پنیان هه بوو، خوئ کردنه ئاگره وه، دانانی په ږ یان پوشکه، نه خشانندی وینه و ږه سمان له سهر عاردی و دووکه ل کردن. گویم له قسه کانی ده گرت، هه ر قسه یه کی، هه ر پیکه نیکیکیم به هه ند ده گرت، تاقه که سیک بوو که به دنیای دهره وه ی گری ددهام. که له راهینان و مه شق ده هاته وه، بونی شه قام، ئاره قه، دووکه لی ترؤمبیلانی لیده هات. ده ستم ده گرت، ده سته چوارگو شه کانی به قامکه به هیزه کانی وه، ناوله پی نه رم و ساف وه کو به رد و چه وی که ناران. پیتم ده گوت: " بوم بگيره وه، نه مرؤ له دهره وه چیت بینی، ده نگ و باسی ناو شه قامه کان چیه. " و بوئ ده گيرامه وه که چوئ پاسیک خوی به ئوتومبیلکدا کیشاوه و لایه کی داغان کردوه و چامرلغه که ی لیکر دووه ته وه، چوئ هه ندئ نه سکوتلاندی بینوه، ئامیریکیان ده ژه ند که له هه بنانه ده چوو (باگپایی) . دیسان ماری ئالینی دیتوه. باسی شه قامی بوتون- ی بو ده کردم. هه والی پوره حوریه م لی ده ږرسی، سهری باده دا: " نه مدیوه، لی دیاره خا فروم... " ناوه که ی نه وی بو ته واو نه کرا، پیکه نین ده یگرت. " پیده چی خانم له دووت بگه ری، نه م پیره ژنه ږقی لی هه لگرتوویت، هه ر نهو سیحری

لینکروویت. دهیکوژم! " نونو به کهسی نهگوتبوو که من له نک وی ئاکنجیم. تهنانهت به ماری ئالین- شی نهگوتبوو. ئهگهر خانم بیدوزیامهوه، دهیتوانی وهکو پهپویهکی پیس، تووړم بداته دهرهوهی فهرهنا. ههرچهنده هیچ دزییهکم لینی نهکردبوو؛ له راستیا نهو شتیکی له من سهندبوو، نهو منی خاپاندبوو، دروی له گهلا کردبووم.

خهونی ئاجر و باجرم دهبینی، رموزن سواری سهرم دهبوو. شهو و پوژم لینکی جیا نهدهکردهوه. وام ههستهدهکرد له ناو ورگی ئاژهلکی گهورهدام که هیدی هیدی ههرسم دهکات. پوژیک هاوارم کرد، نونو هات به دهنگمهوه، کهوته نهوازشی پوخسارم، زور به نهرمی، وهکو نهوهی مندالیک بدوینی، دواندمی و هیوری کردممهوه. که ویستی بو شوینهکهی خوی برواتهوه توند گرتم. به ههموو هیزی خومهوه دهستم له ملی وهرینا. ههستمکرد ماسولکهکانی پشتی وهکو پت وایه. توند به خووهی گویشیم و گلپهکهی کوژاندهوه. جهستهی گرژ بوو، دهلهرزی، نازانم چما پیم سهریر بوو له جیاتی من بترسم، نهو دهترسا و دهلهرزی. نههمجاره هیچمان نهکرد، تهنیا له لایهوه چاوم لیک نا. نونو نهدهجولا، باسکی له ملم وهرینا و، ههناسهکهی بهر ملم دهکهوت. شهویک، زور به نهرمی مومارهسهی ئاشقینی لهگهلا کردم. پاشان تهوازی بو هینامهوه و گوتی: " خو ئازارم نهادیت؟ "

ئهمه بو یهکههمجار بوو، ویرای نهوهش غافلگیر نهبووم. ههستم دهکرد دهمیکه ئهمه دهزانم، بهلامهوه تازه نهبوو.

پاشان، رهشهکه بریک باش بوو. له جی دهجولام، دهمتوانی تا مووبهقهکه بچم، له سهر خوانی تیشت به نونو - م دهگوت: - ههوا خوشه؟

-بوهسته با تهمهشا بکه.

تهپلهکیکی بچووی دینا، سهری کلاو پوژنهکهی ههلهدایهوه، خوی باریک دهکردهوه و، دهیتوانی نیوهی لاشی بهرینه دهی، نهوسا سهری دینایهوه ژووری، کراسهکهی له دووکهلا و تهنیدا (هیس) رهش دهبوو. " ئاسمان شین و سایهقهیه! " چاوهروانی نهوهی لیدهکردم که له گهلا سواری ماتورسکیلهکهی بیم و پیکهوه فهریهک لییدهین.

وهختایهک بو یهکههمجار لهوی ودهدرکهوتم، ههوهلجار به قالدرمهکانی قهراخ دهرگای گهراجهکهدا سهرکهوتمه سهرهوه، نهوسا سواری ئاسانسور بووم و نهجام له ژیرزمینهکهوه گیمه سهرهوهی بینایهکه. کات بهیانی بوو، نونو چووبوو بو هولی مهشق و راهینان. ههموو شتیک کروکپ بوو، که دهگهیشتییه ههر قاتیک ههستت به تهکانیک دهکرد. گهیمه سهری سهرهوه، گهیمه قاتی چواردیهیم. نهوی ئوفیس و نووسینگه بوو، نووسینگهی بیمه و دهستههر، نووسینگهی پاریزهران، نووسینگهی کهشتیرانی و نهوجوره شتانه. خوم بهویندهردا کرد، بی هیچ ههلهستهیهک، یهکراست بهرهو پهنجهرهیهکی گوره چووم.

سکرتیره ئافرهتهکان، که چاویان به کیژیکی رهشی قژ گف و لوول کهوت که پانتولیکی کابوی کونی لههر بوو و زهق زهق دهیروانی، زور ترسان. بو یهکههمجار ههستم کرد که منیش دهتوانم خهلیک بترسیم.

سهرم نا به شووشهی پهنجهرهکهوه و تهمهشای دهرهوهم کرد. بو ساتیک سهره گیزکهه پیکهوت و له جی خوم وهستم. ههرگیز له بهرزاییهکی نهوهاوه هیچ شاریک نهبینی بوو. تا چاو برکات ههر جاده و شهقام،

سهربان و ئاپارتمان، مهيدان و باخ بوو. له دوورتر گرد و تهپه و پروباری درهخشانی به پيچ و دهورهی ژير ههتاو بوو. ريك دهتگوت بهسهر تاويريكي بهرزی ئه و گورستانه وهم كه دهپروانيه سهر ئه و دهريايهی نه ورهسان به سهریه وه دهفرين. ترؤمیلان له و سهره وه، وهكو سيسرك، دهبريسكانه وه. دلم له و ههرا و زهنا و ژاوه ژاوه تيكه له دههات، ئیدی ههرا و ههنگامه له هه موو لایه كه وه دههاته گوی و تيكه له به دهنگی هورن و شاوری پوليس و ئاژیری ئه مبولانسان ده بوو. دهستم نابونه سهر ئه وشووشه ئه ستووره و نه مده توانی چاو له و شتانه بگوازمه وه كه دهمدیتن.

په له هه وریکی رهش بهری ئاسمانی گرتبوو، لایه کی ئاسمان ههتاو بوو و لاکه ی تری باران بوو! باوه ر بکه ن، سویندتان بۆ دهخۆم كه له ژيانما دیمه نی له مه جوانترم نه بینی بوو.

له پشته وه دهنگی کی گله یی ئامیزم هاته گوی. ژنيك به نه رمی و میره بانی قسه ی ده كرد، من له هه وه له وه هپچ حال ی نه بووم، دهیگوت: " خاتوونی! خاتوونی! حالت باشه؟ " ئاورم لای دایه وه، بزه یه كم به پرویدا دا. چاوم ته ژی روندك بوو، له ناكوا ههستم به شادی كرد، به رسقم دایه وه: " نا، باشم، عه بیم نییه، مه فتوونی ئه م دیمه نه بوو بووم. " پیده چوو بزه كم دنیایی ته واری پینه به خشی بی، چوونكه دوور كه وته وه. ئافره تیکی گهنجی قژ زهردی، قژ دریزی، چاو سهوز بوو، ئافره تی دیکه شی له گه لدا بوو، یه کیکیان بریک گوشتن بوو، ئه ویتریان له خا فرومیجا ده چوو. له وه ده چوو، ئاسایش و ئه منیان ئاگادار کردبیته وه، چونكه وهختایه ك له نووسینگه كه وه ده ركه وتم و چووم بۆ لای ئاسانسوره كه، ده رگا ئاسنینه كه ی ئاسانسوره كه كرایه وه و پیاویك به جلکی نیلیه وه، كه كه له پچه یه ك به پشتینه كه یه وه شور بوو بوو وه وه، له وینده ر هاته ده ری و به دیقه ت ته مه شای كردم. خۆم به ئه سانسوره كه دا كرد و ده رگا كه دووباره داخرایه وه. زۆر شه كه ت بووم، كه میك گيژ بووم. وهختایه ك بۆ گه راجه كه ی ژیرزه مینه كه زفریمه وه، له سهر جیگا كه راکشام. زۆربه ی رۆژه كه خه وتم. كه نونو- ش له یانه ی وهرزش گه رابوو وه، بیداری نه كردبوومه وه. ئیدی كه بینی بووی خه وتووم، پشتی به دیواره كه وه دابوو و له جیی خۆی به بیده نگی رۆنیشتبوو وهكو ئه وه ی برا گه ورمه بی.

پاشان بریارم دا كه میك بچمه ده ری. نه مده زانی ئه و هه موو ماوه یه له ویدا وهكو زندانی ماومه ته وه. له ده ره وه گه واله هه ور بهری ئاسمانی گرتبوو، ههتاو به ئه سپایی به بهینی گه واله هه وره كاندا تیده په ری. دنیا سارد بوو. ته نانه ت دره خته كانی ره خی روبراری سین- ش گورابوون، گه لا زه رده كانیان به دهم شه پۆلی بایه كه وه ده رژان.

بیرم له حوریه ده كرده وه، هه ركه كه میك وهخو هاتمه وه و توانای ریکردنم پهیدا كرد، به پنیان چووم بۆ ویستگه ی لیون. سه رمام بوو. نونو، قه مسه له چه رمینه كه ی به ئه مانه ت دابوومی، شانه كانی بۆ من گه وره بوو. قه مسه له كه م زۆر به دل بوو، بۆنی نونوی لیده هات، له شوینی ئانیشه كانیه وه ته واو پوا بوو، ههستم ده كرد ئه م قه مسه له یه، وهكو زری له هه موو گه زه نیكم ده پاریزی.

شه قامی جان بوتون وهكو خۆی بوو، دهتگوت دوینی ئه وینده رم به جی هیشتبوو. ئوتیلی په رپووت، کیسه ی زبل، دهلال و گه وادانی ئه وسهر شه قامه كه ی پیش کویره كولانه كه و ده رگا ئاسنینه ره شه كه و شووشه پیسه كانی هه موو وهكو خۆی مابوو. له زهنگم دا، ره شیک كه نه مده ناسی هات و ده رگای لیکردمه وه. كابرایه کی وردیله ی لاوازی بزن پیش بوو. بیئه وه ی هپچ بلای ته مه شای كردم، پاشان بۆ مووبه قه كه گه رایه وه، بۆ هه مان ئه و شوینه ی كه خه ريك بوو مه نجه له كانی ده شور. ماری ئالین هه میشه پیاوانیکی له لا بوون كه

خزمه‌تیاں دہکرد. دەرگای ژوورہکە ی خاتوو مایر بە ئاستەم کرابووہوہ و گلوپەکە ی پی بوو. بەبێدەنگی بە راپەرەوہکەدا رۆیشتم و لە دەرگام دا.

کە حوریه هاته بەر دەرگا بە ئاستەم ناسیمەوہ. زۆر قەلەو بووبوو، ژێر چاوہکانی رەش ھەلگەرەبوو، لێ بە دیتنی من روو و رۆخساری گەشایەوہ: "چاوہرەوانت بووم، خەوم دیتبوو کە ئەمڕۆ دیتت."

ھەمیشە ئەو قسەییە ی دہکرد. گوتم: "ئەوہتا ھاتم." ھیچ پرسیاریکی نەکرد کە ئەم ماوہیە کێوہ چووبوو، چیم دہکرد. وادیاروو بو ئەو کە خزی بووہ بنەبانی ئەم شوقەییەوہ، کات بەو خێرایییە نەدەرپویی. دہیگوت: "ھەر خەمم بوو، بێتاقەت بووم، ھەموو رۆژێ لە خۆم دہپرسی: تو بلیی ئەمڕۆ بیت، یان تەلەفۆن بکات؟"

لە زەرفی چەند خولەکیکدا ھەموو کەل و پەلەکانیم کو کردەوہ. جلەکان و چەرچەفەکانی، دەرمانەکانی، پاکەتە شوقانەکانی و ھەموو شتەکانیم پەستایە ناو کیسەییەکەوہ. حوریه زۆر دەترسا لەویندەر دەرچیت، چونکە چەند مانگیک بوو کە کرپی نەدابوو. لێ من سیوام بووبووہوہ نە لە خا مایر دەترسام و نە لە کەسی دی. لە کاتی دەرچووندا ھیندە بە تووندی دەرگا کەم بەیەکدا دا، کە پارچەیک لە گەچی میچەکە بەربووہوہ و کەوتە سەر قالدەرمەکە. خوشحال بووم. ھەستم دہکرد ژیانیکی تازە خەریکە دەست پیدەکات. دەستم خستە سەر ورگی حوریه، پرسیم: "دەجوولیت؟" بە ئەسپایی، لێ بە ھانکە ھانک رپی دہکرد: "ئەری، وەستانی بو نییە، منداڵیکی شەیتان و بزێوہ."

رۆژانی ھەوہل لە شەقامی جافلو جەژن و شاییمان بوو. ھیندە بە دیداری دووبارہی حوریه خوشحال بووم، دلم نەدەھات بە بست لینی دوور بکەومەوہ. نونو، ئامیریکی ستیریو و تەلەفزیونیکی رەنگینی شاشە گەورہی ھینابوو. کە لیم پرسی ئەم ھەموو شتە ی لە کوئ پەیدا کردوہ، بە پیکنینیک خۆی لە وەلامدانەوہ دزییەوہ. موسیقا لە ھەر چوار نکالی گەراجەکەدا دەنگی دایەوہ. نونو دوست و ھاوڕپی ئەفریقاییەکانی دەعوەت کرد و لە سەر ریتیم و ئاوازی موسیقای ئەفریقی؛ رای، ریگا، روک، بەکامی دل ھەلپەرین. ئەوسا تەپلە بچووکەکانیان "جون جون" یان دەرھینا و دەستیان بە تەپل لیدان کرد، ھەنگی ھەکیمیکی دوستی نونو، ئامیریکی (سانزا) ی سەیری لە کیفیکی بچووک دەرھینا، ئامیریکی بە نەخش و نیگار بوو لە ھارپ دەچوو، دەنگیکی رەوان و نەرمی لێوہ دەرەچوو، لە تو وایە لە ھەموو لایەکەوہ دیت.

ئیدی کوکامان لە گەل عارەق و، فودکا و، بیرەدا دەخواردەوہ. حوریه سیغار لە دوو سیغاری بەبادا دەدا، لەسەر کورسیەکە ی خاو بووبووہوہ. ھەولیدا بە گوێرہی شارەزایی خۆی برەقسیت، بنی پیی بە ئەرژەکەدا دەکیشا و سمت و کەفەلی بادەدا، بەلام وەرگە زەلام و مەمکە ئاوساوەکانی ریگەیان نەدەدا. لەوہتای بو ئێرە ھاتبوو، ئەمە یەکەمجار ی بوو کە پیدەکەنی. ھەموو شتیکم لەبیر کرد، شەقامی جان بوتون، پیرەژنی سەر سپی. موسیقا لە زەویییەوہ ھەلدەقولا، ھەموو دەر و دیواری بیناکە ی دەلەراندەوہ، دەگەیییە سەری سەرەوہی ھەر سی و یەک نھۆمەکە و تەنانەت دەگەییە شەقامەکانی دەررەبەریش، شەقامی شاتو دیرانتییە، شەقامی تولبیک، شەقامی جان دارک و، تەنانەت دەگەییە سالییتر و ویستگە ی لیون-ش. ھەکیم بەسەر ئامیرەکەییەوہ کزکۆلە ی کردبوو و دەیزەند، خۆی بەسەر سانزاکەییەوہ دانەواندبوو، ئارەقە بەسەر ھەر دوو گۆنایەوہ، دەرژایە سەر رپینە چکۆلەکە ی. لە سیحرباز دەچوو. نونو لە ئارەقەدا ھەلکشابوو، ئازای لە ئارەقەدا

دهبريسكايه وه، به سه ريقامكان دهيكيشا به ته پله كاندا، حوريه، بني پييه پرووته كاني به چيمه نتوكه دا دهكيشا، مووچه وانه مسه كاني خرينگه خرينگ دهنگيان ده دايه وه.

ئاسانسوره كه داخوابوو. ئيدي حوريه م به قالدومه كاندا برد تا گهياندمه بيناكهي لاي ئه و دهرگا بچووكهي كه نونو پيشتر قفله كه شكاندبوو - ئيدي له پليكانه ناچار بيه كه وه چووين بو سهربان. دنيا تازه تاريك بووبوو، لي له پارس ههرگيز شهوي ته واوه تي دانايهت. له ويندهر وه پوناكيه كي ئامال سوور، وهكو گومه ز به سه ر شاره وه دياربوو. هه كيم و نونو هاتن بولا ئيمه. له وي له سه ر بانه كه له نزيكي هه واكيشه كانه وه دانيشتين. نونو دهستي به ته پل ليدان كرد، هه كيمش كه وته سانزا ژهندين. زور به ئارامي دهستمان به گوراني چرين كرد، ته نيا ئا، ئو، يا و ئه و جوړه دهنگانه مان، زور به نرمي دووباره دهكرده وه. گهنج بووين، نه پارهمان هه بوو نه ئاينده. سيفاري بچووك بچووكمان دهكيشا. به لام هه موو ئه و شتانه؛ سهربانه كه، ئاسماني ئال، هه را و هه نكامهي شار، مولكي كه س نه بوو، به خه يال هه ر هه مووي هي ئيمه بوو.

پاشان هه موو شهوي ئه م به زمه مان دووباره دهكرده وه. ئه وه بووبوو به سينه ماي ئيمه. به روژه وه وهكو سيسرك له ژيرزه مينه كه دا، خومان په نا ده دا. لي شه وان له كون دههاتينه دهر و بو هه موو شويني دهچووين، بو تونيلي ميترو، ويستگهي توليباك، ههنديجار بو شويني دوورتريش دهچووين، وهكو ويستگهي ئهسته رليتز. هه كيمي هاوري نونو، كارين دهسكاري ئه فريقي پهرش، مت و مورو، گهردانه و ئيكسسواري ههرزان باني دهفرؤشت. به لايه وه گرینگ نه بوو، بويه ئه و كاره ي دهكرد، تا خه رجي خويندنه كه ي، له به شي ميژووي زانكو ي پاريسي هه وته مده ربيئي. به خوي له خه وگهي زانكو ي ئانتوني دهژيا. باسي (يامبا ئه لجاج مافوبا) ي باپيري بو دهكردم كه چون له سوپاي فهره نسادا سه گفان بووه و دژي ئه لمانه كان شهري كردووه. هه موو شهويك دهنگي ته پل و دومبگ له راره وه كاني ميترو دا، له مهيداني ئيتاليا، له ئوستيرليتز، له باستيل، له ئوتيل دوفيل دا دهنگي ده دايه وه. ئه م دهنگانه ههنديجار له باهوژيكي خه تر دهچوو، ههنديجاري دي، وهكو دل به ئارامي و سيسته ماتيك لي ده دا.

هه موو سازقانه كانم دهناسين. له م ويستگه يه وه بو ئه و ويستگه دهچووم. پشتم به ديواره كه وه ده دا، داده نيشتم و گويم لي دهگرتن. له ئوستيرليتز گروپيك له ولفه كان، له سان پول، گروپيك له ماليه كان و له توليباك، گروپيك له ئانتيلي و ئه فريقييه كان، موزيقيان ليده دا. ئه وانيش منيان دهناسي. كه دهگه يشتمه جي، ئاماژه يان بو دهكردم، دهستيان له ژهندين هه لده گرت، تا ته وقه م له گه لدا بكن. واينده زاني ئه فريقي يان ئه نتيليم و دؤستي نزيك و گياني به گياني نونوم. پيده چوو نونو زور به مه وه بناري.

به و جوړه تيكه لاويم له گه ل هه كيم دا پهيدا كرد. دهرويشتم و له توليباك يان ئوستيرليتز دهمدوزيه وه. دهسته رداري ميژي ورده واله كاني ده بوو وبه يه كيك له هاورييه كاني دهسپارد. ئيدي به شه و، به دهم باو سه رماوه دهكه وتينه ري. به ره و روبار دهچووين. هه كيم باسي روباري گه وره ي سينيگالي بو دهكردم. به خوي روباري ناقبري نه ديتبوو. به لام بابي، وهختايه ك ئه م بچووك بووبوو، بوي باس كردبوو، كه چون ئاوي روباره كه به ئه سپاي داده كشا و ئاوماكه و دار و دهوه ني راده مالي و ده رزايه دهرياوه، باپيره شي؛ ئه لجاج كه نها بينايي له دهست دابوو، ههنديجار، هينده به وردى باسي ئه م روباره ي دهكرد، له تو وايه ئاوي لي ل و زه رداوي روباره كه به به رده ميا رته ده بي، به له مه دريژكو له و پر له ژن و زاروكه كان به به رده ميا

تیده په پړ، و بالنده کاکول سپیه کان له پیش به له مه کانه وه دهفرن. منیش باسی پوباری (بورگرگ) م بو دهکرد، هرچهند له روباره که یی ئو نه دهچوو، به لام من ته نیا ئو روباره م دهناسی، من که مالی لاله ئه سممام به جیهیشت بو یه که مجار ئو روباره م بینی و هه موو پوژئ که بو ته بریکه دهگه رame وه، پییدا ده په ریمه وه.

له کافه کانددا داده نیشتین و بوخو قسانمان دهکرد. هه کیم باریکه له یه کی بالابه رز بوو، چاکه ت و پانتولیکه ره شی له بهر دهکرد که زور لئی دههات. شتی عه نتیکه و غه ربیی دهگیزایه وه. پوژئ کتیییکه بو هینام، دیار بوو خه لکانیکه زور به دهستی چه ور و پیسه وه خویندبوویانه وه. ناو نیشانی کتیه که " دوزه خیانی سه ر زه وی " بوو، ناوی نووسه ره که یی " فرانز فانون " بوو. هه کیم به شیوه یه کی نیمچه نهیئی کتیه که یی دامی: - بیخوینه وه، زور شتت فیر دهکات.

نهیده ویست پیم بلای چی لیوه فیر ده بم، کتیه که یی خسته سه ر میزه که یی به رده مم و گوتی: - که ته واوت کرد ده توانی بیده یی به که سیکی دی.

کتیه که م، بینه وه یی هه ولبدم زیاتری له باره وه بزنام، خسته جانتاکه مه وه.

هه کیم هه زی له نونو نه دهکرد، دهیگوت وهکو تهیر هه ر هه لقوون هه لقوونیه تی، خوی مژوول دهکات، عه تر و بون له خوی ده دات و هه ر ئه وه ده زانی، ته نانه ت ریزی پیشه که شی وهکو بوکسه ر ناگریت، دهیگوت ته واو نیه، داشی دامه یه، بووکه له یی دهستی سپی پیسته کانه، هه رکاتی شکا، سپی پیسته کان تووری ده دهنه ته نه که یی خوله وه، دهیگوت کابرایه کی مشه خوره، چونکه له سه ر حیسابی براده ربیی به ناوی ئیف ده ژیا، ئه م ئیفه پیاوکی گونگ بوو، سه فه ری ئه و په ری دنیای دهکرد، دهچوو بو تاهیتی. دلم له هه کیم ره ش بوو، نونو شایه نی ئه وه نه بوو به و خراپیه له عه له یی بلیت.

هه کیم، جار جاری، شتیکی ته م و مژاوی به گویمدا دها، دهیگوت: - ده زانی ته وا نه بوونی ئینسان دهکاته چی؟ - یانی شیت بووه، وانییه؟

هه کیم، به پیکه نینه ته وسنمیزه که یه وه ده لیت: - ئه مه وه لامیکی خراپه، لی په نگه له راستیا وایی. هه زی نه دهکرد، له وه زیاتر له و باره یه وه بلیت.

پوژئ یه ک شه ممه یه کی به باران، بو پورت دوریه ی بر دم بو ته مه شای موزه خانه ی هونه ری ئه فریقایی. لاموایه پیشت نه چو و بوومه هیچ موزه خانه یه ک.

هه کیم له نیو موزه خانه که دا، پر جوش و خرؤش دیار بوو. هه رگیز به و حاله وه م نه بینی بوو. دهستی گرم و گوتی: - ته مه شای ده مامکه کانی فون بکه. (فون: قه ومیکه له باشووری داهومی).

به دهنگی گر و گیراوه وه دهیگوت: " ته مه شاکه له یلا، هه ر هه موو شته کان کوپیه، هه موو شته کانیا ن دزیوه، په یکه ره کان، ده مامکه کان و گیانه کانیا ن دزیوه و لیتره، له نیو ئه م چوار دیواره دا هه پسیا ن کردووه. ده لئی، ورده والای ساخته ن، گه مه یی دهستی مندالان، عه یینی ئه و شتانه یی که له میتروی تولبیاک ده فروشرین هه ر هه مووی ساخته وقه لبه.

به‌باشی له مه‌به‌ستی حالی نه‌ده‌بووم. هه‌ستم به ده‌ستی ده‌کرد که ده‌ستی ده‌گوشیم، ده‌گوت له‌وه ده‌ترسا هه‌لیم.

له‌یلا ته‌مه‌شای ده‌مامکه‌کان بکه. له ئیمه ده‌چن. ده‌لینی زندانین و ناتوانن گوزارشت له خویان بکه‌ن. ئه‌مانه له ریشه ده‌ره‌یتراون و له هه‌مان کاتدا، ئه‌سل و ماکی هه‌موو ئه‌و شتانه‌ن که له جیهاندا هه‌ن، ئه‌مانه ره‌گیان له رابردوودایه، رابردوویه‌کی دوور، بۆ ئه‌و رابردووه‌ی خه‌لکی لیژده‌دا، له کونا، له ژیر ئه‌رزا ده‌ژیان، پوو و روخساریان له دووکه‌ل و ته‌نی دا ره‌ش بووبوو، ددانیان له بی خوراکیدا هه‌لوه‌ری بوو.

له جامخانه‌کان نزیک ده‌بووه‌وه، کۆله مستی ده‌گوشی: - ئاخ له‌یلا، ده‌بی ئه‌مانه رزگار بکه‌ین، ئازادیان بکه‌ین، لیژده‌یان ده‌رباز بکه‌ین و بۆ ئه‌و شوینه‌یان بگێڕینه‌وه که لیوه‌ی دزراون. بۆ ئاروکوکو (شاریکه له باشووری رۆژه‌لاتی نایجیریا) بۆ شوکو، بۆ ئابومی (شاریکه له ولاتی بنین "داهومی کون" له رۆژئاوای ئه‌فریقا)، بۆ بورگون، بۆ کونگ (شوینیکه له رۆژه‌لاتی ناوه‌ندی ساحل العاج له ئه‌فریقیای رۆژه‌لات) بۆ جه‌نگه‌لان، بۆ سارا و بیابان، بۆ روباره‌کان!

له ناکاوا پاسه‌وانه‌که له ده‌نگ و کۆله مسته گوشراوه‌که‌ی هه‌کیم، که‌به جامخانه‌که‌یدا ده‌کیشا، وه‌ئاگا هاته‌وه، به ترسه‌وه لیمان نزیک بووه‌وه. به‌لام هه‌کیم له‌وینده‌ر دووری خسته‌وه و له ناکاوا له به‌رده‌م جامخانه‌یه‌ک رایگرتم، که هه‌ندی له‌ته گوزه و دیزه‌ی شکاو، لۆسه‌ی چال هه‌لکه‌ندن و جوړه بیلیکی دارینی تیاوو.

هه‌کیم گوتی: - ته‌مه‌شاکه له‌یلا، بچووکتین شتی ئیره گه‌نجه، جه‌واهیره.

ده‌مامکیم به ده‌میکی توورپوهه بینی که هی خه‌لکی دوگون بوو (دوگون: قه‌ومیکی خه‌لکی بندیاگاران) یه‌کیکی دیکه‌م بینی هی سونگیه‌کان بوو که له بابایه‌کی مردوو ده‌چوو، یه‌کپارچه زیپه‌کی بزمار ئاسا بوو، هه‌روه‌ها یه‌ک ریز بووکه‌له‌ی ئاشانتی - م بینی که وه‌کو تاپویان وه‌ستابوون، هه‌روه‌ها روخساری درێژکۆله‌ی خواوه‌ند فانگ - م به چاوه نوقاوه‌کانیه‌وه بینی، له تو وایه خه‌ون ده‌بینی. (فانگ: خه‌لکانیکی خیه‌وت نشین و مه‌ردارن که هه‌زار و پینج سه‌د سال له که‌ناری نیلی شینی ژوورودا ژیاون.) ته‌مه‌شای پارچه شووشه و پارچه دارانی ده‌کرد که له‌به‌ر کۆنی و به‌هۆی ئه‌وه‌وه زۆر ده‌ستیان لی‌دراوو ره‌ش بووبوونه‌وه، نها بیرم نه‌ماوه که له سه‌ر تابلۆی ئه‌و شته چی نووسرابوو، وابزانم شتی‌ک بوو ده‌رباره‌ی ئاشانتیه‌کان (ئاشانتی: ئیمپراتۆریه‌تی ئاسانته یان ئاشانته که له‌لایه‌ن خه‌لکانی جوړاو‌جووری تویی زمانه‌وه دامه‌زرابوو). هه‌کیم ده‌یگوت: - ئه‌مانه ئیسک و ددانی ئیمه‌ن، به‌شیکن له جه‌سته‌ی مه‌، هه‌مان ره‌نگی پیستی مه‌یان هه‌یه، شه‌وان وه‌کو گۆله ئه‌ستیره (ئه‌ستیرۆک) ده‌بریسکینه‌وه.

ره‌نگه ئه‌و به خۆیشی شیت بووبی. به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌یگوت موچوپکه‌ی پێدا دینام، قوول بوو وه‌کو هه‌قیقه‌ت. ئیدی به‌ناو مۆزه‌خانه‌که‌دا ده‌سوڕایه‌وه، به‌به‌رده‌م مه‌تال و ته‌پل و چاوه‌زاره‌کاندا تینه‌په‌رین. هه‌روه‌ها به‌له‌میکی درێژمان بینی که له قه‌دی داریک دروستکراوو که به ئاسته‌میک موریانه خواردبووی، وه‌کو ئه‌وه بوو هه‌موو ئه‌و شتانه، پاش تیکشکان و نقوم بوونی که‌شتیه‌ک، له پوباریکی نادیارا، مابینه‌وه و بۆ ئیره هینرابن.

لې دهنګى هيواش و نهرمى ههنگاوهکانى ياروۍ پاسهوان، حهکيمى تووپه دهکرد، بوۍ بهز له موزهخانهکه ودهدرکهوتين، خهريک بوو له داخا شەقى دهرېد. پيۍ گوتم: - دهبينى؟ چاوديريم دهکات که نهبا شتيک بدزم، نهبا ئيسکى باب و کالانم ههلگرم و بوۍ دهرېچم.

زور ماندوو دياربوو، پيرتر له خوۍ دههاته بهرچاو.

-ئو ئاسنه مشت و مال دراوهت بينى، ئدى پايهۍ پهژدهکه که نازانم له چى دهچوو! کورته رمهکان، تيرهکان، ئو جلکانهۍ له تويکلى موز دروستکرايوون!

پاشان سوارى قيتارى ئيفرى کورکوروون بووين تا سهرى باپيرهۍ حهکيم بدهين. ئهلاج مافوبا به تاقى تهنيا له بينايهکى گورهۍ سپيدا، له دهوربهري فيلابيه، نزيكى شارپيگايهکه دهژيا. ئاسانسورهکه ئيشى نهدهکرد. دهرگاي چوونه ژوورهوه له گريژنه دهرچووبوو، کاشى سهرپليکانهکه دهبه بووبوون. ئيدى منداډ و توال له ههموو جيپهک دهورانهوه. وهختايهک به پليکانهکه دا سهردهکهوتين، کورپيکى منداډى قهلهو، به ههشتاو له پليکانهکهوه دادهگهرا، چوار چوار پلهکانى دهرې، ژنيک له سهرهوه هاوارى دهکرد: " سلفادور، بو کوى دهرويت؟ ". دهستهيهک لاوى عهرې له سهر پليکانهکه روينشتبوون و سيغاريان دهکيشا، کهميک له سهرووترهوه دوو کيژ دادهگهپان، گهنجيکى قژ زهردى کورتهبالاۍ عهينهک له چاويان لهگهډا بوو، هاوارى دهکرد: " نههاۍ ناجسنيه راوهستن تا منيش بيم! خو من هيئامنه دهرهوه. " کيژدهکان وهلاميان دهدايهوه: " ئهري گيله گيان، بههوۍ تووه بومان ههيه، تهنيا تا سوعات شەش له دهرهوه بمينينهوه."

پيرهميږ، بهتاقى تهنيا له ژوورهکهۍ خوۍ، له سهر کورسيهکى ئاسن له ههنبهر پهنجهرهکه روينشتبوو، وهکو ئهوهۍ بتوانى دهرى را بدينى.

-سلاو باوه گوره.

ئهلاج، دهستهکانى خسته سهر پوخسارى نهوهکهۍ. بزهيهکى کرد و پاشان سهرى ههلبري.

-کهست له گهډايه؟

حهکيم پيکهنى: - باوه گوره چهند گويت سووکه، کهس ناتوانى فريوت بدات.

-کيت له گهډه؟

حهکيم، منى بولاۍ باباي برد، ئهلاج دهستهکانى خسته سهر پوخسارم و له کاتيکا قامکهکانى به ئهسپايى به سهر گوناکانم، به سهر پيلوهکانم، بهسهر کهپوو و ليوهکانمدا دينا، لهبن ليوانهوه گوتى:

-له مريهم دهچيت، ئهमे کييه؟

لهبن ليوانهوه ناوى خوم پيگوت. ئهوکم گيرابوو. ئهमे يهکهمجارم بوو که پووبهرووى پياويکى وا گوره دهبوومهوه. زور قوز بوو، رهنگى له رهنگى بهردى رهش دهچوو، قژه سپيه لولهکهۍ، سام و ههبيهتيکى نورانى پيپهخشى بوو. هيچ کورسيهکى دى لهوئ نهبوو. ئيدى له سهر ئهزرهکه روينشتم و پشتم به ديوارهکهوه دا، حهکيم خهريکى ئاو گرم کردن بوو، تا چاي لينيت.

ئەلھاج، بە پراوژئىكى شىرىن و ھىدى قسەى دەکرد، دەنگى كەمىك گر بوو، وشەكانى بە دانسقه ھەلەبژارد، نە پرووى دەمى لە نەوھەكەى بوو نە لە من. بە دەنگى بەرز بىرى دەكردهوه، وەكو ئەو بوو بىرەوھريان لە رابردووهوه ھەلئىنجىنى، يان چىرۆكىك دابھىنى و بگىرئەتەوه.

ئىدى بەدەم چا خوارنەو، كەوتە باسى ئەو شتەى من چاوەروانم دەکرد. كەوتە باسى روبرى گەورەى سنىگال، كە چۆن بە ئاوە لىل و سورباوھەكەىو، دارى وشك و تمساحى لەگەل خۆيدا پادەمالى. گويم لە دەنگى دەگرت كە ھەندىجار لە بنەبانى گەروىوھە دەردەھات و ھەندىجار بە پروونى و رەوانى لە زارىوھە دەپژا. باسى يامبا؛ گوندەكەى زىدى خۆى، كە ھاواناى خۆى بوو دەکرد. باسى ديوارە گلەكانى گوندى دەکرد، كە ژنان بە قامكى لە رەنگ و بۆيە ھەلكىشراوھە، نەخش و نىگارىان لەسەر دەكىشا. باسى داك و بابى خۆى و ئەو دە منداڵەى خودا پى دابوون، بۆ دەكردم، باسى ھەرا و زەناى بەيانىانى بۆ دەكردم، باسى خۆى دەكرد كە دوا بەرەى داك و بابى بوو، چۆن دەبوايە دوو سەعاتان بروت تا بگاتە قوتابخانە و لەوئ تا ئىوارە قورعانى دەخويند. بەدەم قسە كەردنەوھە گەرم دەبوو، حالى لىدەھات و وەكو مندالى ھەوت ھەشت سالان خۆى پادەژاند، دەنگى وەكو دەنگى منداڵ تىژ و خويا و زەلال دەبوو.

-باپىرە، بەسە، خەرىكى لەيلا بىزار دەكەى.

حەكىم، لەلای دەرگاكوھە وىستابوو، پىدەچوو بىھوئ لە ژوورەكە وەدەربكەوئ.

بابە گەورە گوتى: -چۆن بىزارى دەكەم؟ تۆ خۆت ھەزەت لەم قسانە نىيە.

پرووى كە لە پەنجەرەكە بوو و روناكىيەكە لى دەدا، وەرگىرا و پرووى كەردە من و گوتى: -نايەوئ كىتبى پىروژ بخوئنى، نايەوئ گوئ لە كەسىك بگرئ كە باسى پىغەمبەر بكات، ئەو تەنيا ئەو كەبراىەى دەوئ... ناوى چىيە؟ فانو...

-فانو.

-ئا، ئا فانو، تەنيا فانونى دەوئ. دەزانم ئەو كەبراىە قسەى باش دەكات. بەلام باشتەر و باشتەرىن فەرامۆش دەكات.

ماوھەكى زۆر بىدەنگ بووم و ئەوسا پرسىم: -گرىنگەرىن شت، باشتەرىن شت كامەيە حاجى؟

-باشتەر ئەوھە، كە بى شەوكتە ترين كەس لەلای خودا، لە چاوى خودادا بۆ خۆى گەنجىنەيەكى گەورەيە.

كە حاجى بىنى حەكىم خەرىكە پەست دەبى، زىرەكانە بايدايەوھ:

-با واز لەمە بىتىن، ئەو باوھەرى بە خوا نىيە، ئەدى تۆ لەيلا، باوھەرت پى ھەيە؟

-نازانم.

-بەلام فانون- كەى لەمەر ئەو شتى زۆر دروست دەلئت، ئەمە راستە كە دەولەمەندان گوشتى ھەژاران دەخۆن. وەختايەك فەرەنسايەكان گەيىنە ولاتى مە، گەنجەكانيان بردين تا لە كىلگە و مەزراكاندا كاريان بۆ بكەن، كىژەكانيان برد تا كارەكەرييان بۆ بكەن، سفرە و خوانەكانيان بۆ بسرن، خواردنيان بۆ لىبنەن، لە

گه‌لیان بخه‌ون، چونکه ژنه‌کانی خو‌یان له فەرهنسا به‌جی هیشتبوو. تا مندا‌لانی ره‌ش پیست بترسینن، قه‌ناعه‌تیان پی هینابوون که ده‌توانن بیانخون.

- مندا‌ل‌ه‌کانیان له فەرهنسادا بو کوشتارگه‌کان برد، بو مه‌یدانی شه‌ریان بردن..

حاجی، توورپه‌ بووبوو. " به‌لام وانه‌بوو، چونکه له راستیا شه‌ره‌که دژی دژمنانی به‌شه‌ریه‌ت نه‌بوو.

- تو ده‌تزان یوچی و له پیناوی چیدا ده‌مریت؟

- با، نه‌وه‌مان ده‌زانی.

به در‌یژایی نه‌و ماوه‌یه‌ی حاجی به‌رانبه‌ر په‌نجه‌ره‌ کراوه‌که، به‌ده‌م سیغار کیشانه‌وه له فکران پاچووبوو، بیده‌نگی بالی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا کیشابوو. باران نم نم ده‌باری. حاجی کراسیکی ده‌ل‌بی بی یه‌خه‌ی شینی په‌راویز سپی و پانتۆلیکی ره‌شی له‌به‌ر بوو. جووتی پیل‌لوی زلی چه‌رمی ره‌ش و جووتی گوره‌وی نه‌ستووری به‌نی له پيدا بوو. سیغاریکی له نیو قامکه در‌یژه‌کانی نابوو و به‌بیده‌نگی، قیت له سه‌ر کورسییه‌که‌ی رو‌نیشتبوو.

وه‌ختایه‌ک ساز بووین که برۆین، حاجی دووباره‌ ده‌ستی به‌ رو‌خسار و چاو و لیو‌مدا هینا و به‌ نه‌سپایی گوتی:

- چه‌ند مندا‌لی له‌یلا. تو ده‌بی دنیا که شف بکه‌ی، ئیدی بو‌ت به‌دیار ده‌که‌وی که شتی جوان له هه‌موو شوینیک هه‌یه و ده‌رۆی، بو‌ دور ده‌رۆی تا بیان‌دۆزیته‌وه.

وه‌کو نه‌وه‌ بوو دوعای خیرم بو‌ بکات، هه‌ستم به‌ ریز و قیانیکی تایبه‌تی به‌رانبه‌ری کرد.

وه‌ختایه‌ک له بینایه‌که هاتینه‌ ده‌ری، دنیا شه‌و بوو، بو‌ یه‌که‌مجار له گۆره‌پانی که‌نار شا‌پ‌یگا‌که‌دا، ئوردو‌گای قه‌ره‌جانم بینی. ریک له خه‌لکانیک ده‌چوون که شتی‌ه‌که‌یان شکابی و له گراف و دور‌گه‌یه‌کدا گیریان خو‌ارد‌بی.

((۹))

ئیدی کردم به‌ عاده‌ت که سه‌ردانی حاجی بکه‌م. هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک جار دوان ده‌چوومه‌ دیدنه‌ی. باشی نه‌م کاره‌م نه‌وه‌ بوو که نه‌و چاو‌ه‌روانی نه‌ده‌کردم، یان به‌لای که‌مه‌وه، وای دهنواند که چاو‌ه‌روان نه‌بووه. که خۆم به‌ ژووره‌ بچو‌وکه‌یدا ده‌کرد، پرسپاری له‌ حه‌کیم نه‌ده‌کرد، به‌خۆی ده‌یزانی که له‌ویم، سه‌ری وهرده‌گی‌را و ده‌یگوت: " له‌یلا؟ " حه‌کیم ده‌یگوت نابینایان ئاوه‌ان، هه‌ستی‌ارن، هه‌ستی‌کی تایبه‌تیان هه‌یه، زور به‌ بو‌ن، به‌بو‌ن خه‌لکی ده‌ناسنه‌وه، سه‌د په‌لیان به‌ هه‌نگلی سه‌گدا داوه.

له‌ نیو قیتاری ئیفری دا، ده‌سته‌یه‌ک کو‌ر و کچین دوا‌زده‌ سیازده‌ سالان هه‌بوو، له راستیا هیشتا مندا‌ل بوون. هه‌موو شرپۆش، لاسار، قه‌ره‌بالغ، به‌لام به‌ دیتن‌یان خو‌ش‌حال بووم، مژوول و سه‌رگه‌رم ده‌بووم. له‌ به‌ینی خو‌یاندان سیغاریان ده‌گۆرپییه‌وه، ده‌مه‌ لاسکیی نه‌م و نه‌ویان ده‌کرده‌وه، به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌ی ناشیرین‌یان ده‌کرد، جنیوی بازارپیان ده‌دا و ژیراوژیر ته‌مه‌شایان ده‌کرد، تا کاریگه‌ری قسه‌کانیان له‌ رو‌خساری دینه‌اتییه‌ تووره‌ و په‌سته‌کاندا بخویننه‌وه. که‌میک پیش نه‌وه‌ی بگه‌ینه‌ ئیفری، دوو مامور و چاو‌دی‌ری قیتاره‌که هاتن تا بیانگرن، به‌لام کو‌ره‌کان، به‌رله‌وه‌ی قیتاره‌که‌ بگاته‌ ویستگه‌که له‌ په‌نجه‌ره‌که‌نه‌وه، خو‌یان هه‌ل‌ده‌دایه‌ خو‌اره‌وه و

هه‌لدهاتن، خۆيان به په‌نجه‌ره‌كانه‌وه هه‌لده‌واسی و ئه‌وسا به‌دهم هاواره‌وه خۆيان به‌رده‌دايه‌وه، له هه‌لوێستیکي واهيدا ئاشنايه‌تيم ده‌گه‌ل خوانیکودا په‌يدا کرد.

نها، زۆر زوو له جافلوی داگیرکراو وه‌ده‌ر ده‌که‌وتم، بۆ ماوه‌ی یه‌ک دوو سه‌عات ده‌چووم بۆ کاره‌که‌ری له ده‌قه‌ری پینجی پاريس، له هه‌وه‌له‌وه بۆ ماڵی بیاتريس، بیاتريس ئه‌ندامی ده‌سته‌ی نووسینی پوژنامه‌یه‌ک بوو له ده‌قه‌ری پینجه‌می پاريس، دوا‌ی ئه‌وه ده‌چووم بۆ ماڵی ژن و می‌ردی‌کی خانه‌نشین، که ما‌لیان له شه‌قامی جان دارک بوو. حوریه له ما‌له‌وه ده‌مایه‌وه و خواردنی لێ‌ده‌نا، هه‌ندی‌جار له ده‌ورو به‌ری نیوه‌رودا ده‌هاته ده‌روه، تا به ورگه زه‌لامه‌که‌یه‌وه، به‌تاقی ته‌نیا، به‌ناو باخچه‌ی بیناکاندا پیاسه بکات. تازه ئاشنايه‌تی له‌گه‌ل ئاغای یوکه‌دا په‌يدا کردبوو. یوکه کابرایه‌کی قیتنامی بوو، به‌رپوه‌به‌ری خوارنگه‌یه‌کی گه‌ره‌کی خومان بوو.

نونو- م زۆر نه‌ده‌بینی. که به‌یانیان من ده‌چووم بۆ سه‌رکار، ئه‌و هه‌شتا له هه‌مان ژووری ناو گه‌راجه‌که، له‌سه‌ر مقه‌باکاندا نووستبوو. له‌و یه‌که‌مجاره، که هه‌وه‌ل‌جار گه‌ییمه ئه‌وینده‌ر و ده‌ستی له مله‌م وه‌رینا و ماچی کردم، بترازی ئیدی ریم نه‌دا له لاهه‌وه بخه‌وی. حه‌زم لێ‌ته‌بوو. ده‌ترسام شتیک رووبدات و قسه و قسه‌لوکانم دوو بکه‌وی. به‌م مه‌سه‌له‌یه زۆر په‌ست بوو، به‌لام هه‌ر له گه‌لما میره‌بان بوو، وه‌کو ئه‌وه‌بوو هه‌چ شتیک رووی نه‌دا‌ییت..

دوا نیوه‌روان، ده‌چووم بۆ کافه‌یه‌کی نزیکي سوربون تا حه‌کیم بدینم. حه‌کیم ناوی نابوو کافه‌ی ناو‌می‌دی، چونکه به‌قه‌ناعه‌تی وی له ده‌روازه‌ی دۆزه‌خ ده‌چوو. ئه‌و کتیب و ده‌فته‌رانی دینا و منیش ده‌ستم به‌خوینده‌وه ده‌کرد. زۆر مکوو‌ر بوو له سه‌ر ئه‌وه‌ی که سه‌عی بکه‌م تا ئیمتیحانی خارجی بده‌م و شاده‌تنامه‌ی به‌کالوریا وه‌ربگرم و کۆلیجی ماف، یان می‌ژوو یان فه‌لسه‌فه ته‌واو بکه‌م، ئه‌و شتانه بۆ من زۆر ئاسان بوو، چونکه ئه‌وه‌ی لاله ئه‌سما فێری کردبووم، زۆر گرینگ بوو. له ته‌مه‌نیکا ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی فێر کردبووم که هاوته‌مه‌نانی من خه‌ریکی بووکه‌له‌بازی و ته‌مه‌شاكرنی فیلمی کارتون بوون. حه‌کیم ناچاری ده‌کردم نیتشه و هیوم و لوک و بویته‌ی بخوینمه‌وه. فو‌تو‌کۆپی وانه‌کانی بۆ دینام. شته‌که‌ی زۆر به‌ج‌دی گرتبوو. پیموایه ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ی له ده‌رچوونی خۆی له تاقیکردنه‌وه‌کانیا به‌لاوه گرینگتر بوو‌بوو.

حه‌کیم ئه‌م رازه‌ی به‌باپیری گوتبوو، بۆیه هه‌رکه ده‌چووم بۆ ئیفری کورکورون، حاجی ده‌پیرسی: - ئی له گه‌ل فه‌لسه‌فه‌دا چۆنی، گه‌یوته کو‌ی؟

ئیدی پیکه‌وه باسی باب‌ه‌تین ره‌وشت و تووندوتیژی و په‌روه‌رده، بیروبو‌چوونی جفاکی و ئازادی و... شتی ترم‌ان ده‌کرد. له قسه‌ په‌کی نه‌ده‌که‌وت، هه‌میشه قسه‌ی جوانی پێبوو، که ده‌تگوت له بنه‌بانی پوژگاری دووره‌وه هه‌لده‌قو‌لین و به‌و تازه‌یه‌یه له یادگه‌یدا ده‌یدو‌زینه‌وه. ده‌یگوت: - خودا توو شه‌ق ده‌کات، زندو له مردو و مردو له زندو دروست ده‌کات. ده‌زانی پوژی حه‌قیقه‌ت چیه، که‌یه؟ ئه‌و پوژیه که به‌شه‌ر ده‌بن به‌په‌وله‌ی په‌راگه‌نده و چیاکان وه‌کو لۆکه شی ده‌بنه‌وه. له سه‌ری ده‌رپۆیی: من له ده‌ستی شه‌ر، له ده‌ستی شه‌وی درێژ، له ده‌ستی خه‌لکانی حه‌سوود په‌نا ده‌به‌مه به‌ر خوای فه‌له‌ق.

رووی بۆ لای په‌نجه‌ره‌که وه‌رده‌گیرا، له تو‌وايه ئه‌و وشه جوان و ناسکانه له ناخی ناخیه‌وه هه‌لده‌قو‌لین.

باسی پیغه‌مبه‌ر و بیلالی به‌نده‌ی ده‌کرد که یه‌که‌م بانگی دا. ئه‌وسا باسی هه‌ج‌ره‌ت و ئه‌و کاته‌ی کرد که پیغه‌مبه‌ر به‌باوه‌شی عایشه‌وه گیانی ده‌رچوو، بیلال بۆ ئه‌فریقا گه‌رایه‌وه، هه‌موو جه‌نگه‌لانی تا روبرای مه‌زن

و که ناری ئوقیانوس دایه ژیر پیوه. به جوړی باسی بیلالی ده کرد وهکو ئه وهی له نژیکی نژیکه وه بیناسیت، وهکو ئه وهی یه کیک بیت له مالباته که ی خوی. من ته مه شای حه کیم ده کرد که له ئه رزه که دانیشتبوو و به دل گوئی له قسه کانی باپیری ده گرت. ئیدی هه رگیز ئه م چیرۆکه ی بیلالم له بیر نه چووه وه، هه مان چیرۆکه تایه ته که ی من بوو.

حەكیم دەعوەتی كردم بۆ شارى زانكۆیى. ئەو ئى دىنایەكى دىكه بوو. نە لە شەقامى جافلو دەچوو، نە لە وێستگەكانى مېترۆ، لە كوركورن- وەش زۆر دوور بوو. زۆر بەرین بوو، باخى جوان و سەوز دەورى دابوو، وەكو گوند پەر بوو لە قەلەباچكە و بولبولان. خويندكاران لە هەموو دىناوہ پرويان تىكردبوو، لە ئەمريكا، ئىتالىا، ژاپون، بەلجىكا، توركىا و مەكسىكەوہ پرويان تىكردبوو. حەكیم بۆ خوارنگەى زانكۆیى دەعوەتى دەكردم، بە بلىت حەقى خواردنەكەمى دەدا. من رافىولى و لازانىام دەخوارد، هەندى خواردنى دىكەم دەخوارد كە پىشتەر نەم دىتبوو. جۆرەها شىرىنىم تاقى دەكردەوہ، لەوانە پەنبرى تازەى لولەكى، كىكى ناو بە كەرە و كریم، زولابىاى بە سىو و بادەم. حەكیم تەمەشای منى دەكرد كە بە چ تامەزرۆبىيەكەوہ خواردنم دەخوارد، پىندەچوو پىنى خۆش بى. ئەو كەسىكى كەم خۆر و دژ خۆر بوو. بە پىسكىتىك تىر دەبوو، دلى خواردنى نەدەبرد، دلى لە خواردن تىك هەلەدەهات.

ئەوسا دەعوەتى دەکردم بۆ ژوورەكەى. دەيوت ھەز دەكات كىتیبەكانىم نیشان بدات. من ھەزم نەدەكرد بە گژيا بچمەوہ. دەمزانى دەيەوى ماچم بكات، ھەزم نەدەكرد پەيوەندىيەكەمان بەو ئاراستەيەدا پروات. ھەزم دەكرد تەنبا دۆست بىن و ھىچى دى، يەكەوہ بچىنە دىدەنى حاجى و باسى پىغەمبەرمان بۆ بكات.

زۆر چاک دەمزانی بەمه ناپرەحت بوو. غیری دەکرد، چونکه لای وابوو نونو که پل و دوستی راستەقینەمه، بەلام زاتی نه دەکرد لەمباریه وه هیچ بلێت. دەچووین بۆ هۆلەکه، له سەر قەنەفەکه دادەنیشیتین، من کتییی (ئه‌ودیوی خێر و شهر) م له جانتاکه‌م دهر دێنا. ده‌مگوت:

-بۆم باس بکه چما نیتشه باسی پهیمان و گریبه‌ست دهکات، خو تو پیت گوتم هیچ شتیکی دانه‌هیناوه، له کاتیکا نهو گوتوو یه‌تی که هه‌موو کۆمه‌لگه به‌شه‌رییه‌کان پشت به پهیمان و قه‌رارداد ده‌به‌ستن.

له پشت چاويلکه که يه وه ته مه شای ده کردم، به ږدینه بچووک و چاويلکه کانزاييه که يه وه، له پياوړکی تووړه و تړو ده چوو.

وايزانم حەزى دەکرد وەكو مالکوم ئىکس بى (مالکوم ئىکس X ، سىياسەتوانىکى ئەمىرىکى ئەنتى نەژادپەرستى بوو.) بۆيە ھەمىشە بە کراسى سىپى ئوتوکراو و بۆينباخەو نەبا، دەر نەدەچوو. حەزى نەدەکرد وەكو ئەفرىقىيانى نانیز يان ئانتىلى سول – کە قژى خۆيان دەھۆنیهو، رقی لەو شتانه بوو و لە ھەمان کاتدا بەزەبى پىياندا دەھاتەو. پوژىک پىپى گوتم:– دەزانى چ شتىک زۆر ئازارم دەدات؟ وەختايەک تەمەشای مندالانى رەش پىست دەکەم و بىریان لیدەکەمەو کە نیوانیویان ھەر بە مندالى دەمرن. وەكو ئەو ھى لە تونىلى مەرگا بژى.

هه‌روه‌ها باسی ئەفریقا، باسی عاده‌تی تۆلە ئەستادن، باسی به‌کریگراوانی بیافرا و، ئەو منداڵانە‌ی ده‌کرد که له‌ برسا، یا به‌ ئاندز و یه‌تا ده‌مردن.

زۆرى ھەز لە نیتشە بوو، بەلام وێرایی ئەو ھەش فانۆن-ی بەسەردا پەسەند دەدا. زۆرجار بەشیک لە " ئاغایان و کۆیلان " ی ئەلبیرتو فرایری بۆ دەخویندەمەو. بەلامنە ھەزی لە پۆمان بوو و نە لە شیعەر، جگە لە شیعەری مەحموود دەرویش و تیماجین ھوات. " پۆمان ھیچ نیە، ھیچیان تیا نییە، نە ھەقیقەتیان تیا نە درۆ. تەنیا تۆز و بايە. " لە ناچاریدا رامبو و جون دونی بەدل بوو، بەلام لەم دواییاندا رامبۆشی لەبەرچاو کەوتبوو، چونکە لە ھەلەیی زەنگیەکان دوابوو، دەستی لە قاچاخچیا ئی بەوانەو ھەبوو.

پۆژیک پیمگوت: - تۆش وەکو باپیرت بیر دەکەیتەو، کە ھەرچی شتیک ھەبە لە قورئاندا و تراو.

وامدەزانی لە قسەکەم توورە دەبیت، لێ ماوەیەک لە فکران راچوو ئەوسا وەلامی دایەو: - دروستە، ھیچ شیعەریک ناگاتە قورئان. بەراستی سەیرە، ئەو شتانە ئی بەرلە ھەزار سال پتر و تراون، و ھەرچیەک بکەین نەتوانین لەوە باشتر بلیین.

گوتم: - ئەدی دەتوانین خراپتر بلیین؟

بە ھیرەتەو تەمەشای کردم، لاموایە لە مەبەستم ھالی نەبوو.

من دوو ژیانم ھەبوو. پۆژم لە گەل حوریەدا و بەکاری خاوین کردنەو ھە مالاھەکی ئەو خانمە پۆژنامەفان و بازار کردن لە گەرەکی چینیەکان دەبردە سەر. بەدلی ھەموو خەلکە بووم، خوشیان دەویستم. جارجاریش دەچووم بۆ ھۆلی راھێنان و مەشقی بۆکسین، لە بیربیس، تا نونو بدینم. پاش ئەو دەچووم بە سۆراخی ژوانە پۆشنیری و فیرکاریەکانمەو لە زانکۆی سوربون یان نزیک شەقامی ئاساس، لە گەل ھەکیم دا.

ھەکیم کە منی بە ھاورێ و خویندکارەکانی دەناساند زۆر بە خووە دەنازی:

-ئەمە لەیلایە، خۆی لە مالاھە فیتری خویندەواری کردووە، نەچوو تە قوتابخانە، بەلام ئەمسال بەشداری لە تاقیکردنەو ھە دەرەکی، بەکالوریا، بەشی ئەدەبیدا دەکات.

شەوان، ھەموو شتیک دەگۆرا. دەبووم بە سیسرک. دەچووم بۆ ویستگە ئولبیاک یان ئوستیرلیتز یان ریومور سیباستوبول، بۆ دیدەنی سیسرکەکانی دی. کە بە پارەو پیاوپیچەکانی میتروکەدا دەگەیمە جی و گویم لە دەنگی تەپل و دومبک دەبوو، رادەجفریم. بەراستی جادوو ئەنگیز بوو، خۆم لەبەری نەدەگرت . ئامادەبووم لە پیناوی ئەو پیتم و موسقاھەدا خۆم بە ئاو و ئاگردا بدەم.

زۆربە ئەفریقایەکان لە باستیل و سان بول بوون، ئەنتیلیەکان لە ریومور و سیباستوبول بوون، بەلام ھەندیجار سیمونیش لەویندەر دەبینرا. ھەو لەجار نونو بەوی ناساندم. ئاپۆراپەکی زۆر لە پارەوکاندا ھەبوو، بەلام من ھەرچۆن بوو خۆم گەیانە ریزی یەکەم. سیمون کیزیکى بالابەرزى، زۆر رەش بوو، دەم و چاوی کەمیک درێژکۆلە و چاوەکانی بادەمی بوون. سەرپۆشیکى تەنکی سووری بەسەریا دابوو، کراسیکى درێژی سووری تۆخی لە بەرکردبوو. لە ھەو لەو ھە وامزانی میسریە. بەلام نونو گوتی: " ئەمە سیمونە، خەلکی ھایتیە. " دەنگیکى نەرم و لەرزۆک و گەرمی ھەبوو کە تا قولایی ناخم پۆدەچوو. سیمون بە زمانی کریول-ی، بە وشەین ئەفریقایى دەستری (گۆرانی دەگوت) گۆرانی گەرانەو لە رێگە دەریاو ھە دەگوت، ھەمان ئەو گۆرانیە کە پۆنیشفانانی دوپرگە دواى مردن لە دەریادا دەلیین. بەپێوە، بەبیئەو ھە تەقربەن لە جیتی خۆی

بجولیت هه‌لیده‌کرده گۆرانی. ئەوسا دەسوراپیه‌وه، به هه‌ردوو که‌فە‌لی خۆیدا ده‌کیشا و کراسه‌ ده‌لب و درێژه‌که‌ی پڕ با ده‌بوو، هێنده‌ جوان بوو، له‌ ته‌مه‌شای چه‌په‌سابووم.

سیمون، شه‌ویک قسه‌ی ده‌گه‌ل کردم. ئەو شه‌وه‌ بوو که‌ پۆلیس دایان به‌سه‌ر هۆلی ئاهه‌نگه‌که‌دا، خه‌لکه‌که‌ بلاوه‌یان لێکرد، له‌ ویستگه‌که‌دا و له‌ کۆتایی پارچه‌یێکی درێژدا تووشی یه‌کدی بووین، ده‌بوايه‌ برۆین، بلیتیکم دایه‌ و سواری میترو بووین و به‌ره‌و مه‌یدانی ئیتالیا پۆیشتم. ئەو له‌ سه‌ر کورسیه‌ک له‌و کورسیانه‌ی قه‌د ده‌کرینه‌وه‌ و هه‌لده‌درینه‌وه‌ دانیشتم و منیش له‌لایه‌وه‌ پۆنیشتم. له‌ناو ئەو فارگونه‌ پیسه‌دا، به‌ چاوه‌ خه‌والو و قورسه‌کانیه‌وه‌، به‌ لێوه‌ ئەستوره‌که‌یه‌وه‌ که‌ برده‌بوی به‌ده‌میا، به‌ گۆنا پان و لووسه‌کانیه‌وه‌، له‌ دۆتمیران ده‌چوو. لێی پرسیم که‌ من کیم و کۆینده‌ریم، نازانم بۆچی ئەو پازهی، که‌ به‌ هیچ که‌سم نه‌گوتبوو، نه‌ به‌ نونو و نه‌ به‌ ماری ئالین و نه‌ به‌ چه‌کیم، نه‌گوتبوو، به‌وم گوت. پیمگوت که‌ نه‌ ده‌زانم کیم، نه‌ ده‌زانم کۆینده‌ریم، ئەوه‌نده‌ ده‌زانم شه‌ویک منیان به‌ جووتی گواره‌ی هه‌یثک (هلال) ئاساوه‌ فرۆشتوو و ته‌واو. ماوه‌یه‌کی زۆر لیم ورد بووه‌وه‌، وادیار بوو دلی به‌ حال‌م بسووتی. ده‌ستی گویشیم، ده‌سته‌کانی گه‌وره‌ و گه‌رم و به‌هێز بوون. گوتی: - تۆش وه‌کو منی له‌یلا، ئیمه‌ مانان نازانین کیین، کۆینده‌رین، خۆمان خاوه‌نی خۆمان نین.

پیم سه‌یر بوو، بو پاشکاویه‌ قسه‌ی ده‌گه‌ل مندا ده‌کرد، له‌ کۆیش؟ له‌ ناو هه‌را و هه‌نگامه‌ی فارگونه‌که‌دا، له‌ ژیر تیشکی ئەو پوناکیه‌ی له‌ ویستگه‌کانه‌وه‌ پرشنگی ده‌دا و له‌ پوو و پوخساری ده‌دا و هه‌ر دوو بیللیه‌ی چاوه‌ کاله‌کانی، وه‌کو جووتی یاقووتی پرشنگدار ده‌بریسکانه‌وه‌.

سیمون، منی بۆ ماله‌که‌ی خۆی برده‌وه‌. له‌ خانویه‌کی بچووکه‌دا ده‌ژیا، باخچه‌یه‌کی بچووکی هه‌بوو، که‌وتبووه‌ شه‌قامیکی بچووکه‌وه‌ که‌ ناویکی غه‌ریبی هه‌بوو؛ بوت ئوکی. ده‌گه‌ل دۆسته‌که‌یدا له‌وی ده‌ژیا، دۆسته‌که‌ی پزیشکیکی خه‌لکی هایدتی بوو. پیاویکی بالابه‌رزی باریکه‌له‌ی شیکپۆش بوو. خه‌لکانیکی دیکه‌ی هایدتی و خه‌لکی کۆماری دومینیکاش له‌وی هه‌بوون. به‌ زمانیکی خۆش و له‌زله‌ز ده‌گه‌ل یه‌کدیدا ده‌ئاخفین که‌ من هیچی لێ حالی نه‌ده‌بووم. ئەگه‌ر سیمون له‌وینده‌ر نه‌با، لاموايه‌ یه‌کسه‌ر له‌وی ده‌پۆیشتم، چونکه‌ له‌و خه‌لکانه‌ی ئەوی ده‌ترسام، به‌تایبه‌تی له‌ (مارتاجاوی)ی دۆستی سیمون که‌ به‌ جۆری ته‌مه‌شای ده‌کردم له‌ تۆ وایه‌ ده‌یه‌وی هه‌رچیم له‌ ناخا، له‌ دل و ده‌روونا هه‌یه‌، بیخوینیته‌وه‌. هه‌لبه‌ته‌ خه‌لکانیکی سپی پیستیانیشت له‌ گه‌لدا هه‌بوو، یه‌کێک له‌وانه‌ کابرایه‌ک بوو له‌ هه‌وه‌لی ته‌مه‌نا، خۆی به‌ په‌خنه‌گری هونه‌ری ده‌زانی، که‌میک له‌ ئاغای دولاهی ده‌چوو. هه‌روه‌ها ژنانیکیش هه‌بوون که‌ به‌ ده‌ستووری ئەفریقایی جل و به‌رگیان ده‌پۆشی و ملوانکه‌ی قورس و مت و مووروی ساخته‌یان، له‌و بابه‌تانه‌ی که‌ چه‌کیم ده‌یفرۆشتن له‌ مل ده‌کرد. دووکه‌لی سیفار وچه‌شیشه‌ ده‌چوو به‌ ئاسمانا و به‌ ده‌وری تیشکی گۆلۆپه‌کاندا لولوی ده‌خوارد و ده‌په‌نگایه‌وه‌، ده‌تگوت عه‌ودالی نۆته‌ی ئارامی ئەو موسیقاییه‌ن که‌ ده‌تگوت له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌، له‌ ئەرزه‌که‌وه‌ و ته‌نانه‌ت له‌ په‌نجه‌ره‌کانیشه‌وه‌، هه‌لده‌قولان و بلاو ده‌بوونه‌وه‌.

که‌س گویی به‌ من نه‌ده‌دا، هه‌ر به‌و ده‌قه‌وه‌ له‌ به‌ر ده‌رگای هۆله‌که‌ و به‌ده‌م جگه‌ره‌کیشانه‌وه‌ وه‌ستابووم، چاوم ده‌گێرا تا سیمون به‌ سه‌رپۆشه‌ سووره‌ تۆخه‌که‌ی و به‌ گواره‌ زیره‌کانیه‌وه‌ بدینم.

یاروی په‌خنه‌گری هونه‌ری، لیم نزیک بووه‌وه‌، به‌ ده‌نگی نه‌وی شتیکی به‌ گویمدا دا، له‌به‌ر ئەوه‌ی هیچی لێ حالی نه‌بووم، ده‌می له‌ په‌نا گویم نا و دووباره‌ی کرده‌وه‌: " چه‌ند به‌ شکۆ و شه‌وه‌که‌ته‌ ". لاموايه‌ گوتی: " ئەم ژنه‌ نمونه‌ی هه‌موو پاکي و بیگه‌ردییه‌که‌. " من نه‌ به‌ ئەری و نه‌به‌ نه‌ری وه‌لام نه‌دایه‌وه‌. پێده‌چوو وابه‌زانی

هیچ حالئ نابم. چاوم له دور چاوانی بری و بو ئهوهی گوئی لیم بئ بهدنگی بهرز شیعرئکی سیزیرم له بهر
بو خویندهوه:

" سهما بو من

سهمای زهنگی شه رانی

سهما بو من

سهمای تیکشکانی کۆت و زنجیران

سهمای رهقین له زندانان

سهما، چه ند جوانه، چه ند شایسته و رهوایه که سیکی زهنگی بم "

یارووی رهخنه گر بیئ هوهی له جیی خوی بجلئیت، چاوی تیپریم، ئهوسا که و ته چه پله لیدان. هاواری ده کرد:

-گوئی بگرن، گوئی له م کچوله یه بگرن، شتیکی پییه دهیهوی پینان بلئ!

سیمون هه لیکرده گۆرانی، بو کهس نا ته نیا بو من نه بی. ده مزانی گۆرانی بو من ده لئیت، چونکه له و په ری
هۆله که وه ستابوو و دهستی بو لای من راده کیشا، به دهنکه خۆشه که ی و به فهره نسی ئاوازیکی یه جگار
خۆشی ده گوت، خۆبه خۆ ده خزییه ناو ریتمی ته پله کانه وه.

دوای ئه وه هه شیشه م کیشا. پیشتەر ئه و شوینانه م دیتبوو که ئه و فیعلانه ی تیا ده کرا، بو نمونه له
میوانخانه که دا دۆتمیره کان ناوبه ناو ئه وه یان ده کرد، له ژووریکدا کۆ ده بوونه وه و به نۆره هه شیشیان
ده کیشا، ئیدی بوئی که سکونی هه شیشه که بریک تیژ و هه ندیک شیرین بوو، بلاو ده بووه وه، ئه وه مهستی
ده کردم و خهوی لیده خستم.

لیرده دا، رهوشه که وه کو ئه وینده ر نه بوو. که سیکی تاهیتی سیغارئکی دامی، به هوی موسیقا که و دهنکه خۆش و
زولاله که ی سیمونه وه، مژئکی قوولی قوولم لیدا، وه کو ئه وه ی به هوی له ته پلئ سه رمه وه بیئت و له بنی پیمه وه
ده ربجئیت. ئه لکولیشم خوارد وه؛ ویسکی، بیره، عه ره ق. له بیرمه نه مه ده توانی خۆم به پیوه بگرم. دیار بوو دوای
ماوه یه کی که م مهستی مهست بووبووم، به ته واوه تی هۆشم له دهست نه دا بوو، به لام بریک مهست بووبووم،
وه کو هه ندیجار ئه و حاله ته له سینه ما دا ده بینین. له بهرده م سیمون دا وه ستابوووم و منیش گۆرانیم ده چری،
وشهکانی ئه وم دووباره ده کرده وه و له هه مان کاتدا ده ره قسیم. مهست بووم، لی هاوسهنگی خۆم له دهست
نه دا بوو، به پیچه وانه وه هه موو شتیکم به لاوه روون بوو. به بهرده وامی وشه ی گۆرانیه کم له سه ر ریتمی
دومبک و ته پله بچوو که کان ده گوته وه.

" گویم له شاره

له دلما، له زارما

له خوینما لیده دا

ئیمه ی خه لکانی دی

له دوور، سهرگهردانين له دهريادا... "

خه لکه که وهکو ئه وهی بهر بوومه له رزه و عهر د هه ژ که وتبن، به لادا ده هاتن، دیواره کان به بهر چاومه وه ده هه ژان و تاپوی خه لکه که شه پۆلیان د هدا و سهر پۆشه سووره توخه که ی سیمون له بهر چاو گه وره ده بوو، هه موو هۆله که ی پر ده کرد. دکتور جوايو ئاگای له حال م بوو، له سهر ته ختیک رايكشاندم و، سیمون به دهسته سړيکی ته پ و سارد، روو و روخساری فینک ده کردم وه. رهفتاری پر میهر و زور دایکانه بوو. به نه رمی قسانی ده کرد، هه ستم ده کرد هیشتا گورانی ده چړی، به دهنگه نه وی و که میک گر ه که ی گورانی ده لی، ته نیا بو منی ده لیت، به لام گویم له دهنگی نه رمی ته پله کان نه بوو، ته نیا دهنگی دلی خوم له گویمدا دهنگی ده دایه وه.

ئاماده بووان، دهسته دهسته پوښتن و بلاوه یان لیکرد. پیده چوو ترسابن که کیشیه کیان بو دروست بکه م. خه لکانیکی ناودار بوون: رهخنه گرانی هونه ری، سیناریستان، سیاسه توانان. ئه مانه هه میشه، هه وه لین که سن که مه جلیس چول ده کن..

له لایه کی دییه وه، سیمون و دوسته که ی مشت و مریان بوو بوو. دیمه نیکی کو میدی و سهیر بوو، من له دووره وه گویم له دهنگیان ده بوو. وهکو ئه وه بوو، به سهر جهسته ی خومه وه شه پول بده م و ئه وان له هه ن بهر که سیکی دیکه دا قسان بکه ن. پاشان له سهر ته خته که به جییان هیشتم و چوون بو ژووره که. گویم له راویژی نه وی دکتور و هاواری سیمون ده بوو. له هه وه له وه له وه ده چوو له سیمون بدات یان ئه شکه نه جه ی بدات، پاشان گویم له زه مزه مه یان بوو، هه ستم کرد، خه ریکی حوب حویینه ن.

تام لیها ت بوو، له سهر ته خته که هه لده له رزیم. له ناکاوا هیلنجم هات. به ز بو مووبه قه که چووم تا برشی مه وه، به لادا ده هاتم، کورسیه کانم ده خست. هیشتا دوو پایوی هاییتی له وی مابوونه وه و ده یان خواره ده وه. که منیان به و حاله وه بیني چوون دکتور ئاگادار بکه نه وه. گویم لیبوو به کریولی باسی منیان ده کرد، مارتینال جوايو کوتی: "رهنگه سهرخوش بی، باشتر وایه بو مالی خوی ببریته وه."

وابزانم ته له فونی بو زور که س کرد تا ئه نجام هه کیمی دوزییه وه. به و ئاوايه ئه دره سی گه راجه که ی شه قامی جافلوی ده سکه وت. ئیدی له وه وه بوم به دیار که وت که دنیا زور بچووکه، من بیرم له مه ده کرده وه و دوسته که ی سیمون - ش په یتا په یتا ته له فونی ده کرد. می شکم ده کولا. له هه مان کاتدا روخساری سیمون - م ده بیني، چاوه درشته کانی که له چاوی گامیشیکی میسری ده چوو، و خه میکی قوولیان لینیشتبوو، له ناکاوا بوم ده رکه وت چما به منی گوت لیکدی ده چین، ئیمه خاوه نی جهسته ی خومان نین، چونکه ئیمه هه رگیز خاوه ن قهراری خومان نه بووین، چاره نووسمان به دهستی خه لکانی دی بووه.

سیمون له ماله وه مایه وه، مارتینال جوايو و یه کیک له براده ره کانی به ئوتومبیل گه یاندمیانه وه. له ده ره وه باران ده باری، ئاو له چال و چوله کانی سهر شوسته که که له که بوو بوو و به ئاسته م شه پۆلی د هدا. ئوتومبیله که به شه قامه چول و بیده نگه کاندایه پوی. لاموايه له ده رمانخانه یه کی ئیشگر ده گه ران، دکتور پوی تا ده رمانم بو بکریت، قه تره ی برامبیران یان شتیکی له و باب ته م بو بکری. منیان له سهر جاده که و له به رده م ده رگای گه راجه که به جیهیشت. دایانگرتم، دایان نیشاندم و پشتیان نام به دیواری گه راجه که وه. مارتینال جوايو به بیده نگه ته مه شای کردم. براده ره که ی دکتور به کریولی شتیکی گوت. به لامه وه گرینگ

نەبوو؛ خوای دەکرد بە زمانی جاوهیی قسەى دەکرد. پاشان پۆیشتن، بە دەوری چرا سوورەکه‌دا پێچیان کردەوه‌و له چاو ون بوون.

((١٠))

ئەنجام زستان هات. له هه‌موو ژيانما هه‌ستم به سه‌رمای وا نه‌کردبوو. ته‌غریده، پێشتر باسی سه‌رمای فه‌ره‌نسای بۆ کردبووم: ناسی ئاسمانی تاریک و به‌هه‌ور و ئه‌و شه‌قامانه‌ی بۆ کردبووم که له سه‌عات چواری پاش نیوه‌رۆوه، گه‌لۆپه‌کانی هه‌لده‌کران، باسی به‌فر، شه‌خته و سه‌هۆلبه‌ندان و، دار و دره‌ختی پرووت و چه‌ماوه‌ی تاپۆ ئاسای فه‌ره‌نسای بۆ کردبووم. به‌لام به‌هه‌رحال زستانه‌که زۆر له‌وه سه‌خت تر بوو که ئه‌و باسی کردبوو.

حوریه له هه‌یقی شوباتدا منداڵه‌که‌ی بوو. پاش ئه‌وه‌ی له دایک بوو هه‌زم ده‌کرد، که په‌نگه ئه‌مه یه‌که‌مه‌جار بێ حاله‌تیکی وه‌ها رووبدات؛ منداڵیک له ژێرزه‌مینیک قوولی ئه‌شکه‌وت ئاسادا و دوور له هه‌تاو و پوناکی له دایک بووبی.

وابزانم له‌به‌ر ئه‌مه که‌لکه‌له‌ی ئه‌وه‌م که‌وته‌سه‌ر که برۆم بۆ باشوور و گه‌پانه‌وه بۆ باوه‌شی خۆر، تا هه‌تاو له‌م منداڵه‌ بدات و ناچار نه‌بی، هه‌وای بۆگنخی ئه‌م شه‌قامه بێ ئاسمانه هه‌لمژیت.

ئیدی ده‌گه‌ل نونودا که‌وتینه نه‌خشه‌دانان، نونو به‌ته‌ما بوو، له پێشبریکنی کێشی په‌دا سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست بێنی، له‌و حاله‌دا ده‌مانتوانی ئوتومبیلیک بکڕین و هه‌موومان، له گه‌ل حوریه و که‌که‌یدا، به‌ره‌و باشوور برۆین و به‌و شارپێگایه‌دا که به‌ ئیفری کورکوروون دا تیده‌په‌ری و هه‌ر هه‌شت لقه‌که‌ی که له پوبار ده‌چوو بکڕین و برۆین بۆ کان، بۆ مونتیکارلۆ، بگه‌ر بۆ پۆما و ئیتالیا. چاوه‌روانی هه‌یقی نیشان یان ئایار بووین، تا منداڵه‌که که‌میک هه‌راش و فراژی ببیت و به‌رگه‌ی سه‌فه‌ره‌که بگریت. یان تا حوزه‌یران، چونکه ده‌بوو به‌شداری له تاقیکردنه‌وه‌کانی به‌کالوریادا بکه‌م، به‌لام نه‌ده‌بوا له‌وه‌ی پتر دێر بکه‌وین، چونکه ئه‌وه‌نده دوا‌ده‌که‌وتین، له‌وه‌ بوو، ده‌رفه‌ته‌که‌مان له ده‌ست بجیت و هه‌رگیز سه‌فه‌ر نه‌که‌ین.

مانگی حوزه‌یران کاتیکی زۆر باش بوو. پێشبریکیه‌که له هه‌شتی حوزه‌یراندا ئەنجام ده‌دا، نونو به‌رده‌وام راهێنان و مه‌شقی ده‌کرد. له گه‌راجه‌که‌دا تووره‌که‌یه‌کی به‌تالی په‌تاته‌ی، پڕ کردبوو له په‌رۆ و پارچه‌ کوتال و راهێنانی له سه‌ر ده‌کرد.

هه‌وای شه‌قامی جافلو سارد بوو. خۆشبه‌ختانه نونو هه‌ته‌ریکی کاره‌بایی هه‌نابوو، که ده‌که‌وته کار، ده‌نگی هه‌نده به‌رز بوو ده‌تگوت ده‌نگی فرۆکه‌یه. جا بۆ ئه‌وه‌ی کاره‌با زۆر سه‌رف نه‌که‌ین، نونو فی‌ری کردبووم چۆن ده‌سکاری سه‌عاته‌که بکه‌م، به دریلێکی ده‌ستی کونیکی بچووی له‌لاوه کردبووه قه‌پاغی سه‌عاته‌که، تا به‌په‌ت و قولابیک میلی سه‌عاته‌که پابگرین، که کاتی هاتنی چاودێری کاره‌باکه نزیک ببوایه‌ته‌وه، په‌ت و قولابه‌که‌مان لاده‌برد، کونه بچووه‌که‌مان به‌ تۆزی ماچوومی شین ده‌گرت. زۆربه‌ی کات بێ پاره‌ بووین. نونو به‌رده‌وام راهێنانی ده‌کرد، وه‌ختی ئه‌وه‌ی نه‌بوو کار بکات، ده‌رامه‌تمان به‌ زه‌حمه‌ت به‌شی ده‌کردین. که شه‌وان ده‌هاته‌وه له ماندوویه‌تیدا خۆی به‌پێوه نه‌ده‌گرت، یه‌ک ته‌خته له‌سه‌ر جیگا‌که‌ی ده‌که‌وت. زامنه‌ کۆمه‌لایه‌تی‌ه‌که‌ی به‌لینی دابوو‌ی که ئه‌گه‌ر له پێشبریکیه‌که‌دا براوه‌ بێ، کارتی ئیقامه‌ی بۆ وهرده‌گریت و نونوش ده‌یویست به‌ هه‌ر نرخێ بووه ئه‌و ده‌رفه‌ته له کیس خۆی نه‌دات. حوریه له‌م پۆژانه‌ی دوا‌یه‌دا وای لیه‌اتبوو زیاتر له

شاههنگ دهچوو. له نزيكى شوفاژهكهوه، كه بهردهوام گيزه گيزى ليوهدههات، لهسهر جيگاكهى پالدهكهوت، تهواو قهلهو بووبوو، هيچ كاريكى نهدهكرد، دم و چاوى ئاوسابوو. نهيدوهيست هيچ ياريددهريكى جفاكى يارمهتى بدات.

تهنانهت دكتوريشى نهدهويست. دهترسا خهبهري پوليسى ليبدن و بينيرنهوه بولاي ميتردهكهى. ئهو ژيرزهمينه بو ئهو ئهمن بوو، وهكو جالجالوكه داوى به دهورى خوئ و كچهكهيدا تهنى بوو. كهس نهيدهتوانى ليدهدا بيدوزيتهوه. تاقه خهتهر برادهركهه نونو بوو. بهلام به گويرهى دوا ههوال، ئهو بورابوراي پيخوش بوو و له ژيانى خوئ لهوئ رازى بوو و ئهگهري ئهوه نهبوو كه بهو باران و سهرمای زستانه له ناكاوا بو پاريس بزفريتهوه.

حوريه كه وهختى مندالبوونى هاتبوو، له جياتى دكتور داوى مامانى كردبوو. نونو، ويل و سهرگهردان، شپرزهو شهپريو، به ههلهداوان بهناو جاده و كولانان دهكهوئ. منيش كه نهدهزاني چ بكهه و كيوه بچم، سواري قيتارى ئيفرى كوركورون بووم و بو ئوردوگاي قهرهجان چووم. خوانيكو ژنيكى دوزيهوه. به زمانى مانوش گهنگهشهيهكى زورى لهگهلا كرد و ئهناجم قاييل بوو به برى پينچ سهه فرانك له گهلماندا بيت. ناوى خوسيفا بوو، ژنيكى دريژ، كهميك له پياو دهچوو. دم و چاوى دريژكوله و پر چرچ و لوچ، دهستهكانى بههيز بوون. بهحال فهرههسى دهزاني، كه به ئيسپانى له گهليا كهوتمه قسان ههنديك دلي نهرم بوو، زمانى وهكو گاليسى يهكان زبر بوو.

خوسيفام به قيتار له گهلا خومدا هينا. لئ پيش ئهوهى بگهينه شهقامى جافلو، ويستى ههندي شت بو خوئ و حوريه كه له سهه منداال بوون بوو، بكرئ. ئيدى ههندي شتى وهكو لوكه، سارغى، چهسپ و ئهوشتانهى كرى و ههروهها لهلاى كهسيكى چيني گياى وشكى وهكو زهعتهر و گولي مريهم و قوتووه مهلهميكى كرى كه ويتهى بهورى به سههروه بوو. ههروهها كولا و پسكيت و سيفاريشى كرى.

ئهناجم ژنهى تايه گهيهه گهراجهكه، بو ئهوهى كهس بيزارى نهكات پهرديههكى به ژوورهكهى حوريه دا ههلواسى. سئ دانه روژ لهوئ مايهوه بهبئ ئهوهى بيته دهروهه يان قسهيهك بكات. كه دهبييني جيگاكه بوئنيكى ناخوشي ليدئ، بهردهوام بخوردى دادهگيرساند و جگههرى دهكيشا. لهو روژانه دا من و نونو نهماندهتوانى لهوئ بمينييهوه و بهردهوام له دهروهه بووين. پاش ئهوهى له مالى پياتريس له كار دهبوومهوه، دهچووم بو هوئى راهيتان له باربيس تا نونو بدبنم. ئيدى بوكسينى دهكرد، پهتبازي دهكرد. ئيدى له گوشهيهكهوه روډهنيشتم و تهمهشاي چالاكويهكانى ويم دهكرد. ههمووان وايندهزاني من گيرلفريندى گياني به گياني ئهوم، تهنانهت نوينهره كومهلايهتیهكهش هات و قسهى دهگهلم كرد. به "نونو" يان "ليون" ناوى نهدهبرد بهلكو بهناوى فاميلهوه، ئاديخو ناوى دهبرد: "ئاديخو دهبن كار بكات، جدى بئ، نابئ هيچ گهوجايهتیهكى لئ سادر بئ، ئهوهى پئ بلئ." وابزانم مهبهستى ئهوه بوو كه نابئ نونو تيكهلاوى ئهوه كهسانه بيئت كه دهركاي ئوتومبيلانيان دهشكاند، مهبهستى ئهوه ريكوردهرانه بوو كه ههنديجار نونو له گهلا خوئ دههينان و دهيفروشتن. ئهه نوينهره پياويك بوو كورته بالا، قز كورتي قز گف، سهروسيمای له وهرزشكار و پوليس دهچوو.

ههزم نهدهكرد قسهه له گهلا بكات، ههروهها ههزم نهدهكرد بهو راويژه بلئ ئاديخو، وهكو ئهوهى دهسهندهخورى ئهوه بيت. يهك دووجاران ههوليدا، بزاني له رووى قانونيهوه رهوشم چيه و چونه، ئيقامهه

ههيه يان نا. حهزم نهدهکرد ئه و پرسيارانه لیبکات، به و خۆمانی و راشکاویهوه، هه موو کهس به ناوی خۆیهوه بدوینێ، وهکو ئهوهی ههچ جیاوازییهک له نێوان ئێمه و ئه ودا نه بیست. پهنگه ئه مهی له پرووی دۆستایهتی و بێ فرهقیه وه بوو بێ. دهستی چهپی برابوو، پێدهچوو پهفتاری پهنگدانه وهی ئه و بارودۆخه ی بن، پرووی ده کرده خه لکی و به دهنگی بهرز دهیگوت:

—ئادهی بێزهحمهت یارمه تیم بده با کراسه کهم له بهر بکه م.

دۆستایهتی که ی هه ندیک گومانای بوو. ته قریبه ن هه موو رۆژیک به نونوی دهگوت: —خه مت نه بێ، ئیقامه که ت مسۆگهره، له ته و او بو و ن دایه.

هه موو کاریکی پێده کرا.

ئه نجام حوریه کچی بوو. که له مالی پیا تریس— ی رۆژنامه قان گه رامه وه، ساواکه به با وهشی حوریه وه بوو. مامانه که شه که ت دیار بوو، چه ند پیکه شه رابیکی خوار دبو وه وه، به سه ر ته خته که وه خه و یکی قوولی لیکه و ت بوو. ته نانه ت تیشکی گلۆپه نیونه که ش خه به ری نه کرد بو وه وه.

حوریه ش خه و آوو دیار بوو. بۆنیکي تیژ ژووره که ی پر کرد بوو، بۆنی میز و ئاره قه، بۆنیکي که میک که سکون. ئه گه ر په نجه ره یه ک هه بوایه ده مخته سه ر گازی پشت بۆ ئه وهی تیشکی هه تاو و هه واهه تبا یه ژووره وه. بیرم له وه ده کرده وه که پێویسته هه رچی زووتره ئه و مندا له له و ی به رینه ده ره وه، ده نا له و ژێرزه مینه نا ژێ.

له رۆژانی دواتر دا، پله ی گه رما دابه زی. هه ره هه موومان شه که ت بووین. ده تگوت هه موومان له دروست کردنی مندا له که دا شه ریک بووین. به نۆره ئیشکی مندا له که مان ده گرت. مه مکي حوریه بریندار بوو بوو. به زهحمهت شیر ی مندا له که ی پێده درا. هیشتا له جیگادا بوو که تووشی خوین به ربوون بوو. مامانه که دووباره هاته وه، شیر و رازیانه ی ده ر خواردی حوریه دا، مه مکه کانی به مه له میک چه ور کرد. حوریه له رز و تایی لیهات بوو، مندا له که ی ده گریا. سه ره نجام پیا تریس— ی رۆژنامه قان، خانمیکي دۆستی خۆی، که یاری ده ده ری پزیشک بوو بۆ نار دین، ئه م خانمه حوریه و مندا له که ی بۆ زاینکه برد. هه له به ته حوریه ره وشی زۆر خراپ بوو، بۆیه بێ هه چ ئیعتیزاریک قاییل بوو بخریته سه ر ده سته به ره و به و ئاسانیه بییه ن.

هه موو پاش نیوه رۆیه ک ده چووم بۆ دیدنه ی. له گه ل کۆمه لیک دایکانی دیدا، له ژووریکي جوان و سپی و رونا کدا، له نه مۆمی خواره وه خه و یترابوو. له په نجه ره که وه دار سه روو و گو لی کیوی سپی و کیشکان دیار بوون، که به ملا و به ولادا ده فرین، ته نانه ت ئاسمانی هه ورینیش جوان بوو. شیرینی وشک و ترمۆسه چام بۆ حوریه ده برد. بۆ ئه وهی دلنه وایی حوریه بکه م و سه رگه رم بێ، هه رچه کم به خه یالدا بهاتبا یه بۆم باس ده کرد. ده مگوت ده بی ناویک بۆ مندا له که هه لبرێرین، ناوی ده نه یین پاسکال، چونکه له وهختیکي زۆر باشدا له دایک بوو بوو، به ر له ده رچووونی یاسا تازه که له دایک بوو بوو، به گوێره ی یاسا تازه که خوین و نه ژاد مه رجه بۆ به فره ره نس ی زانی نی هه ر که سیک. حوریه رازی بوو، به لام حه زی ده کرد ناوی مه لیکه شی بۆ زیاد بکات چونکه ناوی دایکی بوو. به و ئاوا یه مندا له که ناو نا " پاسکال مه لیکه ". له کاتی تۆمار کردنی ناوه که ی له دایه ره ی ناسنامه دا، حوریه ده یویست ناوی راسته قینه ی بابی مندا له که که محمه دی ناو بوو، له ناسنامه کهیدا تۆمار بکات تا که چه که ی باب نادیار نه بێ. حه کیم هات تا مندا له که بدینی، ته مه شای ئه و بوونه وه ره چکوله

سوورکه له یه ی کرد که له بیشکه یه کدا، له تهنیشت حوریه وه خه وتبوو. گوتی: " ئەم منداڵه له فهره نسیان ده چیت."

حوریه له ناکاوا، به نیگه رانی گوتبووی: " باشه ئەگه ر بهموی بۆ ولاتی خۆم بگه ریمه وه، ئەوانه منداڵه که م لئ ناسه نن؟ " به گویره ی توانا دلنه واییم کرد و گوتم: " کهس ناتوانی لیتی به سه نیت، ئەمه منداڵی تویه و مافی که سی تری به سه ره وه نییه."

پیموایه ئەمه یه که مجار بوو ده بوو به خاوه نی شتیکی تایبه ت به خۆی، وپرای ئەو هه موو زه حمه ته ی کیشابووی و ئەو نیگه رانیه زۆره ی سه باره ت به ئاینده هه ی بوو، به م به شه خۆشحال و به خته وه ر بوو.

هاتنی پاسکال مه لیکه، شه قامی جافلوی به ته واوی گوپی. ئیدی زانیم که هه ی شتیکی وه کو جارانی لینایه ته وه، کاروباره کان باشتر ده بن.

حوریه بیر له گه رانه وه ناکاته وه. نایه وی بۆ ولاتی خۆی بزقپته وه. نها، پاش ئەوه ی منداڵه که ی بوو، هه سته ده کرد له جارانی به هیزتره، له شار و خه لکه که نه ده ترسا. هه موو به یانییه ک منداڵه که ی له شالیکه وه ده پینچا و ده چوه ده ره وه، سه ریکی باخه کانی ده دا، پیاسه یه کی شه قامه کانی ده کرد، یان سه ریکی ئاغای " یو " ی دۆستی ده دا. جا بۆ ئەوه ی حوریه کاریکی ده ست به کو، من داوام له پیاتریس کردبوو، که ئەو له جیگای من دابن. پیاتریس، بیشکه یه کی بۆ منداڵه که کپی و حوریه هه موو به یانییه ک ده چوو تا له لای ئەو کار بکات، پیاتریس و میرده که ی مندالیان نه ده بوو. بۆیه به بوونی ئەم منداڵه له مالی خۆیاندا، خۆشحال بوون. پاشان حوریه به وه راهات که بۆ ماوه یه کی زۆرتر منداڵه که له وی به جیبیل و به خۆی بچی بۆ بازار کردن، یان ده وای نه هیشتنی نه خوینده واری. پاسکال مه لیکه ژووریکی زۆر جوانی هه بوو، پیاتریس و شووه که ی میزه که و دۆلابی کتیه کانیا ن لابرده بوو، ژووره که یان به رهنگی په مپی بۆیه کردبوو، زۆر کپی و هیدی بوو، روناک و هه تاوگیر بوو. حوریه که شه وان بۆ ژیرزه مینه که ی شه قامی جافلو ده زقپیه وه، منداڵه که ده گریا و خه وی لینه ده که وت. پیاتریس و میرده که ی به حوریه یان نه گوتبوو، به لام وایانم له هه وه له وه به ته مای ئەوه بوون پاسکال مه لیکه بۆ خۆیان هه لگر نه وه، بیکه ن به منداڵی خۆیان.

دووباره سیمون - م بینیه وه. شه ویک چووم بۆ میترۆی ریومور سیپاستوبول. ده تگوت سالانیکه بۆ ئەوینده ر نه چووم. وه ختایه ک له دووره وه دهنگی ته پله کانم له راپه وه کانی میترۆکه دا بیست، ئازام هاته جۆش، ئیدی زانیم چه ند تامه زرۆی ئەم هه را و به زمه م. به له دایکبوونی منداڵه که به ته واوی گورابووم، بگره پیر بوو بووم. وه کو ئەوه بوو ئیستا له و جم و جولانه، له و چالاکیانه، له و مانا په نه انه ی که له پشت ئەو موسیقایه وه بوو، حالی بيم.

سازخانه کان، له دوو ریانی راپه وه کانی میترۆکه رۆنیشتبوون و له ته پله کانیا ن ده دا. هه ندیکیانم، به تایبه تی نه تتیلیه کان و ئەفریقاییه کانم ده ناسیه وه، هه ندیکی دیکه یانم له ژیانما نه بینی بوو، گه نجیکی قژ دریزێ، رهنگ زافه رانیان تیدابوو، وایانم خه لکی سان دومینیکان بوو. سیمون گورانی نه ده گوت، دانیشتبوو و پشتی به دیواره که وه دابوو. عه یه کیکی ره شی گه وره ی له چاوا بوو که هه موو روخساری گرتبووه وه. له لایه وه رۆنیشتم، که ناسیمه وه، بزیه کی بۆ کردم، لئ سه یرم کرد گونای راستی ئاوساوه.

-چما وات لیھاتووہ؟

سیمون شانہکانی ھلٽہکاند، بہرسقی نہدامہوہ. دہنگی موسیقای جامبی و تہپلی جون جون بہ ئارامی، زور بہ ہیواشی دہاتہ گوی، ئەم موسیقیہ لہ ژیرزہمینہکەدا شەپۆلی دہدا و تا ئەوپەری دنیا دہپۆیی، تا موسیقای ئەوبەری ئوقیانوس وەکو سروود، وەکو ئاواز، وەکو زمان بیدار بکاتەوہ. من تینوو و تامەزرۆی ئەو موسیقیہ بووم، ئەو موسیقیہ گەشکەیی بە رۆحم دہدا. لہ دہنگی ئەو بانگ بیژہ دہچوو کە بە سەربانہکاندا دہات و دہگەییہ ناو حەوشەکەیی لالە ئەسما، لہ دہنگی پیشینیانی من دہچوو لہ ولاتی بنەمالەیی ھیلال.

لہ پریکا خەبەری ھاتنی پۆلیس بلاو بووہوہ، ئیدی تہپل کوت و تەمەشاقانان ھەموو بلەز بلاوہیان لیکرد و ئیدی خۆم بەتەنیا لہ گەل سیموندا بینییہوہ، پیک وەکو ئەو کەرەتەیی کە لہ گەل ئەودا چووبووم بۆ مالی ئەو. بەلام بە راویژیکی شپرزہ و نیگەرانی پرسی: -لەیلا، دہتوانم ئەمشەو بێم بۆ مالی تو؟

لەو شەوہوہ کە مارتینال لہ بەر دەرگای گەراجەکە داینابووم، بە شوینەکەمی دہزانی. لیم نەپرسی بۆچی. بە پیتان و بەبەر نەرمە باراندا شەقامەکانی پاریس- مان تەیی کرد و بۆ مال چوینەوہ.

دوو پوژ لەنک مەمایەوہ، لەسەر ئەو دۆشەکە خەوت کە نونو ھینابووی، ناوبەناو تۆزی کۆلای دہخواردوہ و دووبارہ دہنووستەوہ. ئیدی خۆی کردبوو بە عەماری دەرمانی ئارامبەخش. شتیکی کەمی بۆ گێرامەوہ. مارتینالی کەپلی شیت بووبوو، بە خیانت تۆمەتباری کردبوو، لینی دابوو و لہ گەل یەک دوو دۆستیدا دہست دریزی سیکسییان کردبووہ سەری. سیمون نەویستبوو لہلای پۆلیس سکالا بکات. دہیگوت کاریکی بیفایدیہ، دہیگوت دکتور جواو، پیاویکی دہستپۆیہ، لہ ھەموو جینەک دۆست و بناژۆی ھەییہ، لہ خەستەخانەیی گەورەیی شار کار دہکات و کەس باوہر بە قسەکانی سیمون ناکات.

شەویک دکتور ھات بە دواي سیمون دا. گویم لہ دہنگی ئوتومبیلەکەیی بوو کە لہ پشت دەرگای گەراجەکەوہ وەستا. نازانم چۆنی زانی بوو کە سیمون لہلای من خۆی پەنا داوہ. لہ ھەموو شوینە سیخوپی ھەبوو. ھیچ قەرەشە و بەزمیکی نەنایەوہ، بە ئەسپایی لہ دەرگای دیواری حەریقەکەیی دا، بەدەم خەوہوہ گویم لہ دہنگیکی سووک بوو. کە گلوپەکەم پیکرد، بینیم سیمون حایر و حەپەساو لہ سەر جیگاگەیی دانیشتووہ، ھەردوو چاوی ئەبلەق بووبوون وەکو ئەوہی چاوہروانی ئەو بی. دکتور بە زمانی کریول، بە نەرم و نیانی مجامەلەیی دہکرد. بە سیمون- م گوت:- دہتەوی پیتی بلیم بروات؟

نیگای غەریب، ئەفسووناوی، ترساو بوو. تەمەشای گونا ھەلماساوہکەیی و ئەو خوینەم دہکرد کە بەسەر برۆیەوہ وشک بووبووہوہ، ھەستم بە توورہیی و شەرمەزاری دہکرد.

-گوئی لی مەگرہ، بہرسقی مەدەوہ. خۆی ماندوو دہبی و دەروات.

لی وەسوەسە و مەیلی دەررونی بەسەریا زال بوو، ئیدی سیمون لہ درزی دەرگاگەوہ لہ گەلیا کەوتە چپەدوو. بۆیہ بە ئەسپایی قسەیی دہکرد تا مندالەکە خەبەری نەبیئتەوہ. ھەوہلجار بە فەرہنسی و پاشان بە زمانی کریول جنیوی دہدا.

ئەنجام دەرگاگەى كردهوه، ئوتومبىلە مارسىدسەكە، لە تارىكىەكەدا وەستابوو، لايتەكانى كوژاندبوو، جگە لە ھاژەى ھەواكىشەكانى دەورووبەر ھىچ دەنگىكى دى نەدەھات. بەدرىژاى شەوەكە ھەر قسەيان كرد. لە ناكوا خەبەرم بوو، سەرمەم بوو، بايەكى سارد لە درزى دەرگا نىمچە كراو، كەو دەھاتە ژوورەو، مارسىدسەكە وەستابوو، ھەموو لايتەكانى كوژاندبوو، سىمون و ھاوړىكەى لە سەر كوشنەكەى دواو، پونىشتبوون و بەردەوام قسەيان دەكرد.

دەمەوبەيان سىمون بىئەوھى چ قسەيەك دەگەل مندا بكات لە گەل ئەودا پۆيى. سەرم لەو دەرنەدەكرد، چۆن ژنىكى وەكو ئەو دەتوانى بەم رادەيە وابەستەى پياويكى وەھاييت.

ئىدى كردم بە عادەت، ھەموو ئەو پاش نيوەروانانەى كە مارتىنال جوايو لە مال نەبوايە، دەچووم بۆ مالى سىمون تا فيرى موزىك و گۆرانى بىم. تەقريبەن ھەموو پۆژەكەى بىئەوھى لە جىي خۆى ببزوى، بە تاقي تەنيا لە مالە بچووكە پەنجەرە داخراو، كە يا لە گەرەكى ئوكاى بەسەر دەبرد. بە مۆم و شەمالكىن داگىرساو لە ژوورىكى نەومى ژىرەو، سى گۆشەيەكى گەرەى دروست دەكرد، ئىدى حەزى لە ھەرچىيەك كردبا لە ناوەرەستيا دايدەنا، ميوەى جۆراوچۆر، مانگۆ، ئەناناس، بابايا. زاتم نەدەكرد لىي پىرسم چما ئەم كارانە دەكات و ھىچم لىي نەدەپرسى، لەبەر ئەو زۆرى خۆش دەويستم. ئەھلى جادوو و سىحربازى بوو، مادەى ھۆشبەريشى بەكار دىنا. زۆرجار بە پاييىكى سىرامىكى رەشى بچووك كراك-ى دەكىشا. جوان بوو؛ چاوە درشتە ميسرىيەكانى، ھەنيە زەقەكەى وەكو مەرمەرى رەش دەدرەوشايەو.

پيانۆ ئەليكترونىەكەى بە دوو بلندگۆو بەستراوو، دەنگەكەى بە تەواوەتى كز دەكرد، بەلام بە رادەيەك كە بتوانم گويم لىي بيت، ئامۆژگارى دەكردم، لەبەر ئەوھى گويم گرانە خۆم فيرى موزىك بكەم، قەناعەتى وابوو ھەموو گەرە موزىكفانەكان كىشەيەكيان ھەبوو، يان كەپ بوون يان نابينا يان برىك گىژ و ويژ بوون.

دكتور جوايو بە پۆژەو بۆ مال نەدەھاتەو ھەموو كاتى خۆى لە سالباتريير، دەگەل شىتەكاندا بەسەر دەبرد. بەخۆيشى شىت بوو. بەو كارانەى كە سىمون بە مۆم و نەزر و نياز دەيكرد، ئاسوودە نەبوو. ئەگەر ئەو شتانەى دىتبا توورە دەبوو، دەيكرد بە شەر. لى سىمون، پيش ئەوھى ئەو بيتەو، مۆم و بخوردەكانى دەپىچايەو، فەرش و ميژ و كورسىەكانى، لە جىي خويان دادەنايەو.

پژد بوو لە سەر ئەوھى فيرى گۆرانىم بكات. بە چوارمىشقى لەلايەو لە سەر ئەرزەكە دادەنيستم، سىمون كراسە درىژەكەى وەكو پەرەى گوليكي سوور لە سەر ئەژنۆكانى كۆ دەكردەو. بە دەستى چەپى قامكى بە دوگمەكاندا دىنا، ئەو دەستە گەرە و سووكانەى سى، چوار، پىنج كەرەت بە سەر ئاوازەكاندا دىنا، ئەوسا نۆرەى من دەھات كە گۆرانى بلىم. بۆيە بەدەستى چەپ دەيژەند، تا بە گوئيە ساغەكەم گويم لىي بيت. من ھىچم پىي نەگوتبوو، بەلام دەيزانى كە من نىمچە كەرم. سەير بوو ئەوھى بەبىرا ھاتبوو كە من فيرى موزىك بكات، وەكو ئەو بوو ناخى منى خويندەبىتەو، بۆى دەرکەوتبى كە من بەو ئاواتەو دەژيام.

دوا نيوەروانىكى زۆرمان پىكەو لە مالەكەى شەقامى بوت ئوكاى دا، بەدەم مەشق و راھيتانى موزىكەو، گۆزەراند، چامان دەخواردەو، سىغارمان دەكىشا و دەمەتەقيمان دەكرد. لە خوت و خۆپاي پىدەكەنين. ھەستم دەكرد ھەرگىز دۆستىكى وەكو سىمون نەبوو. سەردەمانى ئەوساى ميوانخانەكەم بىردەكەوتەو، ئەو پۆژگارەى دەگەل دۆتمىرەكاندا بووم، سەمام بۆ دەكردن، دەگەل خۆدا بۆ ھەمام يان كازينو و كافەكانى

په‌خې ده‌ریایان ده‌بردم، سیمون هه‌موو خه‌سله‌ته‌کانی دوتمیری تیا‌بوو. به‌لام پازیکې خه‌ماوی له‌ دلی‌ خویا‌
حه‌شار دابوو، که‌ به‌ باشی‌ په‌یم پینه‌ده‌برد، به‌شیکې ژیانی‌ شاراوه‌ بوو، شتیک بوو له‌ بابه‌تی‌ شیتایه‌تی‌.

فی‌ری‌ کومه‌لیک‌ گورانی‌ کردم له‌ سهر‌ ریتم و‌ ئاوازی‌ موسیقای‌ جیمی‌ هندریکس، له‌وانه‌: گورانی‌ سووتان‌ له‌
چرای‌ نیوه‌شه‌ودا، فاکسی‌ لیدی، تۆزی‌ ئه‌رخه‌وانی، هو‌لی‌ ئاوینه‌، خو‌ری‌ قیانی‌ تو. هه‌روه‌ها‌ فی‌ری‌ کومه‌لیک‌
گورانی‌ دیکه‌ی‌ کردم له‌ سهر‌ ریتم و‌ ئاوازی‌ نینا‌ سیمون له‌وانه‌: په‌نگی‌ قژی‌ قیانی‌ حه‌قیقی‌ من‌ په‌شه‌،
ئه‌فسوونت‌ ده‌که‌م.

هه‌روه‌ها‌ هه‌ندی‌ گورانی‌ مودی‌ واترز له‌وانه‌: خانمی‌ رازاوه‌، هه‌روه‌ها‌ هه‌ندی‌ گورانی‌ بیلی‌ هالیدی. به‌لام‌ من‌
گورانیه‌کانم نه‌ده‌گوته‌وه‌، به‌لکو‌ ته‌نیا‌ ده‌نگه‌کانم دووباره‌ ده‌کرده‌وه‌. ئه‌ویش‌ نه‌ک‌ هه‌ربه‌ده‌م و‌ گه‌رووم، به‌لکو‌
له‌ قولایی‌ دل‌ و‌ گیانمه‌وه‌. هه‌رکه‌ چوار‌ پینچ‌ ده‌نگم دووباره‌ ده‌کرده‌وه‌، ئه‌وسا‌ رایده‌گرتم و‌ پی‌ی‌ دووباره‌ و‌
سی‌ باره‌ ده‌کرده‌وه‌. قامکه‌کانی‌ به‌سهر‌ کی‌بو‌ردی‌ دوگمه‌کاندا‌ سه‌مایان‌ ده‌کرد، ده‌بوايه‌ منیش‌ هه‌مان‌ شت‌
دووباره‌ بکه‌مه‌وه‌. یان‌ به‌ تووندی‌ موزیکه‌که‌ی‌ ده‌ژهند و‌ ده‌بوايه‌ منیش‌ فریای‌ بکه‌وتمایه‌ و‌ ده‌نگه‌که‌م
بگوتبایه‌وه‌: " بابیلوبو، بابلولالی، لالیلالو..."

سیمون، هه‌ندی‌جار‌ باسی‌ دو‌رگه‌که‌ی‌ ده‌کرد که‌ که‌وتبووه‌ ئه‌وپه‌ری‌ دنیاوه‌، باسی‌ موزیکې‌ ده‌کرد که‌ چۆن‌
روبار و‌ ده‌ریایان‌ ده‌بری‌ و‌ ده‌گاته‌ ئه‌و‌ کۆنه‌ هه‌واره‌ی‌ ئابا و‌ ئه‌ژدادیان‌ لی‌ فراندبوون و‌ فروشتبوویان. ناوی‌
پیکه‌اته‌ نه‌ته‌وه‌یی‌ه‌ جیاوازه‌کانی‌ ده‌برد، که‌ وه‌کو‌ وشه‌ و‌ په‌ی‌قی‌ گورانی‌ له‌ گو‌یدا‌ ده‌نگیان‌ ده‌دایه‌وه‌: " ئیلبوو،
موکو، تام، مندیکا، شامبا، گانا، کی‌ومانتی، ئاشانتی، فون "، عه‌ینی‌ ناوی‌ داک و‌ باب و‌ که‌س و‌ کاره‌کانم که‌ له‌
بیرم‌ چووبوونه‌وه‌.

باسی‌ هه‌ژاری‌ ده‌کرد و‌ده‌گوت: - " پیاوانی‌ هاییتی‌ دل‌ره‌قترین‌ پیاوانی‌ دنیان. په‌ش‌ پیست‌ خیانه‌ت‌ له‌ په‌ش‌
پیست‌ ده‌کات، ری‌ک‌ وه‌کو‌ زه‌مانی‌ شا‌ دیسالین. که‌ برسی‌ ده‌بین‌ ته‌نیا‌ سکمان‌ ده‌بینین."

باسی‌ شه‌قامی‌ سیزاری، له‌ پورتوپرنس، ده‌کرد، باسی‌ ئه‌و‌ دل‌ه‌ی‌ ده‌کرد که‌ له‌ نیو‌ ئاپو‌رای‌ خه‌لکیدای‌ لی‌ ده‌دا،
باسی‌ روز‌ کارول‌- ی‌ دایکی‌ ده‌کرد که‌ چۆن‌ جاران‌ گورانی‌ فودوی‌ ده‌گوت‌ تا‌ مردووه‌کان‌ بگه‌رینیته‌وه‌. ته‌پلی‌
لیده‌دا، به‌ده‌م ته‌پل‌ لیدانه‌وه‌ چاوی‌ ده‌برییه‌ سی‌ گو‌شه‌یه‌کی‌ گه‌وره‌ی‌ ناو‌ حه‌وشه‌ی‌ ماله‌که‌ی، عه‌ینی‌ ئه‌و‌ سی‌
گو‌شه‌یه‌ی‌ که‌ سیمون‌ به‌ مۆمه‌کانی‌ دروستی‌ ده‌کرد. ده‌یگی‌رایه‌وه‌ که‌ به‌ده‌م حیکایه‌ته‌وه‌ گورانی‌ ده‌گوت، به‌
زمانی‌ ته‌پل‌ قسه‌ی‌ ده‌کرد، ده‌بیینی‌ که‌ رۆحه‌کان‌ به‌ جاده‌که‌دا‌ بو‌ ئیره‌، بو‌ ناو‌ حه‌وشه‌که‌ی‌ ئه‌و‌ ده‌هاتن. ناوی‌
روحه‌کانی‌ دینا و‌ ناوی‌ پوه‌کان؛ میوه‌ی‌ روحی‌ راسته‌قینه‌، دره‌ختی‌ پاپایا و‌ دره‌ختی‌ زه‌به‌لاحی‌ رۆژگار‌ که‌
سی‌یه‌ره‌ تاریکه‌که‌ی‌ هه‌موو‌ دو‌رگه‌که‌ی‌ داده‌پۆشی‌. گو‌یم‌ لی‌ی‌ ده‌گرت، شته‌کانی‌ ئه‌وه‌نده‌ جوان‌ بوون، خه‌و‌
دایده‌گرتم. له‌به‌ر‌ من‌ ده‌که‌وته‌ ساز‌ ژندن، هه‌مان‌ ئاوازی‌ هه‌میشه‌یی‌ بو‌ لیده‌دامه‌وه‌، یان‌ به‌سه‌ری‌ قامکان‌ له‌
ته‌پله‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کانی‌ ده‌دا، ته‌پلی‌ چی‌ ده‌تگوت‌ قسه‌ ده‌کات. ده‌نگی‌ ته‌پله‌که‌، وه‌کو‌ ده‌نگی‌ ته‌پله‌کانی‌ ناو‌
راپه‌وه‌کانی‌ ری‌ومور‌ سی‌پاستوبول، له‌ ناخما‌ به‌رز‌ ده‌بووه‌وه‌، مه‌ستی‌ ده‌کردم، ری‌ک‌ ده‌بووم به‌و‌ ئه‌ژدیها‌
سه‌ماکه‌ره‌ی‌ له‌به‌رده‌م راهینه‌ره‌که‌یدا، وه‌کو‌ ده‌رویشان، حال‌ی‌ لیدی و‌ ده‌ره‌قس، به‌ده‌وری‌ خوما‌ ده‌خولیمه‌وه‌
تا‌ سه‌ره‌گیژکه‌م پی‌ده‌که‌و‌یت.

له قسان دهكهوين. ئهو له نيو كراسه دهلبهكهيدا دادهنيشت، بهدم موزيك ژهنيڼهوه خوی بادهدات و گورانيهكي ئهفريقايي دهچريت، كه لهوبهري دهريا دنگدهداتهوه، منيش جووله و وشهكاني ئهو، جوولهی چاو و دهستهكاني دوباره دهكهمهوه، بيئهوهی بهخو بزنام هيزيكي موگناتيسي بهرهو ئهو كيڅي دهكردم.

لهسهر ئهو حاله بهردهوام دهبوو، تا مومهكاني دهتوانهوه و دهكوژانهوه. كه مومهكان تروسكاييان ليدهبرا، ئيمهش له پهل و پو دهكهوتين. ئيدي له سهر باليفه پهراگندهكاني دهوروبهريمان و له ناو جهرگهی دووكهلدا لال و پال ليی دهكهوتين. خهلكی له دهريی ئيرهدا، له جم و جوولدا بوون، ميترو، قيتار، ئوتومبيلان، بهشهران وهكو ميرواني خروشاو لهزبلهز دين و دهچن، خهلكی شت دهكرن ودهفروشن، زاوړی دهكهن، زور دهبڼ، توردهدبن، وهبهريهان دهكهن. لهم حالهدا من ههموو شتيكم فهراموش دهكرد، حوريه، پاسكال مهليكه، پياتريس و ريمون، ماري ئالين، نونو، خاتوو ماير و خانم فروميچا، هر ههموو ئهمانه دادهخزين و تيدهپهپين. تاقه وينهيهك كه دههات و له خويا نقومي دهكردم روبرای مهزنی سينگال، ريژاوی روبرای فاليميه بوو، خهرندي لهوهرگاکانی خاکی سووری ولاتهكهی حاجی بوو. موزيكاكهی سيمون بو ئهويندهري دهبردم.

شهويك مارتينال جوايو ، له جاران زووتر بو مال هاتهوه. دهركای هو لهكهی كردهوه، بو ساتيك له بهر دهركاكه وهستا و تهمهشای ژوورهوهی كرد. دنيا له دهرهوه تاريك بوو. مومهكان له كوژانهوهدا بوون، به حال تروسكاييان تيا مابوو. ههستم دهكرد دكتور چاو به تاريكهكهدا دهگيريت. هيچی نهگوت. خوی به تهپلهكاني سيموندا كيڅا و به هو لهكهدا تپهپری و يهكراست بو همام پويی. دياربوو زور تووره بوو، بويه بهو بيدهنگيه بهناو هو له جهنجالهكهدا تپهپری. سيمون، ههليساندم و بهرهو دهركاكه دهلهکی دام:- برؤ، تكايه برؤ.

تهواو ترسابوو. پيمگوت:- توش وهره، ليړه مهمينهوه.

دلنيابووم ئهگهر بيتوانيبا لهگهل مندا بيت، ئازاد دهبوو، بهلام ئهو بيري لهمه نهكردبووهوه. توژی پارهی دامی و گوتی:- برؤ، تهكسيهك بگره و برؤرهوه، دنيا سارده.

نازانم چما لهو كاتهدا وام وينا دهكرد كه ئيدي ههرگيز ناييبنمهوه. نهيدهتوانی بريار له چارهنووسی خوی بدات، بويه كويله بوو. ئهگهر توانيبای بو تاقه جاريك بريار بدات، ئيدي ترسی دهشكا، نه له مارتينال دهترسا و نه له تهنيا بالی خوی، نه پيوستي به جادوو و خورافات دهبوو، نه به دهرمانی ئارامبهخش، ئهگهر يهكجار برياری بدابايه، ههنووكه حوری نهفسی خوی دهبوو، ئازادی ئازاد دهبوو.

وهزع و حالی حاجيش باش نهبوو، ئهم سهربازه ديړينه له زستان دهترسا. كه ههنديچار دهرهفتم بو دهرهخسا، به قيتار يان پاس بو كوركورون و شهقامی فيلابيه دهچووم. گوند بهستبووی، شهخته و زقوم، ههلديرهكاني داپوشي بوو. قهل و دال بهناو مهزراكاندا دهسورانهوه. حاجی، له شوقه بچووكهكهی تاوهری (ب)دا و له بهردهم پهنجرهكهدا دادهنيشت، بلوزيكي دهل و گهرهه بهسهر كراسه شينهكهيدا لهبهر كردبوو، شهو كلاويكي ئهستهپ چهرمی له سهر دهكرد. خهونی به روبرايكي مهزنهوه دهبيني، كه به ئارامی بهناو جهرگهی بياباندا تيدهپهپری؛ روبرای كه به شهويش دهرهوشيتهوه. زياتر لهبهر ئهمه دهچووم بو سهردانی

حاجی تا باسی پوباره کهم بۆ بکات. هه‌لبه‌ته باسی پو‌خانه‌ی فالیمیه و شارین مه‌دین، ماتام و گوندی یامبا؛ گونده‌که‌ی خو‌شی ده‌کرد. به‌جو‌ری باسی ده‌کردن، وه‌کو ئه‌وه‌ی، به‌سواری به‌له‌میک ده‌گه‌ل ژنان و مندا‌ل‌اند، به‌سه‌ر ده‌ریاوه‌ ب‌روات و ته‌مه‌شای مال‌ه‌کانی که‌ناری پوباره‌که‌ و، په‌روازی نه‌وره‌س و که‌لکان بکات. بۆ یه‌که‌مجار باسی مریه‌می نه‌وه‌ی بۆ کردم. مریه‌م خوشکی حه‌کیم بوو، که‌ له‌وئ مردبوو؛ هاوینیک چووبوو بۆ دیدنه‌ی دایکی و له‌وئ مردبوو. له‌ وه‌رزه‌ بارانیکی ده‌قه‌ره‌که‌دا، تووشی لوکیمیا ده‌بیت، سه‌رما کاری تیده‌کات، پو‌ژه‌پو‌ژه‌ که‌سیره‌تر ده‌بیت و ئاقیبه‌ت ده‌یکو‌ژیت. حاجی وینه‌کانی نیشان نه‌دام. ئه‌م کاره‌ هیچ ده‌ردیکی ئه‌وی ده‌رمان نه‌ده‌کرد. ته‌نیا ده‌فته‌ری قوتا‌بخانه‌که‌ی نیشاندام، چونکه‌ زو‌ر دلی به‌ نمره‌کانی خو‌شبوو. مریه‌م له‌ دوا سالی ئاماده‌یی سان لويس بوو.

هه‌ندیجار له‌ بیرى ده‌چووه‌وه‌ که‌ مریه‌م مردوو. به‌جو‌ری قسه‌ی ده‌گه‌ل مندا ده‌کرد وه‌کو خودی ئه‌و بم، مریه‌میکى تازه‌ بم. دلی زو‌ر شکابوو، له‌ ئیسکیکی شکاو ده‌چوو که‌ قه‌ت له‌ ئازار نه‌ده‌که‌وت، هه‌رگیز به‌ عه‌زته‌ی ئه‌وه‌وه‌ نه‌بوو که‌ بۆ ئه‌وینده‌ر بگه‌ریته‌وه‌. " هه‌موو شتیکیان ویران کردوو، هه‌موو جییه‌کیان کردوو به‌ ریگاوبان، به‌ پرد، به‌ فرۆکه‌خانه‌ و پاشه‌لی هه‌موو به‌له‌مه‌ دارینه‌کانیان شکاندوو و ماتو‌ریان لیبه‌ستوو. پیره‌میریکی وه‌کو من له‌وئ چ بکات؟ به‌لام هه‌ر کاتی مردم، ده‌مه‌وئ جه‌نده‌که‌که‌م بۆ زاگه‌ی خو‌م بیه‌یته‌وه‌، تا له‌ پال داک و بابمدا، له‌ گوندی یامبا و له‌ په‌خی روبرای فالیمیه‌ به‌ خاکم بسپیریت. له‌وینده‌ر له‌ دایک بووم و ده‌بی بۆ ئه‌وینده‌ر بگه‌ریمه‌وه‌."

به‌لینم ده‌دانی که‌ پیکه‌وه‌ بۆ ئه‌وئ ده‌گه‌رینه‌وه‌، هه‌رچه‌نده‌ ده‌مزانی ئه‌مه‌ زیاتر خه‌یال پلاوه‌. هه‌لبه‌ته‌ منیش گو‌رستانیکم هه‌بوو و حه‌زم ده‌کرد له‌وئ به‌ خاکم بسپیرن.

هه‌ندیجار باسی ئه‌و شتانه‌ی ده‌کرد که‌ له‌ عه‌ره‌به‌ستانی سه‌عودیه‌ دیتبوونی، چو‌ن به‌رده‌ ره‌شه‌که‌ی جبرایلی ماچ کردبوو. ئاوی زه‌مه‌می له‌ ده‌به‌یه‌کی پلاستیک کردبوو و له‌ گه‌ل خویدا هینابوویه‌وه‌، چو‌ن چووبوو سه‌ر کیوی عه‌ره‌فات، که‌ چو‌ن بای بیابان چاوی ریوارانی ده‌سووتانده‌وه‌. رووی بۆ لای په‌نجه‌ره‌که‌ وه‌رگیرا، منیش دیواری سپی بینا‌کانی ده‌ورو به‌رم ده‌بینی، ده‌نگی سه‌روودی نیشتمانی له‌ جییه‌که‌وه‌، که‌ زو‌ر دوور نه‌بوو ده‌هاته‌ گوئ، له‌و دو‌رگه‌یه‌وه‌ ده‌هات که‌ قه‌ره‌جه‌کان له‌وئ لایان دابوو. لی ئیدی حاجی هوشی لای من نه‌بوو، له‌ جییه‌کی دی بوو، له‌گه‌ل خه‌ون و خه‌یاله‌کانی خویدا بوو. تا شه‌وئ له‌لای حاجی مامه‌وه‌. چام بۆ ئاماده‌ کرد، قاپه‌کانم بۆ شت، مال‌ه‌که‌م ری‌کخست. ده‌تگوت دلم‌ خه‌به‌ری داوه‌ که‌ چیت‌ر نای بینمه‌وه‌. ریک وه‌کو ئه‌و کاته‌ی که‌ لاله‌ ئه‌سما که‌وت و دلم‌ خه‌به‌ری دا که‌ ئیدی نایبینمه‌وه‌.

زستان به‌ره‌و کو‌تایی ده‌چوو. هه‌میشه‌ هه‌ستی به‌ سه‌رما ده‌کرد. حه‌کیم هیت‌ه‌ریکی کاره‌بایی بۆ کری که‌ شه‌و و پو‌ژ کاری ده‌کرد، ژووره‌ چکو‌له‌که‌ی حاجی هینده‌ گه‌رم بوو، که‌ ئاو به‌ شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌یدا داده‌چو‌را. هه‌ندیجار کو‌که‌ له‌ کاتی قسه‌کردنا ئه‌مانی نه‌ده‌دا، ئیدی به‌ده‌م کو‌که‌ی تونده‌وه‌، سینگی ده‌که‌وته‌ خیزه‌ خیز، زو‌رم خه‌فته‌ بۆ ده‌خوارد. حه‌کیم پیی گوتم نه‌خو‌شی ته‌نگه‌ نه‌فه‌سی له‌گه‌له‌. به‌لام من پیم وابوو، سه‌رما و با و باران و هه‌تاو ته‌نگیان پی هه‌لده‌چنی.

که‌ هه‌ستم ده‌کرد زو‌ر ماندوو، ده‌رویشتم. ده‌ستیم ماچ ده‌کرد، ئه‌ویش بۆ ساتیک ده‌ستی ده‌نایه‌ سه‌ر هه‌نیه‌م، ئه‌وسا ده‌یه‌یتایه‌ خواره‌وه‌ بۆ سه‌ر چاوه‌کانم، بۆ سه‌ر که‌پووم، بۆ سه‌ر گو‌نا و لیوه‌کانم. ده‌یگوت: " خوا‌حافیز که‌چه‌که‌م. " وه‌کو ئه‌وه‌ی به‌راستی من مریه‌م بم. پیده‌چوو له‌ بیرى چووبی که‌ من مریه‌م نیم. هینده‌

چووبووم بۆ لای و گویم له قسهکانی گرتبوو که چۆن له پەخی روبرای گوندهکە ی زاگە ی خۆیدا ژیاوه، پێدەچوو لای بووم به مریهه. وام لێهاتبوو، تەنانهت خۆیشم نەمدەزانی من کیم.

که دهچووم بۆ کورکورون، به دورگه و گرافتی قەرەجاندا دەرپۆیشتم، بۆ ماوهیهکی کهم لامدهدا تا خوانیکو بدینم. شهویک هات بۆلام، پێدەچوو چاوه‌روانی من بکات. رهوشیکی غه‌ریبی هه‌بوو. داوی جگه‌ره‌یه‌کی لیکردم. به دهنگیکی کهمیک گیراوه‌وه گوتی: - برون، یه‌کیک له منداله‌کانی دهرۆشیت.

که زانی له مه‌به‌سته‌که‌ی حالێ نه‌بووم، به بیتاقه‌تیه‌وه دووباره‌ی کرده‌وه: - به‌راستیه، برون منداله‌که‌ی دهرۆشیت.

دنیا شه‌وه‌ بوو. عامودین کاره‌بای پەخی جاده‌که وه‌کو ستیرانی زه‌رد، سه‌رانسه‌ری جاده‌که‌یان روناک ده‌کرده‌وه، له‌و نزیکانه‌دا، له‌و دیوی سه‌کویه چیمه‌نتۆیه‌که‌وه، بینای سوپه‌ر مارکیتیک وه‌کو کۆشکی ئه‌فسانه‌یی ده‌ره‌وشایه‌وه.

لەم به‌ تووندی که‌وته په‌له‌په‌ل. داوی خوانیکو که‌وتم، به‌ ریگه‌ی ئه‌وه سه‌گانه‌دا دهرپۆیشتم که یه‌کسه‌ر بۆ ئوردوگای قه‌ره‌جان دەرپۆی. به‌ه‌ز دهرپۆیشتم. له مه‌به‌سته‌که‌ی خوانیکو حالێ نه‌بووم، وام هه‌ستده‌کرد ئه‌مه چیرۆک و سه‌ره‌بوردی خودی منه که ئه‌وه ده‌یگیریته‌وه، کاتی خه‌ڵکانیکی نادیار منیان له‌ تووره‌که‌یه‌ک ناوه و خه‌ڵکانیک بر‌دوویانم و ئیدی ده‌ست‌اوده‌ست فرۆشتوویانم، تا له‌ مالی لاله ئه‌سماوه سه‌رم ده‌ره‌یتاوه.

خوانیکو بۆ کوخته‌یه‌کی دارینی بر‌دم که سه‌ره‌که‌ی به‌ چینکو گیرابوو، له‌ ته‌نیشته‌ لۆریه‌کی سپیه‌وه بوو. چه‌ند مندالیکی تیا‌بوو، روناکی چرایه‌کی غازی که له‌ ئه‌رزه‌که‌ دانرابوو له‌ ر‌وخساریانی ده‌دا. ده‌ورو به‌ری کوخته‌که هه‌ر ز‌ر و ز‌بل و کارتونه‌ د‌راو و قوتووی ژه‌نگن بوو. مندالیکی شه‌ل له‌و‌ی بوو، خه‌ڵکانیک له‌ناو گالیه‌که‌یه‌ک دا بوون، پیاوان و ژنانیک نانیان ده‌خوارد، ده‌نگی ته‌له‌فزیون ده‌هاته‌ گۆی، سه‌گانیکی به‌ زه‌نجیر به‌سترا‌بونه‌وه، تووکه‌که‌یان زه‌رد، وه‌کو سوژن ر‌ه‌پ ر‌اوه‌ستا‌بوو. خوانیکو ده‌رگای کوخته‌که‌ی کرده‌وه.

برونا، له‌ سه‌ر ته‌ختیکی سه‌فه‌ری شه‌ق و شر، له‌ سه‌ر دۆشه‌کیکی نایلۆن که له‌ هه‌ر چوار ل‌اوه به‌رز بووبووه‌وه دانیشتبوو، دوو مندالی له‌لاوه‌ بوو، کچۆله‌یه‌ک که ته‌مه‌نی شه‌ش سالیکی ده‌بوو له‌ گه‌ل کورپ‌ژگه‌یه‌کدا که ته‌مه‌نی نزیکه‌ی دوا‌زه‌ه‌ سالیکی ده‌بوو. نیگای زیته‌ل و تیژ بوو، به‌ ر‌ۆمانیایی قسه‌یان ده‌کرد. خوانیکو که‌وته پرسیار له‌ ژنه‌که. ر‌وخساری ژنه‌که ل‌اواز بوو، ق‌ژ زه‌ردیکی مسین بوو، چاوه‌کانی ز‌ور سه‌وز بوون، زیت عه‌ینی چاوی حه‌یوان. گۆی له‌ قسه‌کانی خوانیکو ده‌گرت و نیگای له‌ نیوان من و ئه‌ودا ده‌هات و ده‌چوو، وه‌کو ئه‌وه‌ی بیه‌و‌ی بجیته‌ ب‌نج و بناوانی مه‌سه‌له‌که. پاشان ژنه‌ی تاین هه‌ستا، چوو په‌رده‌که‌ی ل‌ادا. عه‌ره‌بانه‌یه‌کی ره‌شی مندالان به‌دیار که‌وت، مندالیکی تیا‌نوستبوو. خوانیکو گوتی: " کچه " ئه‌وسا له‌ بن لیوانه‌وه گوتی: " به‌ برون‌ام گوتوو که تو خه‌لکی ده‌وله‌مه‌ند ده‌ناسیت، دکتوران و پاریزه‌ران، ده‌نا مه‌حال بوو منداله‌که‌ی به‌ تو نیشان بدات. " نه‌مدەزانی چ وه‌لامیک بده‌مه‌وه. ته‌مه‌شای منداله‌که‌م ده‌کرد که له‌ غورابی خه‌ودا بوو، ئه‌وه‌نده‌ی شت پ‌یدا درا‌بوو، ته‌ق‌ریبه‌ن دیار نه‌بوو. پرسیم: " ناوی چییه‌؟ "

برونا سه‌ریکی له‌قاند، ر‌وخساری ز‌ور جدی و توور‌ه‌ بوو. داوی بێده‌نگیه‌کی ز‌ور خوانیکو هه‌ل‌یدایه: " ناوی نییه، ئه‌وانه‌ی ده‌یک‌رن ناوی ل‌یده‌نه‌ن. "

ل‌ی که له‌ ماله‌که وه‌ده‌رکه‌وتین، خوانیکو به‌ ر‌اویژیکی نه‌وی گوتی:

-دەزانى، راستم نەكرد، مندالەكە ناوى ھەيە. ناوى ماجىدەيە.

يەكسەر پياترىسى رۆژنامەقانىم بىركەوتەو ەك سەبارەت بە كچەكەى حورىە گوتبوى ئەگەر دايكى ناتوانى بەخيوى بكات من ئامادەم ھەلى بگرمەو ە و بىكەم بە مندالى خۆم. بە خوانىكوم گوت:

-گوئى بگرە، ئەگەر ئەم ژنە بەراستى دەيەوئى كچەكەى بفرۆشى من يەكك دەناسم ئامادەيە بىكرېت.

بەدەم ئەو قسەيەو، گريان لە ئەوكم گىرا، چونكە بىرم لەو ەكردەو ە رۆژىك لە رۆژان، لەو كاتەدا كە من دزراوم، كەسك ھەمان ئەو قسەيەى سەبارەت بە منىش كردو ە، رەنگە لالە ئەسماش ھەمان قسەى كردبى: " من ئامادەم بىكرم. " كەش و ھەواى ئەو شەو ە زۆر ناخۆش بوو، ئوتومبىلان بە گف و ھۆر، وەكو ھارە و ھاژەى روبرارى خرۆشاو، بەملا و بەولاي گراقى قەرەجاندا دەبوورين. خوانىكو تا ويستگەى پاسەكان لە گەلمدا ھات و ئىدى لەويندەرەو ە بۇ پاريس زقريمەو ە.

((۱۱))

حاجى دواى سى رۆژان مرد. ھەكىم لە رېگەى دۆستىكەو ە ئەو ھەوالەى دامى. پيوەبووم بەنيازى پەيگىرى وانەى فەلسەفە بۇ گازينوى دىزىسبيرانس بچم كە ئەو ھەوالەم پىگەيشت. ئىدى يەكراست سوارى قىتار بووم و بەرەو كوركورون وەرپكەوتم. كەش و ھەوا ناخۆش و غەمگين، ھەور بەرى ئاسمانى گرتبوو، دەتگوت رۆژگار لە جىي خۆى وەستابوو، رادىو باسى ئەگەرى بەفر بارينى دەكرد.

دەرگاي شوقەكە نىمچە كراو ەبو. بە ھىمنى وەرور كەوتم، وەكو ئەو ەبو ھىشتا ھەر لەوئى بى و من نەمدەويست لە ناكوا غافلگىرى بكەم و راى بچلەكىنم. مووبەقەكە، كە ئەو عادەتى وابوو زۆربەى كاتى خۆى لەويندەر بگوزەرينى، خالى بوو، پەردەكانى ژوورەكەى تا نيو ە دادرابوونەو ە. ھەكىم لە پشتەو ە بينى كە بەديار تەختەكەو ە وەستابوو، پاشان ھەندى خەلكى دىكەم بينى كە نەمدەناسين، ديار بوو دراوسىنى بوون. كۆمەلىك پياوى دان ەمر و ژنىكى دريژى بەخو ە بوون وام مەزەندە دەكرد دايكى ھەكىم بيت، بەلام زۆر گەنج بوو، سەر و سىماى لە ەرەب دەچوو، پىستى سىپى و قژى لوول و بە خەنە بوو. پىدەچوو پاككەرەو ەى ژوورەكە يان دەرگاوانى بنياكە بى. حاجى، بە جلەكانىەو ە لە سەر تەختەكە راكشابوو. وەكو ھەمىشە ھەمان كراسە دريژ و بى يەخەكەى لەبەر بوو، ھەمان پانتۆلە قاوھىيە ئوتوكراو ەكەى لەپىدا بوو. تەنەت پىلاو ە ئەستوورە رەشە بۇياخ كراو ەكەشى لە پىدا بوو، دەتگوت خۆى بۆ سەفەر ئامادە كردبوو. ھەرگىز بەو دەقەو ە نەمبينى بوو. روخسارى وەكو مستىكى داخراو ەاتبوو ەو ە يەك. پىلو ەكانى ەاتبوونەو ە يەك، دەمى، تەنەت كەپوويشى گرژ بوو ەوونەو ە و خەم و ئازاريان پيو ە دياربوو. بىرم لەو شتەنە دەكردەو ە كە دەربارەى روبرارى سىنگال، دەربارەى گوندەكەى خۆى، يامبا و دەربارەى روبرارى فالىميە و ھەموو ئەو شتەنەى كە دەيگىرەنەو ە، ئىدى دوور لە ھەموو ئەو شتەنەى كە خو ەى دەويستن و بە تاقي تەنيا لە ژوورەكەى خۆى، لە نھۆمى چوارەمى بورجى (ب) لە كۆمەلگەى رۆنىشقانى فيلابيەدا مرد.

ئىستا كەس ھىچى نەدەگوت. ھەكىم بە دريژايى ئەو ماوھىەى كە من دەستم بە ھەنيەى باپىرەيدا دىنا، كە ھەمووى يەك چركە بوو، تەمەشاي منى دەكرد، ئەو ماوھىە بەس بوو بۆ ئەو ەى سەرى قامكەكانم ھەست بە ساردى گيانى بكەن. دنيا كر و كپ و بىدەنگ بوو. پر بەدل ەزم دەكرد دەنگىك ھەبوايە وەكو ئەو دەنگانەى لە فىلمەو ە دەبىستري، يان دەنگىك وەكو شين و شەپۆرى خەمناكى ژنان. يان وەكو ژاو ە ژاوى ئەو پياوانەى

له پرسه‌ی مردودا قاوه ده‌خونه‌وه یان وه‌کو ده‌نگی ئه‌و مه‌سیحیانه‌ی له بن لیوانه‌وه دوعا ده‌خوینن. یان سه‌گیك له حه‌وشیكا بوه‌رئ، یان ده‌نگی خه‌مناکی زه‌نگیك بهاتبایه. به‌لام هیچ ده‌نگیك نه‌بوو. ته‌نیا ناوبه‌ناو ده‌نگی ته‌له‌فزیونیك له بلندی ئاپارتمان‌ه‌كه‌وه ده‌هات. میوانه‌كان به‌خه‌مباری و له كاتیكا نیگیان له من ده‌دزییه‌وه ده‌رۆیشتن. حه‌زم ده‌كرد ته‌پل ژه‌نه‌كانی میترو هه‌موو لی‌ره‌بان و بی وچان ته‌پلیان لی‌دایا و ده‌نگی ریتم و موسیقای وان وه‌كو هه‌وره‌گره‌ له نیو لی‌ره‌واره‌كانه‌وه، به‌دریژی روبره‌كاندا بهاتبایه‌ته‌گویی و سیمون به‌ده‌نگه‌ به‌رزه‌كه‌ی گورانی بگوتبایه. ژنه‌كه‌ته‌قژ به‌خه‌نه‌كه‌، به‌ئه‌سپایی له ده‌رگاكه‌وه وه‌ده‌ركه‌وت. سه‌یرم كرد له لاله‌ئه‌سما ده‌چیت. هه‌مان نیگی ویلی ئه‌و كورت بینانه‌ی هه‌بوو كه‌ له پشت عه‌ینه‌كه‌كانیانه‌وه ته‌مه‌شا ده‌كه‌ن. به‌خۆیشم نازانم چما ده‌ستیم گرت و به‌ره‌و لای ته‌خته‌خه‌وه‌كه‌م برد: "تكایه، تۆزیک دیکه‌ش وه‌میته، جارئ مه‌رۆ. "سه‌ری له‌قاند. به‌ده‌نگی‌کی گر گوتی: "پیاویکی میره‌بان بوو. "به‌جۆرئ ئه‌و قسه‌یه‌ی كرد وه‌كو ئه‌وه‌ی بیه‌وئ عوزرخوایی بكات. هیدی هیدی خۆی له ده‌ستم ده‌رباز كرد. ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌ستی خۆی لادا. جۆره‌ترسیك به‌چاوه‌سه‌وزه‌كانیه‌وه دیاربوو، هه‌ستم ده‌كرد بیلبله‌كانی له‌چالی چاوه‌كانیا مه‌له‌ ده‌كه‌ن.

ئه‌نجام حه‌كیم به‌هانامه‌وه هات و ئه‌وی له ده‌ستم ده‌رباز كرد. هه‌ر دوو شانی تووند گرتم، وه‌كو چۆن شیتیکی هیستریك به‌ره‌هه‌ق ده‌كه‌ن. حه‌كیم برام بوو و من مریه‌م. هه‌ستم به‌قامكه‌ پیره‌كانی حاجی به‌سه‌ر چاو و گۆناكانم و لی‌وه‌كانمه‌وه ده‌كرد. هه‌ناسه‌م ته‌نگ بووبوو. ده‌تگوت شتیك له‌ده‌روونما، له‌سینگدا كه‌له‌كه‌ ده‌بیت و ئه‌وكم ده‌گریت. "به‌راستی باپیره‌م بوو. ده‌ی ئیستا چم به‌سه‌ر ده‌هات؟" به‌ده‌م ورته‌ورتی پچ‌پچ‌ره‌وه، گریان له‌ئه‌وكم گیرابوو. حه‌كیم وایده‌زانی ده‌گریم. به‌لام گریانیک له‌گۆرئ نه‌بوو، به‌لكو توورپه‌ی بوو، ده‌مویست هه‌موو شتیکی ئه‌م ئه‌پارتمان به‌شكینم، ده‌مویست ئاسمانی تار و تاریك شه‌ق بكه‌م كه‌ حاجی له‌بینین مه‌حرووم كرده‌بوو. ده‌مویست په‌نجه‌ره‌كان به‌شكینم، په‌رده‌كان دابد‌رم، فارگونه‌كان و شووشه‌ی ئوتومبیله‌كان، هیلئ ئاسن و ئه‌و كه‌شتیه‌ به‌شكینم، كه‌ئو هه‌موو كاته‌ی پیده‌چوو تا بگاته‌ره‌خی روبرای سنیگال و یامبای زاگه‌ی باپیره‌ و رۆخانه‌ی فالیمیه.

حه‌كیم، خۆی پندا كیشام، كه‌وته‌سه‌ر ئه‌رزه‌كه‌، له‌پال ته‌خته‌خه‌وه‌كه‌دا كه‌وتم، هه‌موو ئه‌و شتانه‌م ده‌بینی كه‌ ژیان له‌حاجی حه‌رام كرده‌بوو، قه‌عه‌دی میز پیکردنه‌كه‌، شووشه‌ی ده‌رمانی كورتیزون، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌و گۆره‌كه‌وتبوون و كه‌س نه‌په‌رژابوو له‌به‌ر ئاماده‌كردنی رپۆره‌سمی به‌پیکردنی جه‌نازه‌كه‌، پاکی بكاته‌وه.

حه‌كیم بۆ ساتیك له‌باوه‌شی كردم، وایزانم ئه‌ویش پپۆیستی به‌دلنایی بوو. له‌ناكاوا ماچی كردم و هه‌ستم به‌روندكه‌كانی سه‌ر گۆنای كرد. پاشان هه‌موو شتیك ته‌واو بوو. هه‌ستام و رۆیشتم. ته‌مه‌شای پیره‌مێردم، كه‌ به‌هه‌موو جله‌كانیه‌وه له‌سه‌ر ته‌خته‌خه‌وه‌كه‌ راكشابوو، نه‌كرد. ئیدی دلنیا‌بووم كه‌ جاریکی دی بۆ زاگه‌ی خۆی بۆ ره‌خی روبرا ناگه‌رپته‌وه. له‌فیلابیه‌ ده‌مینیتته‌وه، جیگه‌یه‌کی بچووكیان له‌گۆرستانه‌كه‌ی ئه‌وی بۆ په‌یدا كرده‌بوو. له‌جیاتی خوڤه‌خوڤی رۆخانه‌، گویی له‌هه‌ره‌ی ترومبیلی شا ریگیان ده‌بیت. ئایا ئه‌و شتانه‌بایه‌خیان هه‌بوو؟ له‌ناو قیتاره‌كه‌وه، كه‌له‌و ساته‌دا چۆل بوو، ده‌مپوانیه‌شه‌و كه‌له‌شووشه‌چلكنه‌كه‌ی په‌نجه‌ره‌كه‌وه ده‌هاته‌ژووره‌وه. وایزانم هینده‌ی بیرم له‌ماجیده‌ده‌كرده‌وه بیرم له‌حاجی نه‌ده‌كرده‌وه. دل‌م تیکه‌له‌ده‌هات. له‌به‌یانیه‌وه نه‌هیچم خواردبوو و نه‌هیچم خواردبووه‌وه.

پیش ئه وهی میتروکه بگاته پاریس گیرۆدهی چاودیرانی قیتارهکه بووم. زۆر وریا بووم، ریک لهو کاته دا که چاودیرهکان سوار دهبوون، من بهز داده به زیم، به لام ئه و پۆژه خۆم له بیر کردبوو. خه یالم پۆیی بوو، وهکو یه کیك ئازاریکی زۆر هۆش و گۆشی بردی، به و ئاویه ئاگام له خۆ برابوو. له وهش دهچوو، پیشتر له دووم بووبن. وهختایه ک دیتمن ریک به دیار سه رمه وه بوون، هه قیان به سه ر پیتیوارهکانی تروه وه نه بوو. هه ندی منداله قه ره جیش، له وانه ی که یه که مجار له گه ل خوانیکودا دیتبوومن له وئ بوون. یه که سه ر پیتیان وه غاره وه نا و په نه یان له چاودیرهکان راده وه شاندا. چاودیرهکان هه قی ئه وانیان نه بوو و وادیار بوو له تاقیبی مندا بوون. له هه وه له وه زۆر به ئه ده ب بوون.

-خاتوون، تو بلیت نییه، بیزه حمه ت ناسنامه که تمان نیشانیده.

کاتی پیمگوتن یه که م: ناسنامه م نییه و دووم: ئه گه ر هه شم بیت ئه وان مافی ئه وه یان نییه ناسنامه م لی داوا بکه ن، ئیدی ره فتاریان به ته واوه تی گۆرا.

-جا له م حاله دا ده بی له گه لماندا بیی بو پولیسخانه..

ئه م چاودیره نه جووته یه کی کومیدی بوون. یه کیکیان کابرایه کی درێژ، که ته، چه ناگه پان و سمیل بچووک و زه رد بوو. ئه ویتریان کورته بالایه کی وردیله ی ئه سمه ر بوو، توونده میجاز و به زمانی تولوزی قسه ی ده کرد. هه ری هه کیان قۆلیکیان گرتم و دووباره سواری قیتاره که یان کردمه وه، فارگون به فارگون بردیانم تا گه یاندمیانه فارگونه که ی خۆیان که له پشت مه کینه که وه بوو. منیان له بهینی خۆیاندا له سه ر کورسییه کی ره قی بچووکدا و له نزیکي ده رگا که وه دانا. پیمگوتن پیویست به و ره فتاره توونده ناکات، به لام گوئیان له و قسانه نه بوو. قیتاره که به ره و پاریس ده پۆیی، شه و داهاتبوو. هه ردوو چاودیره که به سه ر سه ری منه وه قسه یان له گه ل یه کدیدا ده کرد، وه کو ئه وه بوو من له وئ نه بم هه والی تازه ی دایه ره که ی خۆیان به یه کدی ددا، هه لبه ته من ده متوانی سۆز و به زه ییان بجولینم و پیتیان بیژم باپیره م مردوو و له به ر ئه وه، ئه وان توانیویه نه غافلگیرم بکه ن، به لام من نه مده یویست سوالی به زه ییان لیکه م، هه یج شتیک ئه وه ی نه ده هینا له به ریان بپاریمه وه و چا و به ره و ژیری وان بيم، بۆیه ئاماده نه بووم له پای به ده ست هینانی به زه یی ئه و به کریگیراوانه، مردنی حاجی بکه م به بیانوو.

له ئوستیرلیتز، ئه و جووته بردیانم بو ئوفیسیکی چکوله، یه ک سه عاتی ته واو له وینده ر چاوه روانم کرد، ئه وان به درێژیایی ئه م ماوه یه، به ده م قسه و یاس و جگه ره کیشانه وه له به ر ده رگا وه ستان. بیرم له وه ده کرده وه که به راستی من بو ئه و جووته زه لامه تووند و تیژه، به جلکی فه رمی و دۆنکی ده ستیان و ده مانچه کانی قه دیانه وه، جگه له ماسیه کی چکوله ناکه مه هه یجی دی. به لام ویده چوو ئه وان وه ها بیر بکه نه وه که هه یج شتیک له ژياندا بیتابه خ نه بیت، خه لکانیک هه ن هه ز ده که ن باوه ر به و بابته بکه ن.

ئه نجام سه روکه که یان هات، ویستی لیکۆلینه وه م له گه لدا بکات، ته واو لیم نزیک بووه وه: هاواری کرد: - ناوت چییه؟

- له یلا.

- ته مه نی یاساییت ته واو کردوو ه؟

- نازانم، بەلئ، نا، لەوھە.

- کەس و کارت لە کوئین؟

- لە ئەفریقان.

ئیدی لیڤهوه ږهوشهکه خراپ بوو. سەرۆک میژدهکئیک کورتهبالای بی شان و شهوکهت بوو. ناوی ئاغای کەستور بوو، ئەمەم لە نووسینی زهرفیکهوه هەلئتجا کە لەسەر میژدهکە ی دانرابوو.

-هیچ بەلگەنامە و ناسنامە یهکت نییه؟

بەدەم و دوویدا دیاربوو تووڤهیه. بۆ ئەوێ ږهوشهکه هیور بکه‌مه‌وه، بیروکه‌یه‌کی باشم بە میتشکدا هات.

- دەتوانن، بنێرن بە دووی پارێزه‌ره‌که‌مداو پرسیار لەو بکه‌ن.

- دلێت تێ هەلدانی ده‌وێ؟

ئەم شێوازه، شێوازیکی باش نەبوو بۆ هیورکردنه‌وه‌ی وان، بۆیه دیش کەم لئکرد.

-من لە راستیا پارێزه‌رم نییه. خانمیک هه‌یه که بایه‌خم پێده‌دات. یانی به‌خیوم ده‌کات، مامۆستامه، ده‌لێن چی؟

ئەمەیان پێخۆش بوو. ناو و ژماره ته‌له‌فونی پیا‌تریس- م دانئ. ڤۆژنامه‌قان یان مامۆستا زۆر فهرقیان نەبوو. به‌تایبه‌تی که نه‌مه‌دو‌یست هیچ شتیکی له‌ مه‌ڤ شه‌قامی جافلو بزائن.

نونو و حوریه‌ش کێشه و ئاریشه‌ی خویان هه‌بوو، کێشه‌ی ئه‌وانیش له‌ هی من که‌متر نەبوو. خۆشبه‌ختانه له‌وه‌تای گه‌یی بوومه‌ پاریس، وه‌کو کۆماندۆیانی فیلمین جه‌نگی، هه‌ر هه‌موو ئەو به‌لگه‌نامانه‌م له‌ ناو‌بردبوو که ده‌بوونه‌ هۆی ناساندنم.

پیا‌تریس، بله‌ز به‌ خۆی و ئوتومبیله ئینگلیزییه بچووکه‌که‌یه‌وه هات. پارهی هه‌موو شته‌کانی دا، هی بلیته‌که و هی غه‌رامه‌که‌ش، ته‌نانه‌ت به‌لێننامه‌شی ڤر کرده‌وه.

باران به‌ خوڤ ده‌باری، فلچه‌کان به‌ جیڤه‌جیڤ به‌سه‌ر جامه‌که‌ی پێشه‌وه‌دا ده‌هاتن و ده‌چوون، ده‌تگوت قوڤاو و لم له‌ ئاسمانه‌وه ده‌بارئ. به‌ پیا‌تریس- م گوت:- ناتوانم بۆ مائی خۆم بگه‌رێمه‌وه.

ته‌مه‌شایه‌کی کردم، بۆ وه‌لام ده‌گه‌ڤا.

-ده‌توانی ئەمشه‌و له‌ لای من وه‌مینی. ریمون هیچ نالیت.

زۆر به‌مه‌ خۆشحال بووم. سه‌رم خسته سه‌ر شانی. ئەو شه‌وه پێویستیم به‌ که‌سیک بوو خۆیم لئ بکات به‌ خاوه‌ن، ئیدی ده‌سته خوشکیک یان خوشکیکی گه‌وره‌ بوایه بۆ من فهرقی نه‌ده‌کرد.

له‌ کاتیکی زۆر باشدا هاتبووم بۆ مائی پیا‌تریس و ریمون. پێموايه زۆر ماندوو بووم، به‌لام به‌ خۆم نه‌ده‌زانی. له‌م ماوه‌یه‌دا، به‌رده‌وام ده‌هاتم و ده‌چووم، هه‌موو ژیانم بوو‌بوو به‌ منداڵه‌که‌ی حوریه، به‌ نونو، وانه و ده‌رس و ده‌ورم، بازار کردن و سیمون که هاتبووه مائی مه‌ و، مردنی حاجی. نه‌ا ته‌واو شه‌که‌ت و بیتا‌قه‌ت بوو‌بووم،

رېك وهكو ئهو كاته م ليئها تبوو كه له مالى خانم دكتور وه دهر كه وتم و نونو بو شه قامى جافلوى بر دم و له وئ پهنای دام.

باش له بیرم نییه ده پوژ یان مانگیك له وئ مامه وه. كهش و هه وای دهره وه سارد بوو، دنیا لیل و تاریك بوو، له وه ده چوو به فر بباریت. له سووچیكى هولكه دا، كه به ئوفیسی كار كردنیان ده ژمیردرا، له سهر دوشه كيك دهنووستم، بیاتریس لاپتوپه كه ی بردبووه ژووری نووستن. هه موو شوینی پر بوو له كتیب، له ناو كارتونا، له سهر ره فه كان، ئیدی كاتی خوم به خویندنه وه وه به سهر دهر د، ههر كتیبی بوایه؛ پومان، كتیبی میژوو و ته نانه ت شیعریش، هی مالاپارت و، كامو و، ئاندری جید و، فولتیر و، دانتی و، بیراندیللو و، جولیا کریستیفا و، ئیقان ئیلیچ، هه موویان یهك بوون، هه مان وشه، هه مان سیفیه ت، نه کاریان تیکردم و نه دلایان یه شاندم. پیویستم به فرانتز فانون بوو. هه ولمده دا ئهو بینمه بهرچاوی خوم و وینای ئهو قسانه بکه م كه دهیتوانی بیانكات، وینای ئهو گوتانه ی بکه م كه دهیتوانی له مهر ئول و مه زه ب بیكات، پیکه نینه ته وسامیزه كه ی دهر باره ی ئهم ورپنانه. شیعر شتیکی غه ریب بوو، هیچ په یوه ندیییه کی به منه وه نه بوو، هی من نه بوو. ویرای ئه وه ش زورم حه ز دهر د وشه كان كو بکه مه وه، بیانده مه دم یه كه وه. وشه بو ئه وه ی به گورانیه وه بیانلیم، بو ئه وه ی له ژووره كه دا به دهنگی بهر ز بیانلیم، گوئیان لیبگرم، بو ئه وه ی بشکین و بین به هه زار پارچه وه یان به پیچه وانه وه وهكو میوه ی گه ییوو هه لوهرن و برژینه سهر زه وئ. دهفته رچه یه كم هه بوو، پوژانه ههر وشه یهك، یان ههر دهسته واژه یه كم پهیدا كرده به ریزی یه كه وه تومارم دهر د:

كهش و هه وا

سییه ران

ته یرین کلک چهنگی

نه و په سین کلک سپی

تیشکی پوناکی

شه پولین خرؤشاو

بروسکه ی ئاسمان

ئهمانه هیچ مانایه کیان نه بوو. پیاتریس ده وروبه ری سه عات شهش ده زفریییه وه، دهر گای دهر د وه، شنه ی شار، هه را و هه نگامه و دووکه لی شه قامه کانی له گه ل خویدا دینایه ژووره وه. ریمون درهنگتر ده هاته وه، شه رابی له گه ل خویدا دینا. ههر سینکمان له مووبه قه كه دا شاممان دهر د، جوړه ها ماكه رو نیمان به سوپی پیستو و په نیره وه ده خوارد. مانه وه م له گه ل وان دا له گیان خوشبوو، هه ردو وکیان جیگه ی متمانه بوون، زور میره بان و به لوتف بوون.

به ئانقه ست خوم له باسی ماجیده ده بوارد. له دلی خودا ده مگوت ههر كه ناوی ئهو بینم، ده بی برؤم. ئیدی ده بوا بکه ومه سهر جاده، بکه ومه ناو ئاپورای ئهو خه لکه ی راتده مالن، بکه ومه ناو هه را و هه نگامه ی ترومبیلان و ده روازه ی شه قامی جافلو كه وهكو تونیلیك بو ناوه ندی زه وئ دهر وئی.

ئەوان، بە دوو قۆلى باسى پيشەكەى خۇيان دەکرد. پياتريس باسى پوژنامەكەى، خوتە و بۆلەى سەرۆكەكەى و گوت و بېژە تەلەفۇنىەكانى و ھەندى كىشە و ئاريشانى دەکرد كە من ھىچ سەرم لىدەرنەكردن، وەكو ئەوہى ھەموو ئەم دنيايە مەتەل بى و نەيەتە ھەلەيتان.

رېمون، دەنگ و راوېژىكى يەكنەواى ھەبوو. لە ئوفىسىكى پارىزەروانى (حمامة) دا لە شوئىنىكى دوورى وەكو سارسىل يان فلورى مىروجى، كارى دەکرد.

ھەولمەدا وئىناى ماجىدە لەلاى وان بكەم، ماجىدە لە ژوورىكى چكۆلەدا، بە بۆيەى پەمەيى بۆيە كرابووەو، تەختە خەويكى بچووكى زۆر سىپيان بۆ تەرخان كەردبوو، وەكو عادەتى ئەم ولاتە ئاويزەى موسيقاداريان بە ديارىەو ھەلواسى بوو، تا فيرى سەبر و ئارامگرتنى بكەن. ژىرى بكەنەو.

ماجىدە بە خەنخەن بۆ مووبەقەكە غار دەدات، باوہش بۆ رېمون دەگريتەو و ھاوار دەكات: " بابە! " رېمون- ش بانگى دەكات: " جولى " يان " رومى " بەھەرچال ئەمە بەو مانايە نىيە كە ھەرگىز ناوہ راستەقىنەكەى نەزانرى. پەنگە پوژى لە پوژان كە گەورە دەبىت، من كە وەكو پوورى وام، حەقىقەتى ناوہكەى خوى پى بلىم. " ئەمرو ناوہ راستەقىنەكەى خوتت پىدەلیم، ئەو ناوہى كە پىوہى لە دايك بوويت. " لەگىنە خوانىكو ئەم كارە بكات، لەوہىە لە ميتروى رىومور سىپاستوبول تووشى ببىت و بانگى بكات: " ماجىدە، دوتام!"

ناويان نا كلير، چونكە ناوى دايكى رېمون كلير بوو. ھەروەھا جوانا- شىيان پىدەگوت چونكە پياتريس حەزى لەو ناوہ بوو. ئەو گورانى " ئومىدەم بەدەيە " ى جواناى دەگوتەو، وەكو زۆر كەسى دى لە كاتى جەنگى قىتنامدا پازدە سالان بوو.

ھەرگىز نەمزانى چەنديان پارە داوہ. لە دەريپا مامەو، گويم لە ھاژەى شەپۆلى ئوتومبيلان، بە دەورى دورگەكەدا، دەگرت. رىك وەكو پوژى لە دايكبوونى منەو، قەلان بە ئاسمانەو دەسورپانەو، بەلام لە ترسا نەيان دەقراند.

لەم سەروبەندەدا، زۆر بوپەر پرووياندا، پەنگە بەھوى ئەوہو بووبى كە حورىە چوو بۆ مالى ئاغای يو. ئىدى من بە تەنى مامەو. ئىدى لە پىناوى بژيوى ژياندا، لە دەزگايەكى كەپ و لالاندا كەوتمە كارکردن، خىر و سەدەقەم كۆ دەكردەو، كارتى رىكلام و بانگەشەيى دەزگاكەم لە گەل مەداليايەكى سوپىچ و كلىلاندا لە سەر مىزى خوارنگەكاندا دادەنا و لەبرى ئەوہ تۆزە پارەيەكم بەدەست دىنا. كە مەداليكانم لە سەر مىزى خوارنگەكاندا دادەنا، يان دەچووم بۆ گوگرتن لە موسيقاى ميتروى رىومور، زۆر پارىزم دەکرد. ھىچ كاتى دووجاران بە ھەمان رىگادا نەدەرؤيشتەم، خۆم لە پارەوہ چۆلەكان و دەرگا گەورەكان دەبوارد و چاوم لە دور چاوى كەس نەدەبرى.

لە دوورەوہ، بەرەللا وشەلاتيانم دەناسىوہ، ئەمانە ھەندى تاقم و دەستەى بچووك بوون، بە زورى لە شەقامىكى نزىكى ئىفرى يان لە مەيدانى جاندارك خپ دەبوونەو. ھەرکە ئەوانم دەبينى، بلەز بە بەينى ئوتومبيلەكاندا لە جادەكە دەپەریمەوہ و لەو بەرەوہ خۆم ون دەکرد. لەم كارەدا زۆر تەردەست و مەعلان بووم، كەس نەيدەتوانى بمگاتى. ھەندىجار وامدەزانى ئىرە جەنگەل يان بىابانە، شەقامەكانم لى دەبوو بە روبار؛ روبارين گەورە و بە خور، پپ لە تات و تاويران و، من لەم تاويرەوہ بازم دەدا بۆ ئەو تاوير. دەنگى

هوړن و ههرا و ههنگامه ی ئوتومبیلان له زهوییه وه هله دقولا و به لاقما سه رده کوه و ناخی پر ده کردم. له ناکاوا پیاوړیک لهو مهیدانه گه ورهیه وه که بایه که گسکی ددها و له پوناکی گلویی عاموده کانی سهر جاده که دا نقوم بوو بوو، پهیدا بوو، من هاتنی ئوم نه بیینی، پیاوړیک بوو وهکو هر که سیکی دی، بارانیه کی له بهر و کلاویکی له سهر بوو، هر دوو دهستی له گیرفانه کانی نابوون، من سهرقالی ژماردنی ئو پارانه بووم که له خوارنگه ی فیتنامیه کان کوم کردبوو وه، سه دیان سه د و په نجا فرانکیک بوو که له زهر فی چند خوله کیکا له فیتنامیه کانم کو کردبوو وه، هیچم نه کردبوو ته نیا ئوه نه بی مه دالیای کلیه کانم له گهل کارتی دهزگای که و لالاندا، له سهر میزیک دانابوو.

له دوا ساتدا نیگام له نیگای ههله نگوت، ترسم لینیشیت، چونکه ئو نیگا سامناکه م ناسییه وه، هه مان نیگای ئه وسای هابیل بوو که خوی به حه مامه که دا کردبوو. به لام فریا نه که وتم، تووند گرتمی، به هه موو هیز و قوه تی خویه وه، به بی ئوه ی چ قسه یه ک بکات، بهر زه فتی کردم. دیار بوو تاقی بی کردبووم، پیاسه یه کی به دهو ری فروشگاکاندا کردبوو، ئه وسا هاتبوو وه تا له م شوینه دا، له چالاییه کی نیوان بورجه که و فروشگا داخراوه کاند به گیرم بیئی.

ویستم هاوار بکه م، به لام زور به تووندی که و ته لیڈانم، وهکو ئوه بوو بیهو ی بمکات به دوو له ته وه. هه ناسه م له بهر برا. قه له می دهست و پیتم شکا. شته که زور غه ریب بوو، له هه مان کاتدا ده مزانی چیم دیته پی، به لام هیچ توانا و ده سه لاتیکم نه بوو، وهکو ئوه بوو موته که سواری سهرم بوو بی. به دهستیکی دوگمه ی پانتوله جینزه که ی کرده وه، زور به هیز و توانا بوو، به دهسته که ی دیکه ی، منی له چالایی په نا دیواره که به رهق کردبوو. له بیرمه بوئی میزی لیډهات. بوئیکی ناخوش به سه رما دهات و دلم تیکه هله دهات. ئه وسا کی ری دهره نیا و ویستی پیمیدا بکات، ته کانی ددها، هانکه هانکی له سوچی بورجه که دا دهنگی ده دایه وه.

نازانم ئو رهوشه چهن دی خایاند، به لام ههستم دهکرد هه رگیز کوتایی نایه؛ ئو دهسته ی تووند مه کی گرتبووم، ئو ته کانه ی له سکم رو دهکرا، وای لیکر دبووم نه ده متوانی بیر بکه مه وه نه هه ناسه بدهم. ههستم دهکرد ئو رهوشه هه رگیز دوا بی نایه. پاشان کابرا کشایه وه. پیماو یه ته و او نه بوو، ئیدی یا من زور ته سک بووم یان یه کیک لهو کاته دا به سه را هات. ئو بله ز روئی و من ته نیا و داماو لهو په نایه دا مامه وه. له جی خوم وشک بوو بووم. لاواز و داماو، له سهر چیمه نتوکه خوینم له بهر ده روئی. ئه وسا به قالد رمه که دا داگه رام، خوم گه یانده سهر جاده که، بو ژیرزه مینه که گه رامه وه، کتریه ک ئوم گهرم کرد و له ته شته که ی کچه که ی حوریه دا خوم شور. دنیا خاموش و بیدهنگ بوو. لهو کاته دا ههستم کرد هر دوو گویم که و بوون. نه مده زانی له کویم، دهتگوت به سهر دنیا وه نیم. وایزانم له ته والیتته که ی ئه وسه ری راره وه که دا رشامه وه. وایزانم هاوارم کرد، ده رگا ئاسنینه که م کرده وه و له ناو تونیله که دا هاوارم کرد، به ئومیدی ئوه بووم هاواره که م بگاته سهر بورجه کان، لی که س گوئی له دهنگم نه بوو. ته نیا دهنگی هه واکیشه کان یه ک له دوا ی یه ک بهر زه ده بوو وه، دهتگوت دهنگی فرۆکه یه. ئه م دهنگه هه موو دهنگه کانی دی قووت ددها. سیمون- م بیرکه و ته وه. پر به دل بیرم دهکرد؛ حه زم دهکرد بی دینم و ئو گورانی بلیت و من گوئی لیبگرم، به لام ده مزانی که شتی ودها مه حاله. وایزانم ئو شه وه، ته مه نی یاساییم ته و او کرد.

ئەو ماوەیەى لە مالى پياتريس بووم، لە هەموو کیشە و سەرەشەیهک دوور بووم. ماوەیەکی زۆر بوو لە سایە و پەنای هیچ کەسێکدا نەبووم، بیرم لە سبەینیی خۆم نەدەکردەوه، هەرچیەکم بویستبا دەتوانی لەناو شوقەکەدا بیکەم. بەکەیفی دلی خۆم شتەکانم رێکدەخست و چاودێری و سەرپەرشتی منداڵەکەم دەکرد، رێک وەکو ئەو کاتەى کە حوریه لە خەستەخانە هاتبوو، تەنیا جیاوازی ئەمە بوو کە ئێرە پوناک بوو، هەتاو بوو، کەش و هەواکەى خۆشبوو و ئینسان بێخەم و خەیاڵ لە هیچ نەدەترسا. پەنجەرەى هۆلەکە دەپروانیە حەوشەیهکی بچووکی پشتهوهی خانووەکە، لاواڵوێکی لی روابوو و کیشکان بەسەر لق و چلەکانەوه هەلنیشتبوون. بەیانیهک یەکیک لەو کیشکانەم بینی لە قەراخ پەنجەرەکەدا کزکۆلەى کردبوو، پەرەکانی گف بووبوو. ناوم نا هاری. کارتۆنیکی پیللوم هینا و هەندى لۆکەم تێئاخنی و هیلانەیهکی نەرمم بۆ دروست کرد و لە ژووری منداڵەکە و لە تەنیشت بێشکەکەوه دامنا. ئەم دیمەنانه هیندە جوان و ئارام بوو، وەکو ئەوه بوو هیچ شتێک لە دنیاى دزیو و کریت نەبیت، دنیا شامی شەریف بیت، نە تاوانبار، نە پۆلیس، نە کچانی تەدا لیکراو، نە پیرانی کە لەناو کوختەى پەرپووت و بێ پەنجەرەدا لە برسا بمەن، لەم دنیاىدا هەبن.

دوایی شووشەى شیرەکەى کلیرم (یان جوانا، من ناوی جوانام پێ پەسندتر بوو) هینا، توزی نانم لە گەل چەند دلوپیک شیرى گەرما کرد بە هەویر.

هاری لە ناو کارتۆنى پیللوهکە پەریشان بوو، لی پەرەکانی خەریک بوو و شک دەبوو. لە جیی خۆی نەدەجولا، بە چاوه رەشەکانی تەمەشای دەکردم کە چۆن هەویرەکەم گرمۆلە دەکرد و لە بەردەمیا دام دەنا، ئەوسا شووشە شیرەکەم دایە ماجیدە (هەلبەتە نەمدەتوانی ناوه ئەسلیەکەى منداڵەکە لەبیر بکەم.) لەو دەمدا کە منداڵەکە لە شیر خواردنەکە بوو، کیشکەکەش کەوتە بالەفرە و خۆ خوراندن و خویندن.

نازانم توانی بووی هیچ لە گرمۆلە هەویرەکان بخوات یان نا، بەلام گەرماى خۆشى ژووره چکۆلەکە بەتەواوەتى بوژاندبوو، دواى توزیک فری، بەدەم جریوه جریوهوه خۆی بە شووشەى پەنجەرەکەدا دەدا. لەو دیو پەنجەرەکەوه، هاوڕەگەزە چکۆلەکانی ئەم چل و ئەو چلیان دەکرد و بانگیان دەکرد. هەرکە پەنجەرەکەم کردەوه هاری لە چاو تروکانیکا دەفرتا و دیتم تیکەل بە کیشکەکانی دی بوو، کە وەکو گەلای دەم با چەرخیەکیان کرد و دواى توزیک هاری لە گەلیاندا رۆی و دیار نەما.

لەو کاتەدا کە بە شووشە و مەمەکە شیرم بە جوانا دەدا، دیقەتم دا چاودێرەکان لە خوارەوه بوون. جلی ئاساییان لەبەر بوو، بارانی و کلاو و پیللوی کەتان، بەلام من بە ئاسانی ناسیمنەوه. بە غەریزه ئەو جۆره خەلکانەم دەناسییهوه. ئەوانە بەجۆرێ دەروانە پەنجەرەى بیناکان وەکو ئەوهى بیانەوئ ئەودیوی پەردەکان بدین. چاودێرەکان خۆیان بە بیناکەدا کرد، دیاربوو پرسیاریان لە دەرگاوانە پرتوگالیەکە کردبوو کە منی خۆش نەدەویست، ئەوسا دەستیان بە زەنگەکەدا نا، ئەم زەنگە بەردەوامە جوانای خستە گریان و وەکو ویزە ویزی میروویهک لە میشکی خۆمیشا دەنگی دەدایهوه.

تا نەرویشتن لە جیی خۆ نەجولام. نیگەرەن بووم. نەمدەتوانی بۆ یەک خولەکیش لەو مالەدا وەمیتەم. خۆ نەشدەکرا جوانا بەدەم گریانەوه و بە تەنیا لە بێشکەکەدا بەجی بهێلم. بۆ ژمارە تەلەفۆنی ئەو رۆژنامەیه گەرەم کە پياتريس کاری تیا دەکرد. بە رادەیهک پەشوکا بووم کە دەسکی تەلەفۆنەکەم نابوو بە کوپچکە کەرەکەمەوه. گویم لەو قسانە نەدەبوو کە دەرەکان. وەکو تووتی ئەم قسەیهى دەگوت و دەگوتەوه: "بیاتريس تکایە یەکسەر وەرەوه. تکا دەکەم بەپەله وەرەوه، شتەکە زۆر زەرورییه. تکا دەکەم بیاتريس." لەو کاتەدا کە

خهريک بووم دهرگام دادهخست، تهلهفونهکه ليی دا. ئه مجارهيان دهسکی تهلهفونهکه م نا به گويچکه ساغهکه مه وه. گوييم له دهنگی بياتريس بوو: " له يلا، چی قه و ماوه؟ " پيمگوت دهبي بگه پييته وه، چونکه من ناچارم بپوم. نها ته و او ئارام و ئاسوده بووم. پيش ئه وهی هيچ پرسياړيکی ديکه بکات، تهلهفونهکه ی داخسته وه. جونا- ش خهوی ليکه وتبوو. ئیدی خوم گياند ه سهر جادهکه و به ره و ئوستيرليتز وهري ک و تم.

گه ر امه وه بؤ شه قامی جافلو. به تونيله دريژده که دا که و تمه ري تا گهييمه بهر دهرگای گه راجه که، که به بويه ژماره (۲۸) ی له سهر نووسرابوو، دلم به ته و او تهی گوشرا. هه ستم دهکرد ناتوانم چيتر ليتره هه ل بکه م و ژيانی من ليتره نييه، له جييه کی ديکه يه، ئیدی ههر جيگه يه ک بيت. خوانيکو هه نديجار، له و بابته قسانه ی دهکرد و دهیگوت: " دهزانی هه نديجار دهبي هه ليم، شته که به دهست خوم نييه، له من به هيزتره، رنکه بگه پيمه وه، به لام نه گهر بمينمه وه تو دهکوژم، خوم دهکوژم. " نها بوم ده رکه و ت که مه به ستي چی بووه.

له شوقه که دا هيچ شتيک نه گورابوو. ئیدی گهرمای سپليته که، که غازيکی ژده راوی دهرده دا، ئينسانی نيوه خنک دهکرد. سهيرم کرد نونو کومه ليک ئامير و دهزگای تازه ی هينابوو، وهکو تهله فزيون، قيديو، ماتور سکيليکی سووری تازه ی هه بوو، سه رجه که ی له چه رمی زيبرا بوو. نازانم چما هه ستم دهکرد دهچمه مالی مندالانه وه. ئه م هه سته وای ليکردم هه م پيکه نين بمگري و هه م گريان.

زه رفيک له سهر ته خته خه وه که بوو که ناوی منی به سه ره وه بوو. خه ته که م نه ناسييه وه، به خه تيکی ناسک و به شيوه ی قه ديمي نووسرابوو: " پاریس. بگاته دهست خاتو له يلا. " زه رفه که م هه لپچري، هه وه لجار هيچ حالی نه بووم. په ساپورتیکی فهره نسی تياوو به ناوی مريهم مافوبا.

ژيرزه مينه که چول بوو. نه حوريه له وي بوو نه پاسکال مه ليکه. بي شکه که ش له وي نه بوو. ئه مه م له بهر گران بوو، ئیدی دلم خه به ری دا که حوريه دووی خير و خوشی خوی که و تووه و ئیدی بؤ ئيره نايه ته وه.

نامه يه ک، له ناو په ساپورته که دا، له جيگای وي نه که هه بوو. خه ته که ی حه کيم، که له شه ره پشيله دهچوو ناسييه وه. هه ميشه وانه کانيم به لاه زه حمه ت بوو. ئه وهی له نامه که دا نووسی بووی له چاو وانه کانیا زور ئاسان و مه فهوم بوو. ويړای ئه وهش چه ند جاريک خويندمه وه به بيته وهی ليی تيگه م.

ئازيزم له يلا

باپيرهم پيش ئه وهی بمري ت ئه م په ساپورته ی بؤ تو نابوو له وه. دهیگوت تو وهکو کچی خوی وایت و تو شايسته ی په ساپورتیکت هه بي و وهکو ههر فهره نسيه ک بؤ ههر کويت بوي سه فهری پيکه ی، جا چونکه مريهم دهرفه تی ئه وهی بؤ نه ره خسا به کاری بيتی، ده توانی به که يفی دلی خوت به کاری بيتی. سه باره ت به وي نه که، به خوت دهزانی هه موو ره شپيسته کان به لای فهره نسيانه وه له يه کدی دهچن.

حه زم دهکرد بهرله سه فهره که بتبينم. بريارم دا حاجی بؤ زيدي خوی ببه مه وه. به هه رحال بؤ خويندنه که م قهرزيکم له بانک کردبوو، وام به باش زانی له م کاره دا خه رجي بکه م، مخابن که له م سه فهره دا تومان له گه لدا

نیت تا بیی بۆ بامبا، گوندهکە ی زیدی بابام. بەلام ئیستاکە پەساپورتت هەیه، پەنگە بتوانی پوژی لە پوژان
برۆی بۆ ئەویندەر، من شوینی گۆرەکەیت پی دەلیم.

لەگەل ریز و حورمەتی

حەکیم

کە لە مەسەلەکە حالێ بووم، گریان ئەوکی گرتم، پوندک لە چاوما قەتیس ما. لەو هتای لالە ئەسما مردبوو،
هەرگیز تووشی ئەو حالە نەبوو بووم. چ کەسێک دیارییەکی ئەوهای نەدابوو، ناو و ناسنامە. تەنیا بیرم
لەو دەکردووە، کالە میژیکی نابینا، کە بە ئارامی سەری قامکە چرچەلەکانی بە دەم و چاو و هەنیه و
گۆناکاندا دینا، بە مریەم بانگی دەکردم، نەک لەبەر حەواس پەرتی، بەلکو لەبەر ئەو بوو کە دەیویست ناو،
پەساپورت و ئازادی سەفەرم هەبیت. دەیویست هەموو ئەو شتەکانم بداتی.

((١٢))

کە دار و درەختەکانی ناوهندی بازارگانی کەوتنە شکۆفە و گۆل کردن ئیدی زانیم بە هەر بەرپۆیه و دوور
نییه. ئەو درەختە بچووکانە ی کە قیتنامییەکان پواندبوویان، درەختین گیلان، قوڤ و هەلوژە بوون و، تەنکە
کۆلکی سپی و پەمەیی دای پۆشی بوون. ئاسمان هیشتا بە هەور و سارد بوو. بەلام پوژ درێژ بوو بوو. کەش
و هەواکەم لە گیان خۆشبوو.

چەند هەفتەیهک بوو نە هەوالی نونو- م دەزانی نە هی کەسی دی. بۆ گۆی گرتن لە موسیقایی جامبیایی، بۆ
وێستگە ی سیومور سیباستوبول نەدەچووم. تەلەفونم بۆ سیمون کرد، بەلام تەنیا گویم لە دەنگە ناسک و
دزیوێکە ی دکتۆر جواو بوو، ئازام راجفری. ناوی خۆم نەگوت. هەندێجار شەوان بە تاقی تەنیا لە
ژێرزمینەکە ی شەقامی جافلودا دەمامووە، گویم لە دەنگی مەکینە ی ئوتومبیلیکی بەر دەرگا دەبوو، دلم لە
ترسا دادەخورپا، بەلام ئەمە تەنیا خەیاڵ بوو؛ زاده ی ترس بوو.

نونو، پاش نیوهرۆیهک زقڕییهو. لەزگ بوو نەیناسمەو. سەری تاشرابوو، تەمەشا کردنەکە ی کۆمیدی و
سەیر بوو، پێشتر شتی وام لێ نەبینی بوو. خواردنم بۆ ئامادە کرد، کە بریتی بوو لە کریپی مریشک کە
زۆری حەز لێدەکرد، لە گەل کاکلە بوندق و، نان و نوتیلا. چاوەروانی ئەو بووم، باسی ئەو بۆ بکات کە
چی کردووە یان لە کوێ بوو، بەلام هیچی نەوت. بەپەلە نانی دەخوارد و پەرداخە کۆلای بەسەردا دەکرد.
یەکەمجار بوو کە بە ریش و سمیلەو بیدینم. دەم و چاو و لێوی لەبەر ریش دیار نەبوو.

لە زیندان بوویت؟

وێلامی نەدایەو. ئەوسا سەریکی لەقاند کە بەلێ، هەرکە لە نان خواردن بوو، لەسەر جیگاکی راکشا و
سەری وەبن هەردوو باسکی نا. یەکسەر خەوی لێکەوت.

چەندین پوژ بوو بەتەنیا بووم، بە تاقی تەنیا لە ژێرزمینەکە دا بووم، بەبێئەو ی کەسێک هەبێ قسەیهکی
لەگەڵدا بکەم. تەنیا گویم لە موسیقایی رادیۆ بچووکهکەم دەگرت. لەلایەو پالکەوتم، باسکم لە قەدی ئالاند،
خەبەری نەبوو. بۆ چەند سەعاتیک بەو دەقەو و بەبێ جوولە ماینەو. گویم لە هەناسە ی دەگرت، هەولم
دەدا بزانم لەو ماوێهەدا لە کوێ بوو، تەنیا لە رێگە ی بۆنکردنی گەردن و پشتییهو ئەو هەولەم دەدا. کە

خه بهری بووه وه، مومار هسه ی ئاشقینیمان کرد؛ زۆر به نهرم و نیانی وهکو جاری یه کهم مومار هسه مان کرد. له پیشا چوو له گیرفانی چاکه ته که ی کوندومیک بینن. ئهو پپی دهگوت شه پقه. ئهو خوی ئه وه ی ویست نه ک من. من نه بیرم له وه ده کرده وه، نه له ئاینده و نه له مندال و نه له نه خۆشی. پاشان به دوو قوئی به ریگه نهینیه که دا بۆ سهرووی تاوهره که سه رکه وتین، تا قاتی سی و یه ک به ئاسانسور پۆیشتین، له وینده روه به ریگا ناچاریه که و پلهکانی ئاگر کوژینه وه که دا سه رکه وتین. ئاسمانی شین وهکو په نجه ریه ک بئ و به سه ر بئ کوتاییدا بروانی، به و ئاویه بالی به سه رماندا کیشابوو. له و ساته دا زانیم که فایده ی نییه، ده بی برۆم.

له و سه ری سه ره وه، بایه که به گف و هۆر خوی به بهینی ئه نته کاندایا ده کرد و ده یلوراندا. دهنگی نائاسایی بوو. له کویش، لیژه، له ناوهندی شاریکی ئه وهنده دوور له ده ریا وه. وێرایی ئه وهش دهنگی ترومبیلان، له خواری خواره وه، له جاده ی ئیفریه وه، له مهیدانی ئیتالیاه و له شوینی دوورتریشه وه، له سه ر شوسته کانه وه یان له گه ره که دووره دهستهکانی شاره وه، له شیوه ی ورده شه پۆلانی کاتی کشانی ده ریا دا ده هاته گوئی. له ناکاوا ههستم به بۆشاییه ک کرد، که له ناخه وه ئازاری ده دام. هویه که ی شلپ و هۆری ده ریا بوو، که له میژ بوو گویم لێ نه بوو بوو، تووشی سه رگیژکه ی ده کردم. به ره و ره خی سه ربانه که چووم، به ده م بایه که وه لار ده بوومه وه، وهکو ئه وه بوو به وه ی له و سه ره وه ده ریا بدینم. نونو گرتمی. نه یده زانی به نیازی چیم:

ئه وه چ ده که ی؟ شیت بووی؟

له فکران راچووم:

پهنگه خه لکانیک که له په نجه ره وه خۆ هه لده دین، وابیر بکه نه وه که خواره وه ده ریا یه.

خۆم به نونو - وه گرت: " به مگره، تووند به مگره، حالم باش نییه. "

نونو، له ته نیشت سه ندووقی ماتوپی ئاسانسوره که وه داینیشاندم، تا بایه که کارم تینه کات. له ماندوویه تی و سه رمادا هه لده ره زیم. نونو، قه مه سه له که ی خوی، که به ره که ی فره و بوو، دا که ند و دای به شانی مندا و گوئی:

بیگره له یلا، بۆ خۆت بئ، تا هه میشه منت له بیر بئ.

پوخساری ساف و پۆشن بوو. سه ری که میک گه وره بوو، له سه ری کورته بالایان ده چوو. لئ چاوهکانی میره بان و زۆر رهش بوون. هه ستمکرد زانیویه تی که به نیازی پۆیشتنم، پهنگه له پیش خۆمه وه به وه ی زانیبی، هه ر بۆیه ش زقیری بووه وه..

نها هه موو شتی که له حالی گۆراندایا بوو. ساتیک بوو به ره و کوتایی ده چوو. له سه ربان بووم، له قاتی سی و دووه م، له سه رووی قالدیره که، گویم له دهنگی با ده گرت، شینی ئاسمان پوندکی ده زایانده چاوم، پیک وهکو جاری یه که م که نونو بۆ ئیره ی هینابووم.

نامه یه ک له سه ر ئه و میژه هه بوو، که ئه رکهکانی وانه ی فه لسه فه م بۆ مامۆستا هه کیم له سه ری نووسی بوو، نامه که هی ئه نجوومه نی به پۆیه بردنی کۆمه لگه که بوو، باسی ئه وه ی ده کرد که دزییه ک له عه دادی ئاو و

کاره‌با کراوه و ئه‌و مه‌سه‌له‌یه له لیکۆلینه‌وه‌دایه. به‌و زووانه تاوانباران ده‌دۆزینه‌وه و ده‌رده‌کرین و به‌ گوێره‌ی پێویست سزا ده‌درین. نامه‌که‌م به‌جۆری له‌ سه‌ر می‌زه‌که‌ دانا، که‌ نونو بیدینی. به‌جۆری ده‌رگا ئاسنه‌که‌ی گه‌راجی ژماره‌ (٢٨) ی دا به‌یه‌کدا، که‌ له‌سه‌ری سه‌ره‌وه‌ی تاوه‌رکه‌دا ده‌نگ بداته‌وه..

((۱۳))

سواری قیتار بووین به رهو نیس. دهلیم سوار بووین، به لام له راستیا من به ته نیا سه فهرم دهکرد، یهک بلیتم پییوو. خوانیکو له گه ل مندا سوار بوو، وهکو ئه وهی بیهوئ خاترخوازی له من بکات، به لام به هر جورئ بوو خوئی به فارگو نیکیدا کرد، خوئی له بهشی بار و کهل و په لاند شارد وه. هر بۆ پیکه نین و رابواردن ئه مهی کرد، دهنه هیچ پیویستی به و کاره نه بوو. خوانیکو دهیزانی چۆن خوئی له چاودیر و مامورانی قیتار دهر باز بکات. له م کاره دا کارامه بوو.

تهنیا سئی نه‌فهر له فارگونه‌که‌دا هه‌بوون، دوو نه‌فهر له خواره‌وه بوون و شوینه‌که‌ی منیش له سه‌ر ته‌خته خه‌وه‌که‌ی سه‌ره‌وه بوو. ماوه‌یه‌کی زۆر له پار‌ه‌وه‌که‌دا ویستام، لی‌کدا لی‌کدا جگه‌رم ده‌کی‌شا و ده‌م‌روانییه ئه‌و ڕوناکییه‌ی به هه‌شتاو له پاشه‌وه تیده‌په‌ری. خوانیکو له په‌ناگه‌که‌یه‌وه ده‌ره‌ات. هیچی نه‌گوت. جینگه‌ی جه‌زربه‌که‌ی سه‌ر گو‌نای شین و مۆر بوو‌بووه‌وه. وه‌ختایه‌ک زانیم باوه پیاره‌که‌ی لی‌ی داوه، پێش‌نیازم کرد که له‌گه‌ل مندا بێت.

نازانم ئەمە لە ھەوڵەو ھەوڵەو بیریۆکەیی کئی بوو. پەنگە بیریۆکەیی خۆی بوو. ھەمیشە دەگوت: " پۆژی لە پۆژان دەروم " ئیدی نەو پۆژە ھاتبوو.

باسی خالی خوئی که نیوی رامون ئورسو بوو و له نیس ئاکنجی بوو، بۆ کردبووم. خوانیکو ته نیا پیوستی به کهسیک بوو تا له گه لیدا سواری قیتاره که ببیت، بوونی من دهره تیکی باش بوو بۆ ئاسانکردنی ئەم کاره. بههه رحال ده بوايه سه فەر بکات. له گین بوو رۆژیک له رونجی دا و له بهزینخانه یه کدا خوئی به کامیونی کدا بکات و بروات.

ئەم مەسەلەيە مەنیشى خىستە سەر كەلگەلەي سەفەر، ماوەيەكى زۆر بوو لە پاريس بووم. ھەستەم دەكرد سالانىكە لە پاريس، تەنانەت بە تەواوى لە بىرم نەمابوو كەي دەگەل حورىەدا گەيى بوومە ئوستىرلىتە. لەم ماوەيەدا پيشهاتين فرە ھاتبوونە پيشى. ھەستەم دەكرد پير بووم، پيرى راستى نا، بەلام بارى قورسى ئەزموونەكانم قالى كرىبوومەو، ئىستە، ترسم شكاوو. دەمتوانى يەكراست چاوە لە دور چاوى خەلكى بېرم، درويان لەگەلدا بكەم، پووبەروويان ببمەو، دەمتوانى ھۆش و ھزرىنيان لە چاوياندا بخوینمەو. ھزر و نيازىان ھەلبىنم. يەكسەر و پيش ئەوھى فرىاى پرسىار بكەون، وەلاميان بدەمەو. دەمتوانى وەكو ئەوان ھاوار بكەم و بە رووياندا ھەلشاخيم. لى لەنھا و ھيوە نەمدەتوانى ئەو كارانە بكەم كە جاران دەمكردن، بۆ نموونە وەكو دزى لە فرۆشگايەكى گەرە، رېكردن لە دواى كەسيكەو و وا بنوینم كە كەس و كارى خۆمە، يان لە رېگەوباندا دووى كەسيك بكەوم، لە دللى خۆدا بلىم قىيانى گەرەھى منە.

بۆم دەرکەوتبوو کە مارتینال، یان ھابیل، یان زوھرە، یان ئاغای دولاهی ترسناک نین، بەلکو قوربانیه کانی ئەوان ترسناکن، چونکە بەو ھەوێنە کە قوربانی بن. بۆم دەرکەوتبوو ئەگەر خەلکی لە نیوان ھەلبژاردنی بەختەوھری خۆیان و تۆدا سەریشک بن، بێگومان تۆ ھەلبژارتن.

له لیون زوړ شهکټ بووم. به له په کوتی بؤ تهخته خهوهکه ی قاتی سهرهوهی قیتارهکه سهرکهوتم. ئه و خانمهی کراسی په مهبی له بهر بوو، له سهر تهخته خهوهکه ی خوارهوه دنووست، له تهخته خهوهکه ی ئه ولاترهوه سهر و کهله ی خانمیکي ئیسپانیم به دی کرد که له بهر پوناکی ویستگه که دا دیاربوو. له بهر قزی و چاوه ره شهکانی وام وینا ده کرد ئیسپانییه. وام مه زنده ده کرد دهیه وی شتیک بلیت. به لام به بیتهوهی چاو بتروکینی یان بزهیه ک بکات، ماوهیه ک له پوخسارم پاما و تهواو. خوانیکو، له سهر تهخته خهوهکه پراکشابوو و به ئاسته میک ده پیرخاند. بونی ئارهقه ی لیده هات، جلهکانی چلکن و پلکن بوون. وهکو ئه وه بوو ده گهل بابایه کی به ره لالی کوچه و کولاناندا خهوتیم. به ره و لای دیواره که ده له کم دا، به لام ته کان و له ره له ری قیتاره که دووباره دهیه نیایه وه جیی خوی. ئه نجام خهوم لیکه وت، خهویکی قورس، که به هوی پوناکی و تهکانی پینچکه ی قیتاره که به سهر ریله کانه وه، ده زرا.

خوانیکو، خه به ری کردم هوه. به بیده نگي له تهخته خهوهکه هاتبووه خوارهوه و وهکو مهیموون خوی به په یژه که وه هلواسی بوو. بؤوه ی ناچار نه بی هاوار بکات، ده می له په نا گویم نا و گوتی:

— وهره ته مه شاکه، له یلا وهره ته مه شاکه!

به کویره کویر هاتمه ده ری. فارگونه که تاریک بوو، که ش و ههوا گرم بوو، بونی هه ناسه فارگونه که ی پر کردبوو. له راره وه که دا، پوناکییه کی تیژ له په نجره ی قیتاره که وه، ده هاته ژووری که چاوی ده خسته ریشکه و پیشکه. خانوو و تاوهره کان ده ببران.

ده ری له بهر تیشکی هه تاوهره که دا ده بریقایه وه. قیتاره که به که ناره که دا ریگای ته ی ده کرد، خوی بهم تونیلدا ده کرد و له و تونیله وه ده رده چوو، ده ری که هه ر له جیی خوی بوو، له بهر تیشکی هه تاوهره که دا ده رده وشایه وه، هینده شین بوو، پوندک ده زاییه چاوام.

خوانیکو له خوشیا له پیستی خوی نه ده هیوری. په که مجار بوو که ده ریای ده بینی. وهختی له پومانیاوه، له گهل دایکی و براکانیا به قیتار هاتبوون، قیتاره که په کسه ری و به بی وهستان له تیمیوراوه هیتابوونی، ته نیا ئه و کاته ی به کیلگه سنووریهکانی نیوان ئه لمانیا و فره نسادا تیپه ری بوو سووکه هه لوه سته یه کی کردبوو، په کسه ر له وینده ره وه هاتبوون و له ئوردوگای قهرجه کاند دابه زی بوون.

خوانیکو، ناوبه ناو ئاوری لای منی ده دایه وه و به دم زهرده خه نه یه که وه که ددانه سپیهکانی به پوخساره ئه سمه ره که یه وه به دیار ده خست ده یگوت: " ده بینی؟ ئه مه ده بینی؟

خه لکه که یه ک له دووی یه ک له م شاره که نارییانه دابه زین. ئاگای، سان رافائیل، کان و ئانتیب. به ره وه ی بگهینه نیس هه ر هه ردووکمان له فارگونه که دا مایه وه. قیتاره که به دریژی که ناریکی به رده لاند ده ریوی، ریگه یه کی دیکه ی هاوته ریب هه بوو، که ئوتومبیلانی به هه مان خیرایی پیدا ده ریوی. شه پؤل له هه موو لایه که وه پیکاندا ده دا، هه تاو له و دیوی په نجره که وه له ژووره وه ی ده دا و پیستی له شی ده سووتاند. هه ستم کرد بیدار ده بمه وه، له خه ونیکی دریژ بیدار ده بمه وه، وهکو چوون له نه خوشیه ک چاک ده بینه وه.

هه ر له وی، له راره وه که دا، ئه و تیشته مان خوارد که له پاریسه وه له گهل خؤدا هیتابووم: پرته قالی مه غریبی، کیکی ناو به کریم، هه رگیز جامبونمان (گوشتی به راز) نه خواردبوو، من نه مده خوارد چونکه به حه رامم ده زانی، خوانیکو نه یده خوارد چونکه به خراپی ده زانی بؤ به شهر. جاریک که گه نگه شه ی ئه م بابه ته مان ده کرد،

نازانم له کويوه هم بيروکهيې بۆ هات گوتی زور ئاساييه به ناوی جامبونهوه گوشتی به شهرت دهرخوارد
بدن. بۆ ئهوهی مهبهستی خوی بنوینی دهستیکی به سمتی خویدا کیشا.

ئهلههقی نیس جوان بوو، ههمان شوین بوو که وینام کردبوو، شاریکی سپی و جوان، پر له گومەز و سهربانی
جوان بوو، پر بوو له کۆتر و خه‌لکانی پیر، له شهقامی پان و به‌رین، که ئهم بهر و ئه‌وبه‌ریان یه‌کپارچه دار
چنار بوو، پر بوو له پاس، شوسته‌کانیش له‌به‌ر پاس به‌رنه‌ده‌کوتن. عه‌ره‌بیکی زوری لیوو، ویرای ئه‌وه‌ش له
ئه‌فریقا نه‌ده‌چوو. ته‌نانه‌ت له‌و پرووه‌وه له ئیسیانیاش نه‌ده‌چوو.

شاریکی دلگیر و خوشبوو، شوینی خه‌ون و خه‌یال، گه‌شت و گه‌ران بوو، که من و خوانیکو ده‌ست له نیو
ده‌ست وه‌کو خوشک و برا تیایدا ده‌سوپاينه‌وه.

خه‌لکی به‌هوی ره‌فتار و جله‌کامانه‌وه به ته‌وسه‌وه ته‌مه‌شایان ده‌کردین، من قه‌مه‌سه‌له پيشوداره‌که‌ی نونوم
له‌به‌ر و پانتولیکی جینز و جووتی پووتی وهرزشی مودی مه‌کسیکیم له پيدا بوو. خوانیکوش که هه‌میشه
جلکی شر و شه‌پریو و ده‌لبی له‌به‌ر ده‌کرد، سێ تیشرتی جیاواز په‌نگی به‌سه‌ر یه‌که‌وه له‌به‌ر ده‌کرد، هه‌ره
دریژ و ته‌نگتره‌که‌یانی له ژیری ژیره‌وه له‌به‌ر ده‌کرد، هه‌ره گه‌وره‌که‌یانی که مقه‌له‌میکی شین و سپی و، سوور
و په‌میی بوو، له سه‌ر هه‌موو ئه‌وانی تره‌وه له‌به‌ر ده‌کرد. قژی لول و په‌ش، پوخساری هندی و برونزی
بوو. هه‌چ شتی‌کمان پی نه‌بوو، هه‌چ باروبنه‌یه‌کمان پینه‌بوو، من جانتایه‌کی بچکوله‌م پی بوو که کونه رادیۆکه‌م
و هه‌ندێ شتی بچوکی ژنانه و کتیبه ئازیزه‌که‌ی فرانتس فانوونی تیا‌بوو.

که‌ش و هه‌واکه زور خوشبوو. به دريژایی پۆژه‌که، بێ هه‌چ مهبه‌ستیکی دیار، به که‌ناری ده‌ریادا، به شه‌قامه
کونه‌کانی شارا، به گرد و هه‌ورازه پر باخه‌کاندا سوپاينه‌وه. خوانیکو، شوینی ژيانی خالی نه‌ده‌زانی. ته‌نیا
ناوه‌که‌ی و ئادره‌سه‌که‌ی پی بوو که به خه‌تیکی خوار و خێچ له سه‌ر زه‌رفیک به‌م شێوه‌یه نووسرا‌بوو:

"رامون"

ئورسو

ئوردوگای کریم "

نیوه‌پۆش، له ههمان که‌ناری به‌رین و به‌رده‌لان نان و کیکمان خوارد، نه‌ورپه‌سی دنیا ده‌وری دابووین.
خوانیکو وه‌کو تووته‌له سه‌گ به‌زیک زاک به که‌ناره‌که‌دا غاری ده‌دا، به‌سه‌ر به‌رد و لمه‌لانه‌که‌دا و به‌ناو
نه‌ورپه‌سه‌کاندا خوی غل ده‌کرده‌وه، هه‌زاران نواندنی له‌و بابه‌ته‌ی نمایش ده‌کرد. هه‌رگیز به‌و حاله‌وه نه‌میینی
بوو. له ناکاوا منداڵ بووبوو‌وه، ئازادی ئازاد بوو، ئاینده‌ی به‌لاوه گرینگ نه‌بوو. منیش وه‌کو ئه‌و بووم، بیرم
له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه که چی ده‌که‌ین، له کوی ده‌نووین، بۆ شیوی ئیواره چ بکه‌ین. دوا پارچه نانی گه‌وره‌م بۆ
نه‌ورپه‌سه‌کان توور دا؛ زۆریش به‌یات و کون بوو. ئه‌گه‌ر بکرا‌با جانتا ده‌ستیه شینه‌که‌م به هه‌موو شته‌کانی
ناویه‌وه فری ده‌دایه ده‌ریاکه‌وه. هه‌لبه‌ته له‌مه‌په‌ری به‌رده‌م ئهم کاره نه‌ رادیۆکه بوو، نه کتیبه‌که‌ی فرانتس
فانوون بوو، چونکه رادیۆکه ته‌نیا قاوغیکی موسیقا بوو، کتیبه‌که‌ش په‌یدا ده‌بووه‌وه. به‌لام له هه‌موو ئه‌وانه

گرینګتر ئه و زهرفه بوو که په ساپورته کې مریه م و ئه و نامه یه بوو که حکیم بهرله وهی جه نازه کې باوه
گه وره یی بویامبا بهریته وه و له که ناری پوباری فالیمیه به خاکی بسپیریت بوی نووسی بووم.

همه موو هیفی ئایارمان له نیس به سهر برد. هیچ کاریکمان نه بوو ته نیا ئه وه نه بی به یانیاں ده چوین بوی
زبلدانیک ، دوا نیوه پروان بوی که ناری ده ریا ده چوین و له شه قامه کانی ئه م شاره کونه دا ده سورپاينه وه.

له سهره تاوه ئه م کاره، چونکه له ئوردوگا بووین، هندیک قورس بوو. چونکه ئوردوگا که له همه موو
شوینیکه وه دوور بوو. که وتبووه ناو دولیکی باکووره وه، هم له شاره وه دوور بوو هم له پرده کانی
شارپگا که وه دوور بوو. پیک وه کو گه په کی ته بریکه بوو، ته نیا له مه دا نه بی که ئه م به بهر زاییه وه و دوور له
ده ریا بوو، به سهر گردین پووته ن و سه خته وه بوو، زور باگیرو، ته پ و توزه که یی تامی چیمه نتوی ده دا.

ئه م شاروچکه و ئوردوگایه، له خوار زبلدانیکه وه پورابوو، چند بینایه ک بوو، له یه ک ئاستا. به بویاخی
په مبی بویاخرابوو، سهر بانه کانیان قرمید بوو. به همه مووی نزیکه یی په نجا خانوویه کی بچوک ده بوو.
ته سه ور ده که م، له پوژی کردنه وه که یدا، نوینه رانی پاریزگار و سه روکی شاره وانی و بهرپرسی گه په که
هه ژار نشینه که له وی بووین، بیگومان شوینیکی جوان بووه بوی وینه گرتن، به تاییه تی ئه گه زبلدانه که له
وینه که دا درنه چوبایه. به لام دوی چند سالیک وه کو شاره کانی دی بوو بوو به ته نه که ئاوا، دووکه ل و
سیانی سووتاندنی زبلدانه که نیشتبوه سهر دیواره کانی، کاغز وکیسه و عه لاگهی نایلون، بوو بوو به زینه تی
ته له بندی ده وری شاره که، شه قامه کان، هه ر چال و قورت بوو، یه کپارچه قور و چلپاو بوو.

ئوه یی بالکیش بوو، کابینه کان بوو، له بهر ده م هه ر کوخته یه کدا کابینه یه دووان هه بوو، زور به یان تایه یان پیوه
نه بوو و له سهر بهر د و خشت دانرابوون. رامون ئورسو، له یه کیک له م کابینه ده دا، به خوی و سی مندالی، له
ته مه نی خوانیکو خوارتره وه پیشوازی کردین؛ ناویان مالکو، جورج و، ئیفا بوو. شه وان کیسه خه وه کانمان
ده کرده وه، چه رچه فمان دینا، بوی ئه وه یی سه رمامن نه بی، به ریزی یه که وه ده خه وتین.

رامون ئورسو، پایویکی دریژ و توکمه بوو، قژ و بروکانی یه جگار په ش بوو، له کارگهی بیناسازیدا وه کو
قوته راتچییه کی بچوک کاری ده کرد. به فهره نسییه کی زور خراپ قسه یی ده کرد. خوانیکو ده یگوت
پومانیه که یی له فهره نسییه که یی خراپتره. له راستیا پیویستی به قسه کردن نه بوو. شه وی که له ئیش
ده گه پایه وه، له قه راخ ته خته خه ویکی ناو تاقه ژووری ماله که دا داده نیشت و به دم سیغارکی شانه وه ته مه شای
ته له فزیونی ده کرد.

که خوانیکوی له ویندهر بینی، هیچ پیی سهر نه بوو. پیده چوو چاوه پروانمان بکات، وه کو ئه وه بوو پیشتر
خه بهریان دابووی. رامون ئورسو، ده گه ل ژنیکی بالابه رزی قژ زهردی، سوورده دا، له کوخته بچوکه که یا
ده ژیا. ژنه که ناوی ئیلینا بوو. ئیفا کیژی ئه و بوو، به لام جورج و مالکو له ژنیکی دیکه بوون، که رامونی به جی
هیشتبوو.

به یانانی زور زوو له گه ل خوانیکو و کورپه کانا ده چوین بوی زبلخانه که یی شار، خوانیکو به مبی ده گوت "

کارکردن".

گه لابه، يهك له دواى يهك دهگه يينه ئه و هۆله گه وره يه ي كه زړ و زبله كانى تيدا ورد دهكرا و دههاته هارپين. هه موو مندا لانى ئوردوگا كه له ويندەر خر بوو بوونه وه، هه ركه زړ و زبل و خؤل و خاشاكه كه هه لده رپژرايه سهر ئه رزه كه، بهرله وهى شؤفله كان فريابكه ون و بارى بكه ن بؤ ئاشه پؤلاينه كه، مندا له كان وهكو مشك به هه شتاو دهگه يينه سهرى.

من پيشتر له ته بريكه كارگه ي په ين سازيم بينى بوو، به لام له ژيانما شتى وهكو ئه مه م نه بينى بوو. هه وا يه كپارچه گهرد و توز بوو، بؤنى بؤگه نى و مرداران، چاو و گهرووى دهسووتانده وه. گه لابه كان له تاريكه كه دا لايتيان پيده كرد و دههاتن و دهچوون، باره كانيان به تال دهكرد، ئاشه پؤلاينه كه دهيزپراند، له سهرى را، تافگه ي روناكى داده رځايه خواره وه و لوله گهرد و توزه كه ي بهرجه سته دهكرد. كه ددانه تيژه كانى ئاشه پؤلاينه كه دهكه وته كار، پارچه دار و چل و چيو و هه موو ئاسنه واليه كي ورد و خاش دهكرد و، دهنگيكي تيژى ئه وتوى لى بهرزه دهبووه وه كه له زگ بوو گوئ كه پ بكات. خوانيكو و جورج و مالكو، خؤل و خاشاكه كه يان هه لده دا يه وه. هه رچيه كيان دوزيباوه بؤلاى منيان دينا: كورسيه شكاو، قاپله مه ي قوپاو و دهسك شكاو، باليفى دپاو و، تهخته دارى بزمارپيژى ژهنگاوى، جل و بهرگ، پيلاو، بووكه له، كتىب. خوانيكو زياتر كتىبى بؤ دينا م. به بينه وهى ته مه شاي ناو نيشانى كتىبه كان بكات، دهيهينا، له نزيكى منه وه و له سهر ديوارى كي نرمى نزيكى دهروازه ي هۆله كه دا يده نا و، به راكه راك دهگه رايه وه تا فرياي گه لابه يه كي تازه بكه ويت.

له نيو ئه و شتانه دا هه موو جوړه بلا فوكي ك هه بوو. ژماره ي كو نى گو فارى " هه لېژارده "، ميژووى كو ن، كتىبانى پيش شه پ، رومانين پوليسى، ديماسك، زنجيره كتىبى، سهوز، په مه يى، سوور و زيړين و.. له سهر ديواره كه داده نيشتم و له بهر بايه كه دهستم به خو ينده وه دهكرد. بؤ نمونه گيتارى چه مه ن زاران. نازانم كه ي بؤ يه كه مجار ئه و ناوهم بيست، كى بؤى باس كردم. ريك له پيش ئه و پايزه دا بوو كه چووين له سهر لقى درخت دانيشين، به لام پيموايه، چند پايزيك له وه پيشتر بوو كه دولى باسى گيتارى چه مه نزارى بؤ كردم، ته نيا ئه و دهيتوانى ئه و وشانه دابهينى، گيتارى چه مه نزار.

هه رچيه كم له و دوزه خى زبلدانه دا دهست بكه وتبايه ده مخوينده وه. هه ستم دهكرد وشه كان هه مان مانايان نيه. به لكو زور به هيزتر بوون، زياتر له ميشكمدا ده مانه وه. ته نانه ت ناو نيشانى ئه و رومانانه ش كه دواى خو ينده وه فرى ده درين، زياتر له هزرها ده مانه وه، ناو نيشانى وهك: ده رگاي كراوه، ده رگاي ته نگ، به تاييه تى ئه و رستانه ي كه بله ز به بهر چاوتا رت ده بن، به لام له يادگه دا ده ميننه وه، وهك: " چما له كه نارى ژيان دوور ده كه وينه وه؟ "

يان بؤ نمونه ئه م لاپه ريه، كه هى كو نه كتىبيك بوو و به په رجوو، له ناو خه رمانيك زبل و خاشاكدا به سه لامه تى ده رچو و بوو:

دهشت بهرين و سپيه

كړ و بيدهنگه

نه دهنگى، نه نه وايى. ژيان سه رانسهر خاموشه

به لام هه نديچار وهك ناله ي خه مناكى دهشت

دیته گوی

سه گانی بی لانه، ده قروسکینن له گوشه و که ناری جه ننگه لدا.

ئاخ، شه ویکی سامناکه بۆ بالندهین بچووک

باهیکی سارد ده لهرزی و خوی به کولانه کانداهکات

ئه وانه په ناگهی خویان له سایه ی درهختاندا له دهست داوه،

ناتوانن له سهر لاقه سربووه کانیان بنوون.

ئه وانه له هه مان جیگادان

له نیو درهختانی بهرز و پروتهن و به فرپوش.

له رزوک بی ئه وهی چ شتیک بیان پاریزی

له دژی نیگه رانی چاوه وه، ته مه شای به فر ده که ن

چاوه پوانی پوژیکن که شه و کوتایی بی.

من و خوانیکو پاشان ئه م شیعره مان وهکو ته رجیع به ند ده گوته وه، هه ندیجار له شه قاما ده مانگوته وه، هه ندیجار له ناو کیسه خه وه کانه وه، که له ناو کابینه که دا راکشابووین، به ئاوازیکی خوش دهستی پیده کرد:

" شه ویکی سامناکه بۆ بالندهین بچووک! " یان من ده مگوت: " نه دهنگی، نه نه وایی! " وابزانم خوانیکو ئه مه یه که مجاری بوو له ژیانیا شیعریکی له بهر کردبوو.

هه موو به یانیه ک، به په له له گه ل کورده کانداه خوم ده گه یانده شوینی خاشاک فریدانه که. ئه م کاره، بۆ ئیمه وهکو یاری لیها تبوو. که بیرم له و شتانه ده کرده وه که له گینه ده ستمان بکه ون، ده هاتمه جوش.

ئوتومبیلی زبل و خاشاکه کان وهکو میرووی دیوئاسا به گرده کانداه لده گه ران و داده گه ران، هه زاران تون زبل و خاشاکی هارداو سواو له و گوره که وتبوو، گه رد و تۆزی زور ناخوش و زیانمه ند ئاسمانی دۆله که ی داپۆشی و تا حه ویقی ئاسمان ده رۆبی و ده بوو به په له یه کی قاوه یی به قولایی ئاسمانی شینه وه. باشه چۆن له شوینه کانی دیکه ی شار هه ستیان پینه ده کرد؟ خه لکی زبل و خاشاکی خویان فری دها و پاشان وهکو پیسییه کانی خویان له بیران ده کرد. به لام هه موو پوژیک گه رد و تۆز، به سهر قز و ده ست و باخچه پر گول و گولزاره کانیانه وه ده نیشته وه. ئیدی له و زبلدانه دا هه موو شتیکمان ده دۆزییه وه. به یانییه ک مالکو به شانازییه کی زۆره وه هات. بوو که له یه کی به ده سته وه بوو، و شتریکی چه رمی ده سته چنی به ده سته وه بوو، و شتر سواره که جلکیکی سووری له بهر و شاشکیکی سپی له سهر و شیریکی به قه ده وه بوو.

پوژیک، له گه ل ده سته یه ک ئیسپانیایی دا بوو به شه رمان، هه موو له ته مه نی بیست سالی دا بوون، کراسی گول گولییان له بهر بوو، سهر و نه واریان له قژیان به ستبوو. له بهر ئه وهی مالکو و جورج به رۆمانی قسه یان ده کرد، بهر ده مرپژی جینیوانیان داین. هاتبوون تا بزائن چیمان دۆزیوه ته وه. تایه ی پاسکیل، شیشی په رده، ته لی بادراوی ژهنگن، قاپله مه ی قوپاو، ته نه که، تایپ، چه تریکی ره شی ساغ و بی عه یب، چه کمه یه ک. ته مه شای

کتيبه‌کانيان کردم، رۆمانی پۆلیسی، دیوانه شیعرێکی ئیتالیایی هی لیو پاردی (لیوپاردی: شاعیر و نووسه‌ریکی ئیتالیاییه ۱۷۹۸ – ۱۸۳۷) بوو یان هی ئه‌نونیزیو (نووسه‌ریکی ئیتالیاییه ۱۸۶۳ – ۱۹۳۸) بوو. یه‌کیکیان په‌ره‌ی کتيبه‌کانی هه‌لدايه‌وه و ئه‌وسا به‌ قیز و بیژه‌وه توورپی دا.

به‌هه‌شتاو به‌ره‌و لای من هات، تووند ملی گرتم و ویستی ماچم بکات. ده‌له‌کم دا، خوانیکو په‌لاماری دا و، به‌ربوونه گیانی یه‌کدی، به‌سه‌ر زبَل و خاشاکه‌که‌دا غل ده‌بوونه‌وه، به‌لام هاواریان نه‌ده‌کرد، ته‌نیا ده‌نگی هانکه هانکیان ده‌هات! به‌له‌قه و مستان که‌وتبوونه گیانی یه‌کدی. ئوتومبیله زبَل‌پێژه‌کان وه‌ستابوون، مه‌ردووم خپ بووبوونه‌وه و ته‌مه‌شای شه‌ره‌که‌یان ده‌کرد. مالکو و جورج به‌هر دووکیان به‌ربووبوونه کورپکی ئیسپانی و خوانیکوش به‌ر بووبووه یه‌کیکی دی. منیش که‌ بایه‌که قژه‌که‌می خستبووه سه‌ما و به‌قه‌مه‌سه‌له ریشوداره‌که‌مه‌وه، که‌یه‌که‌پارچه گه‌رد و تۆز بوو، ئه‌و چه‌کمانه‌م که‌دۆزی بوومنه‌وه له‌سه‌ر دیواره‌نزمه‌که دانابوو، شیت ئاسا یه‌ک به‌خۆم هاوارم ده‌کرد.

دوای ئه‌وه یه‌کیک له‌خزمه‌تگوزاره‌کانی زبَلخانه، که‌پیره‌مێریکی نه‌ژاده‌په‌رست بوو و له‌عه‌له‌یی ره‌شپێست و عه‌ره‌ب و قه‌ره‌جان ده‌دوا و جینیوی ده‌دانی، سۆنده‌یه‌کی شینی هه‌لگرت، که‌بۆ شۆردن و پاککردنه‌وه‌ی ئه‌و شویته‌ دانرابوو، و که‌وته‌ ئاو پێداکردنمان، ئاوی چی، سارد و ته‌زی ده‌تگوت به‌فراوه. گوشاری ئاوه‌که هینده به‌هیز بوو، خوانیکو وه‌کو سیسرک به‌پشتا که‌وت و کتيبه‌کانم پارچه‌پارچه‌ بوون و چوون به‌ئاسماندا. به‌وجۆره ئاوه‌سارده‌که، وه‌کو قامچی سه‌راپای ته‌زاندم و هه‌موو کتيبه‌کانیش تیاچوون. حه‌زم له‌چاره‌ی ئه‌و پیاوه نه‌بوو. هاوارم کرد: " خویتری، به‌راز، خاشاک!" پاشان به‌و تۆزه عه‌ره‌بیه‌وه که‌ده‌مزانی به‌ر ده‌م‌پێژی جینیوم دا. له‌وه به‌دواوه ئیدی نه‌چووم بۆ ئه‌و زبَلدانه.

※

کیژیک هه‌بوو ناوی ساره‌بوو. یه‌که‌مجار، به‌پیکه‌وت له‌باری ئوتیل کونکوردا تووشی بووم. ئه‌م ئوتیله‌م بۆیه به‌لاوه‌خۆشه‌ویست بوو، چونکه‌په‌یکه‌ری برۆنزیی ژنیکی درێژی تیاابوو، که‌ده‌یویست له‌نیوان دوو دیواری سه‌خته‌وه هه‌لێت. خۆم به‌هۆله‌که‌دا کرد تا بپرسم کێ ئه‌م په‌یکه‌ره‌ی دروستکردووه، ده‌رگاوانه‌که ناوی په‌یکه‌رتاشه‌که‌ی پێگوتم: " سوسنوفسکی " و پاشان ناوه‌که‌ی له‌سه‌ر پارچه‌کاغه‌زیک نووسی و دایه‌ده‌ستم. ده‌مه‌و ئێواره‌بوو. خوانیکوم له‌گه‌ل خۆدا نه‌هینابوو، چونکه‌به‌قژه‌لوول و ئه‌و تیشیرته‌چلکانه‌وه که‌به‌سه‌ریه‌کا له‌به‌ری کردبوون، رۆوی مه‌جلیسی ئه‌و شوینانه‌ی نه‌بوو، ئه‌مه‌جگه‌له‌بۆنی له‌شی. له‌وسه‌ری هۆله‌که‌وه ده‌نگی موسیقا ده‌هات. ئه‌مه‌م به‌لاوه‌سه‌یر بوو، چونکه‌من به‌هۆی گویچکه‌ی چه‌پمه‌وه له‌دووره‌وه گویم له‌موسیقا نه‌ده‌بوو. به‌لام له‌وێ ده‌نگه‌که، به‌خاوی و به‌نزمی ده‌گه‌یه‌گویم، جۆره‌ته‌زوویه‌ک به‌گیانما و به‌ناخما ده‌هات. به‌ناو هۆله‌که‌که‌وتم، به‌ده‌م ده‌نگه‌که‌وه‌چووم. له‌ناکاوا دلم به‌تووندی که‌وته‌لێدان، چونکه‌پیموابوو سیمون – م دۆزیوه‌ته‌وه، سیمون له‌و سه‌ری هۆله‌که‌دا وه‌ستاوه و گۆرانی ده‌لێت. گۆرانی " ره‌نگی قژی قیانی راسه‌ته‌قینه‌ی من ره‌شه " ی ده‌گوت. بۆوه‌ی باشتەر گویم لێی بیت، ته‌واو نزیک بوومه‌وه، له‌سه‌ر پلیکانه‌ی سته‌یجه‌که‌ رۆنیشتم، ساره‌که‌چاوی به‌من که‌وت وه‌کو ئه‌وه‌ی به‌مناسیت بزه‌یه‌کی بۆ کردم. وابه‌زانم پێشخزمه‌تی باره‌که، که‌به‌توورپه‌یی ته‌مه‌شای ده‌کردم، له‌به‌ر بزه‌که‌ی ئه‌و، منی کچۆله‌ی ره‌شپێستی، قژ لoolی، پانتۆل جینز و قه‌مه‌سه‌له‌ ریشوداری، له‌وینده‌ر وه‌ده‌ر نه‌نا.

تا شهوئ گویم له گورانی گرت، ئیدی بارهکه پر بوو له خه لکی، به دهم ویسکی خواردنه وه وه خه ریکی گوت و بیژ بوون، ژن و پیاو دهست و مشتاق و ماچ و مووچیان دهکرد و نهوسا هه ریه که و به لایه کدا دهرویشتن.

هه ندیکیان ده ره قسین. به لام من په یف و موسیقام ده نووشی، غه رقی ته مه شای به ژن و بالای به رزو کراسه ره شه هاودامان و به دهن چه سپ و قژه کورته که ی کچه گه نه که بهووم.

پاشان، قسه ی له گه لم کرد. له قسه کانی حال ی نه ده بووم، هه ولما جووله ی لیوه کانی بخوینمه وه. له به ردهم پیشخوانه که دا بوتلی ئاوی مه عده نی گازداری خوارده وه. پیی گوتم ناوی ساره یه و خه لکی شیکاگو یه. به " خوشکه سوالو " گازی ده کردم، نازانم چما به و ناوه ی گاز کردم. پیی گوتم: " دل به ند و شیفته ی قژه که تم. " ناو و نه دره سی خوی له سه ر کارتیک بو نووسیم؛ له سه ر سه فەر بوو. منیش ناوی خوم نووسی، هیچ نه دره سی کم نه بوو بوی بنووسم، بوی به ناچاری نه دره سی پیاتریس- م دای.

پیانوژنه که، سه ره نوئ دهستی به ژه نین کرده وه. ساره چوه وه بو سه ر سته یجه که. من تا شهوئ، تا کوتایی به رنامه که لهوئ مامه وه. پیاویکی به ژن زراقی نه سمه ر به دوایدا هات. چاکه ت و پانتول و پالتویه کی که سکی له به ر بوو، وه کو نه کته رانی سینه ما، ملپچچکی سپی له مل کردبوو. ساره ی له گه ل خویدا برد، ساره به له نه ج و لار به ره و ده رگای ده ره وه پوی، که به لای مندا تیپه ری، دووباره بزهی که به سه ر پوخساره ره شه که یه وه پرشنگی دا. له تووایه نه ستیره یه، خواوه ند، فریشه یه.

له وه به دواوه هه موو پوژئ له سه عات پینجه وه ده چووم بو نه وینده ر و تا سه عات نو ده مامه وه، له هه مان سووچدا، له جیگا که ی خوم پو ده نیشتیم. هه ر گارسوئ پرسیاری لی کردبام، وه لامم حازر و ئاماده بوو: " نه مه خوشکمه ". لی پی ده چوو ئاگاداری کردبته وه، چونکه هیچ که سیک، هیچی لینه پرسیم.

ساره، به دریزایی هه یفی ئایار گورانی بو گوتم. به دریزایی نه م مانگه هه ر سه رما و سو له و با و باهوژ بوو. باران دهباری، ده ریا سه وز و به هه یبه ت خرۆشابوو. خوانیکو هه موو پوژئ له گه لما بو که ناره که یان به ربه سته کونکریته شه پو ل شکینه که ده هات، به لام ئیره بو کیژان شوینیکی گونجاو نه بوو. پوژیک که چاوهروانی خوانیکو بووم، کابرایه ک هات و کیره خه ته نه نه کراوه که ی لی ده ره نیام. نیگای غه ریب و سه رگه ردان بوو. به لام نه مجاره یان چه زم نه ده کرد، وه کو نه و جاره ی به پرووی پیره میردی گو رستانه که دا هه لشاخی بووم، هاواری به سه ردا بکه م: " برۆ بمره تا چاو هه رزانه ". ماسیقانه کانیش له نیو به له مه کانیا نه وه و به دهم کو کردنه وه ی تو ره کانیا نه وه، شیت ئاسا هاواریان ده کرد و، ره فتاری قوریان ده کرد و هیچیان لی حالی نه ده بووم، خوانیکو توو ره ده بوو: " هه ی حیز دایکینه، بزانه چونتان ده کوژم! " له م تاویره وه بازی ده دایه سه ر نه و تاویر و وای ده نواند که به رریان تی ده سه ره وینی.

زو ر به م حاله په ست ده بووم. له م دنیا گه وره یه دا شوینی، تاقه شوینیکی نه من و نه مان نه بوو. هه رکه په نایه ک، که له به ریک، کونیک و کویره شکه فتیک یان گو شه یه کی چو ل و دووره ده ستت په یدا ده کرد، یه کسه ر سه روکه له ی پیاوی بی شه ره ف، نامه ردیک، گوسه گی که، نه خوشیکی سیکیسیت لی په یدا ده بوو.

ئیدی هه موو دوا نیوه روانیک، ده چووم تا گوئ له موسیقای ساره بگرم که گیان و روحی ئاوه دان ده کردم وه. هه موو پاش نیوه روانیک، من و ساره، له کاتی پشووه کانا، پیکه وه قسه مان ده کرد، به لام له راستیا قسه شمان نه ده کرد، چونکه نه نه و فه ره نسی ده زانی و نه من به باشی گویم له ده نگی نه و ده بوو که چی ده لیت. هه موو

جاريك به دهم زهرده خه نه وه دهیگوت: " خوشكه سوالو، شيفته ی قژه كه تم. " نهو قسه یه بوو بوو به ویردی سره زمانی.

تا کوتایی بهرنامه كه له ویندر دهمامه وه، هه موو شه ویک دوسته كه ی دهات به شوینیا، ئه ویش به بی ئه وه ی چ قسه یه ك بكات، به بهر دهممدا رت ده بوو، وهكو ئه وه ی نه یه كمان دیی نه یه كدی بناسین، ته نیا چاوه كانی له من بوون و سوو كه بزه یه ك پوخساری روناك ده كرده وه. ههنگی به كهش و فشه وه، به لار و له نجه به ره و ده رگای ئوتیله كه، به پیری شه وه وه ده چوو. یهك مانگی ته واوم به و جوړه و به عه شقی ساره وه برده سر.

له و ماوه یه دا دوو كوری ئوردوگای کریم کیشیه یان بۆ دروستکردم. ئه مانه دوو برابوون به نیوی دانی و هیوگ، قژی دانی لوول و قاوه یی بوو، هیوگ قژ سووریکی بالابه رز بوو. به هوی کراسه گول گولی و نه و نه وارانه وه كه له قژیان به ستبوو، پیم دهگوتن هندیه سوور. ئوتومبیلیکی کرایزله ریان هه بوو، پیی ده سوورانه وه. رژیك من و خوانیکو و مالكو له گه لیاندا سوار بووین، به بی هیچ ئامانجیک به شه قامه كاندا ده سوورانه وه، سه ره سهریانه ئوتومبیله كه یان داژوت، به دهم ستوپ گرته وه جیره جیریان له تیه كان هه لده ستان، هورنیان لیده دا، هاواریان ده كرد. ئه و په ری شیتیه تیان ده نواند. به و په ری خیرایی شه قامه كانیان ته ی ده كرد، بایه کی سارد له په نجه ره كراوه كانه وه ده هاته ژووره وه. وابزانم بایه كه سه رمه سستی ده كردن، به لام دیاربوو شتیکیان کیشابوو، چاویان سوور بوو بوو.

نه ده ترسام، له خه لکانی وهكو دانی و هیوگ نه ده ترسام، به بۆچوونی من منداڵ بوون، دوو منداڵی لاسار، كۆمیدی و لاواز.

دانی بیست سالان بوو و براكه شی وهكو من هه ژده سالان بوو. پینش ئه وه ی شه و دابیت به ماوه یه کی كه م کرایزله ره كه یان له گه راجیکی گه و ره سه ره به كۆگایه کی ئه و زار فروشی جوړی " بریکولتو " راگرت، بینایه کی سه و ز بوو، له بیرم نه ماوه. له ئوتومبیله كه دابه زین. جووته برا وهكو دوو هوی، به قژه دریزه كانیانه وه كه به سه ره شان و ملیاندا رژابوو، به کراسه گول گولی و یه خه كراوه كانیانه وه به و سه رمایه، كه و تنه سوورانه وه به راره وی كۆگاكاندا. خه لكه كه كه له سه رما ملیان برده بووه ناوه وه، له دیمه نی ئه و كورانه حه په سابوون، به جوړی ته مه شای ئه و دوانه یان ده كرد وهك ئه وه ی گورگ بن و به ناو ران كه و تن. جووته برا به زمانی ئیسپانی و به دهنگی به رز قسه یان ده كرد، له م سه ری ئه م كۆگایه وه بۆ ئه و سه ری كۆگاكه یه كدیان گاز ده كرد، قاقا پیده كه نین، دانه سپیه كانیان به پوخساره ئه سمه ره كانیانه وه، ده بریقایه وه. پاشان رژیشتین، به بی بهرنامه، به كه ناری رۆخانه كه دا به ره و كوستان رژیشتین، به شاروچكه یه کی نوستوو و خاموشدا تیپه رین، شار له م ته م و مژدا غه رق بوو، گلۆپی عامودی سه ره شه قامه كه به ئاسته م زه ردی ده كرده وه، ره فتاری شیتانه مان ده كرد، ده چووین بۆ گورستان و گویمان به گورپه كانه وه ده نا تا گویمان له هه ناسه ی مردووه كان بییت. پیموایه دانی بریک گیلۆكه بوو. مامی خوانیکو ئاگاداری کردینه وه: " له گه لیاندا مه گه رین، کیشه تان بۆ دروست ده كن ". هیوگ- م خۆش ده ویست، له كوشنه كه ی پیشه وه و له نیوان جووته براكه دا دانیشتبووم. له ریگه وه ستاین تا شتیك بخۆینه وه، له و ماوه یه دا كه خوانیکو و دانی دابه زی بوون و به دهم جگه ره كیشانه وه له سه ره بۆنیتی ئوتومبیله كه دانیشتبوون، كه میك موغازله ی هیوگ- م كرد. دانی ویستی ماچم بكات، نه مه یشت، تووپه بوو، گر له چاوی ده بووه وه. ئه و سا چه رخیك و بوتلیکی بچووكی غازی ده رهینا، گری تیبه ردا و، سه ره واندیه من، له ناكاوا هه ستم به دهنگیك كرد، وهكو دهنگی شه قه زله بوو، خۆم له ده ری ئوتومبیله كه دا

بینییه وه، هاوارم دهکرد، سینه و دهسته کانم دهسووتان. هیوگ فریام کهوت، ئاگره کهی کوژانده وه. له قه مسهله کهی خۆیه وهی پێچام و به ئه زه که دا غلی دهکردمه وه و به مست تێم بهر بووبوو. گێژ و مهنگ بووبووم، نه مده زانی مه سه له چیه.

هیوگ و دانی، به درێژایی ئهم ماوه یه له شهردا بوون. خوانیکو و مالکو، حایر و چه په ساو ته مه شایان دهکرد. پێده چوو نه زانن مه سه له چیه. من که وه خۆ هاتمه وه، به جیم هیشتن و به رهو جاده که رۆیشتم. یه کسه ر شوفیریک گه یاندمیه خهسته خانه، به روالهت پایوکی میره بان بوو، ویستی له گه لما بمینیتته وه، لی سوپاسم کرد و گوتم پێویست بهو زهمه ته ناکات. مه سه له که هیچ نییه و مایه ی نیگه رانی نییه. دکتوری موقیم ده رمانی کردم، هه ردوو مه مک و مل و بازووه کانم سووتابوون.

دکتوره که لی پرسیم: "چی بووه، بۆ واتلیهاتووه؟" ده مزانی که ئه و زانیاریانه یان بۆ پولیس ده ویست. ئازارم هه بوو، ههستم به بیتاقه تی ده کرد، به لام ویرای ئه وهش گوتم: "هیچ، که ده مویست ئاگر بکه مه وه، به ریکه وت ئه و بویه ره قه ومی." وادیار بوو باوه ری به قسه کهم کرد، ئیدی تاکسیه کم به کری گرت و بۆ ئوردوگای کریمه گه رامه وه.

دوای ئهم بویه ره ناچار بووم له وی برۆم. رامون ئورسو هیچی نه گوت، به لام ئیلینا خۆی به کابینه که دا کرد. شته کانی کو کردمه وه و له جانتاکه می نا و بلوزیکی تازه ی سوفی سوور و رهشی دامی. به غه زه به وه ته مه شای ده کردم، پێده چوو لیم بیزار بی. مالکو و خوانیکو، له سه ر جاده پر چال و قورته که دا توپانیان ده کرد. به ئیلینا - ، گوت: "ئیدی خوانیکو؟" به ئاماژه حالی کردم که له دهف وان ده مینیتته وه.

پیموایه نه هه قی نه بوو، به هۆی منه وه رۆژگاریان شیوابوو. پی و قه ده مم شووم بوو. دهسته یه ک قه ره ج له بهر دهروازه ی ئوردوگا که دا، له دهوری کومه له په یکه ریکی ئاسنین خر بووبوونه وه و گه نگه شه ی ئه وه یان ده کرد که گوايه کومه لیک راوچین له کاتی دابه شکردنی نیچیریکدا. به یانییه کی رۆژی یه ک شه ممه بوو، و کارگی هارینی زبل و خاشاکان کاری نه ده کرد. به هۆی سووتاویه که ی به ده نمه وه، جانتاکه م دا به شانی چه پمدا. ئاسمان شینی شین بوو، په ره سیلکان به ئاسمانه وه ده هاتن و ده چوون، به باشی گویم له دهنگیان بوو. به پاس تا ویستگه که چووم. ئه وه نده پارهم پی بوو که بلیت بپریم و به قیتاری دواتر خۆ بگه یه نمه پاریس.

((١٤))

پیش هاوینی ئه و ساله، گۆرانی زۆر چیبوو. پیش هه موو شتی که له تاقیکردنه وه ی خارجی به کالوریا به شداریم کرد، وهکو چاوه روان ده کرا ده رنه چووم. له تاقیکردنه وه ی بیرکاری و میژوودا، ده فته ره کانم به سپیه تی راده ست کرد. له تاقیکردنه وه ی زاره کی زمانی فه ره نسیدا ئه و ماموستا خانمه ی تاقی ده کردمه وه باوه ری نه ده کرد، که من قوتابی خارجیم. ته مه شای په ساپورته که ی ده کردم، چاوی به فایله که مدا ده گێرا و ده یگوت: "به سه، درۆم له گه ل مه که، پیم بلێ له کوێ خویندووته؟"

سه ره نجام، له کاتیکا له تووره بوونه که ی خۆی ژێوان بووبووه پی گوتم: "کیت بۆ سه ره پرشتی شروقه کانت هه لباردووه؟" یه کسه ر گوتم: "ئهمیه سیزیر." ناوی ئهمیه سیزیر له به رنامه دا نه بوو، به لام به سه رسامی گوتی: "ده ی باشه، گویم لیته." ئیدی کوپله یه کم له بهر له کتیی "ده فته ری بیره وه ری گه رانه وه بۆ زهید" که فرانتس فانون شتیکی له سه ر نووسی بوو، بۆ خوینده وه:

له بۆ ئەم خواوەندە دان چەرموو

پیاوانیک بە گەردنی لاوازهوه

ملکه چ و گوئی پایەل

سەمای خۆم هەیه

سەمای بەدی زەنگیان

تا ئەو شوینەیی که دەلیت:

بمبەستەوه، بە برایەتی کوشندەم ببەستەوه

بە که مەندی ئەستیرەکانت بم خنکینە.

بفرە ئەی کۆتر

بەرز ببەوه

بەرز ببەوه

بەرز ببەوه

له دووی تۆم، ئەی ئەو شتەیی له رابردووی

منا ئاکنجیت، من بە چاوانی سپیەوه

پەییگیریت دەکەم

بەرز ببەوه ئەی ئەو کەسەیی

سەر له ئاسمان و ئەو

عەدەمە دەسووی، که دەموویست

تیایدا غەرق بم

لهویندەر مانگیکی دیکە هەیه

دەمەوئ زمانە سەختەکەم

له شهوی کپ و کپ بدزەوه.

ئەو سالە، بابەتی ئەزموونی فەلسەفە، مەرووف و ئازادی یان شتێکی لەو بابەتە بوو. من بابەتیکی دوور و درێژی بیست لاپەرەییەم لەو بارەیهوه نووسی، له زۆر شوێن دا و تهکانی فرانتس فانون و لینین - م بە نموونه هینابوووه، به تاییهتی ئەو پەرەگرافە بە نیۆبانگەیی که دەلیت: " کاتی که له سەر زهوی چهوسانهوهی مەرووف

نهمین، مولکایه تی و مولکداری کارخانان نهمین، کاتی برسی و تیر له دنیاا نهمین، وهختایهک ههموو ئه و دیاردانه نهمان، ههنگی پیویست به دام و دهزگای دهولت نامین.

بهوجوره له تاقیکردنه وهکه دهرنهچووم. چونکه بهپهله ویهکسهر دهمنووسی، به نووسینهکهی خۆمدا نه دهچوومهوه، دهتگوت راوم دهنه، که لیبوومهوه، کاغهزهکانم له سهر میزی چاودیرهکه دانا و بلهز لهوی وهدر کهوتم، ههر ئاوریشم نه دایهوه. تهنا ته له پوژنامه شدا بۆ ناوهکهی خۆم نهگه پام، چونکه پیتشوهخته دهمزانی ناوم له پوژنامه دهرناچیت.

له پاریس دا ههموو شتیک وهک خوی بوو و ههم جیاواز بوو. له مالی پیا تریس دا کهش و ههوا خوشبوو. پهنجهره گه وره کهی هۆلهکه، غهرقی روناکیهکی جوان بوو، جوانا گه وره بووبوو، قژی درێژ بووبوو. هیشتا ههمان چاوانی عهقیق ئاسا و نیگای لاسار و نیگهرانی ههبوو.

به یانیان، که ریمون دهچوو بۆ ئوفیسی کاری پاریزه روانیه کهی و پیا تریس دهچوو بۆ ئوفیسی پوژنامه کهی، من له لای جوانا دهمامهوه. سه رچل و بن چلی لاولاوه که پر بوو له کیشکان، جوانام بۆ بهر پهنجهره کراوه که دهبرد تا گوئی له دهنگ و ئاوازی کیشکهکان بیت.

لیبرام برۆم. ئیدی له ریگهی ماموستای ناوهندی رۆشنیری و عهقیدی بهشی زانیاری ئهمریکیه وه که ژیاوژیر بۆم لیدرابوو، توانیم فیزای جیگورکی به دهست بێم و له مالی ساره لیباک، له بوستن ئاکنجی بېم. تهنا ته ناوی خۆم له لاتاریهش (یا نه سیب) تومار کرد که کارتی ئاکنجی بوونی له ویلیه ته یه کگرتوهکان دابه شده کرد، پشکی ئهفریقاییهکان له و ساله دا باش بوو. به لام پارهم نه بوو، ناچار بووم یه کیک له گواره هیلالیه کانم که یادگاری پیشینیانم بوو، بفروشم، بیست و پینج هزار فرانکم له بیاتریس قهرز کرد، خه جالهت بووم، به لام چارم نه بوو، ئیدی مه سه له ی مهرگ و ژیان له ئارادا بوو. ههستم کرد بیاتریس و ریموند بویه ئه و پارهییهان دامی، تا به یه کجاره کی له ژیا نی خویان وهدرم بنه و له خویانم دوور بخه نه وه، چونکه من تاقه کهس بووم که دایکی راسته قینهی جوانام دهناسی؛ دهیانویست شتیک نهمین که جوانا به دایکیه وه بهستته وه..

هیچ کهسیکم نه بوو که خواحافیزی لیبهکم. ژیرزه مینه کهی شهقامی جافلو داخرابوو. وهختایهک موریای ئیف – ی هاویری نونو، گه رابوو وه، ئهنجوومه نی کارگیری ئاپارتمان کهی ئاگادار کردبو وه که قفله که بگورن، ئهوانیش قفله کهیان گوری بوو. پاش نیوه رۆیه که، به تاکسی به بهر ئاپارتمان کهی نونودا رهتبووم، که دیتم ده رگا ئاسنینه که به بویه یه کی سهوزی چیمه نی بویاخ کرابوو و به بویه ی رهش ژماره (۲۸) ی له سهر نووسرابوو، ههستیکی غه ریب و نامۆ دایگرتم. ریک وهکو گه راجیک یان دۆلابی هه لگرتنی سه عاتی ئاو و کارهبا و ئه و شتانه بوو، دهتگوت هه رگیز کهسی تیا نه ژیا وه، یان پاسکال مه لیکه شهویک له شهوان له ویندهر له دایک نه بووه، به راستی غه ریب بوو، دهتگوت ههموو شتهکان ئاوه ژوو بوونه ته وه. که له تونیه که وهدرکه وتین، به تاکسیه کهم گوت: " بگه ریوه ". له ئاوینه که وه ته مه شایه کی کردم. دووباره م کرده وه: " تکایه، دهمه وی به ههمان ریگادا بگه ریمه وه. " به ئه سپایی زفرییه وه، تاکسیه که لایته نزمهکانی پیکردبوو. روانیمه ئه و شوینه ی که میرسید سه کهی مارتینال جویو، به درێژی شه و له چاوه روانی سیمون دا، لهوی وه ستابوو. په له ی زهیت، وهکو په له ی خوی به سه ر جاده قیره که وه دیاربوو، دوور نه بوو سیمون مردبی. مارتینال جویو، هه میشه به روویا هه لده شاخی و گه فی کوشتنی لیده کرد، ئه گه ر سیمون دهستبهرداری بویه، له گین بوو

بيكويشتبايه. بۆيه سيمون زندانى ئەم پياوۋە بوو. نەيدەتوانى ھەللىت. بۆيه سيمون جۆرە بۆدرەيەكى ھۆشەرى دەكردە لووتىيەوۋە يان ھەبى دەخوارد. ئەمەش جۆرە ھەللىتتىك بوو.

تاكسىيەكە لە بولقارى پاريس و لەبەردەم يانە وەرزشىيەكەى نونودا داىگرتەم. بەنيو دووكانى كۆنە فرۆشەكان و فرۆشيارانى ئامپىرېن دەنگى دا، سەركەوتەمە سەرەوۋە، دەرگاي يانەكە داخرايوو، بەلام ژاۋە ژاۋ و دەنگ دەھاتە گۆي، ماوۋەيەكى زۆر لە دەرگام دا، تا ھاتن. كابرايەكى عەرەبى درىژداھۆل بە جلكى وەرزشەوۋە ھات و دەرگاي كردهوۋە. نەمدەناسى. لىم پرسى: - ئەرئ نونو لە كوئىيە؟

داواي لىكرەم قسەكەم دووبارە بكەمەوۋە، ئەوسا پوۋەو ناو ھۆلەكە ھاۋارى كرد. ئەوسا گوتى: - نونو دەناسىت؟

لە بەردەمدا وەستابو، نەيدەھىشتت ژوورەوۋە بدېنم. پياۋيكي بالابەرزى چل سالەي، ئەسمەرى، دىفناك (كەپوۋ زل) قژ لوولى ماش و برنج ھات. لە ئاغاي دولاهى دەچوۋ. نازانم چما لە خۇرا وام ھەست كرد ئەمە دەبى ئىف لونگان- ي ھاۋرېي نونو بىت. ماوۋەيەكى زۆر، بەبىئەوۋەي ورتەي لىۋە بىت، لىم پاما. بىگومان ئەۋىش منى ناسى بووۋە. ھىچ كاردانەوۋەيەكى نە باش و نە خراپى نەۋاندى.

نونو، برادەرى ھەردووكمان بوو. بە ئاماژەي دەست ئەۋەي نىشاندا كە تەۋاۋ، ھەموو شتىك تەۋاۋ بووۋە. ئەۋەي لە جوۋلەي لىۋەكانيا خويندەمەوۋە، زۆر لەۋە زياتر بوو كە گويم لىي بوو. بە پراۋىژيكي نىمچە نەۋى گوتى: - لىرە نەماۋە، نھا ھاتوچۆي ئىرە ناكات، پىشېركىيەكەي دۆراند، تەۋاۋ، لىرە بۆكسىن ناكات. جاريكى دى ھەرگىز بۆكسىن ناكات.

بەدەم نىمچە ھاۋارىكەوۋە گوتەم: - لەكوئىيە؟ لە كوي بىدۆزمەوۋە؟

شانەكانى ھەلئەكاند: - ئاگام لىي نىيە، پەنگە بۆ ئەفرىقا گەپايتتەوۋە، يان لىرە دەركرابى. بۆرى خوارد، بەزى.

ھەرچىم دەكرد، نەمدەتوانى باۋەر بە قسەكانى بكەم، زۆر گەۋجانە ھەستام، لەسەر نوۋكى پىيەكانم وەستام، تا لە سەروۋى شانى كابراۋە ناو ھۆلەكە بدېنم، وام زەن دەبرد شتىك لە من دەشارنەوۋە. ھۆلىكى پىسم بىنى، مەيدانى بۆكسىن، ئەۋ مندالانەي كە بە بۆكس بەربوۋبوۋنە كىسە لەكانيان، لەتۋ وايە سەما دەكەن. زەنگىيانى زۆر لەر و لاۋاز و گەنج، ھاۋشىۋەي نونو، مەشق و پراھىتانىان دەكرد. پاشان كابرا پىشتى كردە من و رۆيى، كابراي عەرەب بەناۋ لەپى دەلەكى دام، تا دەرگاگە دابخاتەوۋە. بۆنى ناخۆشبوۋ، بۆنى ئارەقە، بۆنى كەپوۋ، كە نونو لە مەشق دەھاتەوۋە ھەمان بۆنى لىدەھات. لە ناكاۋا ھەستەم بەۋپەرى تەنيايى كرد، ئەنجام گەيىمە قەناعەت كە دەبى برۆم، چونكە ھەموۋان لە پىش منەۋە پۆيشتىبوۋن.

بۆ مەيدانى ئىتالىا گەپامەوۋە، تا حورىە بدېنم. ئاغاي يو زۆر ھەزى لە چارەم نەدەكرد، لى بەلامەۋە گرېنگ نەبوۋ. برپارم دابوۋ حورىە و پاسكال مەلىكە، ئەگەر بۆ خولەكىكش بوۋە، بدېنم. لەۋ ساتەدا ھىشتا متمانەم بەۋ كارە نەبوۋ كە بە تەما بوۋم بىكەم. خوارنگەي فوتاي تو، تازە دەرگاي بۆ خواردنى شيۋان كردبوۋەوۋە، ھىشتا ھۆلە بچوۋكەكەي خالى بوو. ئاغاي يو، لە دەرگاي نوۋسىنگەكەوۋە سەرى كىشا و بە پراۋىژيكي كرىتەوۋە گوتى: " ھا، چىت دەۋى؟ "

ويستم تيپه پرم و وه ژوور بکهوم، به لام پي نه دام. له چاو خويا که کابرايه کی کورته بالاو و مرده لوخ بوو، به هيز بوو. هاواری دهکرد: " برؤ، برؤ به لای کاری خوته وه! " بهو ئومیده بووم که حوریه به دهم هاوړه که ی ئه وه بیت، به لام حوریه له هیچ شویئیکه وه به دیار نه که وت. پیده چوو، ئاغای یو به خورتی ده سته به سهری کردبی، یان خوی حه ز نه کات بمدينیت. یان پیده چوو من شووم و پی و قه دهم به شه پرم.

ئو شه وه زور له میتروکه دا سورامه وه، هه روه ها له بومور و ویستگهی لیون و دینفر روشرو سورامه وه. خه لکانی سهر و غریب له فارگونه کان و له سهر شوسته کان هه بوون، سهر بازانی به مؤله ت گورانیان ده گوت و ئه لکولیان ده خوارده وه، خه لکانی ویل و سهر گهردان، ژنانی چاو گه ش، گه شتیارانی گوم بوو، خه لکانی به خو و زهميله کانیان و شال و کلاوه کانیه وه ئاسایی ده هاتنه به رچاو. له ده ورو به ری ئارت ئیت میتیه له پیره سهر بازه ئه ره تیریه که ی دوستی خوم ده گه رام. له شه رفانیکی ئیسا ده چوو، جل و به رگیکی ده لبی له بهر بوو، ههر دوو لاقی به په رؤ کون به سته بوو، له دووی عیسای خوم گه رام که چوکی دادابوو و ههر دوو بازووی وه کو خاچ بلاو کردبو وه. هه روه ها مریه می مه جده لیه به خوی و چاوه سه وزه کانی و قژه پهریشان و دهمه سووره که یه وه، که ده نگوت له و کاته دا که سیک گازی لیگرتو وه. شته که سهر بوو، بؤ یه که مجار ته پله کان بیده نگ بوون، بیده نگ، له قولی ئوسترلیتزه وه بالی به سهر راره وه کاند کیشابوو، ریک وه کو بیده نگ و ئارامی پاش باهوژ، یان دوا ی لیدانی زهنگان. من ئه وه م به نیشانه یه ک زانی..

له ئاخیر رؤژدا، به رله وه ی سواری فروکه بیم و به ره و بوستن برؤم، ماوه یه ک ویل و سهر گهردان به شه قامی جان بوتن دا سورامه وه، وه کو ئه وه بوو، بؤ شتیک بگه پرم، شتیک جگه له کیژانی ویل و سهر گهردان، ده لالانی ماده ین هو شبر و ئوتیله موبیله که ی خاتوو مایر. له دلی خؤدا، به ئومیدی ئه وه بووم ماری ئالین له بینایه که بیته ده ره وه، به پیرمه وه بیت و توند له هه میزم بگریت، نونو به رووتی له موبه قه که ی ئه ودا جامیبه لییدات. باران ده باری، ده که ده که ی باران له گولاوه لیل و تاریکه کانی ده دا. هیچ شتیک نه گورابوو، که چی ویړای ئه مه ش و امده زانی هه موو ئه و شتانه م له ژیانیکی دیدا، له ژیانیکی دووری دووردا، دیتوون. ئوتومبیلیکی پولیس زور به هیواشی تیپه ری، من به هه شتاو بوی ده رچووم و پووم وه رگیړا تا که س پووم نه بیني که به و راده یه ره شم. هه رچه نده په ساپورته که ی مریه م و نامه ی ئوفیسی کوچه ری سه فاره تخانه ی ویلایه ته یه کگرتو وه کانی ئه مریکام هه بوو که ده یسه لماند ناوم له تیر و پشک ده رچووه، ههر ده ترسام وه دهرم بنه ن. ئیدی وام بیر ده کرده وه که له م دنیا گه وره یه دا جییه ک بؤ من نییه. پوو بکه مه ههر جییه ک پیم ده لین ئیره نیشتمانی تو نییه، ئیره مالی تو نییه، ده بی بیر له چاره یه ک بکه مه وه و برؤم تا شویئیکی دی په یدا بکه م.

((۱۵))

هاوینی بوستن ناخو شه، به شه هه ناسه ی ته نگ ده بیت، ته م و مژ شاره که ی گرتو وه، بینا سهر به هه وره کان، له ته م و مژدا دیار نین. ساره لپیکاب له شوقه یه کی بچکوله ی دوو ژووریدا، له بینایه کی خشتی سووردا، له نزیکي روبری چامزدا ده ژیا. دانی به یانی له قوتابخانه یه کی ئولیدا وانه ی موزیکی ده گوته وه. ئیوارانیش له کاباره یه کدا، ده گه ل جوب- ی هاوړییدا، که پیانیست بوو گورانی ده گوت.

له هه وه له وه ره وشم باش بوو، له ژیانما به و راده یه هه ستم به ئازادی نه کردبوو. ریک له و کاتانه ده چوو که له میوانخانه که دا له گه ل دؤتمیره کاند ده ژیام، هه لبه ته به م جیاوازییه وه که لیړه دا که س نه بوو تاقیم بکات. سواری تراموای ده بووم و بؤ ههر کویم بو یستایه ده چووم، به دریژایی رؤژ له ده ره وه ده مامه وه، له باک

باي، له هاي مارکيټ، له ئارلينگتون و له مينا، به پټيان، به قهراخ پوبارهکهدا بۇ کامبريدج دەرپوښتم. له و ماوانهدا که ساره دهچوو بۇ وانه گوتهوه، من کاروباري مالهومه نهجام ددها، مالکهکم خاوين دکردهوه، قاپهکانم دهشت و جوان هلمدهچنين، خواردنم بۇ نيوهپو و بۇ ئيواره ناماده دکرد. ساره، داواي هم کارانهي لهمن نهکردبوو. هر خوم به کاردانهويهکي پيوستم دهزاني له بري نهوهي که جيگاي کردبوومهوه، ريک وهکو نهو کاتانه بوو که لهلاي پياتريس بووم، تاقه جياوازي له گهل نهو کاتانهدا نهوه بوو که نه ساره و نه جوب شتاقيان پارهيان نهدهدامي. قهت لټيان نهدهپرسيم بۇ نامادهکردني نهو خواردنانه چهند خهرج دهکهکم، منيش رووم نهدههات هيچ شتيک بلټم. بهلام دهمني پاشهکهوتهکهکم دهداته کهمي و بهبي گرین کارت- ش نهدهتواني هيچ کاريک بکهکم.

ئيدي ههموو پوژي چاوډيري سهندوقي پوسته دکرد، بهتهماي نهوه بووم نامهيهکم له دايهره ي کوچبهرييهوه پيگات. پوژبهپوژ نيگهراوتر دهبووم، ههستم دکرد کهوتوومهته تهلهيهکهوه بهرهبره تهنگ و تهنگتر دهبيټ و منيش ناتوانم هيچ بکهکم.

ساره وجوب- ش، تاقه پولیکی پاشهکهوتيان نهبوو، نهوهي پهيدايان دکرد، پوژاورپوژ خهرجيان دکرد و بيريان له سبهيني نهدهکردهوه. ساره بهو موچهيهي که له ريگهي وتنهوهي وانهي موزيکهوه وهريدهگرت کري شوقهکهي ددها و باقي خهريجيهکاني وهکو شهونشيني لهگهل دوستان، چوونه خوارنگه و خهرجي جل و بهرگ، له پاره و دهرامهتي کابارهکه دهدرا. ههنديجار منيشيان دهعهوت دکرد و له گهل خوياندا دهيانبردم بۇ يانه سيني يان يوفي باک باي که جوب ناوي نابوو بلاک باي که دکردا لهوي گوي له باشترين موزيکي جاز بگري.

ساره زور ههزي دکرد، به هاورپيکانيم بناسيني. وهکو خوي گورهوييهکي نايلوني رهشي ژنانهي پي له پي دکردم، کراسيکي رهشم لهبه دکرد، بيړيهکم له سهر دکرد، بهخوي قژهکهي دههونيمهوه، وهکو چون دوتميرهکاني ميوانخانهکه نهويان له گهل دکردم. پندهچوو زور به منهوه بنازي، دهگوت من له کهس ناچم، من نهفريقاييهکي رهسهنم. نهو شتانهي به دوست و بناژوکاني دهگوت: مريهم، خهلي نهفريقايه. خهلهکهکه دهيانگوت: " نا؟ " ئيدي پرسياي گهوجانهيان دکرد، وهک: " به چ زمانیک لهوي قسه دهکهن؟ " وهلام دهدايهوه: " لهوي؟ بهلام لهوي قسه ناکهن."

له ههوهلهوه ملم بۇ گهमेکهي ساره دا، بهلام بهرهبره به تهواوي بيزار بووم، له پرسيارهکان، له تهمهشاگردنهکانيان، له بيئاگايان له ههموو شتيک. له بار و کابارهکهدا موزيکي تووند، ئاوازيکي قورسي لندهدا، له ناخما دهنگي دهدايهوه، هههچنده من گوچکه ساغهکهکم تووند گرتبوو، بهلام موزيکهکه ئازاي دهسویم و ئازاري ددهام. بيرهو مارگريتا وکوبالير-م دهخوارددهوه، ئيدي مهست و سهرخوش دهبووم، ريک وهکو نهوساي حوريه که له بهزم و پهزمهکاني دهگهپايهوه.

ئيدي نازانم نهو رهوشه پيخوش بوو يا ناخوش. شتهکه تازه بوو. ههستم دکرد جهسته گوراوه، لاواز بووبووم، چاوهکانم سووتابوونهوه، ههستم دکرد سهری قامکهکانم به تهزووي کارهبا بارگاي بوون، تهنانهت سهری تالي قژيشم کارهباوي بوون. ههستم دکرد نهلول کارم تيدهکات، جومگهکانم نهستور دهبن و نهرمتر دهبن. ئيدي لهم گروهيهوه بۇ نهو گروه دهچووم، جوب ناو قهدي دهگرتم، بهدهنگي بهرز و بلهز قسهي دکرد، تينهدهگهيشتم چ دهليټ، ساره به شيويهکي سهير پندهکهني، پيکهينهکهي وهکو تاقگه دادهپژا.

ساره ليکاپ حهزی دهکرد چیرۆک و سهربهوردی من بگێرێتهوه، چۆن ئاشنایهتیمان پهیدا کرد، نازانم له ئوتیلی ئیکسیلسی بوو یان له کونکورده پهیکهری ژنه پووتهکه له نێوان دوو دیواردا، دهنگوت دواى عهردههژیک دروست بووه، و من چۆن ههموو شهویک له سووچیکی ستهیجهکه، وهکو کێژیکی عاقل دادهنیشتم تا گوێی لێگرم که گۆرانی بۆ مالیا جاکسون و تینا سیمون دهلێت. خوشکی گهرمه و ئهو منی دۆزییهوه، منیک که له دنیا دا هیچ کهسیکم نهبوو، منیک که دهمتوانی دومبک لێبدهم و گۆرانی بلیم - هینامی بۆ مالی خۆی، لێره له بوستن، لهم شاره گهندهلهدا، شاری ئینگلیزه گێلهکان، که چ کهسیک بههرهی نهبوو، چ کهسیک نهیدهتوانی دهستبهرداری داب و نهڕیته کۆنهکانی بێی که دهبوا له سایهیدا بژی.

له ههوهلهوه رهوشهکه بهوجۆره بوو، بهلام له ئاخر و ئوخری هاویندا، با و باهوژیک روویدا، ئهو باهوژهی ههموو شتیکی ژیر و ژوور کرد، ههموو شتیکی وێران کرد. ئیدی نازانم ئاخۆ باهوژهکه سهدهمی ئهو بویهرانه بوو یان نا، دنیا، له ههوهلی مانگی ئابهوه زۆر گهرم و قورس بوو. ههنیجار تهه و مژهکه هینده چر دهبوو، سهرووی بیناکانی دهستی بهندهرهکهی دادهپۆشی. کاتی گهرداو و باهوژهکه گهیهه کاب کود، هۆشدارى درا. خهڵکی دهزگا و پهنجهرهکانیان داخست، نهواری کاغهزینیان به بهرزایی بورجه شوشهیهکانهوه چهسپاند. لی ساره، ههر دهوامی خۆی دهکرد و دهچوو بۆ وانه وتنهوهی پیاو.

جوب، بهیانیان له مالهوه دهمايهوه. بیانووشی ئهوه بوو که گوايه دهیهوێ له کاروباری مالهکه و ئامادهکردنی خواردندا یارمهتی من بدات، لی له راستیدا له سهه قهنهفهکهی ژووری دانیشتندا پالدهکهوت و بهدهم بیره خواردنهوه، له سهرووی شاشهیی تهلهفزیونهکهوه که کاری دهکرد، به تیهلی چاو تهمهشای منی دهکرد.

ئهو بهیانیه بویهریکی سهخیف روویدا که به راستی خهباری کردم. جوب، بهبێدهنگی، بێئهوهی هیچ بلیت، وهکو ئهوهی بیهوێ له مووبهقهکهدا شهراب بێنێ، بهرهو لای من هات. دنیا گهرم بوو، جگه له دهڕپێ قوتهکهی هیچی دیکه له بهر نهبوو، ئارهقه له پێسته رهشهکهی دهچۆرا. من پهڕویهکی تههه له ماسیحهکهوه پێچابوو، کاشی مووبهقهکه دهسپری. له جیاتی به بهردهم ماسیحهکهدا بپروات، له دواوه هات و تووند منی گرت، له ههوهلهوه وامزانی گالته دهکات، بهلام تووندتر دهستی له قهدهم ئالاند، ههولی دهدا ماچم بکات، دهستیکی خسته ژیر تیشیرته خامهکهمهوه تا مهکم بگرێ. پر به زار هاوارم به سهریا کرد، ههنگی بهری دام، وامزانی تهواو، بهراستی وازی هینا، بهلام دووباره هاتهوه، ههولیدا به خورتی بۆ ژوورهکه و بۆ سهه قهروهیلکههه ببات، جوب زۆر بههیز نهبوو بهلام ئهلهکولهکه هیژ و جورئهتی پێیهخشی بوو. به تووندی بۆ ژوورهکهی رادهکیشام، لهسهه هاوارکردنی خۆم بهردهوام بووم، به مست تی بهربووم، ههنگی لی دام، له ههوهلهوه کیشای به لایهکی سههما، ئهوسا به روومهتا و ئهوسا به ملم دا و بهو حالهوه هاواری دهکرد: " ههیه ههرزه. " که زانی هیچی دهست ناکهوێ، یان لهوه ترسا دهر و دراوسی ئاگادار بینهوه و بێن له دهزگا بدهن و بپرسن چ قهوماوه، بهری دام. دهستی گرتم و نایه سهه کێری که پهپ بووبوو، دهیویست دهستپهپی بۆ بکهه، و دهیوت نهخۆشه، وای دهگوت و ئهگهر دهستپهپی بۆ نهکهه نهخۆش دهکهوێت.

هاوارم به سهریا کرد: " سههت بخوا، بهخۆت بیکه " و له مال ودههه کهوتم.

به درێژی پوژ به جادهکانی بوستن دا سوپامهوه. ئهجام زیران و باهوژیش ههر نههات. خۆی به بهرزاییهکانی کاپ کودا کیشابوو و خانووه دارینهکانی دهولهمهندهکانی دهقهری مارتاز قینیاردهی کاول کردبوو.

دوای نیوه پړو باران دهستی پیکرد، بۆ ئه‌وبه‌ری روبره‌که چووم و که‌وتمه گه‌ران به جاده بچوکه ئینگلیزییه‌کانی کامبریدج دا. خه‌لکی له مال هاتبوونه دهره‌وه. ئه‌و ناوه پر بوو له خویندکاری زانکو و عاشقانی که له سه‌وزه‌زاره‌که‌دا خویان ده‌دایه په‌نای چه‌تره‌کانی گولف، بارانی گهرم، بۆنی سه‌وزه‌زار و خاکی به هه‌موو لایه‌که‌دا بلاو ده‌کرده‌وه.

هه‌ستم به ته‌نیایی و ماندوو بوون ده‌کرد. له گازینۆ و کافه‌یه‌کی ته‌نیشته‌ی وێستگه‌ی تراموایه‌که‌دا، توشی کابرایه‌ک بووم به‌نیوی جان فیلان. ده‌یگوت به مه‌به‌ستی خویندن بۆ هارقه‌رد هاتوو و له ده‌زگای فیکراری شیکاگۆش وانه‌ی زمانی فه‌ره‌نسی ده‌لێته‌وه. بالای به‌رز نه‌بوو، پێشی سه‌ری که‌میک روتابوووه، به‌لام چاوی سه‌وز و جوان و که‌میک شله‌قا بوون، بزه‌یه‌کی ناسک به رۆخسار و لیویه‌وه بوو. هه‌موو رۆژه‌که‌مان به قسه‌کردن و پیاسه و ، چوون له‌م گازینۆوه بۆ ئه‌و گازینۆ برده‌ سه‌ر. ده‌نگی به‌رز بوو، به‌باشی گویم له ده‌نگی ده‌بوو. ده‌سته‌کانی به‌هیز و جوان بوون، هه‌ستم ده‌کرد له ژيانما ئه‌وه‌نده قسه‌م نه‌کردوو، له تۆوايه سالانیک بوو به‌م جوړه قسه‌م نه‌کردبوو. ریک وه‌کو ئه‌و کاتانه‌ی قسه‌م ده‌گه‌ل بابای که‌م دا ده‌کرد. خۆمان ده‌دایه په‌نای دره‌ختانی باخه‌کان، که باران به ته‌واوه‌تی ته‌پی ده‌کردین، ده‌چوین له کافه‌یه‌ک رۆده‌نیشته‌ین. ئه‌نجام که دنیا تاریک بوو و شه‌و داها، به دوو قۆلی چوین بۆ ژووره‌که‌ی ئه‌و له ئوتیلی ئین، که له قاتی سه‌ری سه‌ره‌وه بوو، په‌نجه‌ره‌یه‌کی هه‌بوو ده‌یروانیه سه‌ر شه‌قامی ماساچوست ئه‌فینیو.

به‌هۆی گوێیه‌که‌په‌که‌مه‌وه هه‌یج قسه‌یه‌که‌مان نه‌کرد، گوێچه‌که‌ی دیکه‌شم ماندوو بووبوو. هه‌ستم ده‌کرد سه‌رم درنگه‌ی لیوه‌دئ، بۆش و به‌تال هه‌چی تیا نییه. هه‌زم نه‌ده‌کرد بیر له‌و بویه‌ره بکه‌مه‌وه که له مالی ساره‌دا به‌سه‌رم هاتوو. جارجار قسه‌یه‌که‌م ده‌کرد. جان-ش باسی خۆی ده‌کرد، باسی ده‌ورانی خۆشی زارۆکانی خۆی ده‌کرد، باسی خوشک و براکانی، له بورتانی و پاریس ده‌کرد.

هه‌ندێجاریش که نوکته‌یه‌ک ده‌هاته پێشه‌وه، پێده‌که‌نین. ئیدی کات بۆ گه‌رانه‌وه‌ی من دره‌نگ بوو. هه‌زم نه‌ده‌کرد بۆ مالی ساره بگه‌ریمه‌وه. ئه‌و پسکیته سویره‌مان خوارد که له یه‌خچاله‌که‌دا بوو. چه‌ند شووشه‌یه‌کی بچوکی جن و قو‌دکای لی‌بوو، ئه‌وانه‌شمان خوارده‌وه.

به‌یانی تی‌رخه‌و نه‌بووبووم. جان له سه‌ر قه‌نه‌فه‌که راکشابوو، ره‌نگی زه‌رد و ماندوو دیاربوو، ردینی هاتوو. له دلی خۆمدا ده‌مگوت که لی‌ره وه‌ده‌ر بکه‌وین خاوه‌ن ئوتیله‌که واده‌زانی ماشقه‌ی ئه‌وم یان سو‌زانیه‌کی ره‌وته‌نیم.

بۆ نانی به‌یانی چوین بۆ کافتریای ئوتیله‌که، چای و هه‌یلکه و فاسولیای زۆرمان خوارد. جان له‌سه‌ر سه‌فه‌ر بوو، ده‌بوايه بۆ نیوه‌پړو فریای فرۆکه‌ی شیکاگۆ بکه‌وێت.

بۆ مالی ساره زه‌فریمه‌وه. به‌لام رۆژانی دواتر خۆش نه‌بوون. نازانم چو چي به ساره گوتبوو، به‌لام ساره لیم لا لوت و په‌ست بوو. بیرم کرده‌وه که راستی بویه‌ره‌که‌ی پی بلیم، به‌لام فایده‌ی چی بوو؟ خۆ باوه‌ری پێنه‌ده‌کردم. ژنان، هه‌میشه له‌م جوړه هه‌لو‌یستانه‌دا لایه‌نی پیاوه‌کانیان ده‌گرن، ته‌نانه‌ت ئه‌و کاتانه‌ش که فریویان ده‌دن، ئه‌و ده‌مانه‌ش که خیانه‌تیان لێده‌که‌ن.

ئیدی بلیتی گرایوندم کړی، شته‌کانم له جانتا چکۆله‌که‌م نا، وه‌کو هه‌میشه رادیۆ چکۆله‌که‌م و کتیه‌که‌ی فران‌تس فان‌ون-م که یادگاری که‌م بوو، هه‌لگرت و به‌ره‌و شیکاگۆ رۆیشتم.

ئیدی باکم به هیچ نه بوو، له هیچ شتیک نه دترسام. له خوم رادهبینی رووبه پرووی هه موو دنیا بیمه وه. هه رکه گهیمه نه ویندر، دواى دوو پوژ له ئوتیلیکی که نال ستريت ئیشم دهسکهوت، ئەم ئوتیلە هی ئاغای ستیبان (ئەلسنیور) بوو، که کابرایه کی کوبایی دوورخراوه بوو. ئیشه کهم بریتی بوو له کوکردنه وه و شووردنی پهرداخهکانی باری "سهعاتی شادمانی" بوو - سهعاتی پیووارانی گرایوند.

گورانی بیژیکی رهشی لیوو، هیچ له ساره نه دهچوو، دهنگی گوئی دهروشان، پیانیستیکی کلۆلی له گه لدا بوو. له باشووری روبستون دا؛ ژووریکم له مالیکدا به کرئ گرت. لافیتیه که به په نجه رکه کی قاتی خواره وه هه بوو، ریک وهکو سینه ما. مالیکی کونی داروخاو له دار و تهخته یه کی قاوهیی دروستکراوو، په یژه یه کی دهره کی هه بوو. سه رکه کی به له وحی رهش گیرابوو، دوو دووکه لکیشی به رزی هه بوو له قرمید دروستکراوو.

پاش ماوه یه کی کهم پیانیسته که نه خوش کهوت و من پیانو کهم وهرگرت. سوودم له وانهکانی سیمون و ساره وهرگرتبوو. ئەو شتانه م دهژهند که ئەزبهرم کردبوون، پیویستم به خویندنی موزیک نه بوو. هه موو شتیکم بو ئاسان بوو. هه موو شهویک په نجا دۆلاریکم دهست دهکهوت، ئیدی به چوار شهو کرئی شوقه بچوکه کهم پهیدا دهکرد. بهرله وهی بچمه سهر سته یج له ئوتیلکه که گهس و جامپونم دهخوارد، ئیدی تا شهوی دواتر بهرگه م دهگرت و به نان و ماست بهریم دهکرد. خاوه ن ئوتیلکه که حهزی له ژه نینه کهم بوو. که پیانوم دهژهند دههات بو هۆله که و بهدم خواردنه وهی ساردیه وه گوئی دهگرت. که گورانی بیژکه دهپوئی، من جیگه ی ئەوم دهگرتوه، گورانییم دهچری و پیانوم دهژهند. ئەو شتانه م دهچری که له ساره وه فیری بووبوو: بیللی هولیده ی، تینا سایمون. هه ندیجار ئیرتیجالی، ئەو موزیکه م دووباره دهکرده وه که له راپه وهکانی ویستگه ی ریومور سباستوبول یان له شه قامی جافلو له سهربان لیمان دها، ته نیا ریتمی له زگینی پیانو، هاره و هاژه ی گه رداو و زریانکی دوور، نه په نه ری ئوتومبیلی گه وره به سهر جاده کانه وه، یان هاواری ئەو خه لکانه ی له کیلگه ی سان دومینک قامیشیان دهبری: "ئاها هۆ! دههات.

ئەلسنیور، زور قسه ی نه دهکرد، به لام به پالدا نه وه یه کدا له سهر کورسییه که ی به چاو نوقاندنه که ی و جگه ره کیشانه کهیدا بۆم به دیار دهکهوت که زوری ئەو حاله ی پیخوشه، گویم بهو خه لکانه نه دها که له باره کهدا مژوولی خواردنه وه بوون، وام وینا دهکرد گورانی بو ئەو ده لیم. هه ولم دها به خه یال ژبانی بینمه بهرچاوی خوم، به چ قوناغیکدا تیپه ریوه تا گه ییوه ته ئیره. په نگه جاران له سوپای کوبی دا سهرهنگ بووبی، یان له پیش کاسترودا قای ناشتی بووبی. جگه له کاتی ئەنجامدانی ئاههنگی باره که، که بهخوی و پهرداخه ساردیه که یه وه ده مبینی، ئیدی هه رگیز نه مده بینی. به تاقی ته نیا له ساختمانیکی پاشکوی ئوتیلکه دها، له کوتایی کو لانیکی خاکیدا، دهژیا. هیچی نه دهکرد، گوئی به هیچ شتیک نه دها، ته نانه ت به خوی مووچه ی کریکاره کانیشی نه دها. سامبوی سکرتری، کارهکانی بو به ریوه دهبرد، هه ر ئه ویش، دواى ته واو بوونی هه ر ئاههنگ و بهرنامه یه کی شه وانه پاره که ی منی دها.

دووباره تووشی جان فیلان بوومه وه. دهگه ل خانمیکدا به نیوی ئانجلینا، له بینایه کی جواندا، له پاین گروث، له نزیک لیک شور، دهژیا. ناوبه ناو بو وهی هه موو شتیک له بیربکه م، هه ندی پاش نیوه پروان له گه ل ئەودا دهردهچووم. دهچوون بو ئوتیلی ناوه ندی شار، که به ترۆپکی تاوه ریکه وه بوو. له گه ل ئەودا زور ئاسوده بووم، له هۆلیکی نمره یه کی راسته قینه دا داده نیشتن، لهو په نجه ره شووشه ییه گه وره یه وه که دهیروانیه

پوژھللات دهمروانيه شه وه شينه كه، دهريآچه كه و ئه و ترومبيلانه ي له خواري خواروه به سهر شاريگاكه دا پيچيان دهكرده وه. دهتگوت له و سهره وه، له بهرزي سي هزار پيوه بالم گرتبوو. ههنديجار قسه مان دهكرد، زورجار، وهكو ئه و ساي ژوره كه ي ئوتيل هارفه رد، عاشقينيمان دهكرد، دواي نانمان دهخوارد، ئيدي تا شه وي دهخه وتم. زوربه ي جاران كه له خه و پاده بووم، جان پوي بوو بو وانه گوته وه. كاري له سهر تيزيكي جفاكناسي، سه باره ت به كوچه راني مه كسيكي له دهوروبه ري شيكاگوي باشوور، دهكرد. يهك دوو جاران له گهل خويدا بردمي بو تاخين (گه رهك) روزيل، تينلي، نابرو قيل و ئه وروا، بو شايي و ئاههنگ و رپوره سمى غوسلي ته عميد دهعه وت دهكرا، وهكو ئه وه بوو بچي بو مه ريخ، باوه ر ناكه م جان به و هه موو شاده تنامه يه وه كه هه يبوو، ئه وه ي ده ي بيني، له من باشتر تني بگات.

خه لكانينيكي سهر و سه مه ره له روبنسون ده ژيان، دهمه و ئيواراني درهنگ، به ماوه يه كي كه م بهر له داهاتني شه و، له ماله كاني خويان، كه په نجه ره كانيان به ته خته قه پات كردبوو، دههاتنه ده ره وه. ورده واله يان ده فروشت. فيري ئه وه بوو بووم خوميان لي دورربگرم. به لام ريگ به رانه ر په نجه ره ي ژوره كه ي من، له وبه ري شه قامه كه وه ئه لسيدور ده ژيا. ديويك بوو له و گو ره، به ئه نازه ي ورچيكي ره ش ده بوو، سه روسيماي مندالانه بوو، هه ميشه پانتوليكي جينز و تيشيرتيكي سوور و سپي له بهر دهكرد، ته نانه ت له و كاتانه شا كه باي شه مال دههات. له خانوويه كي بچووكي په پوتا له گهل دايكيده ده ژيا. ژنيكي ورديله ي ره ش بوو له كافه دا كاري دهكرد. ئه م كوره جو ره مه يليكي به لاي مندا په يدا كردبوو. هه موو به يانيهك گاڤي دهوروبه ري سه عات يازده يان لاي نيوه رو به مه به ستي بازار كردن له مال وه در ده كه وتم، دهميني ئه لسيدرو، له به رده م پليكانه ي به رده م ماله كه ياندا دانيشتبوو و ئاماژه ري بو دهكردم. به لام نه يده تواني قسان بكات، مي شيكي پارسهنگي دهويست، كه شتيكم پي دهگوت سه ري دهله قاند. له سه گيكي زهلامي هوڤي بيوه ي دهچوو. مندالاني گه رهك پتيان پاده بوارد، ناوكه ميوه يان دهخيواندي، به لام قه ت تووره نه ده بوو. دهيتواني به سه عاتان له بهر دهركاي ماله كه يان دانيشيت و به دهم كوليچه خواردنه وه چاوه رواني دايكي بكات.

فروشياراني مه وادي هو شبه ر هه قيان به سهر ئه وه وه نه بوو. ههنديجار هه ر بو رابواردن جگه ره يه كي هه شيشه يان ده دا يي تا بزنان چ كاريكي تيدهكات، ئه لسيدرو جگه ره كه ي دهكيشا و باي ده دا يه وه سه ر خواردني كوليچه و نانه ره قه كه ي خوي. هه موو كاريگه ري هه شيشه كه ئه وه بوو كه زياتر پيده كه ني. به راستي توانايه كي باوه ر نه كرده ني هه بوو. پوژي لوريهك كه كابرايه كي سه رخوش ده ي ئاوژوت، له ريگه ده رچوو، كه وته سه ر شوسته كه، خوي كيشا به ديواري بينايه كدا، له بناغه وه روخاند، شيلمان ي سه ر بينا كه كه وت، سه ريكي كه وته سه ر شوسته كه و سه ره كه ي تري كه وته سه ر كو له كه يه كي جه مه لونه كه. ئه لسيدور هات، شيلمانه كه ي هه لگرت و به تاق ي ته نيا خسته وه سه ر جيگاكه ي خوي. وادي ار بوو، كابرايه كي ئه هلي به رپا كردني پيشبركي وهرز شان ويستبووي بييا ته لاي خوي و بو زوره باني سوودي ليوه ربگري ت، به لام ئه لسيدور، كورپيكي زور ناسك و ميرهبان بوو، هه زي له زوره باني و شه ر نه بوو. كه مدوو بوو. زور كه م قسه ي دهكرد، ئه گه ر قسه شي كردبا زياتر پيشبيني كه ش و هه واي دهكرد، بو نمونه كه ش و هه واي ئه م زستانه چون دهبيت: " پهنگه باران، له وه يه به فر بي، نازانم."

داكى پشت و پەناى بوو. پوژىك به خو و كتيپكى چيروكىن وينه داره وه، له سهر قالدېرمه كهى بهر مالى
ئهلسيدور دا دانىشتبووم. بريارم دابوو فترى خوينه وارى بكه م. دايكى هات به سهر، كه منى بينى تووپه بوو: "
ئهم كيژه زهنگيه كييه؟ چى له كورپه كه م دهوى؟ " جاريكى دى ئهم كارهم دووباره نه كرده وه.

پاش نيوه پرويه ك، قهرقه شهيه كى تووند دهگل پوليس دا چيپوو. وادياربوو پاريزگارى شار ئهمرى دهستگير
كردنى هه ندئ له قاچاغچيانى ماده ين هوشبه رى ده كرده بوو. ئهمه شى ته نيا بو ئه وه بوو وينه ي له پوژناماندا
بلاو بكرتته وه و باسى بكه ن، نازانم چما شه قامى روبنسون- يان هه لئزاردبوو، پيډه چوو له بهر ئه وه بى كه
هيچ شتيك له وى پرووى نه ده دا. له ناكاوا ژمارهيه كى زورى ترومبيللى پوليسان گه يشتنه ئه وى، شه قامه كه يان
گرت. پوليس دا يان به سهر ماله كاندا، به تايبه تى ماله كانى ئه وسهرى شه قامه كه، ئه و مالا نه به ته خته
په نجه ره كانيان داخستبوو. ئهم پوليسانه قهرار بوو چهن كورپژگهيه ك دهستگير بكه ن، كه له ناكاوا چاويان به
ئهلسيدور كه وت. ئهم ديوه، تازه له نيوه پرو خه و بوو بووه وه، به هه مان جل و بهرگه هه ميشه ييه كهيه وه، به
پانتوله جينز و كراسه سوور و سپيه كهيه وه، هاتبووه بهر ده رگا. كه چاوى به لايتى ئوتومبيللى پوليسه كان
كه وتبوو؛ هه لده بوون و ده كوژانه وه و چاوپركيان ده كرد. ئهمه سهرنجى راكشابوو. ئيدى چووبوو پيشه وه تا
بزانى چ باسه. له سهر نه رده وانى ماله كه يانه وه گه وهرتر و بالا به رزتر ده نويتى، ريك له ورچيكى گه وره ده چى
كه تازه له ليره وار هاتبىته ده ره وه. دلم به تووندى لى دده دا، چونكه ده مزانى ئاگاي له مه حموودى بى زه واد
نييه و نازانى پوليسه كان لى ترساون. ويستم هاواري لى بكه م: " ئهلسيدور، برۆ، بچوره ژووره وه! "

بلندگوى پوليسه كان فه رمانى ده دا، به لام ئهلسيدور، ئاگاي له هيچ نه بوو، هه ردوو ده ستى له گيرفانه كانى نابوو
و شاد و بيخه م و خه يال لوژ لوژ به ره و لاي ئه وان ده روپى. دواى ئه وه سى پوليس به سهر يا دارژان و
ويستيان به عارديدا بدن، لى ئهلسيدور، شانيكى ليدان و دوورى خستنه وه. واى وينا ده كرد گه مه ي له گه لدا
ده كه ن، ده پروانيه لووله ي ئه و چه كانه ي كه كردبوويانه ئه و، به بيئه وه ي بزاني چ باسه. به ره و ناوه ندى
شه قامه كه مى نا. كه پوليسه كان زانيان چه كى پى نييه، زور خو شحال بوون، ترسيان په وييه وه و، په لاماريان
داو به باقومه كانيان (داره قوله ي ده ستى دارو غه) به ربوونه پشت و بازووه كانى و سهرى. خو ين به كه پوو
و كه لله ي ئهلسيدور دا ده هاته خواره وه، به لام هيشتا هه ر به پيوه بوو و به دهم مينگه مينگه وه به ده ورى خويا
ده سورپايه وه. هه ر دوو باسكى شوپ بوو بوونه وه، له وه ده چوو بيه وى خوى به شتيكه وه بگريت. پاشان
پوليسه كان هينده يان به لاقيا كيشا ئه نجام له پى كه وت و كه وته سهر ئه رزه كه. هه نغى دووباره به
باقومه كانيان تى به ربوون، هينده به تووندى لى يان ده دا وام هه ست ده كرد گويم له ده نكي جه زره به كانiane.
جنيويان ده دا يه و لى يان ده دا، سهره نجام ئهلسيدورم بينى كه ده گريا، له ئه رزه كه دا كه وتبوو و هه ر دوو
ده ستى خستبوونه سهر سهرى تا خوى له جه زره به كانيان بپاريزيت. هاواري ده كرد، ده ينالاند و هاواري
دايكى ده كرد كه فرياي بكه وى. پيره ژن له و ده مه دا به سهر هات كه پوليسه كان خهريك بوون، ئهلسيدور- ي
كورپيان ده خسته ناو يه كيك له ئوتومبيله كانه وه. كه له شى هينده گه وره بوو كه نه يانده توانى به ئيسراحت
بيخه نه ناو ئوتومبيله كه وه، بويه سهر يان بو پيشه وه برد و هينده يان به لاق و له ته ري دا كيشا تا ناچار بوو
كه ميك خوى كو بكاته وه و له ئوتومبيله كه دا جيگه ي ببىته وه. پيره ژنى ره ش پيست به دهم ئاهو نالينه وه و به
غاردان دوايان كه وت، ده ويست رتيان پي بگري و نه يه ليت كورپه كه ي به رن. پاشان پوليسه كان رو يشتن و
ئو يش بو ماله كه ي خوى زقرييه وه و دووباره ده رگا كه ي داخسته وه. پيره ژن قه ناعه تى وابوو كه به فيتى
ئيمه ي خه لكى ئهم شه قامه شوومه، پوليس هاتوون تا كورپه كه ي به ن. دواى دوو پوژ ئهلسيدور گه رايه وه،

پهوشه که تۆزى گۆر، ئىدى ئهلسيدور له بهر ده رگا داده نه دنيشت تا ته مه شاي هاتوچوى ريبواران بکات. له مال نه ده هاته ده رى، ده ترسا. پاش ماوه يه کى کورت لافيتيه يه ک به ماله که وه هه لواسرا، پيره ژن ئهلسيدور- ي برد و بۆ گه ره کيکى دى باريان کرد، له و رۆژه به دواوه هيچ سو راخيکيم نه زانى.

دواى ئه وه، که و تمه سه ر پيگه ي که چه روى. له جان و ئه نجلينا بيتا قهت بووم. نه مده ويست له وه ي پتر بيم به بار به سه ريانه وه. به گه ل بى لا که وتم، بى لا بابايه کى ئىکوادرى بوو له جولىه ده ژيا، که سيکى دريژ داهولى قژ خاوى قژ داپژاو بوو، له هندى سینه ما ده چوو، ئه لماسيکى چکوله ي له گو يى چه پى کردبوو. خه ونى به ريگه و راگاو ده بىنى. قاچاخچياتى لوله ي بچووکى ماده ي هوشبه رى و ئه مفي تامين- ي ده کرد (ئه مفي تامين: شروبيکى بى رهنگ بوو، مي شكى چالاک ده کرد) هه روه ها قاچاخچياتى بو دره شى ده کرد، ده رزيشى به کار دي نا، به لام من به مه م نه ده زانى. له گه ليا بۆ باران ده چووم، سازقانم ده بىنى، شه و تا به يانى له ده روه ده مامه وه. ستيرانى باسکه هه بوون، ياريچى دوور خراوه ي نه گبهت و نائوميد. کچانيک هه بوون خو يان به جانيت جاکسون ده زانى که وه ختى گورانى "run a way if you want to survive" و جيمايکيون، خو يان به زيغى ماري، هابيتيون، و خو يان به تيبى ئه لفوجى ده زانن. ئه وانه ي به دلم بوون، تيبى:

Razhet the godfather of noise, Black: Roots thought, Hub, question Mark, Kamel, Commons, sen se, Coed, Krsone.

راڊيۆ چکوله که م گۆر ي بوو به ريکورده ريکى وکمان. بۆ هه ر کو ييه ک ده چووم، موزيک ته نيا له گو يچه ساغه که مده دهنگى ده دايه وه وه کو ئه وه بوو هه موو دنيا که ر بى. جلى وه کو ئه وانم له بهر ده کرد، وه کو ئه وان جگه ره م ده کيشا و ده رويشتم، وه کو ئه وان قسه م ده کرد، ده مگوت: " ده زانى چ ده ليم؟ ". که س باوه رى نه ده کرد له و په رى دنيا وه هاتووم. جاريک که باسى ماروکوم (مه غريب) ده کرد، به موناکو تيگه ييشتن، ئىدى دريژم به قسه که م نه دا، هيچ که سيک نه يده زانى ئه فريقا يى بوون ده کاته چى، به تايبه تى هيشتا ئه و کارته سه وزه پلاستيکيه م وه رنه گرتبوو که هه موو جو ره مافيکى ده دامى.

ناوبه ناو جان- م ده بىنى، به لام چه زى نه ده کرد هاو رپيياتى خه لکانى وه کو بى لا بکه م. چونکه که مه ر و چه ناگه ي بچووک بوو هينده ي دى نائوميد و خه مين ده هاته به رچاو.

به کومه کى ئه لسنور، ژماره ي زه مانى کومه لايه تى و گه واهينامه ي شوفيريم وه رگرت. شه ويک ئه لسنور، به بى ئه وه ي به من بللى ئاغاي لىروى بۆ باره که ي خوى ده عوه ت کردبوو تا گو ي له ده نگ و ئاوازي من بگري ت. که ئه و شه وه له گورانى و ئاهه نگه که م بوومه وه، ئاغاي لىروى کارتيکى دامى و ژوانى رۆژى دواترى بۆ دانام. به ته نيا ، به بي ئه وه ي به بى لا يان جان يان هيچ که سيکى دى بل يم به ته نى بۆ تو مارگه که ي ئه و چووم. به ته واهه تى نه مده زانى ئاغاي لىروى چى گه ره که. جا له ترسى ئه وه ي نه با په لامارم بدات، پانتول يکى ته سک و بلوز يکى ره شى ده للى يه خه به رزم له بهر کرد، ستوديۆ که له ژي رزه ميني بي نايه کى ئوهايودا بوو، بري تى بوو له هو ليکى گه وره، به عاز ليکى ره ش داپوشرا بوو، پيانويه کى سپى له ناوه راس تيا دانرا بوو، تا را ده يه ک ترسناک بوو، ئه وه م که له سيمونه وه و له ماله که ي خو يا له بوت - ئولى في رى بوو بووم، ژه ند. له کاتيکا به سه ر پيانۆ که دا دانه وى بوومه وه تا با شتر گو يم له ده نگى نو ته کان ببيت، گورانى نينا سيمون - م گوت: ئه فسوونت ده که م

پهنگی قژی قیانی راسته‌قینه‌ی من په‌شه، پاشان پارچه‌که‌ی خوم ژهند، ئه‌وه‌ی وه‌کو دروینه‌وانانی نه‌ی شه‌که‌ر هاوارم تیا‌ده‌کرد وه‌کو ئه‌و په‌ره سیلکانه‌ی به‌سه‌ر ماله‌که‌ی لاله ئه‌سمادا تیده‌په‌رین، هاوارم تیا ده‌کرد. ئه‌وه‌ی وه‌کو ئه‌و کویلانه‌ی له که‌ناری کیلگه‌کانه‌وه بانگی روحانیه‌تی پیشینیانی خویان له ناو جه‌رگه‌ی ده‌ریادا ده‌کرد.

ئهم گۆرانیهم ناو نابوو (له سه‌ر بان) وه‌کو یاده‌وه‌رییه‌ک بۆ شه‌قامی جافلو و پلیکانه ناچاریه‌که‌ی ئاگر کوژینه‌وه‌که که ده‌گه‌یه سه‌ربانی دنیا. دلم به تووندی لێی دهدا. بۆ ئه‌وه‌ی جورئەت وه‌به‌ر خو بنهم، بیرم له ده‌نگه کومیدی و زندووه‌که‌ی جیما ده‌کرده‌وه که جاران له ته‌بریکه، له هه‌مان رادیۆوه که هه‌میشه ده‌منا به گویمه‌وه، گویم لیده‌گرت، به‌تایبه‌تی ئه‌و کاتانه‌ی که له رادیۆی ته‌نجه‌ی ده‌نگی ئه‌مریکاوه ناوی کات ستیفنس-ی راده‌گه‌یاند.

ئێستا پاش تێپه‌ربوونی ئه‌و هه‌موو ساله، تازه بۆم ده‌رکه‌وتبوو که چه‌زم له چ ئاوازیکه، هاره و هاژه‌ی بی کوتایی، مهند و گونگ، ده‌نگی شلپ و هوپی شه‌پۆلان و خو کیشانیان به که‌ناراند، ده‌نگی فارگۆنانی باری به سه‌ر سکه‌ی بی کوتاییه‌وه. هاژه‌ی له په‌ستا و بی پسانه‌وه‌ی باهوژ و گه‌رداو که له پشت ئاسۆوه ده‌هات، یان زمزمه‌یه‌ک له نادیاره‌وه بیت، ده‌نگی خوینی ناو ده‌ماره‌کانم کاتی له نیوه شه‌واندا له خو راده‌په‌رم و هه‌ست به ته‌نیا‌ی خوم ده‌کم.

نها ده‌مزانی، باکم به هیچ نه‌بوو، له هیچ نه‌ده‌ترسام. ده‌مزانی من کیم، ئیدی ئه‌و ئیسکه بچووه‌ی له پشت گوئی چه‌په‌وه شکابوو، به‌لاوه گرینگ نه‌بوو. ته‌نانه‌ت تووره‌که په‌شه‌که، جاده سپیه‌که، فریادی دلته‌زیکی بالنده‌ی شومیشم به‌لاوه گرینگ نه‌بوو. زوهره، هابیل، خاتوو دولا‌هی، ته‌نانه‌ت جوب و هه‌موو ئه‌و خه‌لکانه‌ی، خویان بۆ له بۆسه نابووم، راویان ده‌کردم، داویان بۆ ده‌نامه‌وه، هیچیان گرینگ نه‌بوون، ماوه‌یه‌کی زۆر، له په‌ستا و بی پسانه‌وه گۆرانیم چری، سه‌ری قامکه‌کانم ده‌یه‌شان، هه‌ستم به بۆشاییه‌کی گه‌وره ده‌کرد، پیک وه‌کو بۆشایی راپه‌وین میترو که له خه‌لکی چۆل ده‌بن. ئاغای لیروی تاقه قسه‌یه‌کی نه‌کرد. به دلی خه‌مینه‌وه له ستۆدیۆکه وه‌ده‌رکه‌وتم، هه‌ستم ده‌کرد دوو‌چاری شکستیکی هه‌تا هه‌تایی بووم. به هه‌شتاو به‌رهو ئوتیل چووم تا په‌نا وه‌به‌ر جان فیلان به‌رم.

نزیکه‌ی دوو شه‌و و پوژ خه‌وتم. یه‌جگار شه‌که‌ت بووم. له‌و ساوه که ئه‌لسیدوری دیو ئاسام بینی بوو، که له‌به‌ر ده‌ستی پۆلیسه‌کاندا که‌وتبوو و لێیان دهدا و ئه‌ویش وه‌کو مندالی بچووک ده‌گریا و هاواری دایکی ده‌کرد، ئیدی شه‌قامی روبنس‌ون-م له‌به‌ر چاو که‌وتبوو، چاوم به‌راییی نه‌ده‌دا بۆ ئه‌وی بچمه‌وه. هیشتا ده‌نگی ئاژی‌ری ئوتومبیلی پۆلیسه‌کان که سه‌ری شه‌قام و کۆلانه‌کانیان گرتبوو، له گویمدا ده‌زینگایه‌وه.

دنیا پایز بوو، ئاسمان شین و ساف، گه‌لای دره‌ختان زه‌رد بووبوون. ئهم دیمه‌نانه، له به‌رچاوما هیچ جیاوازییه‌کیان نه‌ له شه‌قامی جان بوتون هه‌بوو، نه‌ له خه‌وشه‌که‌ی لاله ئه‌سما و نه‌ له شه‌قامی سپی که به مندالی له‌وی دزرا بووم.

له مانگی نو‌قه‌مبه‌ردا، به‌ر له‌وه‌ی به‌فر بیاری، نامه‌یه‌کم له دایه‌ره‌ی کۆچه‌رییه‌وه پیگه‌یی که کارتی ئیقامه‌که‌می تیا‌بوو، له هه‌مان کاتدا ئاغای لیروی، ژوانیکی بۆ دانام تا له ستۆدۆکه‌ی ئه‌ودا گۆرانی (له سه‌ربان) تۆمار بکه‌ین. به‌ره‌مه‌یه‌نه‌ر و یاریده‌ده‌ره‌کان و ته‌کنیک کاره‌کان هه‌موو له‌وی بوون. هه‌موو دانی به‌یانیم به‌ ژهنین و

ستیرینه وه برده سهر، کاری تۆمار کردنه که زۆر به خاوی دهرۆیی. ده بوايه په يتا په يتا بۆ دواوه بگه پيمه وه و سهر له نوێ دهست پيکه مه وه. پاش ئه وهی کاره که ته واو بوو گرێبه ستی تۆمارکردنی به کرهيه کی تايبه تی و بۆ کارين پينج سالی ئاينده م، واژو کرد.

نهمده زانی چ شتيك چاوه پروانه. بۆ شهوی دواتر ده گه ل بيل و سازخانه كان و ئاغای لیروی و یاریده ده ری به ره مه پنه ره که دا چووين بۆ خوارنگه ی گرانده که هی ماجیک جونسون بوو. سهرم ده سورپا، ههستم ده کرد دنيا م تهخت بووه، هيج کۆسپيکم له ريگه نه ماوه. رۆژنامه فانيکی ره شيپست، پرسيا ری لیده کردم، ههر چيه کم به زاردا هاتبا نه مده گيرايه وه، ده مگوت فهره نسيم، دوايی ده مگوت ئه فريقايم. که پرسيا ری ئاينده ی کرد، بي چهند و چوون وه لامم ده دا يه وه: " بۆ ئه لسيدور له گه ل ريز و خوشه ويستيمدا " له ناخه وه ههستم به جوړه توور په ييه ک ده کرد، ده له رزم. ههستم ده کرد ريتم و دهنگی ته پله کانی ريومور-ی سيياستوبول، له هه موو شوينی، له حه وادا، له ناو دوو که لی باره کاندا، له ناو ئه و رۆشنا ييه سوورده که تا کازيوه ی به يانی به سهر شيکاگو وه ده ما يه وه، بلاو ده بيته وه.

به يانی، هه موو ئه وانه م به جيته شت و به ته نيا وه در که وتم. به ره خي ده ريا چه که دا ريم ده کرد، دنيا زۆر سارد بوو، من ته نيا قه مسه له ره شه چه رمينه که م له بهر بوو و کلاوه فه رووه که م له سهر بوو و تا سهر گوچکه کانم دام دا بووه وه. دار چناره کان ده له رزين، ئاسمان شيني شين بوو، هه تاو به سهر ده ريا چه که وه ده دره وشايه وه. ته مه شای کاروانی ئه و رافيعه بچووکانه م ده کرد که به ره و نيو مه کسيکو ده چوو.

به و په ری ئارامی و عاقلی له راره وه کانی ئه نیستيتوی فهره نسی دا چاوه پروانم کرد. جان فيلان، به قه مسه له ره ش و کلاوه فه رووه که وه، يه کسه ر نه يناسيمه وه. داوای بوردنی له قوتاييه کان کرد و گوئی کاریکي به په له ی بۆ هاتووه ته پيش. به دوو قو لی به نيو شه قامه گه وره کان که وتين و وه کو ئه و زه مانه ی له هارقه رد بووين، تيشتمان خوارد. گه يينه سهر سه کو گلينه که ی ده وری پالاوگه که ی ره خي ده ريا چه که. هيشتا خه لکانیک له چيمه ن و سه وزه زاره که دا ده بينران، وه رزشی تاي شی-يان ده کرد. دنيا سارد بوو، که گه يينه شرايدن و به رده م بينايه کی گه وره، شوقه يه کم به کرئ گرت و کرئ يه ک مانگيشم له پيشه وه دا.

ده مويست، وا بنوينم که من و جان، به بی شايه د، به بی که نيسه و به بی به لگه نامه و به بی ئاينده، هاوسه رگيريمان کردوه. و ابزانم ريک له م کاته دا حاميله بووم.

((١٦))

نازانم چ شه يتانيک منی بۆ لای بيل و شوقه که ی وی له جوليت برده وه. نازانم به راستی شه يتان بوو يان جان فيلان، چونکه منی زۆر به چاوه پروانيه وه ده هيشته وه، چونکه ئه ويش وه کو من له چاوه پروانيدا بوو. باوه ر ناکه م که س به ئه ندازه ی من زه جری کيشابی.

له شيرايدين، له سه رووی شاره که و ده ريا چه به سته له که که دا له جيگايه کی کر و کپ دا، له قه فه زيکی ئاسن و شووشه دا، حه پس بووم. شوينيکی هينده کر و کپ و بی روناکی بوو که ههستم ده کرد ههر دوو گويم که ر بوون. به دريژايی رۆژ چاوه پروانم ده کرد جان له وانه کانی، له وتاره کانی ببیته وه. پاشان چاوه پروانم ده کرد له نک ئه نجلي نا بگه رپته وه.

جان، دهوروبه‌ری سه‌عات چوار، به چه‌پک‌یک گول و بوتلیک شه‌راب و بریک پرته‌قاله‌وه، وه‌کو ئه‌وه‌ی بۆ سه‌ردانی نه‌خۆش بچیت، ده‌زق‌رییه‌وه. یه‌کسه‌ر له‌ سه‌ر کۆمباره‌که‌ عاشق‌نینیمان ده‌کرد، ریک به‌رانبه‌ر به‌و رووکاره‌ی شه‌وی لیده‌هاته‌ ژووره‌وه، من تووند خۆم پیوه‌ ده‌چه‌سپاند، وه‌کو چۆن جارێک خۆم به‌ پشت لاله‌ ئه‌سماوه‌ ده‌چه‌سپاند. له‌ نیوه‌ شه‌وا هه‌لده‌ستا و به‌ ئه‌سپایی و له‌ سه‌ر نووکی پێیان ده‌رۆیی و منی به‌جیده‌هیشت. رۆژی داوام لیکرد وینه‌یه‌کی دۆسته‌که‌یم نیشانبدات. وینه‌ی ژنیکی نیشاندام که له‌ چیمه‌نیکی به‌ریندا و له‌ هه‌نبه‌ر هه‌وزیکی مه‌له‌ کردنا رۆنیشتبوو، بزه‌یه‌کی گه‌جانه‌ی به‌سه‌ر لیویه‌وه‌ بوو. به‌ کورتیه‌که‌ی ناوی ئه‌نجلینای زۆر لیده‌هاته‌، پڕ به‌ پیستی بوو، بالابه‌رزیکی قژ زه‌رد بوو، دکتۆر بوو، له‌ بیرم نه‌ماوه‌ رووسی بوو یان لیتوانی.

شهو و پوژ به نوره شوڤيريمان دهکرد، له گهراجاكان دهخوتين. له هه‌ندى شويى وهك ئاركانزاس يان ئوكلاهوما دنيا زور سارد بوو، به‌فر هه‌موو به‌رزاييه‌كاني گرتبوو، من نه‌خوش كه‌وتم. له‌رزم لي‌هاتبوو، سه‌رم دهيه‌شا و دلم تيك هه‌لدهات. بيلا ده‌يگوت: " هيچ نيبه، چاك ده‌بيته‌وه، هه‌لامه‌ته. " به‌لام چاك نه‌بووم، په‌سيو نه‌بوو، تووشى جوړه هه‌و كردنيكى په‌ردهى مي‌شك بووبووم. كاتى گه‌يینه كاليفورنيا گه‌يى بوومه حالى مردن. پشت و ملم په‌ق بووبوون، گويم دابوويه ئازاريكى به‌ سوئ، هه‌ستم ده‌کرد دلم خه‌ريكه ده‌وه‌ستى. نه‌مه‌دوانى قسه‌ بكه‌م، گويم له‌ قسه‌كاني بيلا نه‌ده‌بوو. شهو و پوژ چاوم كرابووه‌وه، وهكو ئوه‌ بوو به‌ ئاسمانه‌وه هه‌لواسرابم. له‌ سان برناردينو، من‌داله‌كه‌م له‌ بارچوو، خوئينيكي زورم له‌به‌ر ده‌پويى، بيلا ترسى ئوه‌ى لينيشتبوو كه‌ له‌ ئوتومبيله‌كه‌ى ئه‌ودا بمرم. ئيدى به‌ خوّم و جانتاكه‌مه‌وه له‌ به‌رده‌م خه‌سته‌خانه‌يه‌كدا داينام. ئيدى نازانم چ درويه‌كى بو كارمه‌ندانى خه‌سته‌خانه‌كه‌ كردبوو، په‌نگه‌ گوتبىتى له‌ په‌نگه‌ هه‌لم گرتووه يان هه‌ر چيرۆكيكى ديكه‌ى له‌و بابته‌ى هه‌لبه‌ستبى، چونكه‌ ئيدى نه‌مبينيه‌وه. خو په‌نگيشه‌ پوليس به‌ قاچاخچياتى ماده‌ين هوشبه‌ره‌وه ده‌ستگيريان كردي. له‌و گيروداره‌دا تاكيك له‌و گوارانه‌م لى ون بوو كه‌ لاله‌ ئه‌سما داى بوومى، به‌لام له‌وه نه‌خوشتتر بووم كه‌ خه‌مى لي‌بخوم.

که داخلی نه خوشخانهی برناردینو بووم نیمچه بیّهوش بووم. له جیگا که دا گرموله بووبووم، بوئه وهی له پوناکی پزگار بم، خوم وهبن نوینه کان ددها. بههوی تا و له رزه وه، ئازام وشک بووبوو، ئاو له له شما نه مابوو، زمانم بووبوو به په لاس، لیوه کانم قلیشابوو و خوینان لیده هات، به پادهیهک حالم بی حال بوو، نه مده زانی به ته واده تی که پ بووم. ده تگوت له قوزاخه دا بووم، ده تگوت له بنه بانی ئه شکه و تیکدام و ئازاریکی به ترهف ناخی ده کیلام. ده تگوت ههر به روح زندووم، جار جار یه کیکی ده هات و به خورتی بیداری ده کرمه وه، تا بمیزمه ناو له گه نیکی و ئه وسا دهرزییه کی لیده دام. هه ستم به دهرزییه که ده کرد، که له پشتمه وه ده چووه بهینی بربره کانما، له تاو ئازارا هاوارم ده کرد، شه که ت و ماندوو دووباره ده که وتمه وه سه ر جیگا که.

دابخه، کورپه گهنجهکان به تهوسهوه و ژیراوژیر پیدهکهنین و منیش بیتهوهی گوئیان پیدهم چاوهپروانی نه‌دا بووم.

نه‌دا، پیښ تهوهی شهو دابیت دههات، پیښ تهوهی بو گهرهکه‌که‌ی خو، میشین له سان جان بگه‌پتهوه. له راستیا نیوی نه‌دا نه‌بوو، له سهر مانتو سپیه‌که‌ی نووسرابوو "شافیز". به ئاماژه ده‌گه‌ل مندا ده‌ناخفی. هه‌رچییه‌کی ویستبا به ئاماژه‌ی سهر و ده‌ست تی ده‌گه‌یاند. هه‌رفه‌کانی به قامکه‌کانی وینه ده‌کیشا. منیش فیږ بووبووم وه‌لامی بدهمه‌وه، فیږ بووبووم بلیم: ژن، پیاو، مندال، هه‌یوان، ده‌بینم، ده‌ناخفم، ده‌زانم. نه‌دا ئاگاداری چیرۆکی مندا له‌که‌ی من هه‌بوو، ده‌یزانی له‌بارم چوه. ئیدی ته‌مه‌یه‌کیک بوو له‌ کیشه‌ باوه‌کانی وان له‌ خه‌سته‌خانه، جگه‌ له‌ کیشه‌ و ئاریشه‌ین دی. واته‌ به‌لای ته‌وانه‌وه‌ کیشه‌یه‌کی ئاسایی بوو، بو‌یه‌ هیچ پرسیاریکی لینه‌کردم، وینه‌ی پیاوانی ناو گوڤارانی نیشان ده‌دا. پیاوانی وه‌ک: هیوگرانت، سامی دافیس، کین ریفز، بیل کوسبی، له‌ نیازی حالی بووم. زور پیکه‌نین. لامابوو نه‌دا له‌وه‌ ده‌ترسا که‌ مندا له‌که‌م زاده‌ی زیده‌گافی سیکی بی، به‌لام من له‌ سهر گوڤاره‌که‌ ناوی جان فیلان-م نووسی و تیمگه‌یاند که‌ ته‌وه‌ ناوی بابی مندا له‌که‌مه.

به‌یانیه‌ک به‌ ئاماژه‌ تیمگه‌یاند که‌ ده‌مه‌وئ برۆم. نه‌دا بو ساتیک له‌ فکران راپچوو، پاشان جله‌کانی بو هینام. ته‌وسا پاشه‌وپاش رۆی و ده‌رگا‌که‌ی داخست. مه‌سه‌له‌که‌م به‌لاوه‌ غه‌ریب بوو، چونکه‌ تا ته‌و ساته‌ ته‌نیا روخساره‌ هیلکه‌یه‌ی زور سپی و سافه‌که‌یم که‌ له‌ ده‌مامکی ئینکای زیږین ده‌چوو، برۆ که‌وانیه‌کانیم، چاوه‌کانیم که‌ له‌ دوو دلۆپه‌ پوندکی ره‌ش ده‌چوون و، قژه‌ ره‌ش و ساف و دره‌خشانه‌که‌یم بینی بوو. لی وه‌ختایه‌ک ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه‌وه‌ له‌وینده‌ر وه‌ستا، سه‌یرم کرد زور قه‌له‌وه‌. دیاربوو سه‌رسامیه‌که‌می له‌ چاوه‌کانما خویندبووه‌وه، چونکه‌ به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه، ته‌کانیکی به‌ سمته‌ زه‌لامه‌کانی دا.

من پانتۆله‌ جینه‌ ره‌شه‌ ته‌سکه‌که‌م و کراسه‌ سووره‌که‌م له‌به‌ر کرد و کلاوه‌ فه‌روه‌که‌م له‌ سهر نا، هه‌مان ته‌و کلاوه‌ی که‌ تاکه‌ گواره‌ هیالیه‌که‌م به‌ سنجاقیک لی دابوو. هه‌مان چاویلکه‌ی ره‌شم، که‌ بیلا به‌رله‌ سه‌فه‌ره‌که‌مان بو کالیفوورنیا دایبوومی، وه‌کو نیشانه‌ی تازیه‌باری له‌ چاو کرد، به‌لام من له‌م چیرۆکه‌دا ون بووبووم. هه‌زم ده‌کرد، وه‌کو یادگاری شتیک به‌ نه‌دا بده‌م، کتیه‌که‌ی فرانتس فانون-م دای، که‌ وه‌کو بلاڤوکیکی بانگه‌شه‌یی ناو ته‌نه‌که‌ی خۆلان چرچ و لوچ بووبوو، به‌لام ته‌مه‌ به‌نرخترین شتی من بوو.

له‌ کاتی خاترخوازیدا، وه‌ختیک شافیز-م له‌ ئامیز گرت بریک دۆلاری دامی، کومه‌لیک ته‌سکه‌ناس که‌ به‌ لاستیک به‌سترابوو. ریک وه‌کو ته‌و کاته‌ی که‌ من و حوریه‌ له‌ ته‌بریکه‌ رۆیشتین. به‌ قالد‌رمه‌کاندا داگه‌پام، به‌بی ته‌وه‌ی ئاوږ بده‌مه‌وه‌ به‌ به‌رده‌م کابینه‌ی پاسه‌وانه‌که‌دا تیپه‌ریم. ماوه‌یه‌کی زور بوو نه‌چووبوومه‌ ده‌ره‌وه‌، سه‌رم ده‌سوڤا، لاقم له‌ دوو نه‌ده‌هات، له‌زگ بوو بزق‌مه‌وه‌. ده‌نگی پی خۆم له‌ سهر شوسته‌که‌، ده‌نگی خوینی نیو ده‌ماره‌کانم، ده‌نگی بایه‌که‌م له‌ سپیه‌لاکه‌کانما ده‌ژنه‌وت، جگه‌ له‌وه‌ هیچی دیکه‌م نه‌ده‌ژنه‌وت.

((۱۷))

ده‌میکه‌ به‌رپوه‌م، ده‌رۆم تا کو‌تابی جاده‌ و شه‌قامه‌کان، تا ده‌ریا ده‌رۆم، تا ته‌وپه‌ری دنیا، تا مه‌رگ ده‌رۆم. به‌ناو خه‌لکید، به‌به‌ینی ئوتومبیلاندا داده‌خزیم. زورجار غار ده‌ده‌م. له‌م دنیا‌یه‌دا که‌س له‌ من خیراتر نییه‌، هیز نییه‌ بتوانی رام‌گریت، ده‌میکه‌ فیڤی راکردن بووم، له‌و کاته‌وه‌ که‌ له‌ هه‌وشه‌ی ماله‌که‌ی لاله‌ ته‌سماوه‌

دهرکه وتووم. فیری ئه وه بووم خۆم له داو و ته له، له مهترسیان، له زوهره و پولیسه کانی ببویرم. به تیهی چاو و ژیراوژیر دهروانم، دهرفهت دینم، تهکان ددهم، وهکو پالاهوانانی پهتاز، له سهر پهتهکهیان له ناوهندی ریگه دا هاوسهنگی خۆم رادهگرم. پاس و باره لگر و ئوتومبیلان، به تهنیشتما، تیده په پرن. با، داده گزیتته روخسارم. بونی تایه ی کامیونانی ده ته گهری دیت به سهرما و که تیده په پرن گهرد و توزیکی ورد و ره شم به سهردا دهکه ن.

به پیچه وانه ی رهوتی ئوتومبیله کانه وه پیده کهم، به غهریزه ئه مه م دهکرد و دهمزانی، چونکه ئه گهر به ئاراسته ی رهوتی ئوتومبیله کان برۆیت، هاتنیان نابینی. ئیدی لهو حاله دا تو ده بی به نیچیر و قوربانی. ئوتومبیله کان خیراییان هیواش دهکه نه وه و خو له شوسته کان نزیک دهکه نه وه، له ناکاوا دهرگاکیان دهرکریته وه و دهستیگ دهرده هیتری و تووند دهتگریت و سهرت دهخن.

به پیچه وانه وه، ئه گهر به پیچه وانه ی رهوتی ئوتومبیله کانه وه برۆیت، ههنگی تو به شیت دهمزان و له ناو قه مه ره ی ئوتومبیله کانیانه وه و له پشت شووشه کانه وه لیت دهرسن و لیت دوور دهکه ونه وه و ههقیان به سهرته وه نابیت. ههلبه ته هوپن لیده دهن و وهکو گورگ دهلورینن، به لام تو ههتاوت له پیشه که به ره و ئاوابوون دهروات، ههتاویک که سینگ و به روک و قره کهت دهسووتینی و گویت له هیچ شتیگ نابیت.

بیر له نه دا شافیز دهکه مه وه، له دوتمیره که ی خۆم له ئوتیلی سان برناردینو، چه ند به سمته پانه کانیه وه، به روخساره لوکالیه هندیه که یه وه، به و چاوانه یه وه جوان بوو، که دهمتوانی هه موو شتیکیان تیا بخوینمه وه، دهسته کانی فینک وهک ئاونگی به یانی. ئه و تاقه که سیک بوو که نه پرسیری لیده کردم و نه داوی بو نامه وه. که هه موو به یانیه ک ده هات، لای سهرووی قهره ویله که مه وه له سهر کورسییه کی پلاستیگ داده نیشت، دهستی دینا تا ئه و کاغه زه لوول دراوه ی بده می که حبه سپی و سووره کانی تیابوو، ئه و حه بانه ی که شیته کانیان پی دهنواند. ئه وسا دهستی دهنایه سهر هه نیه م و وزه و وره ی پیده به خشییم. روژیک که ههستی کرد ئاماده ی رویشتم، دهرگاکی بو کرده مه وه تا برۆم.

بو نان خواردن و بو ئه وه ی له نه دیوی و تاریکیا وه مینم، یان بو ئه وه ی له نه رمه بارانی به یانیان به دوور بم، فروشگای بازرگانی گهره هه بوون. له ویستگه ی قیتاری گریوندزی شه قامی حه وته م و شه قامی ئالامیداوه تا سانتا مونیکا به پاس یه ک سهعات و به پی تاقیکه. که بگه مه ئه وی وهکو ئه وه یه له مالی خوما بم. له نیو ئاپورای خه لکیدا ون دهم، پاره وه کان ته ی ده که م، به مهیدانه بچوکه کاند تیده په پرم، به پلیکانه کاره باییه کاند داده گهریم و به ئاسانسوره شووشه ییه کاند سهرده که وم. سهر به هه موو کون و که له به ریگدا ده که م، ته نانه ت به ژیره مین و گه راجه کانیشا. مژوول دهم، له خووه مل نانه م. هه موو کون و که له بهر و پاره وه کان پی ده زانم. وهکو جاری جارانی سهربانه که ی شه قامی جافلو، به لام ئیره گه وره یه، دوپگه یه که بو خو ی، به قه د کیشوهریک گه وره یه.

ناوهکان، روخساره کان و نه خش و وینه ی جامخانه کان دهناسم. پاسه وانه کانم ناسیوه، ئه وانیش منیان ناسیوه. لاموایه منیان له ئه کرانی بچوکی ته له فزیونه کانیانه وه دیتووه و پیتیان وتراوه: " کیژیکی ئه توار غه ربی رهش پیست، که کراسیکی سووری له بهر و کلاویکی رهشی له سهره که شتیکی وهکو ئه ستیره یان هیلالی پیوه یه. په یگیری بکه ن، لئی غافل نه بن. " دووم که وتوون، تاقیب ده کریم، هه ندی تاپو یانم به دواوه ن، وهکو گورگانی لیره واره کانی که نه دا، وهکو قرشه کانی که نداوی کپاکابانا لیم نابنه وه. له دووی خومیان بکیش ده که م، ده زانم

کین و چ دهکەن. هەركاتی بمهوی دەتوانم لە کۆل خۆمیان بکەمەوه، بەلام ئەوهم پێخۆش بوو کە بزائم لەوین و خەریکن کاری خۆ ئەنجام دەدەن و دوور و نزیک چاویان لە منە و تاقیبم دەکەن. وا دەنوینم کە دەمهوی خۆم بشارمەوه، مەنتوی کشمیری پەیدا دەکەم، بەسەر کراسە سوورەکەما لەبەری دەکەم. ماوهیهکی زۆر دەههستم، دەست لە قوماشەکە دەدەم، سەیری نرخەکی سەری دەکەم، وەکو مریشکی کە تاقیب بکری، بە ئاستەمیک سەرم لار دەکەمەوه. پاشان دەستبەرداری هەموو شتیک دەبم و بە هەشتاو لەویندەر دەپۆم. جاریک رێیان پێگرتم. گرتیانم، ژنیکی قەلەوی دپی رەزا قورس، لە ژووروچکەیهکدا کەوتە پشکنیم. ژنە تاین نەیدەزانی رۆوبەرۆوی کێ بووئەوه. نەیدەزانی پشتی سەریشم چاوه. لەوشتای گۆچکەکی دیکەشم لە کار کەوتبوو، لە دووری چەندین کیلۆمەترەوه هەموو شتیکم دەبینی. دەمتوانی لەو سەری هۆلەکەوه، جوولەیی ئەو پاسەوانە بدینم کە ناوگەلی دەخوراند. دزیم نەدەکرد، بۆ ئەوهی لەزەت لە گرتنی من نەبین و کەیفیان بە خۆیان نەیت، ئەوهی من دەمکرد، تەنیا تاقیکردنەوهی جل بوو. ئیدی ئەمە شیوازی من بوو بۆ ئەوهی وەکو کەسیکی دی بنوینم، یان بە گوتەیهکی دی وەکو خۆم بم. تەنووڕەدی کورت، چ چەرمی و چ ئاوریشمی دەسکرد، کراسی بەدەن چەسپ و ستیریجی سپی، جۆرەها پانتۆل و دەریچ و، قەمسەلەیی دەلب، کراسی ئاوریشم، بلوزی نوتیکا، تراکسودی مارکەیی گاپ، رالف لورن، کالفن کلین، لی و کراسی سپی مارکەیی لورا ئاشلی- م تاقی دەکردەوه. ئەوسا دەچووم بۆ بەشی پیاوان، تراکسودی وەرزش، فانیلەیی ژێرەوه، جۆرەها بارانیم لە گۆشە و کەنار و پەنا و پاسارەکانی بەشی پیاوانەکەیی فرۆشگای سیزر دەدۆزییەوه و تاقیم دەکردەوه. ئەوسا پانتۆلە جینزە رەشەکەیی خۆم و کراسە سوورەکەم لەبەر دەکرد و کلاوه فەرۆکەم لەسەر دەکرد و دەپۆیشتم. ئەوهی مەراقی من بوو، ئەوه بوو بەو جلکە جۆراوجۆرانەوه خۆم لە ئاوینەدا ببینم. ئەم مەسەلەیه هەم دەیتەرساند و هەم بەلامەوه خوشبوو. ئەمە هەم منم و هەم من نیم، بەدەوری خۆمدا دەسورپیمەوه، تەمەشای رەنگە زەق و کوتالە بریسکەدارەکان دەکەم. چاوهکانم، هەمان چاوهکانی جارنم نین، لە دوو سکینچی درێژی کەوانەیی گەلا ئاسای وەکو چاوانی نەدا دەچن، یان لە شولەیهکی وەکو چاوی سیمون دەچوون. هەر لە ئێستاه چرچ و لۆچی گۆشەیی چاوهکانم، ریک لە چرچ و لۆچەکانی چاوانی تەغریده دەچوون کە بەدەم زەرەدەخەنەوه دەنیشتە سەر گۆشەیی چاوهکانی، تەنانت هەمان ئەو بازنانەیی کە بەدەم مندال بوونەوه لە ژێرزەمینەکەدا لە دەوری چاوانی حوریەدا خەرمانەیی دەدا، لە دەوری چاوانی خۆم دەبینم.

حەز دەکەم دەگەڵ بەدەنی خۆمدا قسە بکەم، بە راپۆرەکەدا، وەکو کچە سولتانی، لە بانێژەکەیی خۆیدا پیاسە بکات، بەو ئاوايه بەرەو لای ئاوینەکە دەپۆم. هەست بە نیگای خەلکی دەکەم، کە وەکو کامیژای شاراوه بە دوامەوهن. هەندێجار کریان رادەههستن و تەمەشام دەکەن، تەنانت مندالان و هەرزەکارانیش تەمەشام دەکەن. جاریک کچۆلەیهک بە خۆی و دەفتەرچەکەیهوه لیم هاتە پێشەوه و داواي لیکردم ناوی خۆم لە سەر دەفتەرەکەیی بنووسم و واژۆی بۆ بکەم، وەکو ئەوهی من ئەستێرەیهکی هولیوود بم. نووسیم نەدا مافوبا کچۆلەیهکی چوارده سالان بوو پوخساری لە بیچووه پشیلە دەچوو، پانتۆلیکی جینزی دەلبی لەبەر بوو، سەری ئەژنۆکانی داپابوو، قژەکەیی لەسەر سەری کۆ کردبوووه. داوام لیکرد لە سەر پەرەیهکی دەفتەرەکەیی، نیوی خۆیم بۆ بنووسیت، نووسی: " ئانا " .

بۆ ئەوهی سکی خۆم تێر بکەم سەندەویچ و بابۆلەیی هەرزان باييم دەکری. هەندێجار دەچووم بۆ خوارنگەکانی دەوروبەری ویل شایر و، هالیفاکس و، لاسینیگا و بەرلهوهی سوپ و موقەبیلات بیتن، هەلەدەستام و خۆم دەدزییەوه. هەندێ پیاو هەبوون دەعوەتیان دەکردم. لە یانەکاندا دەیاندۆزییەوه، دەمبەردن

بۆ کافتريايهك. له دهوړى ميژهكه د دهنشتن، به پروياندا دهگرژيمهوه، ودهمزانى من هيچ پارهيهك نادهم. كه بويان دهردهكهوت كهږم دهرسان، يان بايان ددهيهوه. ئيدى بهرلهوهى بهوه بزانن نانى خوځم ددهوارد. دهكهوتمه سهر جاده، به راكردن دهپهريمهوه. به جاده يهك سايدهكاندا دهپويشتم. جاريكيان كهسيكى خوينتال، كه تهحهمول نهدهكرا. به ئوتومبيل دووم كهوت، ههر سوپاويهوه و ئهمبر و ئهوبهري كرد تا دوزيميهوه. گهنجيكي بالا بهرز و قوز بوو، پوشته و پرداخ بوو، بهلام تا ههزكهى سهگ بوو. به ههشتاو بهرهو رووم هات، مستيكي خيواندمى، بهخوځم و چاويلكه رهش و جانتاكه مهوه، كهوتمه سهر ئهزرهكه. هيچ كهسيك يارمهتي نه دام كه ههستمهوه. دياره له دلى خودا گوتويانه: " ئه مه سوزانيه و ته مبي دهكرى! "

بهرلهوهى شهو دابيت، بهرهو ويستگهى كهوت دهروم، سواري پاس دهيم. بهيئوهى پاره بدهم بهبهردهم شوفيرهكاندا روت دهيم. ههنديجار هيچ نالين، ههنديجارش كه تووره دهن به ئاماره تبيان دهگهيهنم كه گويم له هيچ نيه و، پهنا و ماواى شهواني من بينايهكى گهوهري خسته له نزيكى ئالامبا. ههميشه ريزيكي دوور و دريژى خهلكى بهدهم چاوهروانييهوه لهوي وهستاوه، بهتاييهتي ئهوه خهلكانهى وهكو من رهش ئهسمه و قژ رهشن. له سهعات شهشدا قاوه و ساندوهيچ دابهش دهكرت. خهوكهى ژنان له بهشى پشتهويه، له ناوهراستي چيمهنيكي زهردايه كه پرله گولي يوكا. كه له سهر جيگاكهم رادهكشيم، گهلا و گولي يوكام له ژير ئاسماني ئهخرهوانيدا دهيني. ليږدها گهرماويكي چيمهنتوي كهوهي هيه كه ژنان به كومهل خوياني تيا دهشون. كهس تهمهشاي كهس ناكات، لي من ژيراوژير تهمهشاي پشته ماندوهكانيان، سينه و مهكميان، پيستي زهره، يان بوړ يان قاوهييانم دهكره، ههروهها تهمهشاي زامه ساپيژبووهكاني زغيانم دهكره كه شويتهكاني ئهخرهواني ديار بوو، ههروهها تهمهشاي لاقيانم دهكره كه يهكپارچه دهوالي بوو. بهوجوره بير له هيچ ناكه مهوه، ههموو بوونم بهنده به تهمهشاكردنهوه، دواى ئهوه خوځم به ئاوه گهرمهكهدا دهكه م وئاوه گهرمهكه ده م و زارم دهسوتينيتهوه، كه ئهوه سهگ رهوشته پيا كيشابوو.

نه دهخهوتم، يان به چاوى كراوهوه دهخهوتم.

موزيك فريام كهوت، رزگاري كردم.

پيانويهكى رهشى جوانم له بيفرلى بينى بوو. ههرجاري به بهردهميا روت دهبووم، نه مهتواني چاوى لي بگوازمهوه. عهسرانيك كه خهلكانيكي زور لهويندهر نهبوو و ئهوه پياوهى كه پاسهواني پيانوكه دهكره، گوږابوو، له جياتي ئهوه گهنجيكي بچووكي قژ زهردي، عهينهك له چاوى چهناكه كورت لهوي بوو، له جان فيلان دهچوو، له سهر كورسييهك روښشتبوو و كتيبيكي دهخويندهوه.

له پيانوكه نزيك بوومهوه. دهستم به داره رهشهكهى و دوگمه عاجيهكانيا هينا. تهمهشايهكى پاسهوانهكه م كرد: بيئوهى ههست به من بكات مژوولى خويندنهوهى خوي بوو. له دلى خودا گوتم: به چ مهعلوم ئهويش وهكو من كه ر نيه؟ له سهر كورسيهكهى پشت پيانوكهوه روښشتم، دهستم به ژهين كرد. قامكهكانم ئاويزاني دوگمهكان بوون و زهينم عهودالى دهنگهكان بوو، لهبن ليوانهوه سوژه م دهكره. سهرم بهلادا دانهواندهوه تا دهنگهكان بدوزمهوه، ههمان كارم دهكره كه سيمون له كاتي فيربووني مندا دهيكرد. پاشان له ناكوا، وهكو ئهوهى ههموو شتيكم بير بكهويتهوه، قامكهكانم بهسهر دوگمهكاندا دادهخزين، ئاههنگهكانم دوزييهوه و كهوتمه

ژندن، ئاههنگه‌کانی بیلې و، جیمی هندریکس- م دهژند. هه‌روه‌ها پارچه موسی‌کی دیکه‌شم دهژند، هه‌ر ئاهه‌نگیکم به‌خه‌یالدا بهاتبایه، بې چهند و چوون، بې وه‌ستان لیم دده‌ا. وه‌کو ئه‌وسای که له شیکاگو یان له گه‌ره‌کی بوت- ئوکی، به ئیرتیجالی لیمده‌ا. بۆ داوه ده‌گه‌رامه‌وه، سه‌رله‌نوئ ده‌ستم پیده‌کرده‌وه، له بیرم ده‌چووه‌وه، ده‌نگه‌کان له منه‌وه، له ده‌مه‌وه، له ده‌ست و روحمه‌وه هه‌لده‌قولان. هیچم نه‌ده‌بینی، به هه‌موو روحمه‌وه ئاویتته‌ی پیا‌نۆکه بووبووم، چووبوومه ناویه‌وه، ده‌م له سه‌رسامیا داچه‌قی بوو، ناخم ده‌نگی ده‌دایه‌وه. دل‌م په‌یتا په‌یتا لپی دده‌ا، گه‌رووم و ته‌نانه‌ت لاقیشم هاتبوونه جو‌ش، وه‌کو ئه‌وه بوو له ده‌ری را و به‌به‌ر هه‌تاوا رییکه‌م، وه‌کو ئه‌وه بوو غار بده‌م. نها موسی‌که‌که‌م ده‌ژنه‌وت، نه‌ک به‌گو‌یچکه‌م، به‌لکو به‌هه‌موو جه‌ستم. له‌رزیک ئازای به‌ده‌نی داگرتبووم، داده‌خزییه ژیر پیسته‌که‌مه‌وه، هه‌موو ده‌مار و ئیسکه‌کانمی دینایه ژان. ئه‌و ده‌نگ و ئاوازه‌ی که نه‌م ده‌ژنه‌وتن، له قامکه‌کانمه‌وه هه‌لده‌قولان، به‌رز ده‌بوونه‌وه، ئاویتته‌ی خوین و هه‌ناسه و ئه‌و ئاره‌قه‌یه ده‌بوون که له هه‌نیه و به‌ده‌نمه‌وه داده‌چۆران.

یاروی گه‌نج لیم نزیک بووه‌وه، به دیارمه‌وه ره‌ق راوه‌ستابوو، که‌میک خوی دوور گرتوو و من ده‌م و چاویم نه‌ده‌بینی. به‌لام بینیم خه‌لکی فره له هۆله‌که و له‌به‌ر ده‌رگای فرو‌شگایه‌که وه‌ستاون. مندا‌لان له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که دانیش‌توون، ژن و می‌ردین گه‌نجی ده‌ست له ملان و پیره‌میران به‌جلکی وه‌رزشه‌وه به‌ده‌م ساردی خواردنه‌وه‌وه له‌وئ وه‌ستابوون. له پریکا " ئانا " م بیني، ئه‌و کیژه‌ی که داوای واژوی لیکردبووم. له‌ناو فرو‌شگاه‌دا و له سه‌ر پلی‌کانه‌یه‌کی سته‌یجه‌که دانیش‌توو. ریک وه‌کو ئه‌وسای من که بۆ یه‌که‌مجار له نیس و له ئوتیلی کنکورده‌ گویم له ده‌نگی ساره بوو.

من موسی‌کم بۆ هه‌موو ئه‌وان و بۆ ئه‌و " ئانا " ده‌ژند، دووباره موسی‌کی خۆم دو‌زی بووه‌وه، گرمه گرمی ته‌پلین ریومورسیباستوبول، ته‌پلین تولبیاک، ته‌پلین ئوستیرلیتزم ده‌هاته‌وه گوئ.

ده‌نگی سیمون، که گۆرانی سه‌فه‌ری گه‌رانه‌وه بۆ که‌ناری ئه‌فریقای ده‌وت، ده‌نگی شاورى پۆلیسان، ده‌نگی ئه‌و باتۆمه‌ی که له شه‌قامی رۆب‌نسون- ی شیکاگو په‌ پشتی ئه‌لسیدوردا ده‌کیشرا؛ هه‌موو ئه‌وانه‌م وه‌بیر هاتنه‌وه. نها ته‌نیا بۆ خۆم نه‌ده‌ژند، به‌لکو بۆ هه‌موو ئه‌وانه‌م ده‌ژند، بۆ هه‌موو ئه‌وانه‌ی هاو‌ریم بوون، بۆ ئه‌وانه‌ی له ژیرزه‌میناندا ده‌ژیان، بۆ رۆنیش‌فانانی ژیرزه‌مینه‌کانی شه‌قامی جافلو، بۆ هه‌موو ئه‌و کوچه‌رانه‌ی که له‌گه‌ل مندا له که‌شتیدا بوون، یان له ریگه‌ی دۆلی ئاراندا هاوسه‌فه‌ری من بوون، بۆ هه‌موو ئه‌وانه‌م ده‌ژند، ته‌نانه‌ت بۆ ئه‌و خه‌لکانه‌ش که له پیش هه‌موو ئه‌وانه‌دا ده‌مناسین. ته‌نانه‌ت بۆ خه‌لکی سو‌یقه و ده‌واری ته‌بریکه که له ریژگه‌ی رووباره‌که‌دا چاوه‌روانیان ده‌کرد و به‌رده‌وام ده‌یان‌روانیه ئاسۆ وه‌کو ئه‌وه‌ی شتی له ئارادا بې و ره‌وتی ژیانیان بگۆریت. له پیناوی هه‌ر هه‌موویاندا موسی‌کم ده‌ژند، له ناکاوا مندا‌له‌که‌م بیر که‌وته‌وه که به‌هوی تا و له‌رزی منه‌وه له‌بار چوو، له پیناوی ئه‌ویشدا ده‌مژند تا ئاواز و موسی‌که‌که‌م، مندا‌له‌که‌م له‌و نه‌هینگه‌یه‌دا بدۆ‌زنه‌وه که تیایدا بوو.

له موسی‌قا‌که‌دا نقوم بووبووم، گویم لیده‌بوو که به‌سه‌ر پیستی ده‌م و چاو‌مدا تیده‌په‌ری، وه‌کو نابینایه‌ک که ده‌توانی هه‌ست به‌چه‌زی هه‌تاو و هاژه‌ی ئارامی ده‌ریا ده‌کات. هه‌ستم به‌و رۆندکانه ده‌کرد که به‌چاوما ده‌هاتنه‌ خواره‌وه. ده‌میک بوو نه‌گریابووم، یانی له‌وساوه که له ئیفری کورکورن، له گوندی یامبا حاجی مافوبام به‌ئیفلیجی و به‌تاقی ته‌نیا له سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ی بیني بوو، ئه‌مه یه‌که‌مجارم بوو که ده‌گریام.

دهمتوانی بهو ئاوايه تا کوتايی دنیا له سهر ژهنين بهردهوام بم. ههستم به دهستی پاسهوانهکه کرد که به ئهسپایی تهکانی دهدام. هیشتا قامکهکانم بهسهر دوگمهکاندا دادهخزين، بهلام له ناکاوا، هيچ دهنگیک نهما. تا گوئ بردهکات ههر بيدهنگی بوو. پاسهوانهکان، پاسهوانهکان، زور به ئهسپایی ههليانگرم، وهکو خهلاکانیک تهواف بکن، بهو ئاوايه بو ئهوسهري هولهکهيان بردم، خهلهکهکه له ههموو لایهکهوه، بهبيدهنگی ستایشيان دهکردم. ئاغای جهوان بو ساتی بهگهلم کهوت، نه ستایشی دهکردم، نه قسهی دهکرد، تهنيا دهستی بولام دريژ کرد، پوخساری وهکو پوخساری بيچوه پشيلهیهک کرژ کردبوو، لهپر چاوه بادامیهکانیم بينی، دهبريسکانهوه، له تو وایه دهگری.

پاسهوانهکان، له ئوتومبیلیکی سپیان نام که پیاویکی دان عهر له پشتهوه سوار بووبوو، زور له ئاغای روشدی دهچوو که له تهبریکه سهريهرشتیاری کتیبخانهکه بم بوو. وهکو ئهوهی بمناسی باوهشی پيدا کردم. زور شهکهت بووم، سهرم نایه سهر شانی و یهکسهر خهو بردمیهوه.

نها له سیبهردام، له جیگهیهکی فینکدا، له ژووریکی بچوکی خاوینی پروو له باکوور، که خور نایگریتهوه، دانیشتووم. ئهم ژووره پهنجهرهیی نییه، تهنيا دهلاقیهکی کهتیهباری به بهرزی دیوارهکهوه هیه، که تهنيا ئاسمانی لیوه دهبینری که لهم ساتهدا شین و سامال بوو. کورسیهکی پلاستیکی، کومهديهک له تهنیشت قهرهویلهکهوه هیه، تهپلهکیک هیه که لهگهنيکی لهژیردایه، جانتا رهشهکهم به ههموو شر و شیتالهکانی ناویهوه، واته بهو شتانهوه که له برناردینووه دهگهلا خومم هینابوون، لهناو چهکمهجهیهک داناوه، ههموو دار و نهدارم له جانتاکهدایه، واته عهینهکه رهشهکهم و کلاوه فرهوهکهم و تاکه گواره هیلال ئاساکهه که به سنجاق پیوهه نابوو.

ههموو بهیانیهک ماموستا دیته دیدهنیم. نازانم ئاخو به راستی ماموستایه یان نا، بهلام من بهیادی روشدیه فهندیهوه، که پیاویکی میهرهبان بوو و، له موزهخانهی کهونارا ناسیدا ناسیاویم له گهلیا پهیدا کردبوو، پیتمدهگوت ماموستا. من به زمانه عهنتیکهکهی خوم که تیکهلهیهک بوو له ئینگلیزی و فرههسی و ئهسپانی سههرگهرمی دهکهه. ئهو قسه ناکات، پرسیار له من دهکات و وهلامهکان له سهر کاغهزیکی گهوره که به تهکانی له سهفته کاغهزهکهی بهردهستی جیای دهکاتهوه، دهنووسیت، به توورپهی و به پیتی درشت دهنووسیت: باری دهروونیت چونه؟ ههزت له چ جوړه خواردنیکه؟ بهلام له راستیا دهیهوی بزانی خهلهکی کویم، چم بهسهر هاتوو، مالبات و کهس و کارم له کوین، ناوی ئهو پیاوهی سکی پر کردووم چییه.

که پرسیاری مالباتهکهمی دهکرد، ههندی ناوی بو دهنووسم، که ئهو زور به دیقته و وهکو مهتهل و لهگهز دهخویندهوه: نه، ساره، ئانا، ماجیده، مهلیکه. وا ویتا دهکات مهکسیکی، یا هاییتی، یان گویانایی بم.

شافیز، ئهمرۆ بو یهکههجار هاته دیدهنیم. نازانم چون دۆزی بوومیهوه. رهنگه له لیستی نهخوشخانهکهدا ناوی دوزیمهوه یان له رۆژنامهیهکی لۆکالیدا وتاریکی به وینهیهکی منهوه بهم ناوینشانه خویندبیتهوه: " ئایا ئهم ئافهرته دهناسن؟ "

جلکی پهستاری لهبهز نهبوو، بهلکو پانتولیکی دهلب و کراسیکی گولداری لهبهز بوو؛ لهو کراسانهی ژنانی دووگیان لهبهری دهکهه. پیم وایه ئهمه جوړه هاوخهمییهک بوو له گهلا مندا، ئیدی وهکو دوو دۆستی قهديمی،

دهست له ملانی یه کدی بووین. ئەو له سەر کورسیه که دانیشته و من له سەر قهره ویله که. زۆرمان قسه کرد و زۆر پیکه نین. پاشان بۆ باخچه که ی بردم، ئێره سان برناردینو نییه.

نه ماونت زیون - ی بیفرلی - ن. پره له دار خورما، گهلای دار و درهخت، سهوزه گیای زۆر سهوز. نه پهڕژین و ههساری ههیه و نه پاسهوان و زیڕه قان. دهمتوانی زۆر به ئاسانی و به پیاسه بسورپیمهوه. وابزانم ههر له بهر ئەمهش لیڤه ماومه تهوه.

شافیز، هه موو به یانیه که له گهل ماموستادا دیت. دیاره شافیز له دایه ره ی خوی موله تی وهرگرتبوو، یان پهنگه من کاره سه ره که یه که ی ئەو بووبم. سواری ئوتومبیله که ی ماموستا ده بین و به بی هیچ بهرنامه و نیازیک به شه قامه کاندایه سورپینه وه. هه میسه به سته یه که کاغه زی پینه و پرسیاران دهکات. دهیه وی بزانی من کیم، چ کاره، له کوئ فیڤی پیاو ژه نی بووم. هه موو پیکه وه بۆ ناوهنده بازرگانیه که دهگه پینه وه و له ههنبه ر پیاوکه دا دهووستین، به لام من هیچ ههستی کم له لا دروست نابیت. پاسهوانه که گۆرابوو، ئەو گه نجه قوزه ی جارن نه بوو که چووبوو دلمه وه، پیاوکه زۆر گه وره بوو، به تاقی ته نیا له ناوهندی فرۆشگایه که دا وهکو ئامیڤریکی دۆزهخین دههاته بهرچاو. ئەوسا بردمن بۆ کتێبخانه یه که تا گوڤاریکی مودی جل و بهرگان بکرم.

ههروا، خوابه خته کی چاوم به ههندی کتیباندا دهگیرا، له ناکاوا چاوم به وینه یه کی ماموستا کهوت به سهر بهرگی کتیبکی فلهسه فیه وه، ناویشانی کتیبه که هیپونس و تاناتوس یان شتیکی لهو بابته بوو. له ژیر ناویشانی کتیبه که وه نووسرابوو: ئیدوارد کلاین.

به زانی نی ناوه که ی زۆر خوشحال بووم. وهکو بللی که میک نا په حهت بوو، به لام به هه رحال خوشحالی ش دیار بوو. سووکه بزیه که نیشته سهر لیوی، وهکو ئەوه بوو بیه وی بلیت: "ئا، به لی، ئەمه منم." پاشان کتیبه که ی به م پیشکشیه وه پیشکش کردم: "پیشکشه بۆ دوستی نادیارم."

عه سرانیک له زیون دهرگای ژووره که م کرایه وه و له ناکاوا ئاغای لیروی خوی به ژوورا کرد. به لامه وه سه یر نه بوو، گه ییومه ته ئاستیک هه موو شتی کم به لاوه ئاسایی و له هه مان کاتدا پووچ و بی مانایه: هوی ئەمهش به لای منه وه نه دا شافیز بوو. له نیو کتیبه که ی فانون دا "دۆزهخانی سهر زهوی" کۆپیه کی قه رارداده که م له گهل کانال ستریت دا له بیر چووبوو. شافیز له ریگه ی ئەو کۆپیه وه په یوهندی به شیکاگو وه کردبوو، ئیدی ئاغای لیروی به فرۆکه ی دواتر خوی گه یاندبووه ئەوی. دهعه و ته نامه یه کی بۆ من هینابوو که له فیهستی قالی جازدا له نیس به شداری بکه م. ئیدی له م دنیا یه دا هه موو شتی کم ده بیت، ته نانه ت ئەمهش که کیژیکی کهر پیاو بژه نی. ئیدی له م که ی و به ینه دا، شافیز راستگو یانه و که میک گیلانه ش، داوی ژماره ته له فونی جان فیلان - ی له دایه ره ی ته له فونات کردبوو. هه لبه ته هاتنی جان فیلان، ده بیته مایه ی شه ر و ئاژاوه له گهل ئەنجیلینا دا، چونکه سه ی نی دهگاته جی. له وهیه واز له خویندنی پزیشکی لیوانیه که ی بی نی. خودا شایه ده من داوی هیچم له کهس نه کردوو.

له میژه چاوه‌پروانی ئەم ساتەم، بۆ من جوړه تۆلەیه‌که. ږهنگه به‌بێ ئه‌وه‌ی به‌خۆم زانی بێ، هه‌موو کاریکم کردبێ که ئەم ساته‌ بیت. سیمون که سه‌ری له‌م جوړه شتانه ده‌رده‌کرد، هه‌میشه ده‌یگوت: " شتیک نیه ناوی ږیکه‌وت بێ."

له نيس ، به‌ږیوه‌به‌رایه‌تی فېستیقاله‌که له ئوتلیکی که‌نار ده‌ریادا پېشوازی کردم. هه‌مان ئه‌و ئوتلیله بوو که ژنه برۆنزیه‌که‌ی هه‌میشه له هه‌ولای ئه‌وه‌دا بوو له‌و چوار دیواره ده‌رباز ببیت که له تۆ وایه خه‌ریکه به‌سه‌ریا بروخت. پیاوویه‌ک له‌سه‌ر سه‌کویه‌ک بوو، ده‌نگیکه لیده‌دا، له ده‌نگی موزیکه بیلای هه‌لیده‌ی ده‌چوو. منیش ئه‌و شه‌وه، گۆرانیه‌که‌ی خۆم له‌وئ گوت. له‌و جه‌وه ناخۆش و خنکینه‌ده‌دا، له ژیر ئاسمانی گرژ و مۆندا، هه‌موو ږوژئ به کوچه و کولان و شه‌قامه‌کانی نيسدا ده‌سوږامه‌وه و پياسه‌م ده‌کرد، وه‌کو ئه‌وه‌ی له شتیک بگه‌ږیم. که‌ناره به‌رده‌لانه‌که، له خه‌لکیدا ږه‌ش ده‌چوو ده‌وه، زوړ قه‌ره‌بالغ بوو، ئوتومبیل جاده‌کانیان گرتبوو. هه‌موو شویڼی ږ بوو له خه‌لکی شه‌که‌ت و بیکار.

پېشتر له گه‌ل خوانیکودا، هه‌موو ئه‌و شوینانه گه‌ږابووم. سواری پاس بووم، به که‌ناری ئه‌و ږوباره‌دا که وشکیان کردبوو تا عاموده‌کانی شارپگاکه ږویشتم، بۆ ده‌روازه‌ی ئوردوگاکه گه‌ږام. دیاربوو زوړ گورپاون، چونکه هیشتا به ته‌واوی پیم نه‌نابوو نیو ئوردوگاکه و له ته‌لبه‌نده‌که ږه‌ت نه‌بوو بووم، پیاویک به خوی و پیکابه‌که‌یه‌وه ږی لیگرتم. مۆږه‌ی لیده‌کردم. که ناوی رامون ئورسو- م هینا، گالته‌ی پیکردم. ږوو به خه‌لکه‌که شتیکه گوت که تینه‌گه‌یشتم، ئه‌وسا له جیاتی بلای ئورسو بانگی کرد: " روسو! روسو! " پیاویکی دیکه هات که بالا به‌رزیکه سمیل چکوله بوو، وپرای شږ پو‌شیه‌که‌ی، جوان دیار بوو، به ئاماژه تیی گه‌یاندم که هه‌مووان ږویشتون و که‌س لیږه نه‌ماوه. تا به‌ر ده‌رگای ئوردوگاکه له‌گه‌لما هات.

هه‌ولمدا، ته‌له‌فون بۆ جان بکه‌م که یه‌کسه‌ر و به‌په‌له بیت. تا باسی ئه‌و مندا له‌ی له گه‌لدا بکه‌م که هه‌رکه گه‌ږامه‌وه ده‌مان بیت. به‌لام به‌هوی جیاوازی کاته‌وه ، ته‌نیا ده‌متوانی قسه ده‌گه‌ل ئامیری په‌یامگیره‌که‌دا بکه‌م. نه‌مه‌دزانی چ بلیم. گوتم پاشان ته‌له‌فونی بۆ ده‌که‌مه‌وه. دلم تیکه‌ه‌لده‌هات، ئازارم هه‌بوو. حوریه‌م بیر که‌وته‌وه که چو‌ن به دووگیانی به چیادا ده‌ږوی. باشه بۆ من، له کاتیکا دووگیانیش نیم هه‌مان وپه‌ره‌کی (جورئه‌ت) ئه‌وم نه‌بیت؟ له‌ناکاوا ده‌نگی موزیک خه‌ریک بوو ده‌یخنک‌اندم. ته‌نیا پپو‌یستم به بیده‌نگی بوو، هه‌تاو و بیده‌نگی. نامه‌یه‌کم بۆ به‌ږیوه‌به‌رایه‌تی فېستیقاله‌که به‌جیه‌یشتم و پیم ږاگه‌یاندمبوو که هه‌موو شتیکم هه‌لوه‌شاندووه‌ته‌وه. پاش نیوه‌ږو ئوتلیله‌که‌م به‌جیه‌یشتم، سواری قیتاریکی شه‌وانه بووم و به‌ره‌و سیر بیر، مه‌درید، جه‌زایر ږویشتم. وه‌رزی پشوو بوو، گه‌شتیار یه‌جگار زوړ بوون، ئوتلیله‌کان هه‌موو ږ بوون، جی به‌رنه‌ده‌که‌وت.

له جه‌زایر، دوو ږوژم له گه‌راجیکه گلیڼیدا به‌سه‌ر برد، ږ بوو له ئوتومبیل و مه‌قتوران. چه‌رچه‌فیکم له خۆمه‌وه ئالاند و له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که خه‌وتم. مال‌باتیکه مه‌راکشه نان و ئاو و فانتایان دامی. مندا لان، له به‌ینی ئه‌و ئوتومبیلانه‌دا که له‌وئ ږاگیرابوون گه‌مه‌یان ده‌کرد. له سه‌ر ږیتمی موسیقای ږادیو و ږیکورده‌ره‌کانیان سه‌مایان ده‌کرد. ناوبه‌ناو له دووره‌وه، پاسه‌وانانی تفه‌نگ به‌ده‌ست له‌و دیوی ته‌لبه‌نده ږکاویه‌که‌وه تیده‌په‌ږین.

هه‌تاو به حه‌ویقی ئاسمانی ساماله‌وه ده‌ره‌وشایه‌وه. به‌لام شه‌وان دنیا فینک و خو‌شبوو. ئیمه به هیما و ئاماژه ده‌دوان، چیرۆکمان بۆ یه‌کدی ده‌گپه‌رایه‌وه، سه‌عاتمان ده‌ژمارد و ږوژ و به‌روارمان له‌سه‌ر ږوژژمیر

دهستنیشان دهکرد. له هه وه له وه، مندا له كان، چونكه نابيست بووم گالته يان پيډه كردم، به لام دوايي راهاتن، نه مه
بو ته وان ته نيا جوړه گه مه و شوخييهك بوو و هيچي دي.

شهوي سينيهم هه موومان سواري پاس بووین. به دروستي نه مده زاني چما له ويندهرم. به بيته وهي بزائم بو،
دواي قهره بالغي كه وتبووم. نه له دووي بيره وهري و يادگاران بووم، نه له خه مي رابردوودا بووم و
نه مده ويست بو زيډو زاگهي خوځم بگه پيمه وه، چونكه زيډو زاگه م هر نه بووو. نه مده ويست كه ناراو هكاني نه و
روبار هس بدينم كه دهناسي. كه ناراوي دلخوازي حالي حازري من، كه ناراوي نه و دهري اچه گوره شينه بوو،
كه باي سارد و ته زيي كه نه دا به سهريدا تيډه په ري.

حاله كه له وه ده چوو په تيگ له ناو وه به دل مه وه به سترابي و بو شوييكم رابكي شيت كه نه مده زاني كوييه.

به پاس به رهو باشوور چووم، ژناني گه شتيار زور بوون، نه لمانيان به شورته وه، فهره نسيان به شه پقه وه،
نه مريكيان به سوله وه. به شيكي ريگاكه م له گه لاند ا بري. نه وسا ريگامان ليكي جيا بو وه. له مه راکش
سواري پاسيک بووم به رهو چيا، به لام نافرته كاني دي به رهو دهريا پهل بوونه وه، به رهو نه گادير و سوپره و
كه ناراوي ئاتان پلاچ چوون.

له تيزين تيشكا، له و ماو هيه دا كه شوفيري پاسه كه خهريك بوو چاي ده خوارده وه، له پياويكي نه ويندهر،
سه ده فيكي گه وره م بو جان كړي. جا چونكه سه ده فكه له جانتا كه مدا زور قورس بوو، سه ده ف فروشه كه به
ريشالي دار خورماي رافيا، كوله پشته كي بو دروست كردم. پياو هكه، كه سيكي بالا به رزي توكمه ي سووره بوو،
كه هنديه سووره كاني نه مريكا ده چوو. پالتويه كي گه وره ي فاسوني قاوه يي له بهر بوو. كارت پوستاليكي
نیشاندام كه براكه ي له نه مريكا وه بوي نارد بوو، ديمه ني گونديكي جهنگه لي، ويلايه تي واشنگتون بوو.

به و ئاوايه گه ييمه فومزگيد. ريگاكه له باشووره وه بو تاتا ده روات و، له باكووره وه به رهو زاگوار ده روات. له
پيشه وه ته نيا جيگه ي ته گهري باره لگران و بزنه ري و وشتره ري به دي ده كړي، ئيدي دوليكي هزار به
هزار، پر له بيره ئاوي وشك و كوخته ين گلين و به ردين كه له پوره ميشه نگوين ده چوون، ده ست پيډه كات.
نه جام گه ييمه جي. ناتوانم له وه دوورتر برؤم. وه كو نه وه ي له كه ناري دهريادا بم، يان له رهخي ريژگايي
روباريكي بي كوتايي بم.

جانتا كه م و سه ده فكه م له ژووريكي گونده كه دا دانا. ده ليليكم له ئوتيله كه به كړي گرت، حه زم ده كرد
پرسيا ريكي ليكه م كه سالانيك بوو، بوو بوو به مه راقى دل م: " پيش پازده سال، ليږه مندا ليك نه هاتو وه ته
دزين؟ " به لام هيچم نه وت. دلنيا بووم هيچ وه لام يكم چنگ ناكه وي. له وه تاي گه راومه ته وه گويم زور باشت
بووه. به لام ئايا بيستني دهنگ و وشه ي زمانيك به سه بو تيگه يشتن؟

خه لكي ئيره، نه و خه لكانه ي ده يانينم و خه لكي نه و گوندانه ش كه نا يان بينم، وابسته ي نه م خاكه ن، خه لكي
نه م خاكه ن و، من هه رگيز، خه لكي هيچ خاكيك نه بووم. نه مانه شه ر ده كهن، خاكيك داگير ده كهن كه هي
خويان نيه، بير له شويي نه هله ده كهن كه شويي نه وان نيه.

خه‌لکی ئیره، خه‌لکی ئەساکا و نه‌خیلا و ئالوگوم، یان تیره و تایفه‌ی عیسا و خیلێ هیلال، ده‌توانن چ بکه‌ن؟ چییان له‌ ده‌ست دێ؟ ئەمانه‌ شه‌ر ده‌که‌ن، خه‌لکانیک بریندار ده‌بن، ده‌بنه‌ قوربانێ. ژنان ده‌گرین، منداڵان ون ده‌بن، ئیدی ئەمه‌ واقیعه‌که‌یه‌، ئیمه‌ چ بکه‌ین، چیمان له‌ ده‌ست دێ؟

ئهمه‌ ئیره‌یه‌، من له‌وه‌ دلنایم. ئاسمان زۆر سپی و روناکه‌. شه‌قامه‌که‌ چۆلی چۆله‌. تیشکی روناکیه‌که‌ هه‌نده‌ به‌هه‌زه‌، روندک ده‌زایه‌نشته‌ چاوان. بایه‌کی گهرم گهرد و تۆز له‌ دیواره‌ به‌رزه‌کان هه‌لده‌ستینی. بۆ ئه‌وه‌ی خۆم له‌ تۆز و گهرما بپاریزم چارشینیکی شینی گهرم کړی. وه‌کو ژنانی ئیره‌ له‌ خۆمه‌وه‌ پینچا، ته‌نیا دوو درزم له‌ ئاستی چاوه‌کانمه‌وه‌ هه‌شته‌وه‌. له‌ ئیستاه‌ هه‌ستم به‌ له‌قه‌ فرتیی منداڵه‌که‌ی ناو سکم ده‌کرد، که‌ پیده‌چوو ئەمجاره‌ بمینی و به‌ زیندووێته‌ی له‌دایک بیت. له‌به‌ر خاتری ئەو له‌وپه‌ری دنیاوه‌ گه‌ییومه‌ته‌ ئیره‌.

کابرای ده‌لیل له‌وه‌موو هاتوچۆیه‌ی من به‌و جاده‌ چۆل و خامۆشه‌دا ماندوو بوو، له‌ سیبه‌ری دیواریکدا، له‌سه‌ر به‌ردیک دانیشته‌، به‌ده‌م کیشانی جگه‌ره‌یه‌کی ئینگلیزییه‌وه‌، دووراودووور چاودیری من ده‌کات. ئەم پیاوه‌ نه‌ له‌ خیلێ هیلاله‌ و نه‌ له‌ مالباتی عیسیایه‌ و نه‌ له‌ په‌لامارده‌رانی کریویجایه‌. کابرایه‌کی زۆر دره‌زه‌، به‌ ئاشکرا دیاره‌ که‌ خه‌لکی شاره‌ و له‌ شاره‌وه‌ هاتوو، په‌نگه‌ خه‌لکی زاگورا یان مه‌راکش یان خه‌لکی کازابلانکا بیت. له‌وسه‌ری شه‌قامه‌که‌، له‌به‌ردم ئاخ‌ مالدا، له‌و شوینه‌دا که‌ بیابان و سارا ده‌ست پیده‌کات، پیره‌ژنیکی ره‌شپۆش له‌ سه‌ر ته‌پله‌کیک رۆنیشتوو. روه‌بهن‌دی به‌ روه‌ساره‌وه‌ نییه‌، ده‌م و چاوی ره‌ش و چرچ و لۆچه‌، له‌ پارچه‌ چه‌رمیکی کۆنی سووتاو ده‌چیت. به‌بیئه‌وه‌ی چاو داخات، زه‌ق زه‌ق ته‌مه‌شای هاتنه‌که‌ی من ده‌کات، نیگای زۆر تیزه‌، وه‌کو چه‌قو ده‌تبرێ. زۆر ره‌ق و سه‌خته‌ وه‌کو سه‌ده‌فه‌که‌ی جان وایه‌. بابایه‌کی هیلالی راسته‌قینه‌یه‌، له‌ خیلێ هیلالی مانگه‌.

له‌لای پیره‌ژنه‌که‌وه‌ داده‌نیشتم. زۆر کورته‌ بالا و فره‌ لاوازه‌. به‌ زه‌حمه‌ت سه‌ری ده‌گاته‌ شانی من، به‌قه‌د منداڵیکه‌. شه‌قامه‌ چۆله‌که‌ خه‌ریکه‌ له‌ ژیر تیشکی هه‌تاوه‌که‌دا ده‌توێته‌وه‌. لیوه‌کانم وشک بوونه‌ته‌وه‌ و قلیشاوان، تۆزێ له‌مه‌ پێش که‌ پشتی ده‌ستم به‌ لیوه‌کانما هه‌نا، خویناوی بوو. پیره‌ژن هه‌چ قسه‌یه‌کی له‌ گه‌لمدا نه‌کرد. ته‌نانه‌ت که‌ له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ دانیشتم له‌ جیی خۆی نه‌بزوت، ته‌نیا ته‌مه‌شای کردم. چاوه‌ پرشنگاره‌کانی به‌ روه‌ساره‌ ره‌شه‌ چه‌رم ئاساکه‌یه‌وه‌، گه‌نجان به‌ دیار بوون.

ئیدی پێویستم به‌وه‌ نییه‌، له‌وه‌ دوورتر برۆم. نه‌ا ده‌زانم که‌ گه‌ییومه‌ته‌ کۆتا قوناغی سه‌فه‌ره‌که‌م. ده‌زانم ئیره‌ مه‌نزله‌، نه‌ک هه‌چ جیه‌یه‌کی دی. شه‌قامه‌که‌ سپی وه‌کو خوینی، دیواره‌کان بیده‌نگ و بێ قاژه‌ی قه‌لانه‌. ئیره‌ هه‌مان ئەو جیه‌یه‌ که‌ به‌ر له‌ پازده‌ سال منیان لیرفاند، کابرایه‌کی سه‌ر به‌ خیلێ کریویچا، پفاندمی، که‌ دژمنی خه‌له‌که‌ی من، واته‌ خیلێ هیلال بوو. ئەم دژمنایه‌تیه‌ له‌ سه‌ر ئاو و بیرێ ئاو چێبووبوو، منیان به‌ناوی تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ دزی بوو. وه‌ختایه‌ک تۆ ده‌گه‌یته‌ ئەم به‌ری ده‌ریا وه‌کو ئه‌وه‌یه‌ گه‌یی بیته‌ ئەو به‌ریش.

لیره‌ کاتی ده‌ست ده‌خمه‌ سه‌ر خاک و خۆلی بیابان، هه‌سته‌ده‌که‌م ده‌ست ده‌خمه‌ سه‌ر ئەو خاکه‌ی که‌ تیايدا له‌ دایک بووم. ده‌ست ده‌خمه‌ سه‌ر ده‌ستی دایکم.

جان، سه‌به‌ی ده‌گات، له‌ ئوتیلی کازا بروسکه‌یه‌کم به‌ده‌ست گه‌یی. نه‌ا ئیدی ئازادم. هه‌موو شتیک ده‌شیت سه‌ر له‌نوی ده‌ست پێیکاته‌وه‌. پیک وه‌کو باپیره‌ ناوداره‌که‌م، بیلال، ئەو کۆیله‌یه‌ی که‌ په‌یامبه‌ر ئازادی کرد و په‌های دنیای کرد. نه‌ا له‌ خه‌می دۆزینه‌وه‌ی که‌س و کار بووبووومه‌وه‌ و ده‌چمه‌ ناو دنیای فیان و خۆشه‌ویسته‌یه‌وه‌.

به‌رله‌وه‌ی برۆم، ده‌ستم له ده‌ستی پیره‌ژنه‌که دا، ساف و لووس، له به‌ردیکی قولایی ده‌ریا ده‌چوو، به ئه‌سپایی و بۆ تاقه جاریک ده‌ستم به سه‌ر ده‌ستیا هینا، بۆ ئه‌وه‌ی قه‌ت بیرم نه‌چیته‌وه.

تیبینی: رۆژی ۲۰۲۳/۶/۱۴ له وه‌رگیڕانی ئه‌م رۆمانه بوومه‌وه که له‌م سه‌رچاوه‌یه‌وه کردوومه به کوردی:
ج. م. لوكليزيو، السمكة الذهبية، رواية، ترجمه لینا بدر، الطبعة الاولى ۲۰۰۹، ورد للطباعة و النشر و التوزيع، سوریه- دمشق.

جان ماری گوستاف لوكليزيو

له سالی ۱۹۴۰ دا له دایک بووه، په‌گه‌زنامه‌ی فهره‌نسی و موریشیوسییه‌ی هه‌یه، پۆشنییرییه‌کی فره‌لایه‌نی هه‌یه، زۆر شوین گه‌راوه و ئه‌مه‌ش له چالاکی و کاره فیلیقانیه‌کانیدا په‌نگیداوه‌ته‌وه.

له تایلاندا منداڼبازی له قاو داوه، له مهكسيكدا ژياوه و بۇ ماوهی چوار سال بهشدارى ژيان و كول و كوڤانى هنده سوورهكانى كردووه.. پاش بلاوكردنهوهی پښمانى (ئەستېرهى سەرگەردان) له فهرهښادا بهرنگارى ناوهنده زايونيستهكان بووتهوه و كارهساتى پهنا بهره فهلهستينييهكان و قوناغه ههوهلینهكانى دروستبوونى ئوردوگای فهلهستينيانى له قاو داوه..

زۆر خهلاتى لوكالى و جيهانى وەرگرتووه، كه گه وهرترینيان خهلاتى ئەدهبى نوبل بووه له سالى ۲۰۰۸ دا.

لوکلیزیو، له م پښمانه (ماسییه زیږینهكه) دا هونه رییانه سهر بهوردی له یلا دهگېرېتهوه و نیشان ددهات، له یلا کیژیکى مهغریبییه، له خیلې بهنى هیلاله، ئەم کیژه له تهمەنى شهش سالیدا دهفرینړی. له ژیر زهبرى لیدانا گوڤى كهړ دهبيت؛ دهفرۆشن به پیرهژنیک بهنیوى لاله ئەسما، كه ئەم پیرهژنه بۇ ئەو وهكو نهك و ماموستا دهبيت. له یلا، پاش مردنى پیرهژنى ناڅېرى، گهړهكى میلا بهجیدیلېت، ئیدی قوناغى سهرگەردانى و كوچ و كوچبهرى دهست پیدهكات، زۆر شوینان دهگهړی، دنیای جیاواز تهى دهكات، له مهغریبهوه بۇ فهرهښا، له فهرهښاوه بۇ ویلايه ته یهكگرتووهكانى ئەمريكا.. ئیدی زۆر به جدی و به دل و گیان عهودالى دوزینهوهی ناسنامه و خولیا دهروونى و پهگ و پیشه ئەفریقاییهكهى خوى دهبيت. تا ئەنجام دهگهړېتهوه بۇ ناو خپلهكهى خوى له سارا و بیابانى مهغریب، لهوئ ئەو شوینهى بیر دهكهوئتهوه كه لیوهى فریندرا بوو، تا چارهسەرى بۇ ئەو كارهساته بدوزيتهوه كه ژيانى بهو ئاوايه شیواندبوو.

لوکلیزیو، له م پښمانه (ماسییه زیږینهكه) ، له گهډ نووسین و روحى خویدا راستگوڤیه، ئەو پوڅهى له م جیهانه ههډى و تبع و سروشتى ههوهلینی بهشهر به تاقه پهناگه دهزانى.